CRACKING THE CODE

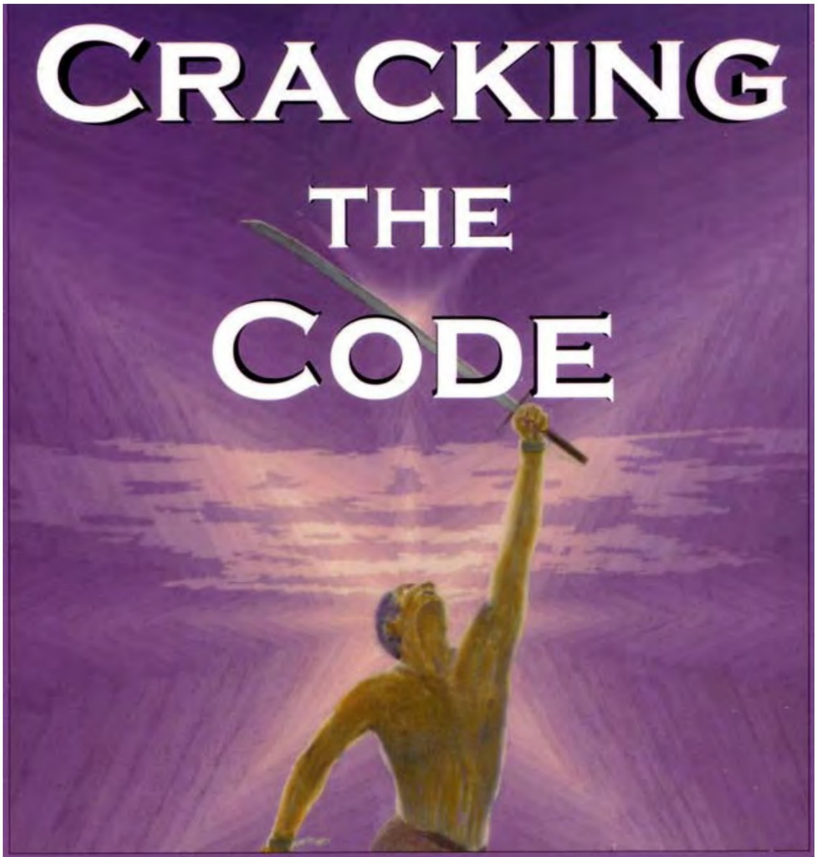

THE FASCINATING TRUTH ABOUT TAXATION IN AMERICA

BY
PETER ERIC HENDRICKSON

İ çindekiler

Önsöz... i

Giriiş vii

Bölüm Bir

(Yasanın Doğ ası)

Vergiler Hakkında - Doğ rudan v. Dolaylı 1

“Gelir” Vergisinin Menş ei 12

Yargıtay Ve “Gelir”in Anlamı...18

Kanun ve Erdemleri Hakkında 33

Plot Kalınlaş ıyor... 46

Kanun Ne Anlatıyorsa Onu Anlatır... 54

Kodun Doğ uş u 68

Gerçeğ i Saklamak 73

Bir Ticaret veya İ ş Planı Hazırlamak: Serbest Meslek Sahipleri İ çin Bir Kılavuz....82

Perde arkası

Bölüm iki

(Programın Niteliğ i)

"W" "Silah" içindir... 107

W-9'lar ve Diğ er Uzaylı Kavramları 120

Yalanlar, Lanet olası Yalanlar ve W-2'ler 132

W-4'ler- Kör, Çuha Çiçeğ i Yolunda Köre Önderlik Eder..................146

Sizi Isıran Eli Beslemek 153

Yaklaş ık 1040'lar ve Geri Ödeme Talep Etme 163

Üçüncü Bölüm

(Krizin Doğası)

Neden Önemli 187

Final 203

Ek

Brushaber Kararı 209

Sosyal Güvenlik Kurumu'ndan Mektup 227

Kanuni Dolaysız Vergi 228

Devlet "Gelir" Vergilerine İlişkin Bir Not 229

4852 formu 230

Form 1099-MISC & Barbara Kennelly'nin Mektubu.................................... 231

Ek materyaller 232

"BEN "Zafer" derken ne demek istediğ ini bilmiyorum," dedi Alice.

Humpty Dumpty küç ümseyici bir ş ekilde gülümsedi. "Tabii ki yapmazsın - ben demek bana karım a sana söyle. senin için güzel bir nakavt argümanı!"

"Ama 'ş an', 'güzel bir yere serme argümanı' anlamına gelmez," Alice itiraz etti.

"Ne zaman Benkullanıyorum kelime, " Humpty Dumpty küç ümseyici bir ses tonuyla dedi ki, daha doğ rusu "sadece ne anlama geliyor ben anlamını seç in - ne daha fazla ne daha az. "

"Soru, " dedi Alice, "kelimeleri öyle anlamlı kılıp birç ok farklı ş ey. dedi "

"Soru, " Humpty Dumpty, "usta olmak bu kadar. "

Önsöz

Bunu en başta yüksek sesle ve net bir şekilde söyleyelim:

VERGİLENDİRİLEBİLİR GELİRİNİZ VARSA, GELİR VERGİSİNE TABİ OLURSUNUZ. İç Gelir Yasası'nın l(a) Bölümü şöyle der: [değişken "İşbu belgeyle vergilendirilebilir gelire uygulanan... yüzdelerde bir vergi]" Oldukça basit. Elbette, tam olarak ne olduğu sorusunu gündeme getiriyor. "vergiye tabi gelir"...

"... 'gelir', tüzükte kullanıldığı şekliyle, gelen her şeyi kapsamayacak şekilde anlamlandırılmalıdır".

Amerika Birleşik Devletleri Yüksek Mahkemesi, So. Pasifik v. Lowe, 247 ABD 330, (1918)

"Birinin dahil edilmesi diğerinin hariç tutulmasıdır.

diğerinin dışlanmasıdır.

mutlak olarak dışlanmasıdır. Bu doktrin Birinin kesin olarak adlandırılması, diğerlerinin kişi

yasanın açıkça tanımladığı durumlarda [a] belirli uygulanacağı durumda, reddedilemez bir çıkarım yapılmalıdır.

atlanan veya hariç tutulanların amaçlandığı şekilde çizilmiştir.

atlanmış veya hariç tutulmuştur."

Black's Law Dictionary, 6. baskı.

Kodu Kırmak

1990'ların sonlarına kadar, İç Gelir Kodu sayısallaştırıldı (ve böylece aranabilir hale getirildi), böylece kasıtlı olarak kafa karıştırıcı ve yanıltıcı yapısını deşifre etmek mümkün oldu. Ancak o zaman, her bir "sorumlu", "empoze", "gelir", "çalışan" ve düzinelerce başka anahtar veya yanıltıcı terim için tüm 3.413.780 kadar kelimenin (yönetmelikler hariç!) tam olarak aranması yapılabilir-- kontrol her referans, istisna, tanım ve kaynak. Ancak o zaman, yazıldığı gibi, kanunların arkasındaki kanunların ve teknik olarak koydukları vergilerin, tıpkı tüm yargıçların yıllardır söylediği gibi, Anayasa'ya uygun olduğu tespit edilebilir.

Ancak aynı analiz, yazıldığı gibi, bu yasaların çoğu özel vatandaşın makbuzlarının çoğu için geçerli olmadığını da ortaya koymaktadır. Aslında, iki şey birbirine bağlıdır - ikincisi de doğru olmadıkça birincisi doğru olamazdı.

Bu kitabı okurken öğreneceğiniz şey, federal hükümetin ilgili yasaları şekillendirme gücü üzerindeki belirli Anayasal sınırlamaların ve "vergiye tabi vergi yapmak gelirin" ne olduğu sorusuna açık ve sağlam bir şekilde cevap veren tutarlı bir Yüksek Mahkeme doktrini oluşturduğudur. Hem tüzük hem de doktrin, özel sektör gelirlerinin büyük çoğunluğunun bu vergilendirme gücünün erişiminden muaf tutulduğunu kabul etmektedir.

Bununla birlikte, bir kompleks hakkında da bilgi edineceksiniz. Zanaat, rutin bürokratik tutarsızlık ve birçok insanın vergiye tabi olmayan kazançlarının "vergiye tabi gelirlerinin" yasal olarak dönüştürülmesine istemeden izin vermesine ve hatta buna katılmasına neden olan rasgele ve pek de sıradan olmayan yozlaşmanın birleşimi. Bu tür insanlar, gönüllü olarak ve içine tamamen gereksiz bir şekilde, bir zenginlik nehrinin kendi ellerinden saptırılmasını sağlamak için kandırılırlar, genellikle bir daha asla görülmezler.

Yasanın tekrarlanması ve değiştirilmesinin talihsiz bir tesadüfü, bir dizi karmaşık yargı kararı, zamanın ve hafızaların geçişi sayesinde, Amerikan vergi hukuku – ve onun dayandığı ilkeler – yaygın olarak yanlış anlaşılmıştır. Bu gerçeğin sunduğu fırsatlar, hükümete gelir akışını en üst düzeye çıkarmak için ödenenler tarafından, kökleri bugünün İç Gelir Yasası'na dayanan ayrıntılı ve aldatıcı bir vergi planını başarılı bir şekilde oluşturmak için ele geçirildi.

Bu plan, genel hukuk doktrini ve yasal yapı kuralları hakkında kamuoyunun yaygın bilgisizliğinden yararlanmaktadır. Anahtar demografik segmentlerin tolerans sınırlarına kadar çıkarma seviyelerinin dikkatli bir şekilde ölçülmesini uygular. Yasanın yanıltıcı kelimelerinin ardında, yasal olarak bundan daha fazla olmayan yürürlükteki fiili yasanın gizlenmesine dayanır.

'hukuk kanıtı', ve yasanın kendisi değil.

Planın temeli, bu kodu olacak şekilde tasarlamaktır. o kadar göz korkutucu ve derinden kafa karıştırıcı ki, kendisine yöneltilenlerin büyük çoğunluğunu bir kişisel anlayış iddiasını bile terk etmeye zorluyor. Bu hedefler, bu nedenle, karar verme süreçlerini yasanın idari bürokrasisine veya profesyonel bir tamirci ve aracılar sınıfına teslim etmek zorunda kalırlar; bunların her ikisinin de üyeleri, kendi kazançları için plana bağımlıdır. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, her ikisi de, elbette ki özel sektör makbuzlarının yasalara göre vergilendirildiğini soran herkesi temin eder. Eğer baskı yapılırsa, bu uzmanlar, iddia ettikleri şeyin kanunda bir yerde olması gerektiğini inandırıcı bir şekilde önermek için hesaplanmış, özenle seçilmiş, bağlam dışı ve belirsiz hukuk parçalarını ortaya çıkaracaktır. Ama bir şekilde, tam olarak nerede olduğunu asla gösteremezler. 'Kodları Kırmak' bu eksik bağlamı sağlayacak, aldatma ve kafa karışıklığını çözecek ve sadece orada herhangi bir yerde olmadığını, neyin ne olduğunu açıklığa kavuşturacak.

olumsuzluk

dır-dir orada tam tersi.

Açıkça belirtildiği gibi, "gelir" vergisi planı tamamen siyasi olarak zeki özel çıkarlardan oluşan şişmiş bir kadronun ve onların kamp takipçilerinin kasıtlı bir kampanya yoluyla her zamankinden daha doyumsuz bir iştahını besleyen yozlaşmış ve aşındırıcı sahtekarlık.

dezenformasyon, yıldırma ve kurnazlık. Hem uygulamasının doğası ve çevresel etkileri hem de aktardığı servetin mümkün kıldığı uygulama ve politikalarla geri kalanımızın refahına neredeyse anlaşılmaz bir zararı kolaylaştırır.

Umuyorum ki bu kitap okuyucuyu bu görüşü paylaşmak ve kendi mülklerini elinde tutmayı veya tasarrufunu kontrol etmeyi tercih edenleri, bunu yapacakları bilgiyle donatmak için küçük bir şekilde yardımcı olmak. Okuyucunun, diğer pek çok durumda olduğu gibi, bu durumda da kendi çıkarlarımızı gözetmenin toplumun çıkarlarına da hizmet ettiği konusunda hemfikir olacağını umuyorum. Ne de olsa kurucuların federal hükümetin vergilendirme yetkisine sıkı Anayasal sınırlamalar getirmeleri boş sebeplerden dolayı değildi. Sadece kendi mallarını korumak için de değildi. Bu tür sınırlamalar, anlamlı güvenlik ve özgürlüğün korunması için esastır. John Adams'ın dediği gibi,

> "Mülkiyetin yasaları kadar kutsal olmadığı fikrinin topluma kabul edildiği an. Tanrı ve bir yasa gücü ve kamu adaleti yoktur, anarşi ve tiranlık korumak başla."

*****

Okuyucu, bu kitap boyunca, ya "gömülü" bir işçi (ortak hukuk çalışanı) ya da "serbest" bir işçi (yüklenici) olarak alınıp satılan emek gelirlerine odaklanma eğilimini gözlemleyecektir; sermayeden ve benzerlerinden elde edilen faiz şeklindeki makbuzların aksine. Bunun nedeni, işten bu tür gelirlerin hem en büyük servet havuzunu hem de vergilerin dolandırıldığı en büyük vatandaş havuzunu temsil etmesidir.

Bazıları, "zengin" - kupon kırpan şişman kedileri okuyan - vergi yükünün büyük ölçüde orantısız bir payını ve toplamın aslan payına tekabül eden bir pay ödediğini yüzlerce kez okuduktan sonra, bu istatistiksel iddiaya itiraz edecek.

Bu şehir efsaneleri, vergi sisteminin başarısı için gerekli olan yanlış anlamaları yansıtıyor. iken "zengin" -komşuları için kayda değer bir değer üretmiş ve buna karşılık gelen miktarda para almış okur- insanlar- gerçekten de orantısız bir pay ödüyorlar (sanki, onların kamu harcamalarından talepleri diğerlerininkinden daha azmış gibi).), yıllık geliri 200.000 ABD Dolarının üzerinde olan haneler tarafından ödenen toplam vergi kesintisinin toplam yüzdesi, toplamın üçte birinden azdır.

Hatalı iddialara önemli bir katkıda bulunan bu açıdan bakıldığında, "FICA katkılarının" hem yasal hem de pratik olarak diğerlerinden ayırt edilemeyen "gelir" vergilerinden başka bir şey olmadığını anlamakta bir başarısızlıktır; bu, ilerledikçe daha ayrıntılı olarak tartışılacaktır. Kendi başlarına, her kuruşunun işçiler tarafından ödendiği bu tür "katkılar", 2001 yılında toplam federal vergi kesintisinin %34'ünden fazlasını oluşturuyordu (kaynak: OMB).

Bununla birlikte, ilgi alan okuyucular, sermaye ve benzeri gelirler büyük önem taşır, burada yer alan vergilendirilebilir "gelirin" yasal niteliğine ilişkin her ilke ve noktanın o makbuz sınıfı için de geçerli olduğunu ve bunları bulacağını ve bunların yapısı ve niteliği hakkındaki bilgileri not etmelidir. vergi kanunları, aydınlatıcı, canlandırıcı ve faydacı. (Yine de şirket yöneticileri, bu kitabın, yapay kişilere uygulandığı şekliyle "gelir" vergisinin özelliklerini ele almaya çalışmadığı konusunda uyarılır. ' vb. münhasıran gerçek kişilerle ilgili olarak anlaşılmalıdır.)

Amerika'da vergilendirmenin genel konusunu incelemiş olanlar, burada birkaç konunun tartışılmadığına dikkat çekeceklerdir. gelir kanunları ile aynı konuyu içeren çeşitli değişiklik, reform ve yürürlükten kaldırmalar. Bu kitap, yıllar boyunca gelir mevzuatının genel bir araştırması olmayı amaçlamamaktadır. Daha ziyade, ne zaman ve nasıl yayınlanırsa yayınlansın bu tür herhangi bir mevzuatın yasal kapsamının ve halihazırda yürürlükte olan bu tür mevzuatın ayrıntılarının incelenmesidir.

bazı Amerikalılar öznedir ya da özne yapılabilir - ve bunların nasıl gerçekleştiği. Mevcut IRC'den önce gelen yasalar, aksi takdirde yanıltıcı veya belirsiz olan mevcut dili açıklığa kavuşturma erdemleri temelinde seçilir.

IRC'ye dahil edilen olumlu düzenlemeler mevcut biçimleriyle sunulmaktadır. Alıntıların, alıntıların ve alıntıların bölümlerine zaman zaman vurgu eklenir.

fark etme.

Açıklık, belirli terimleri parantez içine alan "tırnak işaretleri"nin sık sık rahatsız edici kullanımını zorunlu kılar. Bunu sevdiğim için yapmıyorum; özel olarak tanımlanmış yasal terimleri, taklit ettikleri ve aksi halde yanlış olabilecekleri yaygın sözcüklerden ayırmaktır. Bu tür hatalar, birçok insanın vergi planının gerçeğini anlamada yaşadığı zorluğun büyük bir bölümünü oluşturur ve bu nedenle bu tür bir açıklama zorunludur.
Lütfen affet.

Son olarak, bu kitaptaki hiçbir şey, belirli bir okuyucu için belirli bir tavsiye veya talimat olarak yorumlanmamalı veya bunlara güvenilmemelidir. Her okuyucu, herhangi bir yasanın doğasının, anlamının ve uygulamasının kendisini nasıl etkilediği konusunda kendi bağımsız belirlemesini yapmalıdır. Aranabilir bir güncel İç Gelir Kodu http:// www4.law.cornell.edu/ adresinde bulunabilir. uscode/26/ ve ilgili yönetmelikler http://www.access.qpo.gov/nara/ cfr/cfrhtml OO/Title 26/26tab adresinde bulunabilir. 00-html. 1789 - 1875 yıllarına ait tüzükler http:// memory.loc.gov/ammem/ amlaw/lwsl.html adresinde bulunabilir: diğerleri herhangi bir uygun hukuk kütüphanesinde görülebilir. Çoğu Yüksek ve alt mahkeme kararlarının metni http://www.findlaw.com adresinde bulunabilir.

Vergiler ve diğer konularla ilgili ek materyal
hukuk ve kamu politikası web sitemde bulunabilir:
http://www.losthorizons.com

giriiş

Geçen yıl içinde bir noktaya kadar, ABD Yüksek Mahkemesi'nin dürüstlüğüne, aslında yasallığına olan inancım üzücü bir bakıma muhtaç durumdaydı ve yıllardır da öyleydi. 50 eyalette özel vatandaşlara uygulanan "gelir" vergisinin açıkça anayasaya aykırılığı ışığında, mahkemenin bunu böyle beyan etmemesi tartışılmaz görünüyordu.

iddianame. En azından, hukukun üstünlüğüne saygı, görünüşte anlaşılmaz olan yasanın muğlaklık nedeniyle geçersiz kılınmasını talep etti, ancak bu verginin bizimle birlikte olduğu tüm yıllar boyunca, büyük ölçüde kalmasına izin verildi. zarar görmemiş .

Geçen yıl, inancım geri geldi. Eh, bu aslında çok güçlü bir ifade - mahkemenin "gelir" vergisi ve daha pek çok şeyle ilgili yanıt vermesi gereken çok şey var. Ancak, bu verginin yazılı olarak Anayasaya uygunluğu söz konusu olduğunda, her şey yolundadır, çünkü IRC Anayasal toplamayı geçer.

Nasıl oldu

1992'den beri, haydut ve cahil bir yargıç tarafından "bütün iç gelir yasalarına uyma" emri verildiğinden beri ("Yasaya uymak" değil, daha ziyade "IRS'ye uymak" anlamına geliyordu; ve bunun ötesindeki koşullar; bu kitabın kapsamı veya amacı-- bir vergi protestosu içerdiklerini söylemek yeterli), daha önce alışkanlığım olmayan bir uygulama olan 1040'ları her yıl dosyaladım. Bununla birlikte, formu tipik bir tarzda üretmeye zorlansam da, doğru olmadığını bildiğim bir şeyi doğrulamaya mecbur kalmama izin vermezdim ve bu nedenle her zaman imza satırlarının yukarısındaki yalan yere yemin etme ifadesine şu sözleri ekledim: "gelir" terimi burada yanlış kullanılmıştır." Bu, tüm ücretlerin, maaşların ve benzer tazminatların formlarda ve talimatlarda "gelir" olarak genel ve açık varsayımsal olarak nitelendirilmesine bir göndermeydi. (1992'de bu açıklamayı yapmak için bir sayfa uzunluğu eki sağladım, ardından EZ versiyonunu kullandım). Bu tür şeylerin benimle ilgisi olduğu sürece, en azından ben böyle bir nitelemeyi onaylayarak (ya da tartışmasız bırakarak) onları öyle kılmadığım sürece, vergiye tabi bir "gelir" olamayacağını gayet iyi biliyordum. 9 yıl boyunca, bu yargıcın emirlerinden kurtulduktan sonra bile, işlerin gidişatı buydu: Ben (ve sonunda karım Doreen) formları doldurur, sorumluluk reddi beyanını ekler ve gönderirdim ve IRS bir çok şeyi saklardı. küçük (ama yasal olarak önemli) protestoma aldırış etmeden önceki yıl boyunca kazancımdan kesilen para.

Ne de olsa, bir federal bölge mahkemesi yargıcının (ve baronun hem kovuşturma hem de savunma tarafında çok sayıda avukatın) vergilendirme yetkisi üzerindeki Anayasal sınırlamalar için sahip olduğu küçümsemeyi az önce tatmıştım, aslında oldukça büyük bir yardımı vardı. ve bu sınırlamalara dayanan argümanlar yapmak için donanımlı olduğum tek şeydi. Lynn Johnston ve Irwin Schiff gibi diğerlerinin çalışmalarına aşinaydım.

giriiş

Vergi kanununun kendisi üzerinde sınırlı bir çalışma, ancak onların argümanları bile "Yasanın ne dediği önemli değil, beni anayasal olarak vergilendiremezsiniz" sonucuyla sona erdi, temelde benim benimkiyle aynı yaklaşımı benimsedim. mahkemelerde para yoktu. (Aslında, Cheeks davası 1991'de Yüksek Mahkeme tarafından karara bağlanana kadar, ilk derece mahkemesi yargıçları, verginin Anayasaya uygunluğuna dayanan argümanları rutin olarak bastırdı ve Cheek'in argümanlarına izin verilmesi gerektiğine karar verirken bile, Yüksek Mahkeme'nin kendisi onları onayladı. boş verin). Bu tür argümanlar olmadan, mahkemede savaşmak mahkum veya en azından imkansız bir şekilde uzun bir atış gibi görünüyordu.

Hepimiz, kodun gördüğümüz bölümlerinin en iyi ihtimalle belirsiz ve en kötü ihtimalle Anayasa'ya aykırı olarak yazılmış gibi göründüğü muammasıyla karşılaştık; üstelik,
bu labirentte başka neler bulunabileceğini kim bilebilirdi?
belki daha az belirsiz olan ve bizim konumumuza aykırı olan kanunsuz saçmalık? Bu yüzden zamanımı harcadım, sorumluluk reddimi ekledim, monografilerimi yazdım ve az çok sabırla konuyu incelemeye devam ettim. Bu konuda hükümetle olan daha aktif anlaşmazlığımı yakında yeniden başlatmaya niyetliydim, ancak iki çocuğum bir federal mahkemeyle son yakın görüşmemin başlangıcından beri doğmuştu ve gitmeden önce gerçekten hazır olana kadar beklemeye istekliydim. savaş alanına geri dön. Ama kötü adamlar beklemezdi.

2001 sonbaharında, muhtemelen bir nedenden dolayı
Akılsız, banal bürokratik sapıklık (belki de küçük sorumluluk reddimin yeni ortaya çıkan yasal tehdidini kabul ederek), ajans aniden karıma ve bana, feragat nedeniyle 2000 yılı iademizi kabul etmeyi reddettiğini bildirdi. IRS, özünde şunu savundu: Makbuzlarımızın niteliksiz bir yalan beyan beyanı ile nitelendirilmesi onaylanmadan, iademizin yasal olarak dosyalanmış olarak kabul edilemeyeceği.

Yasadışı olarak dosyalandığından değil, aklınızda olsun,... hiç dosyalanmamış olarak kabul edildi. Aksi halde bize yalancı şahitlik beyanı gönderdiler.

boş bir kağıt parçası ve olduğu gibi imzalayıp geri gönderirsek, iademize dahil edeceklerini ve her şeyin iyi olacağını belirtti. Aksi takdirde, temerrüde düşmüş sayılırız, kesintilerimiz ve muafiyetlerimiz yerine getirilmez, faiz ve cezalar uygulanır ve büyür.

Bu noktada geri adım atmak gibi bir niyetimiz yoktu ve bu yüzden İç Gelir Yasası'nın (ve diğer ilgili materyallerin) analizine, şimdiye kadar giriştiğim herhangi birinden çok daha yoğun ve sonsuz derecede daha verimli bir şekilde başladım. bilgi çağının teknolojisinin bu tür araştırmalara sağladığı yetenekler. Bu sefer, her belirsiz bölüm referansını kontrol etme konusunda bir adım atabilirim; her anahtar kelime ve kelime öbeği örneği için milyonlarca kelimelik belgenin tamamını saniyeler içinde arayın; ve benzer şekilde meşgul olan başkaları tarafından internette yayınlanan konuyla ilgili büyük miktarda veriden yararlanın. Bu sefer, kendi evimde ekranımda tutarsızlığın grotesk yayılımını gerçekten yaşayabilirim. Bu sefer, gerçekten lanet şeyi okudum.

Bu araştırmanın sonucu şuydu: Kanunun Anayasaya uygunluğu ve daha önce değindiğim Yüksek Mahkemenin davranışı ile ilgili olarak. Mahkemenin kanunun yasallığı konusunda haklı olduğunu öğrenmekten hepiniz mutlu olacaksınız ve ben de öyle; Doreen ve ben son birkaç iademizi açıklamaya gerek kalmadan dosyalayabildik. Bu kitapla işiniz bittiğinde, nasıl olduğunu anlayacaksınız.

'Kodu Kırmak' kolay bir okuma olmayacak. İçin bir şey, kanunlar ve yargı kararları şeklinde zorunlu olarak çok sayıda hukuk dili vardır. Bir diğeri için, pek çok okuyucu, vergilendirme hakkında bildiklerini düşündükleri her şeyin - ve vatandaş ile hükümet arasındaki yasal ilişki hakkında daha pek çok şeyin - yanlış olduğunu öğrenecek ve bu, nasıl sunulursa sunulsun asla kolay değildir.

Ancak, birçok okuyucu için tehlikede olabilecek her yılın kazancının %30-40'ını bir yana, gerçeği bilme arzusunun, işler zorlaştığında baskı yapmak için yeterli motivasyonu sağlayacağına inanıyorum; ve herkesi temin ederim ki, bu karmaşık malzemenin bir kısmı başlangıçta mantıklı görünmese bile, kitabın sonunda anlayacaksınız.

Çok boyutlu yanlış bilgilerin büyük bir kısmının üstesinden gelme süreci, gerçeğin tamamen doğrusal bir açıklamasını imkansız olmasa da verimsiz kılar ve 'Kodları Kırmak' buna göre düzenlenir. Bu, vergi kanunlarının doğrusal bir sunumunun yapılamayacağı anlamına gelmez. Sorun şu ki, yazar tarafından tipik olarak okuyucu tarafından bilindiğini varsaydığı bir kısıtlamalar çerçevesinde yazılan kanunları anlamak için, bu kısıtlamaları da anlamak gerekir. Bu kısıtlamalardan bazıları

yargı ilkelerinin doğasında var olan; bazıları yasal inşaat kurallarından kaynaklanmaktadır; diğerleri ise Anayasa'nın spesifikasyonları tarafından dayatılır ve daha da fazlası Yüksek Mahkeme içtihatlarıyla gelişmiştir. Bu farklı fakat ilişkili unsurların her birinin anlaşılması - hatta sadece bir anlamı - okuyucunun genel referans çerçevesine dahil edildiğinde, gizemli görünen diğerleri netleşecektir. (Bu etkinin çok önemli faydasının, kitap mümkün olduğu kadar yakın ve önemli bir kesinti olmadan okunursa en iyi şekilde anlaşılacağını belirtmekte fayda var.)

O yüzden orada bekle ve gözünü ödülden ayırma. Bunu yapacaksın ve buna değer.

Bölüm Bir

(Yasanın Doğ ası)

"Gel, ş imdi biraz eğ leneceğ iz!" Alice'i düş ündü. "ekledikl"erine sevindim 've bilmeceler sormaya baş ladı - yüksek sesle inan II. bunu tahmin edebilir,

"Bunun cevabını bulabileceğ ini mi sanıyorsun? Mart Tavş anı'na. " söz konusu

"Kesinlikle" böyle, " dedi Alice.

O zaman ne demek istediğ ini söylemelisin, Mart Tavş anı devam etti. "

demek, yapmak, [illegible] !"

"'Ne yediğ imi a görüyorum' demekle aynı ş ey değ il, aynı ş ey değ il, "Ş unu da söyleyebilirsin, Mart Tavş anı ekledi,"

'Alırım', 'Sevdiğ imi alırım' ile aynı ş eydir!"

"Doğ ru gibi görünen Fındık faresi de diyebilirsiniz," diye ekledi.

uykusunda konuş mak, "uyurken nefes almam" aynı ş ey 'ben ne zaman uyu ben nefes almak'!"

Vergiler Hakkında - Doğrudan v. Dolaylı

Amerika Birleşik Devletleri Anayasası, Madde 1, Bölüm 9: "Numara kişi başı veya diğer doğrudan Vergi, aksi belirtilmedikçe, yatırılacaktır. Daha önce burada belirtilen Nüfus Sayımı veya Numaralandırma Oranı alınmış."

"Kodları Kırmak"ın bu ilk bölümünün odak noktası olan "gelir" vergisinin tarihini ve gelişimini incelemeden önce, doğrudan vergilerin ve tüketim vergilerinin genel yapısını tartışmaya değer. İki farklı vergi sınıfının ilkelerini ve bunların bağlantılı olduğu yargı konularını anlamak, vergi yasalarını anlamak için kritik değildir - bu yasaların yazıldığı kelimeler anlamlarını ve sınırlarını açıkça ifade eder. Yine de, bu yasaların neden olduğu gibi yazıldığının anlaşılmasının okuyucu için faydalı olacağına inanıyorum. Ayrıca, bu kitap hukukun sadece birkaç belirli alanını ayrıntılı olarak ele alırken, bu bölümde tartışılacak olan temel ilkeler çok daha geniş bir şekilde uygulanır ve buna göre okuyucunun çıkarlarına hizmet etmelidir.

50 içindeki tüm Anayasal olarak geçerli federal vergiler devletler doğrudan veya dolaylı olmalıdır. Mülk veya kişiler üzerine konan ve dolayısıyla kaçınılmaz olan herhangi bir vergi, doğrudan vergidir. Anayasaya göre, çeşitli eyaletlerin vatandaşlarını etkileyen federal doğrudan vergiler paylaştırılmalıdır. Paylaştırma, bir verginin toplam maliyetinin (ev başına 10$ vergi X 100 konut = 1000$ gibi) eyaletler arasında toplam ulusal nüfus içindeki yüzdeleriyle orantılı olarak bölünmesi anlamına gelir ve sonuçta ortaya çıkan miktar devletten ödenir. Devlet, parayı dilediği gibi toplamakta serbesttir.

Bu Anayasal zorunluluk nedeniyle, bir kez Bir kimse, bir sözleşmenin şartlarını yerine getirmek suretiyle, miras yoluyla, kar payı dağıtımı yoluyla veya her ne şekilde yapılırsa yapılsın, o malın mülkiyeti ancak bölüştürülmüş bir vergi ile vergilendirilebilir.

Kişi başı vergiler veya insanlar üzerindeki vergiler de paylaştırılmalıdır.

> SERMAYE: Bir anket vergisi; yıllık olarak uygulanan bir dayatma herkes mülküne ve yeteneğine göre.
>
> Bouvier Hukuk Sözlüğü, 6. Baskı

> vergiler kişi başı [illegible] kaçınılmaz ve en az yılda bir kez yenilenen [illegible]"

> Kişi başı vergiler, insanların alt tabakalarından alındığı sürece, [illegible] dolaysız [illegible] karşıya kalmar."
>
> bu tür vergilerden."... "Fransa'da bu yüzyılın başından beri kesintisiz olarak alınan cizyede, en yüksek emirler,

insanlar rütbelerine göre değişmez bir şekilde derecelendirilir tarife; insanların alt sıraları, neye göre bir değerlendirmeye göre, onların serveti olması gerekiyordu. yıldan yıla değişir."

Ekonominin Babası Adam Smith, Kitap V, CH'deki "başlıkları" böyle tanımlar ve tanımlar. II, Sanat. Ekonomi ve vergilendirme üzerine ufuk açıcı incelemesi, Ulusların Zenginliği'nin IV. 1776'da yayınlanan bu kitap, Batı Dünyasında bu konularda mutlak otorite olarak bir anda zirveye ulaştı. O, Anayasal terim olan "capitation"ın anlamı üzerine en kapsamlı tek kaynak olmaya devam etmektedir.

Smith, kapitasyonları adaletsiz, enflasyonist, verimsiz ve özgürlüğü yıkıcı olarak kınıyor. Daha da önemlisi, yaşama hakkı, özgürlük, mülk sahibi olma, çalışma veya ticaret yapma hakkı gibi temel bir hakkın kullanılmasıyla alınan ve/veya bu şekilde ölçülen herhangi bir verginin bir kişi başı vergi olduğunu açıkça belirtir. Gerçekten de, başlıklar, doğrudan vatandaşın başına düştüğü için, dönüşümlü olarak "baş vergiler" olarak bilinir (ve adlarını buradan alır). Bunlar vatandaş tarafından ve kendi fonlarından ödenmelidir - sırf orada olduğu, doğal güçlerini koruduğu ve kullandığı için.

Anayasayı hazırlayanlar hevesli ve ciddiydi Smith'in son derece popüler çalışmasının öğrencileri. (Yalnızca devrimci savaş yıllarının kargaşası sırasında, Amerikalılar, bugünün nüfusuyla orantılıysa 233.000'den fazla kopya satın aldılar. Bu, bu önemli ve ciddi çalışmanın - 976 sayfalık yoğun bir şekilde paketlenmiş küçük harfli - saygınlığının somut bir kanıtıdır. benim kopyam tutuldu.) Denetlenmeyen yazıların kötülüklerini kabul ettiğine yürekten katılarak, Anayasa'nın 1. maddesinde bu tür uygulamaları özellikle yasakladılar.

Dağıtılmayan herhangi bir vergi dolaylı olmalı, yani tamamen isteğe bağlı bir faaliyet üzerine yerleştirilmelidir. Vergi, resim ve harçlar olarak adlandırılan dolaylı vergiler, ayrıca genellikle havale eden (parayı gönderen sorumlu taraf) dışındaki biri tarafından finanse edilir. Dolaylı vergiler, genellikle, ulusal sınırların ötesindeki ticaretten elde edilen gelir veya bir kamu görevinden elde edilen maaş veya diğer gelirler gibi özel bir ayrıcalıkla sağlanan faydanın bir kısmının devlete iadesi şeklini alır. Dolaylı vergiler ayrıca, satıcının tüketicinin parasıyla ödenen bir vergiden sorumlu hale geldiği vergilendirilmiş, isteğe bağlı bir eşyanın satın alınmasına da eşlik edebilir. 50 eyaletteki tüm federal vergiler ya doğrudan ya da dolaylı olmalıdır - bu nedenle hepsi ya paylaştırılmış ya da isteğe bağlı olmalıdır.

Bu ilkeleri uygulayarak, genel olarak alışverişten alınan verginin kişi başı veya doğrudan vergi olacağını görebiliriz; Kişinin kendi takdirine bağlı olarak alışveriş yapabileceği veya yapmayabileceği belirli bir şey üzerine konan vergi dolaylı olacaktır ve dolayısıyla bir kişi başına ödeme olmayacaktır. Aynı şekilde, örneğin posta müfettişi olmak üzerine kimsenin hakkı olmayan bir vergi de dolaylı vergidir; grafik sanatçısı olmanın vergisi, herkesin hakkı olan bir vergidir. Mağazanızda gerçekleşen vergiye tabi bir maddeyi içeren her işleme eşlik eden vergi dolaylı bir vergi iken, mağazanızın bu tür işlemlere açık olmasına ilişkin bir vergi (belirli bir günde müşterilerden geri alabilecek olsanız bile) kapitülasyon ol. Black's Law Dictionary, 5. baskı, kısa ve öz bir şekilde "doğrudan vergiyi" şu şekilde tanımlıyor:

> "Hedeflenen kişi veya bunu ödemek edilen kişilerden talep edilen Dolaylı vergiler, bir kişiden, bir başkasının zararına kendisini tazmin etmesi beklentisi ve niyetiyle talep edilen vergilerdir".

"Tüketim" terimi özellikle doğayı açıklar. özellikle faaliyetlere ilişkin dolaylı vergiler. "Tüketim", özel tüketim "a eylem parçası". vergileri, özellikle vergi faaliyetleri anlamına gelir mülkiyetin alınması veya devredilmesi ve kârlı imtiyazın uygulanması ile ilgili. Öneğin, bir "gelir" vergisi durumunda, vergilendirilen, yaygın olarak "gelir" dediğimiz mülkü üreten faaliyettir. Gelir, yalnızca vergilendirilebilir faaliyetin miktarını (veya değerini) ölçmenin bir aracı olarak resme girer:

> " Dolayısıyla gelir vergisi, gelir üzerinden alınan vergi değildir. Belirli faaliyetlere ve ayrıcalıklara ilişkin olarak ürettikleri gelire göre ölçülen bir tük [illegible] nde
>
> F. Morse Hubbard, Hazine
> Departman yasa taslağı. Meclis Kongre Kaydı 27 Mart 1943, sayfa 2580

> "Mahkeme, bir gelir [illegible] vergisi
> ayrıcalığ [illegible] miktarına
>
> "John R. Luckey, Yasama Avukatı
> Kongre Kütüphanesi, "Federal Gelir Vergisine İlişkin Sıkça Sorulan Sorular" (Kongre için CRS Raporu 92-303A (1992)).

Vergilerin nasıl yatırılacağına ilişkin reçetelere ek olarak, vergilendirme ile ilgili yargı sorunları da vardır. Bir hükümet, yasal veya coğrafi yargı yetkisi dışında herhangi bir şeyi veya herhangi bir faaliyeti doğrudan veya dolaylı olarak vergilendiremez.

Anayasa, resmi olarak devredilebilecek yerler gibi Columbia Bölgesi'ni de içeren federal hükümet için belirli bir coğrafi yargı alanı oluşturur.

kaleler, dergiler ve diğer gerekli binalar ve çeşitli bölgeler ve mülkler için çeşitli Devletler tarafından bu hükümete:

> "Kongrenin Gücü olacak Özel egzersiz yapmak
> Tüm mevzuat Her ne şekilde olursa olsun, söz konusu
> Bölge (on Mil kareyi aşmayan) üzerinde, Belirli
> Devletlerin Devralması ve Kongre,
> Birleşik Hükümetin Koltuğu haline
> koyucunun muvafakati ile satın alınacak yerler Kamu
> Devletler ve her şey üzerinde Otorite gibi egzersiz yapın
>
> Montajı için Aynının Bulunacağı Devlet
> Kaleler, Dergiler, Cephaneler, rıhtım-Yards ve diğer
> gerekli Binalar. "ABD Anayasası Madde 1, Bölüm 8,
> 17. madde.

Bu coğrafi yargı yetkisi dahilinde, vergilerin şekli veya konusu için Anayasal veya başka bir şekilde (en azından burada bizi ilgilendiren) herhangi bir sınırlama yoktur.

Birlik içindeki diğer tüm coğrafyalar, birkaç Devletten birinin münhasır yargı yetkisi altındadır ve doğrudan ve dolaylı vergilerle ilgili Anayasa hükümleriyle federal hükümetin vergilendirme yetkilerinden korunur.

Birleşik Devletler avukatı tarafından, Birleşik Devletler - Bevans, 16 US 336 (1818) davasında Yüksek Mahkeme huzurunda beyan edildiği gibi:

"Birleşik Devletler'in kendilerine devredilen kaleler ve tersanelerde sahip olduğu münhasır yargı yetkisi, devretmelerin yapıldığı eyaletlerin açık rızasından kaynaklanmaktadır.

Başka hiçbir şekilde türetilemez; çünkü onsuz, devletin otoritesi orada üstün ve münhasır olurdu."

mahkeme ile, kararında aşağıdakileri kabul eder:

> "O halde sahip olduğu yargı yetkisinin kapsamı bir devlet
> nedir? Tereddüt etmeden yanıtlıyoruz, devletin yargı
> yetkisi kendi topraklarıyla birlikte geniştir;

New Orleans / Amerika Birleşik Devletleri davasında, 35 US (10 Pet.) 662, 737 (1836), mahkeme bu ilkeyi yineler:

> "Devletlerin görev yaptığı yerlerde yargı yetkisini devretmesi için Anayasa'da özel hüküm vardır.
> federal hükümet kaleler veya diğer askeri işler kuracaktır.
> Ve yalnızca bu yerlerde veya Birleşik Devletler'de, topraklarda
>
> genel yargı."

1956 yılında Eisenhower yönetimi Eyaletlerdeki Federal Alanlar Üzerindeki Yargı Yetkisi Çalışmaları için Bölümler Arası Komite . Raporun ilgili kısmı şunu belirtiyor:

> "A maddesi uyarınca (1) yargı yetkisinin devri olmadıkça, hemen hemen söylemeye gerek yoktur.
> 17 ile a Devletin izniyle federal arazi edinimi,
> veya (2) Eyaletten Federal Devlete devredilerek
> veya Federal Hükümet, Devletin kabulü üzerine yargı yetkisini saklı tutmadıkça, Federal Hükümet hiçbir yasama yetkisine sahip değildir.
>
> yargı yetkisi dahilindeki herhangi bir a Devlet, böyle alan üzerinde yargı yetkisi, tamamen Devletler tarafından
> kullanılmak üzere, [illegible] hakları
> özgürce kullanmasına tabidir. Emlak".

Federal özel tüketim vergisi bağlamında yasal yargı yetkisi, bir istisna meselesidir. Birkaç Devlet, federal hükümeti oluştururken belirli sınırlı konu yetki devri yapmış olsa da, bir Hakkın kullanılması her zaman federal hükümetin vergilendirme gücünün dışındadır:

"Bu özgürlüklerin kullanılmasının özel olarak konulan vergi

anayasaya aykırı. "Birleşik Devletler Yüksek
Mahkemesi, Murdock - Pensilvanya 319 ABD 105 480-487, (1943)

Çeşitli Devletlerin halkı tarafından tutulan Haklar çok sayıda ve (çoğunlukla) tanımsız olduğundan, bu sınırlamanın pratik etkisi, vergilerin yasal olarak uygulanmasını, hükümet tarafından verilen veya kolaylaştırılan ayrıcalıkların yararlarıyla sınırlamaktır; başka bir deyişle, federal paranın alınması veya federal gücün kullanılmasıyla kazanılan diğer para.

"Tüketim vergisi" ve "ayrıcalık vergisi" terimleri eş anlamlıdır. İkisi genellikle birbirinin yerine kullanılır."
American Airways - Wallace 57 F.2d 877, 880

"Tüketim vergileri, ülke içinde malların üretimi, satışı veya tüketimi, belirli [illegible]
kullanılmasını içerir.

"Flint, Taş Tracy'ye Karşı
Ne. 220 ABD 107 (1911).

"Mübadelede mülk satma ayrıcalığı üzerinden alınan vergi,... herhangi bir yerde yapılandan kökten farklıdır."
"Bir borsadaki satış, aa man s'de
yapılan satıştan farklıdır. özel ofisinde veya çiftliğinde veya
ile a ortaklığında, çünkü satışın konusu her durumda aynı olsa da, takasta fiyat bulma, zamandan tasarruf ve en

a

pazar, ödeme a
teminatı [illegible] veya çiftlikten daha kolay elde edilen diğer
hususlar." Nicol
v. Ames, 173 ABD 509 (1899)

"
(a) Anayasa uyarınca Federal Hükümet tarafından
hariç tutulmuş [illegible] vergilendirilemeyen hiç bir kalem [illegible] (a)

(26 CFR § 39.22(b)-l (1956))

Yüksek Mahkeme, bu sınırlamanın niteliğini birkaç farklı yolla ifade etmiştir; bunların arasında, hedeflerinin herhangi bir kongre yetkisi ile ilgili olduğu kanıtlanamayan bir dizi vergi yapısını yıllar boyunca açık ve tekrar tekrar anayasaya aykırı bularak iptal etmiştir. .

Mahkeme bu konudaki en açık beyanında şöyle diyor: "Kongre'nin bundan sonra, devlet [illegible] tarafından [illegible] iksiz düzenlemeyi yürürlüğe koymak olacaktır.

konu ve ondan ayrılarak onu a

uygulamak. 'Vergi' kelimesini böyle bir büyüye [illegible] devletin tüm anayasal sınırlamalarını yıkmak olur.

Kongre'nin yetkilerini ve eyaletlerin egemenliğini tamamen ortadan kaldırır". Bailey v. Drexel Mobilya Co., 259 ABD 20 (1922)

Bu tür kararlar, Kongre'nin vergilendirme çabalarını, kamu görevlerinin yürütülmesi gibi devredilen yetkisinin uygulanmasıyla ilgili faaliyetlerle sınırlandırması gerekliliğini aydınlatır ve uygular.

Federal vergiler üzerindeki yetki sınırlamalarının bu şekilde tanınmasının etkisi ve anlamı hakkında yakın tarihli (dolaylı da olsa) iki örnekten yararlanıyoruz. Amerika Birleşik Devletleri v. Lopez 514 US 546 (1995) ve Jones v. Amerika Birleşik Devletleri, 99-5739, (2000) davalarında, ABD Yüksek Mahkemesi bir okulun 1000 fit yakınında silah bulundurmayı kısıtlayan federal yasaları iptal etti. ; ve kundaklamayı cezalandırmak; sırasıyla. Mahkeme, hiçbir eylemin herhangi bir güvenilir kuruluş tarafından desteklenmediğini gözlemledi.

Kongrenin anayasada sayılan yetkisi. Kongre hemen geri geldi ve bir okulun yakınında silah bulundurmak üzerine 10.000.000 dolar vergi koydu mu? ya da amaçlarını etkin bir şekilde gerçekleştirecek olan bir eve benzin döküp yakma eylemi üzerine mi? Olmadı, çünkü olamaz.

Federal vergilendirmeye ilişkin yasal sınırlamaların ilkelerini, birazdan üzerinde duracağımız "gelir" vergisine odaklamak özellikle araştırırsak, imtiyazsız, federal-coğrafi-yetki alanı dışındaki çalışmaların federal hükümet tarafından dolaylı olarak vergilendirilemeyeceğini algılayabiliriz. ABD Yüksek Mahkemesi'nin Butcher Union Co. v. Crescent City Co., 111 US 746 (1883) davasında söylediği gibi:

"Hayatın ortak uğraşlarından herhangi birini takip etme hakkı devredilemez bir haktır..."

ve,

> "İyi söylenmiştir ki, 'her insanın kendi emeğiyle sahip olduğu m [illegible] zarar vermeden, bu en kutsal mülkün açıkça ihlali anlamına gelir.",
>
> bir

ve Coppage - Kansas davasında, 236 US 1 (1915):

> "Kişisel hürriyet hakkı ve her birinin mahiyetinden pay sahibi olan özel mülkiyet hakkı içinde [illegible].
>
> Bu tür sözleşmelerden en önemlisi, emeğin ve diğer hizmetle [illegible]."

Diğer mahkemeler de bu ilkeyi ifade etmişlerdir:

> "Gelir veya kazanç alma hakkı herkese ait olduğu için bu hak Sağ imtiyaz olarak vergilendirilemez.
>
> "Jack Cole Company - Alfred T. MacFarland, Komiser, 206 Tenn.694, 337 SW2d 453 Tennessee Yüksek Mahkemesi (1960)
>
> "Bir gelir vergisi ne bir ne emlak vergisi ne bir vergi de ortak hak iş [illegible]endirebilir, bu arayışlar ortak hak meselesi değil, ancak ' imtiyaz' ve gelir amaçlı vergi, ortak hak olan meslekler."
>
> Simms - Ahrens, 271 GB 720 (1925);

Bu tür işlerden elde edilen gelirler, tabii ki, ancak paylaştırılmış bir doğrudan vergi ile vergilendirilebilir. Aksine yaygın (ve kasıtlı olarak?) geliştirilmiş yanlış anlamalara rağmen, yakında açıklığa kavuşturulacağı gibi, İç Gelir Kanunu'nda bu ilkeleri ihlal etmeye yönelik herhangi bir girişim bulunmamaktadır.

Şimdi ana hikayeye geçelim...

"Gelir" Vergisinin Kökeni

> "Kanun diline göre, not edilmelidir ki,
> olan kişisel hizmetler için maaşlar, ücretler veya tazminat
> brüt gelire dahil edilecektir. Dahil edilecek olan şey
> maaşlardan, ücretlerden veya ücretlerden elde edilen kazançlar, karlar ve gelir
> kişisel hizmetler için tazminat."
> Amerika Birleşik Devletleri Yüksek Mahkemesi, Lucas v. Earl, 281 ABD 111
> (1930)

1 Temmuz 1862'de, İç Savaşın sıcağında ve için baş gösteren ve inatçı gelir sorunlarıyla karşı karşıya Kuzey hükümeti, kongresi 1862 Gelir Yasası'nı kabul etti,

Desteklemek için İç Gelir sağlamak için bir Kanun Hükümet ve Kamu Borcuna faiz ödemek".

Çeşitli tüketim vergileri ve vergiler getiren uzun bir önlem listesi arasında aşağıdaki bölümler vardı:

> "Gelir Vergisi": Sec. 86. Ve daha fazla yasalaştırılsın, Bu ve sonrasında
> ilk günü Ağustos, bin sekiz yüz altmış iki, tüm
> maaşlar alınacak, tahsil edilecek ve ödenecektir.

memurların veya sivil, askeri, deniz Devletler'deki kiş ilerin veya istihdamı Birleş ik
ödemeler hizmetlere yapılan
Devletler, senatörler, temsilciler ve delegeler dahil
Kongre, yıllık altı yüz doları aş an oranlarda,söz
konusu altı yüz doların üzerindeki fazlalık üzerine yüzde üç vergi; ve o

Birleş ik Devletler hükümeti altındaki ya da onun istihdamında bulunan tüm veznedarların
ve tüm ödeme görevlilerinin, yukarıda kiş ilerin ödemeleri yapan herhangi bir veya bu
memur ve kiş ilerin hesaplarını düzenlerken ve düzenlerken görevi olacaktır. , yukarıda belirtilen yüzde üç oranındaki vergiyi kesmek ve
tevkif etmek ve aynı zamanda bu kesintinin yapıldığ ı görevli veya
kiş inin adını ve miktarını belirtmekle,

sertifika bir

dairesine iletilecektir.
İ nternai Revenue Komiseri ve dahili görevlerin bir parç ası olarak
girdi;...

San. 90. Ve ayrıca yasalaş tırılırsa, Amerika Birleş ik Devletleri'nde
ikamet eden her kiş inin herhangi bir mülkten, kiradan, faizden,
temettüden elde edilmiş olsun, yıllık kazançları, gelirleri, kârları tahsil edilecek ve
ödenecektir. Amerika Birleş ik Devletleri'nde veya baş ka bir yerde yürütülen
herhangi bir meslek, ticaret, istihdam veya meslekten veya bu tür
yıllık kazanç lar, karlar veya gelirler toplam altı yüz doları aş arsa,
aş ağ ıda belirtilenler dış ında herhangi bir baş ka kaynaktan , ve
toplam on bin doları geç memek üzere,

söz konusu altı yüz doları aş an yıllık
kazanç , kar veya gelirin toplamı on bin doları aşmaması halinde, söz konusu miktar üzerinden yüzde üç vergi;

altı
yüz doları aş an miktar üzerinden yüzde beş vergi;...

"(Bölüm, vergiyi yurt dış ında ikamet eden ve
yurt dış ında ikamet eden vatandaş lara geniş letmek iç in devam ediyor.

> % 5 oranında ve 600 $ muafiyet olmaksızın devlet çalış anları).
>
> San. 93. Ve ayrıca yasalaş tırılırsa,...herhangi bir partinin kendi adına...ş ekli ve ş ekli Gel[illegible]ne izin verilecektir, bu kanun hükümlerine göre tahakkuk ettirilmesi ge[illegible] ve bu bedel[illegible]iadesi arttırılmış sa ...,.. o olabilir
>
> beyan etmesine izin verilir,... yıllık gelirininmiktarını,... tahakkuk ettirilebilir,... ve aynı ş ekilde beyan edilen, görevlerin değ erlendirildiğ i ve beyan edildiğ i olmak miktar olarak alınacaktır.

Böylece, 1862'de, ilk sanatsız ve masum yinelemede bir Amerikan "gelir" vergisi, stopaj hükümlerine sahip bir tüketim vergisi, devlet çalış anlarının maaş larına yüklenir. Aynı zamanda, özel sektör Birleş ik Devletleri sakinlerinin ve devlet "kazanç, kar veya gelir" 'bu olabilir elde edilen çalış anlarının maaş larına (veya diğ er kaynaklara) ayrı, esasen gönüllü bir tüketim vergisi uygulanır.

Açık, ayrı ve baş ka türlü gereksiz devlet çalış anlarının ücretinin (ücretinin) 86. bölümünde vergiye tabi -ve vergilendirilen- olarak tanımlanması bu orijinal yasa, özel sektör çalış anlarının ücretlerinin vergiye tabi olmadığ ı konusunda nadir, açık bir yasal onay sağ lar. Sonuçta, eğ er "kazançlar, karlar veya elde edilen gelir ödeme maaş ın kendisiyle aynı ş eyse, 86. bölümde tanımlanan devlet çalış anlarının maaş ları 90. madde kapsamında vergilendirilecek ve 86. maddenin ilgili kısmı saçma bir ş ekilde gereksiz olacaktır. Açıkça yasal olan bu ayrım, pek çok açıdan değ iş meyecek ve değ iş meyecektir.

o zamandan beri vergide daha az samimi yeniden düzenlemeler ve değişiklikler.

Herhangi birinin özel sektör gelirlerinin yasal "vergilendirilebilir" başka tür kategorisinden benzer şekilde hariç tutulması, ne yazık ki, niteleyicinin Etkilerini paylaşmaları dışında bu yasada açık bir şekilde açıklandığı gibi değildir, ancak göreceğimiz gibi, başka bir yerde "elde edilen" şekilde açıklığa kavuşturulmuştur. .

Müteakip eylemler oranı değiştirdi ve sonunda ilerlemeciliği ekledi, ancak verginin uygulanması ve nesnesinin özellikleri ve istisnaları kaldı. (1862 tarihli bu kanunun 1872'de yürürlükten kaldırıldığına dair sürekli bir yanlış bilgi var. Daha önceki kanunun belirli bölümlerinin 24 Aralık 1872 tarihli gelir kanununun 86, 90. ve yukarıda çoğaltılan 93, bunlar arasında değildi. "Gelir" vergisinin uygulanması o zaman geçici olarak gevşetildi, ancak hiçbir zaman kaldırılmadı.)

oldu

1880'de, yasa, Springer / Amerika Birleşik Devletleri, 102 US 586 (1880) davasında Yüksek Mahkeme'de, federal olarak lisanslı mesleğinden ve faizinden elde edilen gelirlerin bir kısmını talep ederken davalı bir avukat tarafından doğrudan vergi olarak test edildi. tuttuğu tahviller. Mahkeme, yalnızca "gelirler" üzerinden alınan bir vergiyi doğrudan ve dolayısıyla bölüştürülmüş olarak ele almanın adaletsiz olacağı yönündeki bir gözlem nedeniyle, kısa bir menfaat görüşünde dikkat çekici bir şekilde aleyhine karar verdi, çünkü,

> "Nüfusun büyük olduğu bir [bir devletin]
> gelirler az ve küçük, dayanılmaz olurdu
> baskıcı".

"Gelir", "ödeme" veya "gelen her şey" olarak anlaşılırsa, mahkemenin gözlemi anlamsızdır. Günümüzün refah devletlerinden birinin, az sayıda insanın geçimini sağladığı büyük bir nüfusa sahip olması mümkündür, ancak 1880'de kesinlikle böyle bir yer yoktu. Mahkeme, gözlemiyle, "gelirler" arasındaki ayrımı fiilen teyit ediyordu.

ve özel sektör kişilerinin ortak gelirleri, tıpkı olduğu gibi 1862 yasası.

1894'te Kongre, orijinal 86 ve 90. bölümlerin belirli unsurlarını birleştiren "gelir" vergisini, açıkça dahil edilmesini zorunlu kılmak için yeniden yürürlüğe koydu. "Birleşik Devletler'deki herhangi bir kişiye istihdam veya hizmet [illegible] veya o kişinin kar veya gelir" [vergilendirilebilir]; ve yine stopaj sağlanması. Yeni yasaya, bir yatırım fonu tarafından ödenen temettüleri vergilendirilebilir "kazanç, kâr veya gelir" olarak nitelendirmeye çalıştığı için, Yüksek Mahkeme'de derhal itiraz edildi. Pollock v. Farmers Loan & Trust, 157 US 429 ve 158 US 601 (1895) davasında soru üzerine karar veren mahkeme, nihai kararından önce iki önemli beyanda bulunmuştur.

"Aynı ve kişisel mülkleri ve her ikisinden elde edilen geliri bir paylaştırma olmak üzere vergilendirme yetkisi kabul edilmektedir. bu tür bir vergi, Anayasa'nın aa [illegible] bir ve

Mahkeme, halihazırda edinilmiş mülklerden elde edilen gelirlerle bağlantılı bir verginin, bu tür makbuzların elde edilmesinde herhangi bir imtiyaz uygulanmasına bakılmaksızın, mülkün kendisinden alınan bir vergiden özünde ayırt edilemez olduğunu söylüyor, çünkü mülkün salt mülkiyeti, kazanç elde etmeden anlamsızdır. ondan. Diğer bir deyişle, aksi takdirde vergiye tabi olan "gelir", kişisel mülkiyetle bağlantılıysa vergiye tabi değildir. Mahkeme, Springer'a atıfta bulunarak, önceki kararın davacının iki tür makbuzu arasında ayrım yapmamış olmasından üzüntü duyduğunu belirtti, çünkü federal lisanslı mesleğinden kârlı faaliyeti yansıtanlar düzgün bir şekilde alınmış olabilirdi.

bir tüketim vergisine tabi, onun tahvillerinden olanlar olmamalıdır olmuş tur.

İkinci önemli gözlem unsuru Büyük Britanya ve Amerika Birleşik Devletleri'ndeki vergilendirme tarihinin ayrıntılı bir anlatımından sonra varılan Pollock kararı şuydu:

> "Normalde, öncelikle ödeme gücüne sahip kişiler tarafından ödenen tüm vergiler yükü bir başkasının üzerine veya altında olan onlara ödeme yapmak için hiçbir yasal zorunluluk kabul edilmez dolaylı [tüketim] vergileri;"

and,

> "... gelir üzerinden alınan vergi, doğası gereği bir tüketim vergisidir. ile olarak uygulanacaktır",

başka bir deyişle, dolaylı olarak - isteğe bağlı bir imtiyaz uygulaması üzerine vergi olarak.

Yargıtay ve "Gelir" Anlamı

Yargıtay, Pollock kararında "gelir" vergisini anayasaya aykırı bulmadı. Yalnızca, kişisel mülkün kullanımından elde edilen makbuzlarla verginin ölçülmesinin, mülkün kendisi vergiye tabi olmadığı için anayasaya aykırı olduğuna karar verdi:

> "1894 tarihli yasanın 27 ila 37. maddelerinde konulan vergi [illegible] vergilendirme planını oluşturan tüm bu bölümler zorunlu olarak geçersizdir."

Yıllar boyunca tüm "gelir" vergisi kanunları gibi, kanun da 1894'te federal işçilerin tazminatı dışında neyin "gelir" olarak nitelendirildiğini açıklamayı çekinerek reddetmişti. Devlet dairelerine ve kurumlarına, ödemelerini daha sonra inceleyeceğimiz yöntemlerle bu şekilde ele almaları ve bildirmeleri talimatını verdi, ancak yasanın kendileri için ne zaman uygulanıp uygulanmadığını tanıma görevini diğerlerine bıraktı. Pollock'un durumunda, demiryolu

Farmer's Loan and Trust Company'nin (şimdi Citibank of New York) sahibi olan şirket, kârlarını "gelir" olarak beyan etme ve Pollock'a ve diğer yatırımcılara kalanları temettü olarak dağıtmadan önce bunlar üzerinden vergi ödeme niyetini belirtmişti. Onun takım elbisesi

sadece bu tür temettülerin ve benzerlerinin vergiye tabi bir faaliyetle ilişkilendirilse bile "gelir" olarak değerlendirilemeyeceği tespit edilmiştir. Bununla birlikte, dava son derece önemliydi. 1894 yasası, büyük ölçüde, 1880'lerde Yüksek Mahkeme tarafından federal araçlar olarak ilan edilen demiryolları gibi girişimlere yapılan yatırımlardan elde edilen büyük kârlara odaklanmıştı. Böylece karar, federal hazineye "gelir" vergisinin potansiyelinin etini ve patatesini masadan kaldırdı - federal maaş "geliri" üzerindeki verginin tamamlanabileceği fazla bir şey kalmamıştı.

Pollock kararına yanıt olarak, Onaltıncı Değişiklik- "Kongre, hangi kaynaktan elde edilirse edilsin, çeşitli eyaletler arasında paylaştırmadan ve herhangi bir nüfus sayımına veya numaralandırmaya bakılmaksızın, gelirler üzerinden vergi koyma ve toplama yetkisine sahip olacaktır."— 1913'te onaylanmış ilan edildi, hemen ardından aynı yılın Ekim ayında yeni bir gelir kanunu.

Neredeyse hemen, Yüksek Mahkeme, yeni değişikliği, Brushaber v. Union Pacific R. Co., 240 US 1 (1916). Davanın davacısı Frank Brushaber, yeni yasa kapsamında demiryolu yatırımlarından elde edilen temettülerin onun vergilendirilmesini engellemeye çalıştı. Akıllıca önerdiği "gelir" tanımının ve değişikliğin

Atıfta bulunulan ifade, bir kişi başı veya başka bir doğrudan verginin amaçlarını kapsayacak şekilde genişletildi, ancak bölüştürülmemiş olarak anlaşılmalıdır. Onun fikri, böyle bir yanlış anlamadan doğal olarak doğabilecek çeşitli Anayasal sorunları kullanmaktı. Mahkeme, değişikliğin "gelir" üzerindeki tüketim vergisinin dikkate alınmadan uygulanabileceğini belirlemekten başka bir şey yapmadığını beyan ederek hatasını sabırla düzeltti.

kişisel mülkiyetle olan bağlantısına ilişkindir. Mahkeme ayrıca, böyle bir verginin yalnızca özel tüketim vergisi olarak uygulanabileceğine dair Pollock kararındaki beyanını yineler ve pekiştirir - bölüştürülmemiş doğrudan vergilere ilişkin Anayasa'nın 1. Maddesinin 9. Kısmındaki yasağın yürürlükten kaldırılmadığına dikkat çeker.

> "Bununla birlikte, karışıklığın olmadığı kanaatindeyiz. içseldir, ancak daha çok 16. Değişikliğin vergilendirmeyi öngördüğü sonucuna varır; yani, bir şimdiye kadar bilinmeyen doğrudan olsa da, diğer geniş kapsamlı etkisi, [illegible] tüm doğrudan vergilere uygulanan paylaştırma [illegible]a kavuşturulacaktır..."

argüman

> "Ama açıkça ortaya çıkıyor ki, önerme ve altındaki çekişmeler doğru kabul edilirse, Anayasa'nın bir hükmünün [illegible]siyle sonuçlanacaktır."

a paylaştırmadan doğrudan vergi

Mahkeme, değişikliğin hiçbir şekilde Bir vergi kanununda yasal olarak kullanıldığı şekliyle "gelir" kelimesinin anlamını değiştirmiş veya genişletmiştir. Ayrıca, böyle bir tüzüğün uygulanmasının, tüketim vergisine tabi veya imtiyazlı faaliyetlerin biçimleri ve uygun konuları ile sınırlı olması gerekliliğini de değiştirmedi. Basitçe, böyle bir verginin anayasaya uygunluğunun, herhangi bir belirli "gelir" ile bağlantılı vergiye tabi olmayan mülke atıfta bulunularak artık sorgulanamayacağını öngörmüştür. Başka bir deyişle, böyle bir meydan okuma, yalnızca "gelir" vergisinin uygulandığı faaliyetin vergilendirilebilirliğine karşı çıkabilir. Mahkeme, Brushaber'de söz konusu olan 1913 tarihli gelir yasasını bu gerekliliklerle tutarlı olarak onadı. Herşey vergilendirmeye çalıştığı "kazançlar, karlar veya herhangi bir şeyden elde edilen gelir kaynak türetilmiş ' 'tıpkı 1862 kanununda olduğu gibi, imtiyazsız iş için ödeme gibi ortak, özel sektör gelirlerini vergilendirmeye çalışan hiçbir dil yoktu.

(Yine de, 1913 yasası,

"temel kanunla vergiden muaf gelir

[Anayasa]'' Bu kabul, daha sonra, 1939'da kanunlaştırılmasından sonra gelir kanunlarıyla ilgili düzenlemelere taşındı:

> CFR § 39.21-1 (1956): 26 net gelirin anlamı, (a)
>
> Bölüm 1 tarafından uygulanan vergi gelir üzerindendir.
>
> Ne kanun ne de temelden muaftutulan gelir kanunlar veya bunlarla bağlantılı olarak yapılan faiz dışında yapılan masraflar, 21. maddede tanımlandığı gibi net gelirin hesaplanmasına dahil edilmez.

ve,

> 26 CFR § 39.22(b)-l: Muafiyet—Brüt gelirden istisnalar. 22(b) bölümünde belirtilen be[illegible] muaftır Ancak bu kalemler, yalnızca ve miktarda muaftır. (a) kalemleri dışında [illegible] hariç aşağıdakiler kapsamındaki gelir kalemleri olamaz.
>
> Anayasa, Federal Hükümet tarafından vergilendirilemez;

Bugünün düzenlemeleri bunu şöyle ifade ediyor:

> 26 CFR § 1.61-1 (Cari) Brüt gelir, (a) Genel tanım. Brüt gelir, aşağıdakilerden elde edilen tüm gelir anlamına gelir. yasa tarafından hariç tutulmadıkça, türetilen kaynak ne olursa olsun.)

Brushaber mahkemesi ayrıca, “gelir” vergisinin temel unsurunu yeniden teyit etme fırsatını değerlendirerek tek yol Onaltıncı Değişikliği karelemek için Anayasa'nın 1. Maddesi, 2. ve 9. Bölümleri, yasal bir terim olanın sabit, özelleştirilmiş bir tanımı ve artık Anayasal bir terimdi: "gelir". Çünkü bir vergi "gelir" mutlaka bir tüketim, bu şekilde vergilendirilen her şey "gelir", bir tüketim vergisinin uygun şekilde uygulanabileceği şeylerle SINIRLI OLMALIDIR. Mahkemenin belirttiği gibi, "gelir" üzerindeki vergilendirme,

> "... doğası gereği, kendisi için böyle bir karara varılıncaya kadar şekilde uygulanmaya yetkili bir tüketim vergisi ve bu Doğrudan vergilendirmenin bölüşümü şartının önlemek için benimsendiği sonucun [illegible]
>
> dolayısıyla, vergiyi, aksi takdirde bir tüketim vergisi olarak uygulanmayacak olan paylaştırma düzenlemesine tabi tutar." ile

Başka bir deyişle, vergi mutasyona uğrarsa veya örneğin "gelen her şey" gibi bir tüketim vergisine uygun olmayan nesneleri kapsayacak şekilde yorumlanırsa (dolayısıyla fiili, kişi başı vergi veya başka bir doğrudan vergi haline gelir), hala sadece "gelir" vergisi olarak anılmasına rağmen, paylaştırma kuralına göre uygulanması gerekirdi.

Brushaber kararıyla aynı yıl, mahkeme Stanton v. Baltic Mining Co, 240 US 103 (1916) davasında, Kongre'nin vergilendirme yetkisinin eşzamanlı olarak sınırlandırıldığını kabul eder:

> "Mark, bunu söylerken tabii ki burada değiliz, vergi... Kongre'nin a vergilendirme yetkisigöz önüne alındığında ve sonuç olarak dayatma yetkisinin bulunmadığı durumlarda. a doğrudan veya dolaylı yük,
>
> Başka bir deyişle, burada yalnızca 16. Değişikliğin vergi olması durumunda gelir elde [illegible]
>
> güce bir

Yargıtay ve Anlamı Nın-nin "Gelir"

İki yıl sonra, Peck v. Lowe, 247 US 165 (1918) davasında , mahkeme, 16. Değişikliğin hiç bir şekilde yargı yetkisini genişletmediğini belirterek, şunları söyledi:

> "Onaltıncı Değişiklik, tartışmaya atıfta bulunsa da, gerçek bir anlamı yoktur ve gözden çıkarılabilir.
>
> Son kararlarda işaret edildiği gibi, vergilendirme yetkisini yeni veya istisnai konulara geniş [illegible] paylaştırılması için aksi ta[illegible] olabilecek tüm durumları
>
> veya başkası."

Vurgulayan birkaç diğer ilgili alıntı: değişen keskinlik, Brushaber mahkemesinin bazı noktaları:

> "Hazine, yorumlayıcı düzenlemelerle, anlamı dahilinde gelir olmayanlardan gelir elde edemez. Kongre'nin gelir yasalarından ve Kongre, paylaştırma olmaksızın, 16. Değişikliğin anlamı dahilinde gelir olmayan gelir olarak vergilendiremez."
>
> Helvering - Edison Bros. Mağazaları, 133 F2d 575. (1943)

> "Onaltıncı Değişikliğin hükümleri vergilendirmeyi sağladı, ancak Kongre'nin baştan beri sahip olduğu yeni hiç bir olduğu dolaylı vergi [illegible] ası gereği ait
>
> · · "Yani. Pacific v. Lowe, 238 F. 847 (ABD Dist. Ct. SDNY, 1917); 247 ABD 330 (1918)

> "Anayasal olarak Kongre tarafından vergilendirilebilecek tek şey "gelirdir. "Ve [illegible]

> anayasal olarak "brüt gelirler" üzerine..." Anderson Oldsmobile, Inc. - Hofferbert, 102 F Supp 902 (1952)
>
> "Gelir" genel terimi tanımlanmamıştır. İç Gelir Kodu'VS v Ballard, 535 F2d 400, 404 (1976)

Brushaber ilkesini ifade eden ve uygulayan içtihatları olgunlaştıkça, Yüksek Mahkeme, neyin "gelir" olarak vergilendirilebileceğinin gerekli unsurlarını daha da netleştirmek amacıyla, "kazançlar, karlar ve gelir" ifadesine makul miktarda dikkat ayırdı. . So'daki hükmünde. Pacific v. Lowe, 247 US 330, (1918), örneğin mahkeme şöyle diyor:

> "... tüzükte kullanıldığışekliyle 'gelir' verilmelidir a yani gelen her şeyi dahil etmemek için. Kazanç ve kâr kelimelerinin gerçek işlevi, 'gelir' kelimesinin anlamını sınırlamaktır."

Her ne kadar bu davanın merkezindeki konu, kanunun kurumsal gelirlere uygulanmasını içermesine ve 'kâr' yönü, özel sektör gelirlerine kârlı veya başka bir şekilde vergi uygulanmadığından, yazılı olarak mevcut kanun analizimiz için kritik değildir. , etkilerine kısa bir oyalanma yapmak için zaman ayırmaya değer. Neticede gelir, bir şirket için "gelir"in anlamı ile bir gerçek kişi için "gelir"in anlamı arasında hiçbir ayrım yapmaz ve çekemez:

> "Gelir kelimesi, 1913 tarihli Gelir Vergisi Kanununda olduğu gibi aynı anlamı taşıyor olarak bu kararların geldiği açıktır.
>
> 1909 Kurumlar Vergisi Yasasıve sahip olduğu karar verildi Southern Pacific Co. v. anlamının aynı kapsamda Lowe 247 US 330, 335, kararın amaçları doğrultusunda

1909 tarihli ve 1913 tarihli Gelir Vergisi Kanununda kullanıldığ [illegible] he yoktur. 1913 eyleminde. Buna ne zaman

bunu Eisner v. Macomber, a ortaya çıkan dava yukarıda, burada yer alan 1916 tarihli [illegible] Gelir Vergisi Kanunu kapsamında, uygulanan [illegible] 1909 tarihli [illegible] dan Bağımsızlığından alınmış olup, " sermaye [illegible] Hobbert, satışı veya dönüştürülmesi yoluyla elde edilen kâr",

[illegible] ması

Kurumlar Vergisi Kanunu'nda kendisine verilen Kongre'nin tüm Gelir Vergisi Kanunlarında aynı anlamın [illegible]

Merchants' Loan & Trust Co. v. Smietanka 255 ABD 509

(1921),

...ve yasal vergilendirmenin genel olarak anlaşılması için, yasal olarak vergilendirilebilen "gelirin" yalnızca bir ayrıcalığın uygulanmasının bir sonucu olmadığını, aynı zamanda anlamlı bir kazanç da içermesi gerektiğini kabul etmek önemlidir. Örneğin, bir kamu göreviyle ilgili makbuzlar üzerinden başka türlü uygun şekilde vergilendirilen devlet çalışanları bile, örneğin geri ödeme olarak alınan paralar üzerinden vergilendirilemez. Bu alıştırmanın temel erdemi, diğer nedenlerin yanı sıra, mahkemenin bu özel yerleşik doktrini uyarınca, özel sektör çalışma gelirlerinin (özellikle) neden bir "gelir" vergisi altında vergilendirilemeyeceğini aydınlatmak olacaktır.

Basit bir zihinsel egzersizle başlayalım: Diyelim ki yeni bir çift ayakkabıya ihtiyacı olan bir çobandın. Sen bir koyunu koyun için size bir çift ayakkabı veren komşunuza götürün. İkiniz de mutlusunuz, daha önce sahip olmadığınız ayakkabılarla ve komşunuz bir iki haftalık akşam yemeğiyle. İkinizden biri "gelir" aldı mı (bu alıştırmanın amacına uygun olarak, yalnızca kâr olarak tanımlandı)? Açıkçası hayır. Koyunlarınızın piyasa değeri, ayakkabıların piyasa değerine eşitti ve ne siz ne de kunduracı kar etmediniz. Şimdi, varsayalım ki, koyunlarınızı ayakkabı tamircisine taşımak yerine, ona bir koyun karşılığında itfa edilebilecek (veya bir koyunun değeri karşılığında başka bir malla takas edilebilecek başka bir malla takas edilebilecek) bir borç verdiniz. onu bir koyun için kullanabilirler veya kendileri takas edebilirler). Artık ayakkabıları aldınız ve ayakkabı tamircisinin bir koyun veya eş değeri üzerinde hak iddiası var. Şimdi herhangi bir kar ("gelir") var mı? Tabii ki değil.

Tamam, buna ne dersin- koyunlarınızdan biri için bir borç senedi yerine, ayakkabı tamircisine diğer komşunuz marangozdan bir günlük marangozluk (veya daha önce açıklandığı gibi eş değeri) karşılığında tuttuğunuz notu verirsiniz. , geçen hafta koyunlarınızdan birini takas ettiğinizi. Şimdi herhangi bir kar veya "gelir" var mı? Hala hayır. Peki ya kunduracı için bir günlük iş yaparak notunu kurtaran marangoza ne demeli? Ayakkabıcı ona notu verdiğinde, borcunu ödedi, marangoz "gelir" aldı mı? Açıkçası hayır.

Öneğimizde hiç kimse "gelir" almadı çünkü zaten sahip olduklarını başkasının mülkünde eş değer değerle takas ederek, hiçbir vatandaşımız servetini artırmadı, sadece önceden var olan varlıkları farklı bir forma dönüştürdü. Bazıları, marangozumuzun bir istisna olduğunu, gerçekten hiçbir şey takas etmediğini, sadece boşuna bir şey aldığı için para aldığını iddia ederdi. Bu argüman, bir bireyin bir kaynak olarak kendi zamanına/emeğine sahip olmadığını ve bunun kime ait olduğunu önereceklerini merak etmeye bıraktığını ima eder; aynı zamanda mevcut zamanın/iş gücünün mevcut olduğunu varsayar veya ima eder. yapmak hepimiz için olduğu gibi marangoz için de çok sınırlı bir kaynak değil - çürütülmeye değmeyen bir saçmalık. Marangozun çalışmasının tüketicisinin faydalarını sihirle elde etmediğini gözlemleyerek bu tür argümanları reddedeceğim; marangoz isterse günlerini kunduracı gibi ayakkabı yaparak, çoban gibi koyun yetiştirerek ya da becerilerini geliştirmek için çalışarak geçirebilirdi. Bu seçeneklerin hiçbiri arasında pratik bir fark yoktur, hepsi sadece zaman/emek kullanma yollarıdır ve bireylerin yeteneklerinin ve ilgi alanlarının nerede yattığını keşfettiklerinde doğal olarak yöneldikleri bir veya diğerinde uzmanlaşma, basitçe faydayı en üst düzeye çıkarır. tüm topluluk. Ayrıca, marangozun zamanı/emeği karşılığında birinin değer sunması, onu meşru bir ticarete konu mal olarak kurar.

Douglas Adams, harika 'Hayat, Evren ve Her Şey' 'Otostopçu'nun Rehberi'ndeki Bir kitaplardan Galaxy' serisi, yasal ihaleyi a yaprak yapmak için seçilen toplum anlatıyor, bu seçimle hemen ve hiç çaba harcamadan zengin olacaklarını hayal ediyor! Sonra, enflasyonu zorunda kalırlar... frenlemek için bütün ağaçları yakmak için

Koyun ve ayakkabının yanı sıra iş de dahil olmak üzere her türden ticareti yapılabilir malın (ve buna ek olarak, bazen para olarak adlandırılan banknotların veya jetonların ticaret sürecini kolaylaştırmak için kullanıldığını) anlamak, net bir düşünce uğruna hayati derecede önemlidir. , bir zaman/emek birimini temsil eder. Mallar, zaman/emek harcamadan elde edilebilseydi, hiçbir değeri olmazdı. Hava arzu edilir, hatta gerekli olduğu için yine de arzu edilebilirler, ancak herhangi bir çaba sarf edilmeden elde edilebildikleri için ticaret değeri yoktur. Örneğin, uzun zamandır bir para biçimi olarak kullanılan ve ticareti yapılabilen bir mal olan altın, kum kadar yaygın ve kolayca elde edilebiliyorsa, onu yine de mücevher olarak takmak isteyebiliriz ama onu para olarak kullanmazdı, çünkü anlamlı bir zaman/emek birimini temsil etmezdi. Para olarak kullanılabilir, çünkü onu elde etmek, madencilik sürecinde hem onu bulmada hem de çıkarmada çaba gerektirdiğinden, onu doğal bir değeri olan ticarete konu bir mal haline getirir. Aynı şey çobanımızın koyunları için de geçerlidir. Bir koyun herhangi biri tarafından, herhangi bir zamanda, sadece dışarı çıkıp bir koyuna sahip olabilseydi - onu avlamadan ya da onu büyütmeden - koyunların hiçbir değeri olmazdı ve ne ayakkabıcı ne de marangoz mallarını bir koyun karşılığında teklif etmezdi. Bu malların değeri, onları elde etmek için gereken zaman/emek harcamalarından gelir. Tüm ticarete konu mallar, ya elmaların toplanması, koyunların yetiştirilmesi, ayakkabıların yapılması vb. yoluyla sert bir ürüne dönüştürülen zaman/emekten oluşur; hizmet olarak orijinal biçiminde (yani, aynı şeyleri başkası için yapmak); veya ikisinin birleşimi olarak.

Bu son formun bir örneği olarak, en çok Karmaşık ekonomimizde ticarete konu olan malın yaygın biçimi, malzemeleri için 'x' ticareti yapan ve sonra ayakkabılarını 'x + y' karşılığında satan (ticareti yapan) kunduracıyı inceleyelim mi?! Elbette kâr etti ve "gelir" mi elde etti?!

Ayakkabıcının yaptığı, kaynaklarından biri olan zamanını/emeğini hammaddeleriyle karıştırarak, hammaddeler rafine edildikçe farklı türde bir ürüne dönüştüğü için daha fazla değer yaratmaktır. ayakkabıcının zamanını ve enerjisini harcaması. Ayakkabı tamircisi, ayakkabılarını üretim sürecinde tüketilen kaynakların değerinden daha fazla satmaya kalkışırsa, deri ve iplik de alabilen, ayrıca zaman ve enerjiye sahip olan müşterileri onları kendileri için yapabilirdi. Eğer bu müşteriler bu seçimi yapacaklar ve kendi ayakkabılarını kendileri yapacaklarsa, deri ve ipliğin artan değerinin bir hesaplamasıyla temsil edilen "gelir" elde etmekle suçlanamazlar; daha fazla ayakkabıcı yapamaz.

Bu, ayakkabı tamircisinin mallarını pazar için değerlendirirken rekabet avantajına sahip olmadığı anlamına gelmez; Ürünlerini üretirken sahip olduğu daha büyük deneyimden ve üstün verimliliğinden yararlanarak, harcamalarını müşterilerinin satın almayı veya kendilerininkini yapma konusunda düşündüklerinden nispeten daha az olmasını sağlayabilir. Ancak aynı avantaj, piyasadaki tüm uzmanlar tarafından yararlanılır ve bu nedenle kazanç ile eşit değer için ticaret değerinin dinamiğini değiştirmez ve hiçbir durumda kaynaktan veya değerden kaynaklanmayan sihirli bir kaynak veya değer karışıklığını temsil etmez. ve ait), ayakkabıcı. (Herhangi bir yapımcının, tükettiği diğer kaynakların ötesinde değer katarak, işine özel bir sanat katabileceği de doğrudur, ancak temel nokta ile çelişmez).

Teorik olarak, hepimiz kendi sarf malzemelerimizi üretebilir, zamanımızı malzeme arayarak ve ihtiyaç duyduğumuz şeyleri şekillendirerek geçirebilirdik, üretimde daha az zaman/emek maliyeti sağlayan daha yüksek uzmanlaşma verimliliğini kaybederdik. Uzmanlaşmanın avantajlarını ve faydalarını gerçekleştirmek için gerekli ticaret mekanizmasını seçmek, münzevi olarak yaşasaydık yapabileceğimizden veya elde edebileceğimizden daha fazla ve daha iyi mal edinmemize izin vermesine rağmen, doğuştan gelen kişisel kaynaklarımıza katkıda bulunmaz.

Bu örnekteki tüm oyuncularımız bir Uzmanlaşmaya dayalı piyasa ekonomisi, sizin ve benim her ayrıntıya katıldığımız aynı piyasa ekonomisi, temel Malzemeler, özellikle de para için tahviller (veya notlar) ve iş referansları için farklı terimlerin kullanılmasıyla algılanması biraz zorlaştı. ticarete konu bir mal olarak Bugün Amerika Birleşik Devletleri'nde kullandığımız para, kolaylık ve verimlilik için yakın zamanda (yaklaşık yüz yıl önce) tekdüzelik adına merkezi bir otorite tarafından yazılması gerektiğine karar verdiğimiz borç senetleridir. Sonuçta, tartışmaya göre, işlemler genellikle dahil oldukları oyunculara ve sahip oldukları mesafelere ve sahiplik ve yükümlülük katmanlarına göre geniş kapsamlıdır. O merkezileştirme, orijinal banknotların kişisel IOU yükümlülüğünü paradan kaldırır. Bu nedenle, örneğin bir dolarlık banknotun üzerinde artık marangozun adı yoktur, bu da onu banknotun kaynağı olarak ve onun zamanını/işgücünü banknotların değeri için destek olarak tanımlar, çünkü piyasa katılımcıları herkesin notlarının değerli olduğunu anlarlar. herkesin malları için takas edilebilir, çünkü herkesin takas edilebilir malları nihayetinde aynı niteliktedir.

Ancak 20. yüzyılın başlarında Amerikan ekonomi bu deneye merkezi para basımıyla başladı; o zamandan önce kağıt para, yalnızca, altın veya gümüş gibi ticarete konu bir mal için bankanın talebi üzerine itfa edilebilen bireysel finansal kuruluşlar tarafından çıkarılan banknotlardan ve kişisel hesaplara karşı poliçelerden oluşuyordu. Bugünkü Federal Rezerv senaryomuz, ihraç eden kurum tarafından itfa edilmeyecek, ancak piyasa katılımcıları olarak onu bir ticaret aracı olarak kabul eden genel anlaşmamız tarafından değerle doludur.
Bu ayrım, zamanı/emeği simgeleyen bir simge olarak doğasını azaltmaz. Pazarın katılımcı bir üyesi tarafından size dolar ödendiğinde, o havuza yaptığınız katkıya eşit ve havuzun eşit değerdeki diğer herhangi bir kısmı şeklinde itfa edilebilir ortak pazar serveti havuzuna karşı yükümlülük notları alırsınız. Bu havuz, katılımcıların o piyasaya yatırdığı tüm zaman/emeğin toplamıdır.

Paranın gerçek doğası, insanlar için önemli bir konudur. toplum için pek çok nedenden ötürü, ancak buradaki amaçlarımız için, zaten kafa karıştırıcı olan "gelir" vergisi yasalarından yararlananlar, sanki vergi paranın üzerine konmuş gibi, dikkatimizi para kazanmaya odaklayarak suları daha da bulandırmaya çalışıyorlar. kapsamı, ürettikleri parayla ölçülen vergilendirilebilir (imtiyazlı) faaliyetlerden ziyade. Bu tür yararlanıcılar, "gelir" vergisinin yasal nesnesinin kendi akıllarında bulanık hareketli bir hedef olmasını çok severler.

kurbanlar ve paranın doğasına ilişkin yaygın kafa karışıklığından borç almaktan memnunlar.

Para, elbette, mülk olduğu için yalnızca vergilendirilebilir. doğrudan (dolayısıyla bölüştürülmüş) bir vergi. Ayrıca, paranın kendisinin, özellikle de basılı yazı biçimimizin hiçbir doğal değeri olmadığını akılda tutmak önemlidir - tek değeri, emeği temsil etmesi veya onun tarafından itfaya hükmetme yeteneğidir. Parayı yiyemezsiniz, sadece paranın takas edilebileceği emeğin ürününü yiyebilirsiniz. Birine para verdiğinizde, aslında onlara emek vermiş olursunuz; para aldığınızda, size borçlu olunan emeği temsil eden borçlanma araçları alırsınız. Karmaşık bir ekonomide, para birimi ile verimi elde etme, koruma, ikna etme ve nihayetinde topraktan fazlalık elde etme temel emeği arasındaki mesafe; ve zenginliğin bu temel oluşumunun mümkün kıldığı diğer tüm şeylerin temel üretimi gerçekten büyüktür, ancak bu emek her doların değer kaynağı olmaya devam etmektedir.

Tüm bunları kısaca özetlemek gerekirse:

iş kelimenin tam anlamıyla emektir; ve sadece geçimini sağlamak için çalışmanın sonucu olan (vergi veya başka bir şey olarak adlandırılsın) ücrete el konulması, kölelik anlamına gelir. [Rakibinin] ürün ve hizmetlerini satın almak için bir işçinin ücretinin %25'ini vergi olarak almakla, o işçiyi bir devlet fabrikasına bu ürünleri ve hizmetleri üretmeye zorlamak arasında anlamlı bir ayrım yapılamaz. her 8 saatlik iş gününden 2 saat ücretsiz. İkincisinin büyük ölçüde anayasaya aykırı olacağını söylemeye gerek yok; birincisinin de açık olması gerekir. Yasal olarak vergilendirilebilir bir faaliyetin

kâr (gereklilikle ilgilenmeden bile), her iki durumda da "Gelir"inayrıcalık ileri sürülemeyeceği eşit derecede açıktır. İkisini karakterize etmenin imkansız olduğu gibi

Devlet fabrikasındaki emek saati kâr olarak alınırsa, para olarak alınan iki saatlik çalışma da testi geçemez.

(Vergi makamı için çalışan, maaş kesintisi yapan elbette, "vergi" ve gönüllü olarak kanunen a "istihdam" koşulunu kabul eden biri için, tüm kâr oluşturan ücreti temsil eder).

Bu emek ve para tartışması, çoğu zaman olduğu biraz gibi, bu iki konu ile uzun süredir ilişkilendirilen kelimelerin ardındaki, keşfedilmeyi bekleyen temel bilgelik sayesinde, başka bir konuya yalnızca işkence edilmiş bir geçişe izin verir. Bu durumda, paranın doğası hakkındaki gerçeği ortaya çıkaran, bizim "para kazanmak" ifademizdir; Daha kesin ve net bir şekilde yeniden ifade etmek için, bu kelimelerle kastettiğimiz şey "zenginlik yaratmaktır", emeğimizi harcadığımız zaman, emeğin dayanıklı ürününden başka bir şey olmayan davranışımızın gerçek bir tanımıdır, bu emek doğrudan fiziksel işlere ayrılmış olsun ya da olmasın. üretim veya iyileştirme veya başkalarının bu şekilde doğrudan üretmesini sağlayan hizmetler biçimindedir. Yaratma elbette yaratıcının malıdır; Bu ilkeyle hem kendi zenginliğimiz bize güvence altına alınır, hem de hükümet ayrıcalığı sayesinde yaratılanlar, hükümetin bir mülkiyet hakkı talebine uygun hale getirilir.

Aynı ilke, meşru yönetimin niteliğini ve onun uygun otoritesini ve bu otorite altında yapılabilecek kanunları bildirir; ki bundan sonra kısaca inceleyeceğiz.

Vergi kanununu yazılı olarak anlamak ve uygulamak için bu konularda düşünceli ve bilgili bir bakış açısı kesinlikle gerekli olmasa da, bu çabada çok yardımcı olur - ve her özgür ve egemen vatandaş için bir erdemdir.

Kanun ve Erdemleri Hakkında

Bir toplum, kanunun kabul edilmesiyle kendisini bir devlete dönüştürür. Hukukun kullanılmasıyla, az ya da çok kendiliğinden olan çatışma etkileşimleri düzenli hale getirilir ve resmileştirilir. Bu, her bir katılımcı için öngörülebilirlik ve istikrarın (ve onları boyun eğdirmeye çalışabilecek bireylere veya kuruluşlara karşı üstün bir savunma kapasitesinin yararlarını) daha güvenilir bir şekilde güvence altına alır. Hukuk, gelenek ve geleneğin kaprislerini, katılımcıların etkileşimlerini yöneten, bu tür her bir katılımcının işbirlikçi ve koordineli eylemleriyle desteklenen, açıkça yetkilendirilmiş, yazılı, açık ve prosedürel olarak titiz kurallarla değiştirerek bu faydaları sağlar.

Kanun, meşru amacını gerçekleştirirken herkes için büyük bir nimettir. Dikkatsizlik veya cehalet, gayri meşru amaçlara uygulanmasına izin verdiğinde, koordineli ve işbirlikçi bir toplumun muazzam gücü, özel çıkarların tatmin edilmesi ve siyasi hedeflerin kötüye kullanılması ve ayrıca tiranlığın dayatılması için güçlü bir araç haline gelir. Hukuk statüsü talep edenin niteliğini üç temel ilkeye uygunluğuyla ölçmek mümkündür: 1. Meşruiyet.

yetki; 2. Komuta açıklığı; ve 3. Yerleşik bildirim prosedürlerine uygunluk.

Bir zamanlar meşru hukukun üstünlüğüne (ve bundan en zengin şekilde ödüllendirilen) saygının zirvesi olmasına rağmen, Birleşik Devletler bu yüksek yerden derinden düştü. Hukukun temel ilkelerinin bir analizi, nasıl tökezlediğimizi ortaya çıkaracak ve bir kez daha doğru yolu nasıl bulacağımız konusunda rehberlik sağlayacaktır.

Ama önce Egemenlik

Hukukun özelliklerinden bahsetmeden önce, Bir devletin ürünü olarak, devletin öncüsü olan hükümdarlardan kısaca bahsetmek gerekir. Hükümdar, var olma ve hareket etme hakkı doğası gereği içkin olan, bağımsız, bağımsız bir faildir. Yüzyıllar boyunca toplumsal sözleşmeler, mistik vatanlar, ilahi hak ve benzerleri, ad nauseum iddiasıyla çok tuhaf ve yozlaşmış felsefe üretilse de, basit ve yadsınamaz gerçekler şunlardır:

- Hiçbir insan başka bir insan a'ya göre yetki iddiası üzerinde iddiada bulunamaz;
- Tüm insan failleri, yaratıcılarının otoritesinin ötesinde hiçbir yetki talep edemeyen yalnızca bağımlı yapılardır; ajanlar kendileri için hiçbir şey iddia edemez ve onlar adına yapılan iddialar sadece diğer insanlar olan konuşmacı veya konuşmacıların ötesinde kanıtlanabilir bir konuma sahip değildir; Hiç kimse bir
- başkasının haklarından daha fazla veya daha üstün hak iddia edemez.

Bu nedenle, her birimizin gerçekten özgürce hareket etme hakkımız olup olmadığına bakılmaksızın, başka hiç kimsenin özgürce hareket etmemize müdahale etme hakkı yoktur. Yani, tasarım gereği olmasa da, en azından varsayılan olarak hepimiz egemeniz. Harekete geçme gücümüz, başka herhangi bir kişiye veya başka bir kişinin yarattıklarına bağlı değildir veya bunlara karşı sorumlu değildir.

Devletler ise diğer devletler dışında egemen değildir. Bu, aşağıda daha ayrıntılı olarak tartışılacaktır.

Hukuk üzerine...

*****

1. Otoritenin Meşruiyeti

Herhangi bir yasanın başlangıç noktası, yasa koyucuların yetkisidir. Bir yasa, yalnızca, yasanın hareket edeceği kişilerin uygun yetkiyi devrettiği bir kurumdan çıkarılabilir. Bu yetki, yetki verenin isteklerine bağlı olarak geniş veya dar olabilir, ancak her durumda sınırlı ve açıktır - herhangi bir yetkilendirmeyi geri çekme, değiştirme veya tanımlama yetkisinin kendisi devredilemez. Ne de olsa delegasyon bir görevdir, müzakere değil; ayrıca, yalnızca bir bireyin kendisinin üzerinde yetkiye sahip olduğu şey bir başkasına devredilebilir.

"Yetki", yaratıcılığı ifade eder, veya, yaratılanların nitelikleri yaratıcı tarafından tasarlandığı gibi olduğu için, kural yaratıcının yarattığından. (Kelimenin kökü Latince'dir, "yaratıcı" anlamına gelen "auctor"dur. Burada ele alınan ilke elbette anlambilime dayanmaz, ancak çoğu zaman olduğu gibi, [illegible] kavuşturabilir. gelişigüzel kötü [illegible] bağlarını

Kendi kararları üzerinde yetkiye sahip olan bireyler, bu tür kararların alınmasını bir temsilciye devredebilir ve bu kararları kendi kararları gibi kabul edip buna göre hareket edebilirler. Bununla birlikte, kendi kendini yöneten bağımsızlığın (egemenlik) niteliği, insan yetkisi altında değildir ve bu nedenle devlete devredilemez. Bu nedenle, devletin, adına sözcülerinin uygun şekilde itiraz edebileceği, yeniden tanımlayabileceği, yetkilendirebileceği veya delegasyonun şartlarını yorumlayabileceği hiçbir itibarı veya çıkarı olamaz. Devlet anlaşmanın tarafı değildir ve kendi doğası gereği sessizdir.

Ne de olsa devleti yaratan delegasyonun kendisidir. Yaratılış, yaratıldığı karara katılamaz; yani devlet kendi otoritesine yetki veremez.

Böyle bir kişinin kendi ayaklarının altından kalkması sadece zamansal olarak imkansız olmakla kalmaz, aynı zamanda yasal olarak da imkansızdır, çünkü rakip otoriteler arasında işlevsiz ve çözülemez bir gerilim yaratacaktır. Yaratılış, kendisine hangi yetkinin verildiği konusunda yaratıcıyla eşit statüde tartışacaktır - aynı anda aynı alanı işgal eden iki cismin yasal eşdeğeri.

Ayrıca, metafizik engeller aşıldığı için yerine getirilebilse bile, yetki verenin kendi çıkarlarına karşı hatasız bir eylem olamazdı; böyle bir yetki devri, bir akıl bozukluğunun kanıtı olacak ve bu nedenle geçersiz olacaktır. Temel mantık ve yasal ilke, kişinin yetkin veya etkili bir şekilde yetki verme yetkisinden vazgeçmeyi veya yapılan delegasyonların anlam ve kapsamının tek belirleyicisi olmayı veya başka bir şekilde egemenliğinden ödün vermeyi seçemeyeceğini belirler. Amerikan Devrimi'nin babası Samuel Adams'ın işaret ettiği gibi, basit doğal yasa olasılığı da engeller.

> "İnsanlar korku, sahtekarlık veya hata yoluyla herhangi bir doğal haktan feragat etse [illegible] toplum
> [illegible] Hürriyet hakkı Yüce Allah'ın bir lütfu olduğundan [illegible] mak ve

a

Tabii ki, bir birey bir başkası tarafından yapılan delegasyon seçimlerine bağlı olamaz. Herhangi bir birey, komşusunun yetkilerini değil, yalnızca kendi müzakere ve karar verme yetkilerini devretme kapasitesine sahiptir.

Her ne kadar ast hakkında bu noktalara değinilse de, sessiz devletin doğası incelendiğinde temel görünüyor, Komşuları pahasına kendi çıkarları için gayrimeşru güç kullanmak isteyen hiziplerin hizmetinde, ilke ihlalleri artık Amerika'da rutin hale geldi. Bu, otorite ve egemenliğin meşruiyetini siyasi açıdan güçlü olanın kolaylıklarına çeviren yozlaşmış ve yozlaştırıcı bir safsata yoluyla yapılır.

Süreç, kurbansız herhangi bir "suç" dikkate alınarak algılanabilir. Çünkü ilgili davranış hiçbir Katılımcıların hukukun yararlarından çıkar sahibi olabilecekleri bir ihtilaf durumunda, ilgili bir delegasyonun devlet katılımına izin vermesi için güvenilir veya uygun bir temel ileri sürülemez. Ayrıca, elbette, baskıcı bir tazminat isteyebileceği bir duruşa sahip hiçbir kurbana başvurulamaz. Yine de onaylanmayan davranışlar konusunda komşuları üzerinde güç iddiasında bulunan hizipler, bu zayıflıkların üstesinden gelmelidir.

Bunu yapmak için, devlet tarafından kişileştirilen toplam delegeler kitlesinin egemenlik ve üstünlerin egemenliğ dur-ede ettiği değişiklik-o!, bir mistisizm varsayıyorlar. bireysel parçalarından herhangi birinin boyuna. Bu büyülü egemen, "suçtan" kurtulmak için kendisine başvurmayı meşrulaştırmak için gerçek kimsenin şikayette bulunamayacağı mağdur bir taraf olarak durduğunu iddia ediyor. Tanrı gibi, bu egemen her zaman ve her yerde vardır, her nerede ve ne zaman aşağılık bir failin hareket ettiğine karşı gücenmeye hazırdır ve kişisel zararı kanıtlama zorunluluğundan kurtulduğu için, kendi içindeki davranışla ilgili anlamlı bir sınır kabul etmez. ulaşmak. Böylece devlet, yetki devri yoluyla hareket etme yetkisinin olmadığı yerde, kendi iradesiyle hareket etme yetkisini yaratır. Yani devletin iktidarını elinde bulunduranlar -hepsi kendi kendilerine- altında hareket edecekleri yeni otoriteyi yaratırlar, kendi iradelerini yaparlar.

Sihirli hükümdar kurgusuna katılmak, devletin ulaşabileceği her kişinin, kabul etseler de etmeseler de, yazılı olmayan bir sürece girmiş sayılabileceğine ilişkin felsefi olarak tamamlayıcı önermedir.

onunla sözleşme yapmak ve ona performans borçlu olmak, bu kavram şu kavramlarda ifadesini bulur devlete karşı görev ve suçları ihmal. Her ikisi de doğrudan veya alt olarak yoğun bir şekilde çağrılır metinsel olarak mevcut odak noktamız olan "gelir" vergisi planını desteklemek ve devletin diğer birçok uygunsuz davranışını haklı çıkarmak için.

Bu yapının bir başka zararlı sonucu, yönetim biçiminin çok sayıda sihirli hükümdara tuhaf bir şekilde balkanlaştırılmasında, ilkelerinin çeşitli hizipler tarafından doğrudan benimsenmesine yönelik son eğilimdir. Herhangi bir bireye gözle görülür bir zarar vermeyen ancak bir kimlik alt topluluğunun -sözcülerine göre- duyarlılıklarını rencide eden davranışların suç haline getirilmesine varan sözde "nefret suçları" örnek teşkil etm

Bu hukuki ve felsefi çarpıtmalar yoluyla hedef alınan (veya talep edilen) davranışın iyi ya da kötü olup olmadığı önemli değildir - mesele, kendisine devredilen tüm büyük güç tarafından desteklenen hayali bir otoritenin mantosunu benimseyen dar siyasi çıkarların çirkinliğidir. Devlet, her ne amaçla olursa olsun.

2. Komuta Açıklığı

Uygun yasanın ikinci temel unsuru açıklıktır. Yetki devrinin açık olması gerektiği gibi, bu tür yetki devrinin yapıldığı yasa koyucuların ürünleri de açık olmalıdır. Açıktır ki, muğlak veya sübjektif olan ya da sürekli yoruma ve yeniden yoruma açık olan kanunlar, adet ve geleneğin yumuşak ve belirsiz uyarılarına hiçbir fayda sağlamaz. Gerçekten de, yasa koymanın tüm amacı, başkaları tarafından onlardan ne beklendiğini ve bu diğerlerinin herhangi bir davranışa resmi olarak nasıl tepki göstereceklerini tam olarak uyguladığı kişilere bildirmektir.

Bu nedenle, ancak yorum yardımı ile uygulanabilen yasa, bu nedenle uygunsuz ve geçersizdir - bu tür yasa, yalnızca gereksinimleri hakkında yararlı bir bildirimde bulunmaz.

İlgilendiği iddia ediliyor, ancak zorunlu olarak delegelerinkinden çok tercümanın kanunu haline geliyor. Bu tür serbest biçimli yasayı savunan bir argüman, bu delegelerin yalnızca sırayla yetki devrettikleri sonucuna varılmış olsa da, bu önerme başarısız olur. Bu tür delegelerin böyle bir yetkisi yoktur ve devredemezler.

Tek yetkileri kendilerine verilen yetkidir ve kendilerine kendi kendilerini yönetme gücü verilemez.

Bu, bir heyetin aşağıdakileri içeremeyeceği anlamına gelmez. şu veya bu şartlar altında ve şu veya bu hususta kanun yapma yetkisinin devletin şu veya bu diğer organına geçeceğini emreder. Bu türden bir buyruk, "Şu şu durumda, yasama organı yasa yapma yetkisini yürütmeye (ya da yargıya) devredecektir" gibi bir dille bu karmaşıklığa bile atıfta bulunabilir, ancak bu, yoksulluğun bir örneği olacaktır. inşaat. Bununla birlikte, gerçekte söylenen şey (garip dile rağmen), belirtilen koşullar gerçekleştiğinde, delegasyonun yasama organından çekilmesi ve onun yerine yürütmeye (veya kime) verilmesidir.

Bu ilke o kadar basit ve temeldir ki ayrıntılı bir analize ihtiyaç duymaz. Yasa söylediğini anlamalı ve ne anlama geldiğini söylemelidir, yoksa hiçbir amacı yoktur.

Sonunda, ürünlerinin anlamını tahmin etmek veya gereksinimleri ve nüanslarını yalnızca ihlalleriyle ve yaşamı, özgürlüğü veya mülkiyeti tehlikeye attıktan sonra öğrenmek için bir yasama organı oluşturmuyor ve ona yetki vermiyoruz.

Yetki delegasyonumuzda özellikle yok

Devlet, yasama organının anlaşılmaz ve hatta basitçe belirsiz "hukuk" üretmesi gerektiği durumlarda, yetkinin yargıya devredilmesini ve bu dalın bu tür kusurlu yasaları "yorumlayabilmesini" ve "açıklayabilmesini" sağlayan herhangi bir hükümdür.

Hâkimler, kanunun ne olması gerektiğinin veya yasama organının sahip olması gerektiğini düşündüklerinin değil, kanunun OLDUĞU şeyin adil ve düzgün bir şekilde uygulanmasını denetlemekle görevlidir.

anlamına gelen. Yargının anayasaya aykırı bir karara varma yetkisine sahip olması bu gerçeğin bir istisnası değildir; böyle bir karar, söz konusu yasanın emir açıklığı sağlamadığının beyanından başka bir şey değildir; devredilen yetkiyi aşar; veya uygun bildirimin gerekliliklerini ihlal ediyorsa (ki bunu birazdan inceleyeceğiz). Bu nedenle, böyle bir yetkinin devredilmediği kişiler tarafından hiçbir yasa ilan edilmez. Gece geç saatlerde yatakhane protestoları tam tersine, ne bir şey söylemek için ne söyleyeceğini söylemek (hangi ilke, devredilen otoritenin - bu yapmaz miktar değil arada, kendisi de yeterince sahip olduğu'nu söylemek için dır eşsiz derecede geç).

Ayrıca, yasa öyle ifade edilmelidir ki her katılımcı gereksinimlerini ve nüanslarını kendileri anlayabilir. Bir toplumun hiçbir üyesi, bir tercümanla çıkar çatışmasının kaybeden tarafında olma risklerine uygun şekilde maruz bırakılamaz veya kendi delegasyonuyla neler yapıldığını açıklamak için bir tercüman endüstrisi ile ticaret yapmak zorunda bırakılamaz. yetki sahibi! Rasyonel kişisel çıkar ilkesi, birincil otoriteninki kadar bu tür yasamaların meşruiyetini de engeller. Dolayısıyla, uygun yasanın hem kapsamı hem de derinliği bakımından zorunlu olarak sınırlı olması, minimalist devleti destekleyen zarif bir dinamiğin bir yüzüdür.

Elbette, bir toplumun her zaman, ilişkili devlet tarafından hazırlanmış bazı yasaları kavrayamayan (veya almayacak) bazı üyeleri olacaktır. Bu kişiler, bu yasalara rıza göstermiş olarak görülemez. Bunlar, bu tür yasaların dışında görülmelidir. Bu tür yasaların toplumun diğer üyelerine karşı ihlalleri ele aldığı ölçüde, rıza göstermeyenler kısıtlamalarına tabi olabilir - bu diğer üyeler tarafından kullanılan meşru müdafaa yetkisi devredilemez ve kendisi devlete önceldir - ancak gerekliliklerle işbirliği - -eylem (tüm versiyonları devleti desteklemek anlamına gelir), onlardan gerektiği gibi beklenemez. Numara

Böyle bir yasak ne kadar düzensiz görünse de, kişi meşru olarak başkalarının çıkarlarına köle olabilir. Bunun pratik uygulaması, bir kez daha devletin küçük ve basit kalması gerektiğidir.

Komutanın netliği ilkesinin açık olmasına rağmen, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki mahkeme salonları zengin ve fakir sanıklarla doludur - çoğu durumda onları özellikle kapsamının dışında tutan, ancak kasıtlı olarak yazılan bir "yasaya" cevap vermek için yapılır. bu gerçeğin yanlış anlaşılmasını teşvik etmek için. Daha da fazla mağdur, toplumsal amaçlardan ziyade siyasi amaçlara hizmet etmek için hazırlanmış birçok "kanun"un yapıldığı anlaşılmaz yüzbinlerce kelime arasında bulunduğu iddia edilen gereksinimlerden sorumlu tutuluyor - ne yargıçların, savcıların ne de savunmanın kullandığı kelimeler. avukatlar bile gerçekten okumuş gibi güvenilir bir iddiada bulunabilirler.

3. Yerleşik Bildirim Prosedürlerine Uygunluk

Hukuki mülkiyetin üçüncü ayağı, kanunun gerekliliklerinin, üzerinde etkili olacakları kişilere bildirildiği araçlarla ilgilidir. "Yasanın cehaleti mazeret değildir" şeklindeki yasal klişe yeterince doğru olabilir, ancak yalnızca uygun yasanın hüküm sürdüğü yerde. Gizlice çıkarılan veya muğlak bir şekilde hazırlanmış bir kanunu bilmemek, tam ve mükemmel bir mazerettir. Varlığı, anlamı ve yetkisi kendilerinden saklanan veya başka bir şekilde ulaşılamayan bir yasadan hiç kimse sorumlu tutulamaz. Bu nedenle, tutarlı ve etkili bir bildirim aracının oluşturulması ve uygulanması temel bir ilkedir.

Hukukla ilgili her şeyde olduğu gibi, belirsizlik söz konusu olamaz. farkedilecek kadar tolere edilir. Meşru bir devlet, kanunun inşası, dili ve yayılması için açık ve iyi duyurulan kurallar oluşturacak ve bunlara titizlikle riayet edecektir. (Aslında, anlamın netliği açısından olduğu kadar, bunu yapmamak da daha büyük bir katılımcı topluluğu içinde, arkadaşlarına fidye olarak ödenecek bilgiyle donanmış, tercih edilen bir sınıf yaratma girişimi olarak görülmelidir.)

En basitiyle ilgili hukuk davalarında bile gevşeklik uzun ve köklü gelenek ve göreneklerin varolabileceği en sağduyulu davranış, haksız ve kabul edilemez. Bu tür evrensel ve içgüdüsel kucaklamadan yararlanmayan kanunlar için şekil ve bildirimle ilgili kurallara katı bir şekilde uyma zorunluluğu daha da önemlidir.

Bu ilkenin öneminin doruk noktası kısıtlamanın aksine, olumlu eylem gerektirdiğini iddia eden tüzüklere katılır. Bu tür gereksinimler insan etkileşimi için doğal değildir ve kısıtlama getirenlerin aksine, rekabet eden çıkarları bir aktörün davranışını doğrudan etkileyen ve bu nedenle bildirim sürecinde rol oynayabilecek başka hiçbir etkileşimli üye içermez. (Tamamen özel bireysel davranış üzerindeki kısıtlamalar burada dikkate alınmamaktadır; bunların tümü gayri meşrudur.) İlişkili komplikasyonlar istenmeyen ve yanlış anlama ve karmaşık ve dolayısıyla hataya açık içtihat hukukunun gelişimi için verimli bir zemindir. Bu nedenle, tekrar etmekte fayda var: Yasa uyarınca pozitif eylemin gereklilikleri, yetki, inşa ve bildirimde en titiz şekilde açık olmalıdır.

Bu ilkeye saygının önemi, özellikle açıklık unsuru açısından, günümüz Amerika'sına bir bakışla gösterilebilir. Uygun biçim ve bildirim mekanizmaları, Amerika Birleşik Devletleri Yasası'ndaki iki temel unsur da dahil olmak üzere, Amerikan yasal yapısında özenle sağlanmıştır:

Başlık 1, Bölüm 2, Bölüm 101- Yürürlüğe Girme
Maddesi: "Tüm Kongre [illegible]
Kongre'de yasalaştırılmış olsun.' "

ve,

> başlık 5, Bölüm 1, Bölüm 5, alt bölüm 2, Bölüm 552-
> Kamuya açık bilgi; acente kuralları, görüşler, emirler, kayıtlar ve işlemler:
> "(a) Her ajans kamuya açık hale getirecektir.
> aşağıdaki gibi bilgilere:
> (1)(D) kabul edilen genel uygulanabilirliğe ilişkin maddi kurallar yasaların izin verdiği şekilde ve genel politika beyanları veya formüle edilmiş genel uygulanabilirlik yorumları ve ajans tarafından kabul edilen;

ABD Temsilciler Meclisi Hukuk Revizyon Danışmanlığı Ofisi, ABD Yasasındaki 50 başlıktan yalnızca 1, 3, 4, 5, 9, 10, 11, 13, 14, 17, 18, 23, 28, 31, 32, 35, 36, 37, 38, 39, 44, 46 ve 49 pozitif hukuk olarak kabul edildi ve 27 başlık çoğunluğu hem yürürlüğe girmedi hem de önemli bölümler için genellikle yayınlanmış kurallardan yoksun kaldı.

Bununla birlikte, federal işçiler, genel olarak uygulanabilir tüzüklerden ziyade, büyük ölçüde kongre bildirileri ve yürütme emirlerinden oluşan bu 27 başlığa dayalı olarak, her sabah ülke genelinde yüksek kalelerden dışarı çıkarak para cezalarına, savunma pazarlığına ve vatandaşlardan tavizlere göz yumarlar. (En iyi ihtimalle, bu başlıkların sadece bir kısmı eski fiili yasaların çarpıtılmış yansımalarıdır).

Gerçek şu ki, yasalaşmamış bu başlıklar diğerleriyle iç içedir ve her türün içinde sırayla genel tüzükler ve yalnızca federal birimlere veya federal bölgesel yargı yetkisi dahilinde geçerli olan yukarıda belirtilen çok daha sınırlı beyannameler ve yürütme emirleri birbirine karışır. Bu iç içe geçme, her birini diğerinden ayırmayı son derece zorlaştırıyor - biçim ve bildirimin faydalarını etkin bir şekilde etkisiz hale getiriyor ve çoğu Amerikalıyı federal otoritenin gayri meşru iddialarına meydan okumaktan veya direnmekten aciz bırakıyor. Pratik gücün vatandaşlıktan devlete rızadan ziyade varsayılan olarak geçmesi, uygun biçim ve bildirim gereksinimlerine saygı gösterilmesinin önemini ortaya koymaktadır.

hepsi

Hukuka uygun devletin temel amacı, tarafsız bir çözüm ve çare sistemine güvenilir erişime sahip özgür ve enerjik bir toplumun sayısız çatışmasından kaynaklanan bir tür huzur - iç huzuru sağlamaktır.

Böyle bir sükunet düzenli değildir, sessiz değildir ve hırslı değildir. Şeffaftır, herkesin üzerinde hafifçe durur; ve esnektir, mümkün olan en geniş çıkar farklılıklarıyla paylaşılan değerlerden oluşur. Dayandığı doğa yasaları kadar esnektir; ve koruduklarının her birinin el üstünde tuttuğu bireysel mutluluk özlemleri kadar güzeldir.

Onu kucaklayanlara büyük zenginlik ve güç verir, ancak yalnızca hafif, ayık ve saygılı bir kucaklamaya devam edecektir.

Bu büyük ülkenin kurucuları, planlarını, bu sükûnete ve onu mümkün kılan motora ilişkin anlayışlarının aydınlığında hazırladılar: uygun hukuk. Devam eden projenin, insan refahına benzersiz katkısı olan uyum ve özgürlükle nasıl bir araya gelmeye devam edebileceğini yalnızca bu özel parlaklık ortaya koyacaktır. Kibir, hırs, açgözlülük ve korku şimdi uzun gölgeler oluşturuyor, ancak bu büyük deha ve alçakgönüllülüğün keskin çizgileri, bu tür engeller bir kenara itilebilirse, izlenecek hala orada. Umarım hepimiz bu göreve ağırlığımızı vermeyi kendimizde buluruz.

Gelir kanunları, diğer tüm yasal çabalar gibi, ya yasal ya da yasa dışı. Ne demek istediklerini söylüyorlarsa ve ne dediklerini kastediyorlarsa; varsayımlara ve çıkarımlara dayanmadan anlaşılabilir; ve yasal olarak mevcut olmayan hiçbir yetki iddiasında bulunmazlarsa, bunlar yasaldır. Söylediklerini kastetmiyorlarsa veya ne demek istediklerini söylemiyorlarsa veya yasal olarak mevcut olmayan bir yetki talep ediyorlarsa, bunlar yasa dışıdır ve geçersizdir.

> "Genel kural şudur ki, anayasaya aykırı bir kanun, kanun şekline ve adına sahip olmakla birlikte, [illegible] herhangi bir amaç için etkisizdir.

Anayasaya aykırılığı, yürürlüğe girdiği tarihten itibaren olduğu için... Hukuki açıdan, hiç geç [illegible] ersiz ve o [illegible] az Geçersiz bir işlem, hukuken geçerli olanla bağdaşmaz.

a

Anayasaya aykırı bir yasa, mevcut herhangi bir geçerli yasanın yerine geçemez. Gerçekten de, a olan kanunlar bu şekilde geçersiz kılınır. toprağın temel yasası olarak, aykırı Hayır, tek bir anayasaya uymak zorunda değildir ve hiçbir [illegible] mahkeme bunu uygulamakla yükümlü değildir.

BT.'

16 Am Jur 2d 177, geç Am Jur 2d 256.Norton v . Shelby İlçe. 118 ABD 178

Federal gelir kanunları aslında yasaldır; ancak eğer üretildikleri sözcüklere yalın anlamlarından daha sadece daha fazla ve hayır çok yer verilmiştir. Aldatma, yanlış yönlendirme ve belirsizlik unsurları, kumaşlarına yıllar boyunca dikkatlice dokunmuştur (ve bu tür yasaların kod sunumunda daha da fazlası), bu çalışmalarda titizlikle göz ardı edilmelidir. Bu çalışmaya devam ederken, Yüksek Mahkeme'nin çığır açan Brushaber kararındaki örneğini takip edebilir ve tüzüklere ve kanunlara, onların ne söyleyip ne yapabildiklerini anlamak için ne söyleyebilecekleri ve ne yapabilecekleri ışığında yaklaşabiliriz.

Bir tüzüğün açıkça belirtilmeyen anlamlara sahip olduğu düşünüldüğü ölçüde, yasa dışı olduğunu unutmayın - hem uygun bildirim ve yapım gerekliliklerini ihlal ederek hem de bu tür çıkarımların etkisi (tipik olarak ortaya çıktığı gibi) yasal mevcut yetkiyi aşacağı için . Bu, yasanın genel bir yanlış anlaşılmasını yemek bileti olarak görenlerden çıkan yalan sisi arasında gezinmeye yardımcı olacaktır.

Arsa Kalınlaşıyor

1921'de, aralarında "gelir vergisinin" yalnızca dolaylı bir tüketim vergisi olarak sürdürülebileceğine ilişkin Brushaber deklarasyonu da dahil olmak üzere, düzeltici Yargıtay kararlarının yıpratıcı yarım on yılı sonrasında; yani Pacific v. Lowe, verginin ölçülebileceği "gelir"in yalnızca makbuzlardan ziyade kâr anlamına gelmesi gerektiğine karar verdi; ve Eisner v. Macomber, 252 US 189 (1920) davasında, mahkemenin belirttiği,

"...'gelir' değil, olan arasında bir ayrım yapmak gerekli hale

değiştiren [illegible] olmaz edebileceğ [illegible] ları dahilinde yasal olarak kullanılabilir.

",

Kongre'den çıkarılan ve önceki versiyonun dilini biraz değiştiren bir başka Gelir Yasası:

Tanımlanan Brüt Gelir: Bölüm 213. Bu amaçlar için bu başlığın (hariç 233. bölümde aksi belirtilmedikçe [Brüt Gelir Tanımlanan Şirketler -PH] brüt gelir terimi-

> (a) maaşlardan, ücretlerden ve kişisel hizmet tazminatından elde edilen kazançları, kârları ve geliri içerir (Birleşik Devletler Başkanının durumu dahil olmak üzere). Devletler, Birleşik Devletler Yüksek ve Alt Mahkemelerinin yargıçları ve Birleşik Devletler'in seçilmiş çalışan veya atanmış tüm diğer memurları ve
>
> Alaska, Hawaii veya bunların herhangi bir siyasi alt bölümü veya Bölge Columbia, tazminat olarak alınan çok)...

(bölüm, kaynaklandığı diğer kaynakları listelemeye devam ediyor. "kazançlar" kar veya gelir" herhangi bir bu eylemlere ortak olanlar da veya türetilmiş kaynaktan olabilir" \anguage dahil olmak üzere türetilebilir).

Kongrenin bu yasadan sonra olduğundan şüpheleniyorum. zanaatın yasal yapılarında sunduğu fırsatları tanımaya başladı. Kuşkusuz, yukarıda alıntılanan bölümdeki dil, konuya yeni gelenlerin bazılarının, parantez içinde alınan tazminatın yanı sıra kişilerin vergilendirilmesi anlamına geldiğini varsaymasına yol açtı. Bu tür kişiler listelenmemiş tazminatlarını vergiye tabi olarak değerlendirmeyi muhtemelen kendi durumu özel sektördür ve reddettiler ve Hazineye bir çek gönderdiler. (Neyse ki, herhangi bir karışıklık inanılmaz derecede yaygın değildi. 1941'de "Bireysel Normal Gelirin Kaynağında Tahsilat" başlıklı bir raporda

Vergi", Hazine Bakanlığı'nın Vergi Araştırmaları Bölümü, şunları kaydetti:

> "1936 için, vergiye tabi gelir vergisi beyannameleri nüfusun sadece %3,9'unu temsil ediyordu.",

hangi yüzde, tüm normal federal çalışanları, PWA çalışanlarını, lisans sahiplerini vb. yanı sıra herhangi bir yanıltılmış özel kişiyi içerecekti. Aynı rapor bize şunu da bildirmektedir:

"Amerika Birleşik Devletleri'ndeki tüketici gelirlerininen büyük kısmı gelir vergisine tabi değildir. Ayrıca nüfusun oldukça küçük bir kısmı, Birleşik Devletler gelir vergisine tabidir."
a

1921 yasasının oluşumuna bilinçli bir bakış açısıyla bakıldığında, belirli kişilerin tazminatlarının - - yatırım vb. yoluyla bunlardan elde edilebilecek bir kazançtan ziyade - ücret ve maaşların kendilerinin - olduğunu görmek kolaydır. açıkça ve yayımlanmakta olan daha geniş kuralın bir istisnası olarak, orijinal 1862 yasasının ayrı bölümlerinde olduğu gibi, "gelir"e dahil olarak tanımlandı. Benzer şekilde, bu kadar açık ve istisnai olarak tanımlanmayanlar için "gelir", bu kişiler tarafından alınan ücretlerden, maaşlardan ve kişisel hizmet tazminatlarından "türetilen" (ve ayrı) bir şeyle sınırlandırılmaktadır.

Aksi takdirde sadece şunu söylerdi: "...(a) herhangi bir kişi tarafından alınan kişisel hizmetler için maaşları, ücretleri ve tazminatı içerir...", ya da en azından, parantez içindeki not parantez içinde olmayacak ve okuyacaktır."tarafından alınanlar dahil...".

Pollock davasının tartışılmasında daha önce alıntılanan 1894 yinelemesindeki bu aynı yasal yapının daha net versiyonuna dikkatlice bakın:

> San. 28. Herhangi bir kişinin kazançlarını, karlarını ve gelirlerini tahmin etmede dahil edilecektir...tüm
>
> Senatörler, Temsilciler ve Delegeler dahil olmak üzere Birleşik Devletler'in sivil, askeri, denizcilik veya diğer hizmetlerindeki için alınan maaş, tazminat veya ödemenin bu kısmı dışında herhangi bir kaynaktan elde edilen ve diğer gelir kazançlar, kârlar...
>
> "Ve ayrıca sağlanan, Maaş veya Birleşik Devletler'in herhangi bir kişinin istihdamında veya hizmetinde ödenecek diğer tazminatlar, ücret veya maaş oranları belirsiz veya düzensiz olacaktır.
>
> aynısının tahakkuk edeceği süre içinde veya veya kazanılmışsa, bu tür maaş veya diğer tazminatlar, yıllık kazançların tahminine dahil edilir,

> kişinin kazançları veya gelirleri kime ödenmiş olacaktır ve işverenin kanunen dört bin doları aş [illegible] ;

(Dört bin doların üzerindeki devlet memurlarının maaşlarından bu tür stopaj , kanunun devamında öngörülmüştür).

Bu yapıda, yine 1862 kanununda olduğu gibi, Kişiye göre "kazançlar, karlar ve gelir kaynağı", bunların toplam yıllık herhangi birinden türetilmiş hiç "kazançları, karları ve gelirleri"nin hesaplanmasına dahil edilecektir, ancak federal işçilerin tazminatının, bu kelimelerin anlamı içinde yer aldığı özellikle tanımlanmıştır. 4000 doların altındaki kısım "gelir" olarak listelenecek ve kendi kendine değerlendirilecektir; 4000 doların üzerindekiler, stopaj yoluyla kaynağında vergilendirilir.[2] Özel kişilerin "tazminatı" vb., ihmal nedeniyle açıkça hariç tutulmuştur. 1921 versiyonuna tekrar bakın :

> Tanımlanan Brüt Gelir:
>
> Bölüm 213. Bu başlığın amaçları açısından (başka bir şekilde 233 -PH bölümünde belirtilmediğ [illegible] Tanımlanan Kurumlar kazançları, kârları ve geliri içerir. Amerika Birleşik [illegible] Hawaii veya bunların herhangi bir siyasi alt bölümünün seçilmiş veya atanmış tüm [illegible]

İkisi arasındaki tek fark yanıltıcı (ve başka türlü anlamsız) belirtilmemiş olanlardan kasıtlı olarak bahsetmek "kişisel hizmet için maaşlar, ücretler ve tazminat" olarak

1921 yasasının dilinden türetilebilecek bir şey. (Nihayet, "kazançlar, karlar ve gelir"

"maaşlar, ücretler ve kişisel hizmet karşılığında elde edilen kazançlar, karlar ve gelirler" "herhangi bir kaynaktan [illegible] ile elde edilen tüm kazançlar, karlar ve gelirler.".) anlamı arada bir fark yok iki bölümler.

1928'e gelindiğinde Kongre, daha önceki eylemlerdeki ilkel ve dolambaçlı - ama yine de abartılı kabulleri bile terk ederek, kamu çalışanlarının hizmetleri için ayrıcalıklı, vergiye tabi tazminat ile imtiyazsız özel sektör işçilerininki arasındaki ayrımı tamamen okuyucunun yasa hakkındaki bilgisine bırakıyor. . Ayrım hala mevcuttu, elbette verginin doğası ve sınırlamaları değişmedi - ancak bunu daha açık bir şekilde dile getirmek için yasal bir gereklilik yok.

1928 Gelir Yasası:

SEC. 22. BRÜT GELİR

(a) Genel tanım.—"Brüt gelir", her ne türde olursa olsun, maaşlardan, ücretlerden veya kişisel hizmet için tazminattan elde edilen kazançları, kârları ve geliri içerir. ve herhangi bir biçimde ödenen veya mesleklerden, mesleklerden, ticaretten, işletmelerden, ticaretten veya satışlardan [illegible] mülkiyetinde [illegible] veya [illegible] den; ayrıca faiz, kira, temettüler, menkul kıymetler veya [illegible] herhangi birinden elde edilen kazanç veya kâr ve gelirden; [illegible] kaynak neyse.

Dürüst olmak gerekirse, kabul edilmelidir ki arasında 1921 yasası ve 1928 yasası, Kongre yasayı çıkarmıştı. Bir dizi özel terimin yer aldığı '1923 Sınıflandırma Yasası'

[illegible]

Kodu Kırmak "Pozisyon" terimi şu anlama gelir : a özel sivil ofis
veya boş veya dolu olsun, aşağıdakilerden
başka bir departmanda istihdam: Posta
Hizmetindeki [illegible] kütüphaneci [illegible]
merkezi departmanı çalışanları

İlçe Eğitimi Kolombiya; memurlar ve
Büyükşehir polisi üyeleri, İlçe İtfaiyesi
Columbia ve Birleşik Devletler park
polisi; ve Sahilin görevli personeli
Muhafız, Halk Sağlığı Servisi ve Sahil ve

Jeodezi Araştırması. "Çalışan" terimi , geçici olarak herhangi bir kişi anlamına gelir .
veya kalıcı olarak durum.

"Hizmet" terimi , hizmetlerin en geniş bölümü anlamına gelir.
ilgili ofisler ve istihdam.

"Not" terimi, yaklaşık daimi bölümü alt hizmet,
olarak aynı temel niteliklerin ve tazminatın öngörüldüğü
bir veya daha fazla pozisyonun dahil edilmesi anlamına
gelir; dereceler arasındaki ayrım, işin önemi, zorluğu,
sorumluluğu ve değerindeki farklılıklara dayanır.

"Sınıf" terimi, bu Kanun uyarınca [illegible] yeterlilik [illegible] eğitim,
deneyim, bilgi ve yetenekle ilgili aynı gereksinimlerin
görevlilerden talep edildiği ve aynı takvime sahip bir
grup olan pozisyonları ifade eder. tazminat hakkaniyetle
uygulanır.

"Tazminat" terimi , bir çalışana bir hizmet için
ödenen herhangi bir maaş , ücret, ücret, ödenek
veya diğer ücret anlamına gelir. durum.
[Fiilin geri kalanı atlanmıştır.]

Sınıflandırma Yasasının varlığı yardımcı olmuş olabilir
Kongre, daha fazla netlik gerekliliğinden muaf hissediyor.

1928 yasası ve birkaç benzer gelir yasası

başardı. Ne de olsa, yeni protokol altında çok daha iyi gizlenmiş olsa da, "tazminat"tan (Sınıflandırma Yasasında tanımlandığı gibi) elde edilen "gelir", yine de bu tür "tazminat" olarak ödenen her doların değeri kadardır. 1923 Sınıflandırma Yasası 1949'da yürürlükten kaldırılmış olsa da, niteleyici etkisi, bu tür tüzüklerin bir temsilinden başka bir şey olmayan 1939 İç Gelir Yasası'na dahil edildi (birazdan ayrıntılı olarak tartışacağız).

Bu etki 1954 ve 1986 IRC'lerine taşındı.

1939 versiyonuna dahil edilen ilgili unsurları yalnızca yeniden ifade ettikleri sürece. Modern Bölüm 61'de özellikle önemlidir, burada

'Brüt Gelir Tanımlı', "gelir kalemi" için

hizmetler"\s 1921 versiyonunda tazminat ve onun

görülen belirli bir yanıltıcı belirsiz ayrım olarak "gelir" elde edilen "gelir", listelenir, geri yüklenir. Restorasyona, 1928 dilinin yeniden yapılandırılmasının (1939 kod bölümünün kopyalandığı) anlamında önemli bir değişiklik olmadığını gösteren bir not eşlik etti. Devam ederken bu "kodları" derinlemesine inceleyeceğiz.

Kanun Ne Diyorsa Demektir

---

giriiş

(1) Vergi sistemimiz şunlara bağlıdır:

mükelleflerin, uyguladıkları vergi kanunlarının herkes için geçerli olduğu ve Gelir İdaresi'nin [illegible]

Bunlar gönüllü uyumun temel ilkeleridir.

İç Gelirler El Kitabı, Bölüm 5, Tahsilat Faaliyeti 105.4.1.2

(27/07/98)

"Birinin dahil edilmesi diğerinin hariç tutulmasıdır.

diğerinin dışlanmasıdır. Birinin kesin tanımı

kişi, diğerlerinin mutlak dışlanmasıdır. Bu doktrin

yasanın açıkça [a] belirli bir şekilde tanımladığı durumlarda karar verir.

uygulanacağı durumda, reddedilemez bir çıkarım yapılmalıdır.

atlanan veya hariç tutulanların amaçlandığı şekilde çizilmiştir.

atlanmış veya hariç tutulmuştur."

Black'in Hukuk Sözlüğü, 6. baskı.

İçindeki terimler ve ifadeler aksiyomatiktir (ve yasa).
a Tanımların sağlandığı tüzük YOKTUR
burada kullanıldığı şekliyle ortak anlamları.

"İçermek veya bunun katılımcı biçimi, içinde içermek"; "tutmak"; "içermek";
'susmak'; ve eş anlamlılar
'içermek'; 'kapatmak'; 'anlamak'; "kucaklamak'."
ABD Yüksek Mahkemesi, Montillo Salt co. v. Utah, 221 US 452, en
455, 466.

Bu kitabın önsözünde onlarca yıldır gelir vergisini özel sektör faaliyetleriyle bağlantılı makbuzlara yanlış uygulama çabaları, hiç kimsenin vergi almamasına rağmen, bir kısmının vergiyi açıkça onlara empoze ettiği şeklindeki yaygın varsayımdan yararlandı. Bu varsayımın kanun zorunlu savunucuları tarafından "içerir" terimi etrafında dönen küçük bir döngüsel argümanlar labirentine maruz kaldılar; "gelir" vergisi kanunları. Bunun gerçek özü

çaba, sorgulayanı yıpratmaktır; bu ölümcül merkezi şüpheye cevap vermek için yasanın diğer bölümleri hakkında önerilen çıkarımlardan başka bir şey sunmaz, ancak entrikacıların yapabileceği en iyisidir.

Daha önce 'Yasaya İlişkin' bölümünde tartışılan ilkeler ve Erdemleri bu saçmalığa değinmeyi gereksiz kılmalıdır; ancak kabul edilmelidir ki, kanunun ilgili bölümlerinin kurgusu, bu konuyla ilgili ömür boyu sürecek bir yanlış bilgilendirme kampanyasıyla yeterince birleştiğinde, bazılarında bir şekilde affedilebilir bir belirsizliği beslemektedir. Bu, bu şüpheden yararlananların kavgacı tavırları ışığında özellikle doğrudur - bu doğal bir insandır.

IRS gibi hırıltılı, kuduz bir hayvanla yüzleşmeyi reddetmek için marjinal olarak makul bir gerekçeyi ele geçirme ve çok yakından incelememe tepkisi.

İşte kaçış: Vergi kanunları çok titiz bir şekilde ve terimleri kasıtlı olarak "çalışan", "ticaret veya işletme" ve "Amerika Birleşik Devletleri" gibi benzersiz, özel tanımlarla dağıtın. Bu terimlerin normal sözcükleri taklit etmesi başlı başına kafa karıştırıcıdır ve pek çok itirazcıyı, özellikle de gelenek tanımlarını keşfedecek kadar ileri gitmeyenleri (yani, çoğu) susturmak için yeterli olacaktır. Bu düzeyde, sorgulama, örneğin şu durumlarla karşılaşıldığında sona erer:

"Yasa diyor ki" herkes nişanlı ticarette veya ticarette ... ".

Anahtar terimlerin özel anlamlarının açığa çıkarıldığı daha derin araştırma, vergi planı için daha sorunludur, ancak bu açıklayıcı tanımların kendileri, yararlanıcılar tarafından yakalanan kafa karıştırıcı bir unsura sahiptir. İster zanaat ister basit bürokratik beceriksizlik olsun, bu tanımların çoğu aşağıdaki gibi "içerir" terimini içerir.

(26) Ticaret veya iş:

"Ticaret veya iş" terimi, bir işletmenin işlevlerinin yerine getirilmesini içerir.

kamu ofisi. Bu araştırma düzeyinde, şüpheciler, "içerir" hükmünün, örf tanımında özel olarak adlandırılmayan şeyleri, ima yoluyla, anlam içine dahil edildiğine inanmaya teşvik edilir.

Son olarak, dayatmayı kabul etmeyi reddetme karşısında Yasanın "zımni" özneler için geçerli olması durumunda, planın lehtarları dumanı desteklemek ve ısrarlı şüphecinin dikkatini "içerir" özel tanımına yönlendirmek için aynalar açar.

kod içinde verilmiştir (bölüm 7701(c)'de): "içerir ve dahil: Bu başlıkta yer alan bir tanımda kullanıldığında "içerir" ve "dahil" terimleri hariç tutulamaz.

aksi takdirde tanımlanan terimin anlamı dahilinde başka şeyler."

Bu, "gelir" vergi planlayıcılarının elinde bulunan sekiz yüz kiloluk şaşırtma gorili. Tarif edilen bağlam içinde sunmakla, yasanın belirtim yerine ima yoluyla dayatılması için bir tür yasal temel önermek amaçlanmaktadır. Gerçekten, kullanıldığı şekliyle, bu sadece eski yasal özdeyişin ayrıntılı bir formülasyonudur, Bölümün amaçlanan yanlış anlaşılması, terimlerin "Çünkü öyle dedim!"

olarak tanımlandı "xx içerir... "ortak olarak kastedilen her şeyi kucakla sonra kelime varlığı özel olarak yeniden tanımlanmış artı listelenen şeyler "içerir"-- ama yine, Ne mantık yoluyla. sadece insanlar hala bulandırma çabası amacında başarısız oluyor. Bu yanlış yönlendirmelerin bataklığına dalmak üzereyken,

bu alıştırmayı üstlenmemiz bize düşüyor.

(Daha fazla adadığımı hissedecek bazıları olabilir Bu küçük kelimeye dikkat etmek makul görünüyor. Bununla birlikte, gerçekten az sayıda özel sektör kişisi dışında hepsinin, hayatlarının her çalışma yılında kazançlarının en az %15'ine sahip oldukları gerçeği ışığında, bunun dağıtılması yalnızca iş dünyasının kurnazca yanlış yapılandırılmasıyla haklı çıkarılmıştır. bu küçük kelime, saygılarımla katılmıyorum.)

Başlangıç olarak, bir kelimenin kastedildiğinin farkına varmalıyız. ortak anlama sahip olarak anlaşılması için onu tanımlamaya hiç gerek yoktur. Bir kelime açıkça tanımlanmışsa, sınırlı bir anlamı olduğu aksiyomatiktir, gibi bir dil varsa, "İçin kapsar, Bu paragrafın "Meyve" terimi elmaları, armutları ve portakalları "kullanıldığında, tanımı yalnızca listelenenlerle sınırlamak olarak anlaşılabilir veya herhangi bir tanımlamaya gerek yoktur; kelime, diğer tüm meyvelerin yanı sıra elma, armut ve portakalları da kapsayacak şekilde ortak anlaşılmaya "meyve" olur.

İkincisi, kelimeye dikkat edin. "ortak" (veya onun eşdeğeri) tanımının dışında bırakılır "içerir" ve "dahil", ikinci sınıf bir döngüsel argüman yaratmak. Tek "tanımlanan terimin anlamı dahilindeki diğer şeyler" tanımı sağlamak için kullanılanlarla aynı olanlardır. Başka bir deyişle, tanımdaki "şeyler" kullanılan hangi sınıfın kurulduğunu "diğer şeyler" gerekir 7701(c) doktrinine dahil edilebilmesi için aittir ve kelime kasıtlı olarak tanımlandığından, kelimenin ortak anlamı hariç tutulmalıdır.

Ne demek istediğimi anlamak için şu olarak "ortak" kelimeyi ekleyin: "İçerir" ve "dahil" terimleri, bu başlıkta yer alan bir tanımda kullanıldığında, terimin ortak anlamı ile tanımlanan diğer şeyler.".

Onsuz, bölüm anlamsızdır, ancak amaçlandığı gibi yanıltıcıdır; ve ayrıca, tüzüğün diyor, tanımlanan terimin ."...anlamı", yerine kelime tanımlı. Kongre, tanımları içinde aşağıdakileri benimsemeyi amaçladıysa (ve Anayasal olarak yetkin olsaydı), yaygın kelimelerin hukuki terimlere dönüştürülmesinin anlamı 7701(c) şu şekilde yazılırdı: "Şartlar "içerir" bu başlıkta kullanıldığında "dahil" kelimesi tanımda yer alan ve [illegible] dışında bıraktığı kabul edilmeyecektir." kelimesi bir terim değildir.

bu sağlanan tanım uygulanıncaya kadar, ortak anlamı ortadan kaldırılmıştır.

Doğru anlaşıldığında, 7701(c) okunmalıdır, "İçerir ve dahil: Bu başlıkta yer alan tanımda kullanıldığında "içerir" ve "dahil" terimleri, tanımlandığı gibi terimin anlamı dahilinde başka şeyleri hariç tutun."

Gerçekten de, bir zamanlar, 7701(c) "içerir" tanımının, bu gerçekleri (şaşırtıcı olmayan bir şekilde silinmiş ve değiştirilmemiş) açık bir şekilde kucaklayan bir düzenleyici açıklaması vardı:

> 26 CFR 170.59- Terimlerin Anlamı: "Şartlar şunları içerir: ve dahil" sayılmayanşeyleri hariç tutma aynı genel sınıfta olan.

Bu noktaların doğruluğu, basit bir mantıktan ve bir zamanlar bir bürokratın (şüphesiz onun gafından dolayı kovulmuş) kasıtsız dürüstlüğünden daha fazlasıyla belirlenir. Kendinize şunu sorun: "Meyve" "Bu paragrafta kullanıldığında, "Meyve" terimi şalgamları, havuçları ve brokoliyi içerir." olmak mı terimin elma anlamına da geldiği varsayılır mı? Peki ya bir sonraki paragrafta bulunursa, "Bu paragrafın amaçları doğrultusunda, "Meyve" terimi elmaları, ş algamları, havuç ları ve brokoliyi kapsar." Elmaların ilk tanımda dolaylı olarak yer aldığ ı ve yazarın tembel olduğ u veya daktilo ş eridinin bittiğ i varsayılmalı mı? Belli ki değ il. (Yazar ilk etapta ş öyle demiş olsaydı,

"Bu paragrafın amaç ları doğ rultusunda, meyve kelimesinin yaygın olarak anlaş ılan anlamına ek olarak "Meyve" terimi,

"meyve" iç erir... "veya,"... "Meyve", hepsine ek olarak iç erir... "ya da basitç e, "... farklı. "Meyve" de iç erir... "hepsi

Ama yapmadı.) Birleş ik Devletler Yüksek Mahkemesi bunu ş öyle ifade etti:

> "Bu gerç ek, yalnızca Kongre karar verdiğ inde tüzüğ e ifade bir okumak onu etmekten kaç ınma görevimizin altını ç iziyor. dış arıda bıraktı. " '[W] burada Kongre, tüzüğ ün bir bölümünde belirli bir dili iç eriyor, ancak baş ka bir bölümünde bunu atlıyor...
>
> dış lama. Russello - Amerika Birleş ik Devletleri, 464 US 16, 23, 78 L Ed 2d 17, 104 S Kt. 296 (1983)

Daha önce belirtildiğ i gibi, bazı temel tanımlar yasanın en geniş yanlış uygulamasının dayandığ ı (bu örnekte "ücretler" ile ilgili), "ç alış an", "iş veren" ve "Amerika Birleş ik Devletleri" gibi terimlerin kanunda kullanıldığ ı ve kanunda yeniden kullanıldığ ı ş ekliyle özel hukuki anlamını iç erir (hepsini birazdan ayrıntılı olarak tartış acağ ız). Bu bölümler aş ağ ıdaki gibidir:

- 3401(c) Çalış an

Bu bölümün amaç ları doğ rultusunda, "ç alış an" terimi, Amerika Birleş ik Devletleri'nin, ABD'nin veya Columbia Bölgesi'nin veya · yukarıdakilerin herhangi bir kurum veya kuruluş unun bir memurunu, ç alış anını veya seç ilmiş yetkilisini Devlet veya herhangi bir siyasi alt bölüm iç erir. aracılık herhangi bir veya daha fazla "Çalış an" terimi aynı zamanda bir

ş irket. 3401(d) İ ş veren

Kodu Kırmak

Bu bölümün amaçları bakımından, "işveren" terimi, bir bireyin, bu kişinin çalışanı olarak, niteliği ne olursa olsun, adına herhangi bir hizmet ifa ettiği veya ifa ettiği kişi anlamına gelir...

[yukarıda tanımlandığı gibi -PH]

ve:

3121(e)(2) Amerika Birleşik Devletleri

"Birleşik Devletler" terimi, bir coğrafi anlamda Porto Riko Topluluğu, Virgin Adaları, Guam ve Amerikan Samoa'nı içerir.

Şimdi, Yüksek Mahkeme'nin Russello'daki beyanını ve bizim mantıksal analizimizi akılda tutarak, ABD yasasında yanıltmaya dayanan aşağıdaki tanımlara bakın (en azından değiller aynı amaçlarla veya aynı şekilde değil, aynı amaçlar için değil). tartışmamızın konuları) ve Kongre'nin özel sektörü dahil etmek anlamına geldiğinde açıkça söylediğini kabul edin:

> Başlık 26 Alt yazı C, 21. Bölüm, alt bölüm C, Bölüm 3121: (FICA Gelir Vergisi) (NOT- bu verginin uygulanması olmaya değil, vatandaşlığa ve ikamete dayalıdır. bir "çalışan" gibi)
>
> Çalışan Amaçlar için Bu bölümdeki "çalışan" terimi anlamına geliyor -
>
> (1) herhangi bir memur şirket; veya
>
> (2) işveren-çalışan ilişkisinin belirlenmesinde geçerli olan olağan genel hukuk kuralları uyarınca çalışan statüsüne sahip herhangi bir kişi;

ve,

> Başlık 26, Altyazı D, Bölüm 38, Alt Bölüm A, Böl. 4612. [Petrol Vergisi] Bu alt bölümün amaçları için-
>
> (4) Amerika Birleşik Devletleri
>
> İçinde genel "Birleşik Devletler" terimi, 50 Devletler,

Columbia Bölgesi, Amerika Birleş ik Devletleri'nin Porto Riko Topluluğ u, Bölgesi. Kuzey Mariana Adaları'nın herhangi bir mülkü olan Commonwealth ve Pasifik Adalarının Güven

ve ayrıca,

Baş lık 20, Bölüm 69, Bölüm 6103 Bu (Eğ itim) bölümde kullanıldığ ı ş ekliyle:

(8) İ ş veren- "İ ş veren" terimi hem kamu hem de özel iş verenleri kapsar.

Aç ıktır ki, kiş i 7701(c)'nin tanımının yorumlanmasında olağ anüstü cömert olsa bile "iç erir ve dahil" ve anlamını, daha önce atıfta bulunduğ um (ve bu arada, 27 CFR 72.11'de Baş lık 27 iç in düzenlemelerde halen kullanımda olan) eski düzenleyici aç ıklama ile aynı ş ekilde ele alın:

Terimlerin Anlamı: "İ ç erir ve dahil" tabirleri, aynı genel sınıfta yer alan, sayılmayan ş eyleri hariç tutmaz.

Hükümetin bizim anahtar terimlerimizi tercih ettiğ i nitelendirmesi lehine iddia edilebilecek en iyi ş ey, "ç alış an"dır. Bölüm 3401, diğ er federal iş ç ileri iç erecek ş ekilde anlaş ılmalıdır. tanımları özel olarak listelenmemiş (ve ç alış tıkları ajansları "iş veren"); ve 3121'deki "Birleş ik Devletler"in diğ er federal bölgeleri ve

mallar benzer ş ekilde numaralandırılmış listeden ç ıkarıldı.

Son olarak, bölüm 7701(c)'nin (ve tanımının geç erli olduğ u diğ er bölümlerin) mantıksal analiziyle alakasız olsa da, bir ş eyin anlamsız olarak kabul edilmeyeceğ ini söylemenin, bunun olması gerektiğ i anlamına gelmediğ ini söylemesi, onun anlamsızlığ ının hariç / iddea yok altını ç izmedikç e. ya da öyle kabul edilmelidir dahil, nasıl tanımlandığ ına veya sınıflandırıldığ ına veya gerekli referansların sağ lanıp sağ lanmadığ ına bakılmaksızın. Sonuç ta, ne demiyor

dır-dir, "İçerir ve dahil: "İçerir" ve "dahil" terimleri
yer alan tanım, Bu başlıkta kullanıldığında
açıkça listelenen öğelerin eklenmesiyle tanımlanan kelimenin ortak anlamı ile temsil edilen sınıfın genişletilmesi olarak yorumlanmıştır.",

bu sayede, hükümlerinin özel sektör faaliyetlerine uygulanacağını iddia etmek için planın derhal anayasaya aykırı olduğuna karar vermeden bunu yapabilseydi, Kongre birçok kafa karışıklığını giderebilirdi. Buna uygun bir önem verilmemelidir. Birleşik Devletler Yüksek Mahkemesi'nin gözlemlediği gibi,

> "Tüzüğü ile görevlendirilenlerin edilmelidir, aksi belirtilmedikçe infaz takip
>
> yanlış olduğuna dair ikna edici göstergeler, özellikle Kongre, idari yapıyı değiştirmeyi reddetmiştir ve bu tür bir saygı, bir ajansın yorumunun önemli ölçüde kanıtlandığı ve Kongre'nin onun herhangi bir yanlış algısını düzeltmek için harekete geçmediği durumlarda özellikle uygundur.
>
> yasal hedefler." 'CBS, INC. v FCC, 453 ABD 367 (1981)

Mevcut dil 64 yıldır kitaplarda ve Kongre bu süre zarfında kodu birkaç yüz kez revize etti.

IRS saçma bir "destek
Tüm bunların, koddaki kilit yerlerde kullanımının, bir zamanlar "xx içerir" kamu sektörü kuruluşlarının IRC kapsamında olup olmadığına dair şüphelerden kaynaklandığına dair açıklaması. İlgili referanslar varsa, bu önermenin biraz bekleme süresi olabilir. bir zeyilname veya ekte bulundu (ve aksi takdirde herhangi birinin, örneğin Senato Ofis Binası'ndaki postaları sıralayan adamın, kelimenin genel anlamıyla bir çalışan olduğundan şüphe duyacağı inandırıcı bir şekilde iddia edilebilirse), ancak terimin yegane tanımını oluştururlar.Kamu sektörünün dahil olduğu başka bir liste yoktur.

referanslar eklenebilir; onlar listedir ve 1862'den beridirler. (IRS, önerdiği şey doğruysa, Kongre'nin neden bizi şüphelerimizden kurtarmadığını açıklamaya çalışmaz ve tüm koda uygulanan küçük bir bölüm ekler. , "Halk sektör çalışanları, memurları ve kuruluşları, özel vatandaşlar ve kuruluşlardan ayrı bir şekilde bu unvanın gereklerine tabi kabul edilecektir.")

Basit, bayağı gerçek şu ki, Kongre paranızın çoğunu harcamak istiyor ve yasal olarak sizden alamasa bile, yapabileceklerine inanmanızı sağlayacak bir sistem kurmaya tamamen istekliler ve yaklaşık ki gerçeği keşfetmekte büyük zorluk çekeceksiniz. Bunun üzerinde biraz durun ve 'gönüllü uyum' ifadesinin nüansları birdenbire netleşecektir. Bununla kastedilen, kamu sektörü ayrıcalığının bir alıcısı olarak nitelendirilmenize "gönüllü olarak" izin vermeniz ve ardından bu statüye bağlı gerekliliklere uymanızdır.

Bu andan itibaren, İç Gelir Yasası'nın adil bir kısmını okuyacağız. Bunu yaparken kendinize şunu sorun: "Neden böyle yazılıyor? Bu, lehtarlarının anlamamı istediği şey olduğu için mi böyle yazılıyor, yoksa lehtarlarının beni istediği anlamına geldiği için mi böyle yazılıyor?

yapmaz

anlamına geldiğine inanmak?"

Bölüm sizin umduğunuz şeyi kastediyorsa, Kongre kodunun her yerinde yasal yetkisini açıkça aşmasının tesadüf olmadığını kabul edin, önemli bir belirsizlik ortaya çıkıyor. Aniden, bu tür

düşün

noktalarda, özel vatandaşlardan bahsetmeyen "içerir" ifadesini göreceğiz veya benzer şekilde rahatsız edici utangaç, açıklayıcı, "sorumlu kılınanlar" için belirsiz, karmaşık referanslar

detaylar. Aniden diğer bölümlere ve alt bölümlere yapılan referanslarda bir karışıklık olacak ve ilgili bir unsurun gömülü olduğu yüzlerce veya binlerce kelimeyi çalıştıran ayrıntılı niteleyiciler ve değiştiriciler.
Bunu aklınızda bulundurun ve aldanmayın.

Kongre Üyesi Barbara B. Kenelly'nin bir üyesi, sponsorluğunu yaptığı ve bir bölümünde "devlet" terimini kullanan bir yasa tasarısı hakkında soru sorarak yazdı. İşte cevap olarak yazdığı şey:

Ocak 24 . 1996

Sayın ,

H.R.'nin 3(a) bölümü hakkındaki sorunuzla birlikte yazdığınız için teşekkür ederim. 97, bu Kongreyi tanıttığım mevzuat, cevabımdaki gerekmeyi bütün

Mektubunuzda 97 kelimesini devlet kelimesini H.R.'nin 3(a) bölümü ise tanımlamasını istediniz ve 26 ABD Kanunu 3121(e)'deki Dış İşleri Servisi hakkında aynı. ettim. Bu hukuk uzmanlarına göre tanımlar aynı değildir. ABD Kodu 3121(e) özel olarak yalnızca, Columbia Bölgesi, Porto Riko, Virgin Adaları, Guam ve Amerikan Samoası'nın 26 adlı ABD topraklarında ve mülklerinde devlet terimini içerir.

Ayrıca, HR97'den farklı olarakABD Kanununun bu bölümü

ayrıca, "Bir birey Commonwealth of vatandaş bir Porto Riko (ancak bu bölümün bir Amerika Birleşik Devletleri vatandaşı) amaçları doğrultusunda, bir vatandaşı olarak kabul edilmeyecektir).

nın-nin

Amerika Birleşik Devletleri" İnsan Kaynakları 97, bölüm 3(a), bu mevzuat kapsamında uygun olacak ABD topraklarını ve mülklerini özel olarak tanımlamamaktadır. Bu konuya yazdığınız için tekrar teşekkür ederim.

İçtenlikle,
[imza]
Barbara B.
Kennelly Üyesi nın-nın Kongre

İşte IRC'nin 26 USC 3121(e) bölümü, kongre üyesi ve kurucu üyenin atıfta bulunduğu ve hukuk uzmanlarının ve kongre araştırmacılarının, yalnızca özel olarak listelenen alanların dahil edilmesi anlamına geldiğine dair güvence verdiği ("yalnızca" hariç tutulmuş olmasına rağmen). tüzük):

San. 3121. - Tanımlar

(ve) Eyalet, Amerika Birleşik Devletleri ve vatandaş

Bu bölümün amaçları için -

(1)

Devlet 'Devlet' terimi, Bölge'yi içerir. nın-nin Kolombiya, Commonwealth Porto Riko, Virgin Adaları, Guam ve Amerikan Samoası.

Bu konuyla ilgili birkaç Yargıtay kararı:

- "Ne zaman bir söz tüzük, yasal yapının ilk kuralıdır - mahkemelerin yapması gereken farz et ki a yasama organı bunun ne anlama geldiğini yasada anlama geldiğini kanunda söylüyor - ayrıca tamamlandı."

Connecticut Ulusal Bankası - Germain, 503 ABD 249 (1992)

- "Yasal inşaatla ilgili tüm davalarda olduğu gibi, "bizim başlangıç noktası Kongre tarafından kullanılan dil olmalıdır," Reiter içinde Sonotone Corp., 442 ABD 330, 337, 60 L Ed 2d 931, 99 S. Ct. 2326 (1979), ve yasama amacının olağan

Kodu kırmak anlamı kullanılan kelimelerdendir. "Richards v Amerika Birleşik Devletleri, 369 US 1, 9, 7 L Ed 2d 492, 82 S Ct. 585 (1962)

- "Şartlar ne zaman tüzük nettir, nadir ve istisnai durumlar dışında adli soruşturma tamamlandı. "Freytag v. Komiser, 501 US 868 L Ed 2d 764, s. 767 - 9/73 (1991)."

- "İçinde kanuni inşaat davasında, başlangıç noktası kanunun dili ol[illegible]tüzüklerin yürürlüğe koymalıdır."

  Estate of Cowart v. Nicklos Drilling Co., 505 US 120 L Ed 2d 379, 112 SCt. 2589(1992)

- "Birleşik [illegible]madığı olarak oturmak durumlarda yasal ayrımlar yaratır. "Amerikan Tobacco Co. v. Patterson, 456 US 63, 71 L Ed 2d 748, 102 S Ct. 1534 (1982)

- "Birleşik Devletler Yüksek Mahkemesi, Kongre'nin tüzükte titizlikle ihmal ettiği şeyi sağlayamaz." a Federal Ticaret Kom. v. Simplicity Pattern Co., 360 US 55, s. 55, 475042/56451 (1959)

- "Herhangi bir çabanın başlangıç noktası, bir Tüzük her zaman Statü'nün kendisinin sözleridir; meğer ki Kongre, niyetlerinin Tüzükte kullandığı kelimelere aykırı olduğunu açıkça belirtmiştir, bu yorumun son noktasıdır. Fuller v. United Devletler 615 F. Ek. 1054 (DC Cal 1985), West'in Anahtarı

188 alıntı Richards / Amerika Birleşik Devletleri 369 US 1, 9, 82 S. Ct. 585, 590, 7 L.Ed. 2d 492 (1962)

- "Yasanın kendi dilini yorumlamak için tüzük bir başlangıç noktası, yasanın diliyle başlamak a Açıkça bakılması gerekir."

  Ürün Güvenliği Comm'n v. GTE Sylvania, 447 US 102, 64 L Ed 2d 766, 100 S Ct. 2051 (1980)

- "Tüzükte kullanılan kelimelere uygun şekilde verilmelidir. anlam ve etki. "Washington Market Co. v. Hoffman, 101 US 112, 115, 25 L. Ed. 782, 783. (1879)

Şimdi, Kod'a geçelim...

Kod Doğdu

10 Şubat 1939'da ilk İç Gelir Kanunu yayınlandı. Çoğunlukla o zamanlar yürürlükte olan tüm gelir kanunlarının bir derlemesiydi. Bu derlemeden kaynaklanan (sayısız olan) önceki eylemlerin dilinde herhangi bir değişiklik yasalaşmadı. Sonuç olarak, müteakip resmi yasaların, orada bulunan dili açıkça değiştirdiği veya başka şekilde değiştirdiği durumlar dışında, bu tür dil daha eski, orijinal yasalara tabidir. Bu çok önemlidir, çünkü kodun (ve 1954'ün ve 1986'nın revize edilmiş kodunun) oluşturulmasında söylenebilecek en iyi şey, orijinal ve hala baskın olanın her yinelenmesiyle bir postane oyununun oynandığıdır. yasanın bu yasayı iletmesi daha az doğru hale gelir. Daha az hayırsever bir görüş, bu sürecin kasıtlı olduğunu hayal eder. Kanunun fiili gerekliliklerinden yanıltıcı kopukluk, her bir kanunla ilgili düzenlemelerde daha da belirgin hale gelmektedir. Bununla birlikte, IRC'nin 1939 tarihli önsözünde, onun doğasını bir derleme olarak açıklarken, şunları buluyoruz:

> "İç gelir başlığı,
> Kodu ile ilgili ön bölümler hariç

yasanın tüm Amerika Birleşik Devletleri tüzüklerini içermesi amaçlanmıştır. 2 Ocak 1939'da yürürlükte olan, münhasıran iç gelirle ilgili gen[illegible] ilgili

esaslı değişiklik olmaksızın ve sadece düzenleme ve konsolidasyon tarafından gerekli [illegible] i ile kodlanmıştır. Başlık,

3 Ocak 1939'dan önce onaylanan yasa... 2 Ocak 1939'da yürürlükte ol[illegible]nı, kararnamesinden alır.

Bunların en erkeni 1 Temmuz 1862'de onaylandı; en geç 16 Haziran 1938..."

ve kodun içinde şunu buluyoruz:

San. 7806. - Başlık inşaatı

(b) Düzenleme ve sınıflandırma

Bu nedenle, inşaat mevzuatına ilişkin hiçbir çıkarım, ima veya yapılamaz veya yapılamaz. varsayım bu başlığın belirli bir bölümünün veya hükmünün veya bölümünün konumu veya i[illegible] ana hatlar, analizler veya [illegible]r.

bu başlık

(Başka bir deyişle, birkaç yüz fiili yasanın büyük bir maketini bir araya getirirken, orada yansıtılan yasal gereklilikleri gizlemiş olabiliriz diye, bu gerekliliklerin değiştiğini düşünme hatasına düşmeyin.)

1939 derlemesinin "brüt gelir tanımı" bölümü 1938 tarihli yasadan alınmıştır ve aşağıdaki gibidir:

Bölüm 22(a): Brüt gelir, maaşlardan, ücretlerden veya kişisel hizmet için tazminattan elde edilen kazançları, kârları ve geliri içerir.

> ne tür ve ne şekilde ödenmiş olursa olsun veya mesleklerden, mesleklerden, ticaretten, işletmelerden, ticaretten veya satışlardan veya gerçek [illegible]; ayrıca faizden, kiradan, şahıslardan, menkul kıymetlerden veya kazanç veya kar için yürütülen herhangi bir iş işleminden veya herhangi bir kaynaktan elde edilen kazanç veya karlardan da.

Kodun yayınlanmasından iki ay sonra, Public 1939 tarihli Maaş Vergisi Yasası yürürlüğe girdi - "gelir" vergisinin ABD'deki devlet çalışanlarına uygulanmasını genişletti ve diğer şeylerin yanı sıra federal, Columbia Bölgesi ve ABD mülkü devlet çalışanlarının her bir ilgili kurum tarafından karşılıklı olarak vergilendirilmesini sağladı. Yeni kanun aşağıdaki unsuru içeriyordu:

> BÖLÜM 1. Gelir Vergisi Kanunu'nun 22 (a) Bölümü ("brüt gelir" tanımına ilişkin [illegible] kişisel hizmet dahil bunların alt bölümü veya yukarıdakilerin herhangi bir acentesi veya aracı).
>
> Devlet veya herhangi bir

(Söylemeye gerek yok, federal hükümetin birkaç sendika devletinin memurlarını ve çalışanlarını kararnameyle vergilendirmeye tabi tutma yetkisi yoktur. Aslında böyle bir şey egemenliğin ihlali olarak açıkça yasaklanmıştır. Bu bulmacanın anahtarı bölüm 7701'dir, burada biraz baktık Kanun Ne Diyor? yukarıdaki dile:

> (10) Devlet "Devlet" terimi, içerecek şekilde yorumlanmalıdır.
>
> İlçe Columbia, böyle bir inşaatın olduğu yer

getirmek. gerekbu baş lığ ın hükümlerini yerine [iç inde olduğ u gibi
aş ağ ıdaki bölümdeki
dilde olduğ u gibi, anayasaya uygun]:

San. 7651. - Vergilerin idaresi ve tahsili

mal

(1) İ dari hükümlerin uygulanabilirliğ i

Bu unvan tarafından konulan herhangi bir verginin veya bu baş lık
altında konulan herhangi bir vergi tahakkuk ve tahsiline uygulanabilir Birleşik Devletler'e ait veya yukarıdakilerle ilgili
geç erli olacak ve geçerli olacaktır veya ABD'nin mülkü herhangi bir mülkiyeti aynı ş ekilde ve olarak,

aynı ölç üde, bu tür bir mülkiyet, bir "Birleş ik Devlet ve olarak
Devletler" terimi, bir coğ rafi
duygusu böyle bir sahiplenmeyi iç eriyordu.)

Bu eylemden söz ediyorum ç ünkü yukarıda ç oğ altılan kısım IRC'nin 3401. bölümüne, özellikle birazdan ilgileneceğ imiz bir bölüme giriyor; ve kendi iç inde öğ retici olduğ u iç in. "Gelir" vergisi hakkında daha önce inandırıldıkları her ş eyin yanlış olduğ una hâlâ ikna olmamış olanlar, Kamu Maaş Vergisi Yasası'ndan ç ok rahatsız olmalıdırlar.

Ne de olsa, Herkesin kârı ödenmesi gereken kısmının "kazanç ve geliri" "bir memurun bir kısmını oluş turuyorsa, o zaman veya bir ç alış anının veya Devlet veya herhangi bir siyasi alt bölüm yukarıdakilerin herhangi bir acentesinin veya aracısının" oldu daha önce kapsanan "herhangi bir kiş inin" ve olursa olsun kaynak türetilmiş tir" tarafından listeye eklenmeden önce dil iş in o kısmını anlamsız kılıyor... değ il mi?

Kamu Maaş Vergisi Yasası, bir tüzük dilinde özel olarak numaralandırılmadığ ı sürece, dış arıda bırakılanların kapsanmadığ ını vurgular. Kongre her zaman herhangi bir ayrıcalıktan yararlanan kiş iyi vergilendirme gücüne sahipti; geç miş te bunlardan vergi almamayı seç miş ti. Kanun ekledi "tazminat kiş isel hizmet iç in' "Devlet" (ABD mülkü) iş ç ilerinin (hala

Bu arada, 1923 Sınıflandırma Yasası'ndaki tanımlar altında faaliyet gösteren) doğrudan kendileri olarak tanımlanan ayrıcalıklı faydalar kategorisine, tıpkı federal hükümet çalışanlarınınki gibi, her zaman "kazanç, kar ve gelir" "gelirin başlangıcından beri" olmuştur. Vergilendirme ve 1921'den beri Columbia Bölgesi hükümet çalışanlarının vergileri.

Bölüm 22(a)'nın bugünkü versiyonu, Kamu Maaş Vergisine eklenen işçilere yapılan açık referansı kaldırmıştır. Tıpkı 1928 ve müteakip eylemlerin federal memurlardan ve çalışanlardan ve Columbia Bölgesi işçilerinden bahsetmeyi bırakması gibi, artık yeniden ifade edilmesine gerek yokmuş gibi davranın:

San. 61. - Tanımlanan brüt gelir (a)

Genel tanım Aksi belirtilmedikçe bu alt başlıkta brüt gelir, aşağıdaki kalemler dahil (ancak bunlarla sınırlı olmamak üzere) hangi kaynaktan elde edilirse edilsin tüm gelir anlamına gelir:

(1) Ücretler, komisyonlar, yan haklar ve benzeri kalemler dahil hizmetler için tazminat;

Doktrin, yasal düzenlemede basit ve standarttır: bir yasanın bir unsuru bir kez ilan edildiğinde, açıkça yürürlükten kaldırılmadığı sürece, gelecekteki bir versiyonda dile getirilsin ya da edilmesin, yasa olarak kalır.

Bununla birlikte, özellikle federal, DC ve "Eyalet" devlet çalışanlarının maaşlarının - özel sektör işçilerinden farklı olarak - niteliğinin ayrımı, stopaj hükümlerinde hala açıkça "kazançlar, kar ve gelir" olarak korunmuştur gelir kanunu. Kamu Maaş Vergisi Yasası'nın 1. maddesi uyarınca yeniden düzenlenen ve değiştirilen bu hükümler, 1942 Gelir Yasası'nın 466. Altyazı C'ye yerleştirin.

Gerçeği Saklamak

1943 tarihli Cari Vergi Ödeme Yasasına kadar İlk olarak 1862 Yasası'nda belirtilen ödemeden stopaj hükümlerini yineledi (ve Kamu Maaş Vergisi Yasası uyarınca "Devlet" işçilerine uygulanmasını genişletti), bu eylemleri yazan insanlar büyük yaşamaya çok alışmışlardı ve ekmeklerinin nasıl yağlandığını iyi bir şekilde ele aldı. Vergi kanunlarının dilindeki belirsizliklerin (kendi bakış açılarına göre) sıradan nüfus arasında yasal okuryazarlıkta genel bir zayıflıkla verimli bir şekilde birleştiğini öğrenmişlerdi.

Avukatların da dikkatlerinden kaçmamıştı. ve iş sahipleri de dahil olmak üzere, bu meslekten olmayan nüfusun çoğunun uzmanlık için güvendiği diğer uzmanlar, yalnızca kodun karmaşıklığı nedeniyle onu dağıtarak iyi geçiniyorlardı. Kendilerini yanlış uygulama risklerinden korumak için en azından bir incir yaprağı semantik örtü sağlanırsa, genellikle birlikte hareket etmekten ve geçinmekten yeterince mutluydular.

Ayrıca, ve sanırım, savunmalarında, modern vergi kanunu ile görevlendirilen yasa taslağı hazırlayanlar şunun bilincindeydiler:

"'Bütün mevzuat ilk bakışta bölgeseldir.' Ex parte Blain, Carter, 27 N. R. 12 Bölüm Böl. 522, 528; Devlet L. içinde. J. L 499; İnsanlar Merrill, 2 içinde Parkı. Suç. 590, 596. Ticareti kısıtlayan her sözleşme, tekelleşecek her kişi gibi evrensel kapsamı olan kelimeler, sadece bir yol anlamına gelir. vb. gibi hususlar, kanun koyucunun sonradan yakalayabileceği her şeyi değil, bu tür mevzuata tabi olan herkes gibi alınacaktır." Birleşik Eyaletler Yüksek Mahkemesi, American Banana Co. v. United Fruit Co., 213 US 347 (1909)

Bu bürokratların ve çalışanların yaptıkları onların kredisidir. bu gibi hükümler sayesinde teknik olarak sahip oldukları serbestlikten tam olarak yararlanamazlar ve birçok durumda gerçekten gayretli araştırmacının ortaya çıkarması için ürünlerinin sınırlamalarını dile getirirler. Bununla birlikte, federal bağlantılı işçilerin maaşlarından kesinti yapılmasına ilişkin aynı eski hükümlerin yeni metnini hazırlarken, özellikle "içerir" terimini kullanarak, işi zorlaştırmaya çalıştılar.

İşte yine orijinal dil:

"ve Birleşik Devletler hükümeti altındaki tüm veznedarların ve tüm ödeme memurlarının görevi olacaktır. Devletler'de veya bunların görevlerinde, yukarıda belirtilen memurların h[illegible] ödemeler

görevli veya [illegible] da a

İç Gelirler Komiserliği ofisine iletilecek ve iç görevlerin bir parçası olarak girilecek olan bunların;... Bölüm 86, Gelir Yasası

1862

İşte mevcut sürüm gibi görünen şey:

San. 3402. - Kaynakta tahsil edilen gelir vergisi

Machine Translated by Google

(a) Stopaj şartı (1)

Genel olarak

Bu maddede aksi belirtilmedikçe, ücret ödeyen her işveren , tablo veya

vergi

tarafından öngörülen hesaplama prosedürleri

Sekreter. Bu paragrafta belirtilen herhangi bir tablo veya

prosedür -...

İlk bakışta herkesi kapsıyormuş gibi geliyor değil mi? Ne de olsa, 'ücret' yaygın olarak 'ödeme' için genel bir kelime olarak kullanılır (tıpkı 'gelir'in yaygın olarak 'gelen her şey' için kullanılması gibi

). Ancak biraz daha derine bakarak

bu alt bölümün bağırsaklarında şunları buluyoruz:

San. 3401. - Tanımlar

(a)

Ücretler Amaçlar için Bu bölümdeki "ücret" terimi, tüm ücretler (bir kişiye ödenen ücretler dışında) kamu görevlisi) işçinin işvereni adına yaptığı hizmetler için ,...

Çalışan Amaçlar için bu bölümün terimi "çalışan" bir memuru, çalışanı veya Birleşik Devletler'in seçilmiş yetkilisi, a Devlet veya onun herhangi bir siyasi alt bölümü veya Columbia Bölgesi veya yukarıdakilerin herhangi bir kurumu veya aracı. Herhangi bir veya daha fazla terim

"işçi şirketi." ayrıca bir memuru da içerir

[Bir "Amerika Birleşik Devletleri Şirketi",

San. Kamu Maaş Vergisi Yasası'nın 207'si, "çoğunluğa Temsilcilik veya aracılık, bir hissesi (a) a şirket sahip bir Birleşik Devletler'de veya Birleşik sahip olunan Devletler veya (b) yönetimkurulundan birini çoğunluk atama veya seçme yetkisi, veya üzerinde

> Amerika Birleşik Devletleri adına" Ancak, biz Pub'da IRS tarafından talimat verildi. 15A, bu tür memurların yalnızca pozisyonlarının bir sonucu olarak ödeme almaları durumunda "çalışan" olarak kabul edileceğine dair.]
>
> (d)
>
> İşveren Amaçlar için Bu bölümdeki "işveren" terimi niteliği ne olursa olsun, bir bireyin adına herhangi bir hizmet yaptığı veya ifa ettiği kişi. kişi, çalışanın sıfatıyla bu

Dolayısıyla stopaj, tam olarak her zaman olduğu gibi (artı 1939'dan beri "Eyalet" hükümet çalışanları ve 1921'den beri Columbia Bölgesi'nin çalışanları) yalnızca federal hükümet çalışanlarının maaşları için geçerlidir. Dahil etme - hariç tutma kuralını hatırlayın: Bir grubun ücretinin (tazminatı) - stopaj veya "gelir" olarak veya başka herhangi bir açıdan - açıkça yasanın bir konusu olarak tanımlandığı durumlarda, hariç tutulan bir grubun ücreti açıkça belirlenir. bu yasanın bir nesnesi olarak hariç tutulmuştur. Bunu şu şekilde düşünün: Seçici Hizmet Yasası diyor ki (az ya da çok), "Amerika Birleşik Devletleri'nin tüm erkek vatandaşları, onsekiz yaşına geldiğinde kayıt olacaktır...". Sophie Teyzen hiç sıraya girdi mi? Kanun şu şekilde yeniden kurgulansaydı?

> (a) Taslak Kayıt Gerekli:
>
> Tüm vatandaşlar, on sekiz yaşına geldiklerinde taslak için kaydolurlar.
>
> (b) Tanımlar:
>
> Parag[illegible]kapsar.

Şöyle olsa nasıl olurdu?

> (a) Taslak Kayıt Gerekli:
>
> Tüm vatandaşlar taslağa kaydolmalıdır.
>
> (b) Tanımlar:

(a) paragrafında kullanıldığı şekliyle, Birleşik Devletler "vatandaşlar" terimi, erkek vatandaşları kapsar... on sekiz yaşına ulaşmış olmak.

Tabii ki değil.

Daha karmaşık bir şekilde oluşturulmuş olana bakalım, ancak FICA'nın (Federal Sigorta Katkıları Yasası-- Sosyal Güvenlik ve Medicaid) vergileri:

San. 3101. - Vergi oranı

(a) Yaşlılık, hayatta kalanlar ve maluliyet sigortası

Diğer vergilere ek olarak, iş bu belge ile ücretlerin yüzdelerini izleyen her a vergiye eşit bireyin geliri (aşağıda tanımlandığı gibi) bölüm 3121(a)) ile ilgili olarak kendisi tarafından alınan istihdam (bölüm 3121(b)'de tanımlandığı gibi)...

; San. 3121. - Tanımlar

(a)

Ücretler Amaçlar için Bu bölümdeki "ücretler" terimi, nakit dahil olmak üzere istihdam için ödenen ücret anlamına gelir;

nakit dışında herhangi bir araç; ancak bu terim aşağıdakileri içermeyecektir... [çeşitli vergi öncesi kesintiler]

(b)

Amaçlar için istihdam Bu bölümde, "istihdam" terimi, niteliği ne olursa olsun, gerçekleştirilen herhangi bir hizmet anlamına gelir. (A) herhangi birinin vatandaşlığına veya ikametine bakılmaksızın, onu çalıştıran kişi için bir çalışan tarafından,

(i) Amerika Birleşik Devletleri içinde veya (ii) açık veya ile bağlantılı olarak Amerikan gemisi veya Amerikan uçak... veya

(B) Birleşik Devletler dışında veya bir vatandaş
Birleşik Devletler'de ikamet eden kişi olarak
Amerikalı bir işveren için çalışan
((h) alt bölümünde tanımlandığı gibi),...

(e) Eyalet, Amerika Birleşik Devletleri ve Vatandaş Bu bölümün [Porto Riko]
amaçları doğrultusunda -

(1) Devlet "Devlet" terimi, Bölge'yi içerir. nın-nin
Columbia, Porto Riko Topluluğu, Virgin Adaları, Guam
ve Amerikan Samoası.

(2) Amerika Birleşik Devletleri
"Birleşik Devletler" terimi , bir
coğrafi anlamda Porto Riko Topluluğu,
Virgin Adaları, Guam ve Amerikan Samoası'nı içerir.

h) amerikalı işveren

Bu bölümün amaçları doğrultusunda, "Amerikalı
işveren" terimi, (1) Amerika Birleşik Devletlerinin veya
herhangi bir mukim olan Devletleri'nde, (2) Amerikan, (3) Amerika Birleşik
Devletleri, ortaklar, (4) a Birleşik Devletler'de veya
(5) Birleşik Devletler'de veya herhangi bir Eyalette ikamet eden

a üçte ikisi veya daha fazlası varsa, ortaklık

güven, eğer tüm mütevelli heyeti sakinleriyse

a kanunlarına göre teşkilatlanmış şirket

Dolayısıyla, 3401'deki stopaj hükümlerinden daha karmaşık olsa da, dikkatlice okunduğunda FICA'nın Porto Riko Topluluğu içinde gerçekleştirilen "hizmet" olan "istihdam" için ödenen "ücretler" üzerindeki bir "gelir" vergisi olduğu açıktır. Virgin Adaları, Guam ve Amerikan Samoası; veya bu yerlerin dışında bir vatandaş veya mukimi tarafından ve Amerika Birleşik Devletleri için bir ABD mülkiyet hükümeti veya Porto Riko Topluluğu, Virgin Adaları, Guam ve Amerikan Samoası sakinlerinin sahip olduğu veya onların yasalarına veya Columbia Bölgesi yasalarına göre kurulmuş bir şirket. (Unutmayın ki "içinde" ve "yerleşik" şartlar "kullanılan bir coğrafi algı"; 'vatandaşlık' coğrafi çağrışımlara da sahiptir.)

Federal İşsizlik Vergileri olarak bilinen vergiler veya FUTA vergileri, aynı şekilde sınırlandırılmıştır:

San. 3301. - Vergi oranı

İşbu belge ile her işverene (bölüm 3306(a)'da tanımlandığı gibi) her takvim yılı için ilgili istihdama Sec'e eşit bir tüketim vergisi uygulanmaktadır. 3306. - Tanımlar

- [vergi oranı]

(a)

İşveren Amaçlar için bu bölümün -

(1) İçinde

genel "İşveren" terimi, ilgili herhangi birine takvim yılı, herhangi bir kişi -

(A)

takvim yılının herhangi bir takvim çeyreğinde veya 1.500 $ bir önceki takvim yılında ödenen ücretler veya daha fazla, veya

(B)

Takvim yılı boyunca veya bazı dönemlerde 20'nin her birinde önceki takvim yılı, her gün farklı bir takvim haftasında olmak üzere, en az bir kişiyi istihdamın bir bölümünde istihdam etmiştir.

gün.

(b)

Ücretler Amaçlar için Bu bölümdeki "ücret" terimi, nakit dışında herhangi bir ortamda ödenen tüm ücretlerin (ödenekler dahil) nakit ücretleri için tüm değer; de dahil olmak üzere istihdam

(c)

Amaçlar için istihdam Bu bölümdeki "istihdam" terimi alt bölüm amaçları için istihdam olan 1955'ten önce gerçekleştirilen herhangi bir hizmet anlamına gelir: yasalar uyarınca 1939 İç Gelir Kanunu'nun 9. bölümünün C'si söz konusuhizmetin gerçekleştirildiği dönem için geçerlidir ve

(A)

Herhangi birinin vatandaşlığına veya ikametine bakılmaksızın, 1954'ten sonra bir çalışan tarafından kendisini istihdam eden kişi hizmet yapılan, niteliği ne olursa olsun, herhangi bir

(i)

Amerika Birleşik Devletleri içinde veya ...

Tanımlar, daha önce bölüm 3121'i incelerken yararlandığımız akıllı yapıları çoğaltmaya devam ediyor.

Kodun bu bölümünde, taslakları hazırlayanın zanaattaki zayıflığını hepimiz takdir etmeliyiz, "...en az bir çalışan birey...". Bu yapı açıkça beceriksiz ve gülünç. 'Tüzüğün bu bölümüne 'terimini "iş' dahil etmek çok önemliydi, çünkü bu terimin tanımı aracılığıyla, etkilenen tarafları "hizmet" ile ilgili devlet çalışanları ve ABD'nin mülkiyetine dayalı şirketlerin çalışanları ile sınırlandırıyor, yasanın Anayasa kalır. Basitçe söyleyemezdi, "...günün bir bölümünde en az bir kişi iyi işe aldı. "vergi olsaydı yasal olarak her işçiye veya işletmeye uygulanır.

Bu arada, bu aldatmacada payı olan herkesin, aleyhine dava açması pek olası olmayan, on yıllarca amansız ve arsız yalanlarına rağmen, tüm bu Sosyal Güvenlik vergilerinin tümü, diğerleri gibi "gelir" vergilerinden başka bir şey değildir - bunların hiçbir ilişkisi yoktur. herhangi bir "güven hesaplarına". "Güven hesaplarının" orijinal bir muhasebe yapısının parçası olması mümkündür. Kesinlikle, bu yöndeki retorik düzeni savunacak bir seçmenler kadrosunun oluşması için yeterince uzun süre gizlendiği yasal ve siyasi bir yaprak görevi görerek, planın girişinde konuşlandırıldı.

sandıkta program. (Bu kadronun ilk kademeleri, tam yardım alırken FICA vergilerinde neredeyse hiçbir şey ödemedi - örneğin, ilk yararlanıcı Ida May Fuller, toplam vergi olarak sadece 24,75 dolar ödedi, ancak 22.888,92 dolar yardım topladı.) Ama " güven hesapları" gerçekten planın resmi bir parçası olmayı amaçlamıştı, erken düştüler.

İşte yasanın bu gerçeği ortaya koyan kısmı (bkz. alt başlık, FICA, FUTA, Stopaj ve Demiryolu istihdam ve emeklilik vergileri):

> San. 3501. - Vergilerin tahsili ve ödenmesi
>
> (a) Genel kural
>
> Bu alt başlıkta belirtilen vergiler, Sekreter tarafından ödenir ve Hazine'ye ödenir. Amerika Birleşik Devletleri iç gelir tahsilatları olarak.

Bu dil, bir temyiz mahkemesinin, bir demiryolunun vergi ödemesini durdurmaya çalışan bir hissedar tarafından açılan bir davada, hiçbir grubun (mevcut işçiler) herhangi bir kişiye fayda (güven hesabı finansmanı) sağlamak için vergilendirilemeyeceğine karar vermesinin ardından yasaya eklendi. diğer grup (emekliler). Bu konunun ve programın vergilerinin doğrudan ancak bölüştürülmemiş olarak ele alındığı müteakip Yüksek Mahkeme duruşmasında, hükümet "güven hesabı" kavramını savunmayı reddetti. Bunun yerine, "hesapların" bir kurgu olduğunu savundu; ve vergilerin ÖTV olduğuna dikkat çekti. ('Doğrudan vergi' itirazının Onaltıncı Değişiklik nedeniyle tartışmalı olduğunu öne sürmek için hiçbir çaba gösterilmedi - hükümet daha iyi biliyordu.) Mahkeme, yasanın yalnızca dolaylı vergileri içerdiğini kabul etti ve bu nedenle Anayasa'nın bu konudaki gerekliliklerine uydu; ancak alt mahkeme ile aynı şeyi hissettiğini açıkça belirtti.

"güven hesabı" olayı. Böylece Kongre sessizce yasaya 3501. maddeyi ekledi. Planın bir sigorta programı olarak pazarlanması yine de aynı kaldı ve o zamandan beri değişmedi.

Bir Ticaret veya İş Planı Hazırlamak: Kendiniz İçin Bir Kılavuz
çalışan

İç Gelir Kanunu'nun 'serbest meslek sahibi' ile ilgili hükümlerinin sınırlı uygulamasını kabul etme şekli - bu, genel olarak, kanunla ilgili olduğu sürece, patronaj lehtarları için iş yapan ve onlar tarafından ödenen patronaj lehtarları anlamına gelir. federal hükümet, "çalışanlar"la ilgili olanla aynı yanıltıcı ve kafa karıştırıcı niteliktedir. Yalnızca ısrarcı hukuk yazarları, yüzeysel görünümlerin aksine, yasanın ilgili bölümlerinin özel sektör girişimcileri ile ilgisi veya onlar hakkında hiçbir şey söylemediğini öğrenecek kadar derine inecektir.

Kodun bir "serbest meslek vergisi" uyguladığı "serbest meslek geliri" ile ilgili yasal dil aşağıdadır:

> San. 1401. - Vergi oranı
>
> (a) Yaşlılık, hayatta kalanlar ve maluliyet sigortası
>
> Diğer vergilere ek olarak, serbest meslek geliri için dayatılan
> üzerinde her vergilendirilebilir yıl olacaktır.
> her bireyin, serbest meslek vergi eşit aşağıdaki yüzde
> gelirinin a miktarı
> vergiye tabi yıl:...

San. 1402. -Tanımlar

(a) Serbest meslekten elde edilen net kazanç

" Serbest meslekten elde edilen net kazanç " terimi, bir kişinin bu kişi tarafından yürütülen herhangi bir ticaret veya işten elde ettiği brüt gelir, bu alt başlıkta izin verilen ve bu ticaret veya işe atfedilebilen kesintiler sonra kalan tutar anlamına gelir.

(b) Serbest meslek geliri

"Birey tarafından elde edilen serbest meslekten elde edilen serbest meslek geliri" terimi ... " ağ anlamına gelir bir

Şimdiye kadar, bir ticaret yapan veya bir işi sürdüren herhangi birinin "net" gelirlerinin, yani belirli bir hükümet listesinden sonra işlerinden kalan kazançlarının vergiye tabi olduğunu hayal etmek affedilebilir. (diğer pek çok şeyin yanı sıra- yiyecek, giyecek, barınma, ısınma, eğlence, tasarruf vb.) onaylanmış giderler muhasebeleştirilmiştir. Ancak, şüpheli doğamızı şımartıp daha ileriye baktığımızda şunu buluruz:

San. 7701. - Tanımlar

(a) Bu başlıkta kullanıldığında, aksi açıkça ifade edilmediği veya açıkça uyumsuz olmadığı sürece

bunun amacı- (26) Ticaret veya iş

"Ticaret veya iş" terimi şunları içerir :

performans fonksiyonların bir halka açık ofisi.

Dönem "ticaret veya iş" belli ki anahtar kodun bu alanında tanımsal linç pimi, tıpkı "ücret" ve "istihdam" stopaj ve FICA-FUTA bölümler. Müşteriler üzerinde, kendisi için çalışan herkesin çok iyi bildiği, ödenen "gelir" bildirimi olan bir '1099' dağıtma konusundaki temel yasal yükümlülüğe bakın:

San. 6041 - Kaynakta bilgi

(a) 600$'lık ödemeler yada daha fazla

Ticaret veya ticaretle uğraşan ve bu ticaret veya iş sırasında bir kişiye

kira, maaş, ücret, prim, emeklilik, tazminat, ücret, ücret, ödeme yapan tüm kişiler,

veya diğer sabit veya belirlenebilir kazançlar,

600$'lık kar ve gelir...... gerçek ve doğru veya daha fazlası...

getiri sağlar...

ve:

San. 6041A. - Hizmetler ve doğrudan satışlar için yapılan ödemelere ilişkin iadeler (a)

Hizmetlere ilişkin ücrete ilişkin iadeler Eğer-

(1)

ticaret veya ticaretle uğraşan herhangi bir hizmet alıcısı, bilgili türü ticaret veya iş

gerçekleştirilen hizmetler için herhangi bir takvim yılında bu kişiler tarafından

(2)

Bu kişilere ödenen bu tür ücretin toplamı

takvim yılı boyunca 600 $ kişi Bu yada daha fazla,

o zaman hizmet alıcısı geri dönüş yapacak... bir

Formların kendilerine eşlik eden talimatlar daha da açıktır:

Yalnızca ticaret veya iş raporlaması. Formda Raporlama

1099-MISC , yalnızca ödemeler

kurs Ticaretiniz veya işinizle ilgili .

olduğunu şimdiden belirtmeye gerek yoktur.

terimin özel kullanımı için makul bir açıklama yok

"ticaret veya iş" içinde 7701(a)(26)'daki özel, dar yasal tanımı çağırmak

dışında yukarıdaki dil-- eğer bu bölümler dahil olmayan herkesi kapsayabilseydi,

basitçe şöyle derdi: "performans" herhangi

işlevlerinin bir devlet dairesi" onlar

600 dolar kazanan a kişisel fonlar dışında veya daha kişi [bu yazı itibariyle] fazlasının ödenmesi...". Yani, elbette, planın yararlanıcıları bu dilin yanlış anlaşılacağını tam olarak nasıl umarlar.

Açıkçası, biraz daha zihinsel enerji gerektirse de Değerinden çok (tüzük bunun ne anlama geldiğini ve ne anlama geldiğini söylediği gibi), bilgi raporlama gereksinimlerinin bu kolayca yanlış anlaşılan dilinin neden bir işletme tarafından yapılan ödemelerle sınırlı olduğunu merak edebilir. Sam's Bar & Grill'in sahibi, bara yeni eklentiyi takmak için tesisatçı Joe'ya 1500 dolar ödediğinde, evdeki yeni eklentiyi donatmak için Joe'ya 1500 dolar ödeyen bir ev sahibinden 1099 dosyaya koymasını gerektirmemesinin makul bir gerekçesi var mı? zorunlu? Dayanılmaz bir evrak yükü olacak gibi değil. Joe'nun formları yanında getirmesi bile istenebilir; ya da çoğu insan için nadir görülen bir olay olan inşaat ruhsatını alırken ev sahibine verilebilir. (Yapı ruhsatı şartının uygunsuzluğu bu kitabın gündeminde olmayan bir beladır, devamını bekleyin).

Ne de olsa, böyle bir mekanizma olmadığı için, büyük miktarda gelirin bildirilmeden el değiştirdiğini varsaymak zorundayız - her tüccara vergi memurunun radarı altında paten kayması için bu tür fırsatlar verilmesi pek adil görünmüyor. Tabii ki, bu özel boşluğu kapatmak için gereken yanlış anlaşılmayı yaratmak, "ticaret veya iş" bağ...

Ama bunların hepsi sadece boşta oyalama. Bölüm 6041 ve bölüm 6041A'nın her ikisi de, Bölüm 6041'in bize yalnızca ödemelerle ilgili olduğunu "ticaret veya iş" dir. açıkça belirtir ve bir ödeme yapanın böyle bir ödemenin niteliğini bilmesinin tek yolunun, o ödeyen federal "bir kazanç olması ve gelir." bir muadili ödeyen hükümet birimi. Bunun bir nedeni var demiyor, "Bu tür bir ticaret sırasında veya toplam 600 $ veya başka bir kişiye iş daha fazla para ödemesi yapmak".

6041A, aşağıdakilere ek olarak biraz farklı bir temizleme elemanına sahiptir. "ticaret veya iş" \anguage, içine gömüldü. (a)(l) paragrafına tekrar bakın:

(1)

ticaret veya ticaretle uğraşan herhangi bir bu tür ticaret veya iş hizmet alıcısı ,
sırasında herhangi bir kişiye gerçekleştirilen hizmetler için ödeme herhangi bir kişi tarafından

Bölümün kokan bağırsaklarına biraz daha daldığımızda 337 kelime sonra şunları buluyoruz:

(d) Devlet birimlerine yapılan başvurular

(1)

Kişi olarak muamele gören "Kişi" terimi, herhangi bir hükümet birimi (ve onun herhangi bir kurumu veya aracı).

Kodun genelindeki genel kalıpla tutarlı olarak, kendi hesabına çalışan birçok kişiyi, birinin gerçekten var olmadığı bir yerde kendileri hakkında bir geri dönüş yaratma ve sunma zorunluluğunu tasavvur etmeye yönlendirebilecek dil, gizli özel tanımları devreye sokar:

San. 6017. - Serbest meslek vergi beyannameleri Vergiye tabi çalışma yılı için bir yerleşik olmayan yabancı net kazancı 400 ABD Doları veya daha fazla olan her birey (birey dışında) 2. bölüm tarafından uygulanan serbest meslek vergisine ilişkin getiri.

Şunu söyleyebilirdi,

"Yerleşik olmayan yabancı birey dışında, a serbest meslek sahibi her birey, Vergiye tabi yıl için 400 $ veya daha fazla kesinti acak..."

Ancak o zaman hukukun bu alanındaki anahtar terim- dahil "ticaret veya iş letme"- edilmeyecek ve gereklilik hukuka aykırı olurdu. Bu bölüm, kendi hesabına çalış anlara bir verginin konulduğ u 1401. madde gibi, aş ağ ıdaki tanımına dayanmaktadır: "serbest meslekten elde edilen net kazanç" bulundu 1402. bölüm, eğ itimli bir tahminle, ondan 1.000.000 kelime kadar uzakta olmasına rağ men. Bu bölümün baş langıcından itibaren, verginin hangi terime daha sonra uygulanacağ ını unutmayın (tamamen farklı bir bölümde) "serbest meslek Gelir"...

hukuk) aslında olarak tanımlanan "kendinden net kazanç iş "... hangi terimin kendisi özel olarak tanımlanmış tı daha erken olarak bölümde "herhangi bir ticaret veya iş letmeden bir kiş i tarafından elde edilen brüt gelir"... hangi terimin kendisi özel olarak tanımlanmış birkaç yüz bin kelime daha sonra kod...

Hâlâ eğ leniyor muyuz?

Her zaman kendinize sorun, "Neden böyle yazılıyor? Yararlanıcıların bunun ne anlama geldiğ ine inanmamı istedikleri için mi böyle yazılıyor, yoksa yararlananlar bunun ne anlama geldiğ ine inanmamı yasal olarak ne demek istedikleri için mi böyle yazılıyor?"

Oldukça açık görünüyor ki, birinin iş leri, bir kamu görevinin iş levlerinin yerine getirilmesinde kimsenin sahip olmadığ ı ve geri dönüş ü olmayan bir dosyaya ihtiyacı vardır. "ağ serbest meslek kazancı" serbest meslek gelirleri ile ilgili olarak; ve hiçbir özel sektör kiş isi veya ş irketi asla 1099 MISC yayınlamamalıdır.

*****

Bu noktadan sonra daha çok "gelir" vergisi sisteminin temellerini ve nasıl oluş tuğ unu inceleyeceğ iz.

uygulanır ve yönetilir. Verginin doğasına ilişkin olarak şu ana kadar ele aldığımız kilit noktaları özetlemenin faydalı olacağını düşünüyorum:

Anayasa, payları ve paylaştırma yapılmaksızın diğer doğrudan vergileri yasaklamaktadır. Yargıtay, "gelir"in anlamının sabit ve tüketim vergisine uygun nesnelerle sınırlı olduğunu ilan etti. Bir "gelir" tüketim vergisine uygun nesneler, ayrıcalıklardır - yani, ortak hakka ait olmayan faaliyetler - ve bu durumda bile, yalnızca bu tür faaliyetlerin kârlı olduğu ve uygun şekilde vergilendirme makamının yetki alanına girdiği ölçüde.

Sonuç olarak, sadece "gelir" vergisinin yasal nesnesi federal hükümet tarafından ödenen faaliyettir; federal bir mahkemenin memuru olmak gibi bir kamu görevinin işlevlerinin yerine getirilmesiyle etkin bir şekilde bağlantılı faaliyetler; federal, federal araç veya federal olarak yetkilendirilmiş "Eyalet" çalışanı olarak faaliyet; veya bir federal şirketin ücretli memuru olarak faaliyet, örneğin bu kapsamlı listede yer alanlar gibi:

- için Merkez Bankası Kooperatifler,
- Federal Mevduat Sigorta Kurumu,
- Federal Konut Kredisi Bankaları,
- Federal Orta Dereceli Kredi Bankaları,
- Federal Arazi Bankaları,
- Ulusal Kredi Birliği Yönetim Merkezi Likidite İmkanı,
- Bölgesel Bankalar için Kooperatifler,
- Kırsal Telefon Bankası,
- Finans Kurumu; Çözünürlük
- Güven Şirketi;
- Çözünürlük Finansman Kurumu;
- Emtia Kredi Kurumu;
- Toplumsal Kalkınma Finansal Kurumları Fon, sermaye,
- Amerika Birleşik Devletleri İhracat-İthalat Bankası,
- Federal Mahsul Sigorta Kurumu;

- Federal Hapishane Endüstrileri, Inc.;
- Ulusal ve Toplum Hizmeti Kurumu,
- Hükümet Ulusal İpotek Derneği;
- Denizaşırı Özel Yatırım Şirketi;
- Pennsylvania A mekanıDevelopment Corporation; Emeklilik Yardımı Garanti Kurumu;
-
- Saint Lawrence Denizyolu Geliştirme Şirketi;
- Tennessee Valley Authority, en Panama Kanalı Komisyonu;

ve

- Alternatif Tarımsal Araştırma ve Ticarileştirme Kurumu.

Öğrendiğimiz gibi, Kongre aslında vergiyi yalnızca bu faaliyetler üzerine koydu.

Ayrıca, girişilen vergilendirilebilir faaliyet miktarının, kendileri yanıltıcı bir şekilde "gelir" olarak adlandırılan ve tüm pratik amaçlar için vergilendirilen şey olarak kabul edilen, ürettiği makbuzlarla ölçüldüğünü gördük.
(Konvansiyon ne kadar vergi ödendiği kadar anlamsızdır, ancak yasanın paranın alınmasına vergi koyduğu görüntüsünü üreterek plana katkıda bulunur).

Bu arada ölçülen toplam "gelir" miktarı, gelir kanunlarında "brüt gelir" olarak nitelendirilir.
Bu daha sonra, mevcut kesintiler, muafiyetler, vb. uygulanarak nominal karlılığa indirgenir - "brüt geliri" "vergiye tabi gelire" dönüştüren unsur (1954'e kadar "net gelir" olarak adlandırılır) -.

Perde arkası

"İki farklı insan sınıfı vardır... vergi ödeyenler ve vergi alıp yaşayanlar." - Thomas Paine

Bu kitabı okuyanların, bu noktada bile, burada ortaya konan "gelir" vergisinin sınırlı erişiminin gerçekliği konusunda hala şüpheleri olan kişiler olduğuna eminim. Bu anlaşılabilir ve kolayca affedilebilir, çünkü bir ömür boyu edinilen alışkanlıklar - özellikle düşünce alışkanlıkları - hızlı ve kolay bir şekilde üstesinden gelinemez. Statükodan kendini adamış kişiler tarafından her gün pekiştirilen düşünce alışkanlıkları özellikle kalıcıdır. Bu tür şüpheler kendilerini şu ya da bu şekilde ifade edeceklerdir:

"Bu nasıl doğru olabilir öyle duydum tam tersine ve yasa söylediklerinize karşı çıkıyor gibi görünüyor?"

Bu tür şüphecilere, dürüstlükleri gereği kendilerini bir ikilemin boynuzlarında bulmaya zorlandıklarını belirtmeliyim. Yüksek Mahkeme'nin özel faaliyetlerin vergilendirilemez doğasına ilişkin açık ve tekrarlanan ifadeleri, 16. Değişikliğin fiilen tartışmalı etkisi ve "gelir" teriminin sınırlı anlamı ile birlikte yeterince açık yazılı ifadeler ışığında kanun mektubu- burada sunulanlarla rekabet edebilecek sadece birkaç olası gerçek var.

Birincisi, elbette, kişisel olarak yasayı anlamaktan acizsiniz - ya yasa normal insanların anlayamadığı mistik bir karaktere sahip olduğu için ya da sizde bir sorun olduğu için. İkincisine gelince, sizi temin ederim ki, bu kitapta bu noktaya geldiyseniz, en azından entelektüel ve akademik kapasiteniz söz konusu olduğunda tamamen iyi durumdasınız.

Birincisine gelince, doğayı zaten tartışmıştık.
uygun yasanın. Bu konuda benimle aynı fikirde değilseniz ve yasanın yalnızca bir rahip sınıfının çığlıklarıyla erişilebilen gizemli, kendi içinde çelişkili bir şey olması gerektiğinden memnunsanız, şimdi bizden gidin, çünkü hiçbir söz veya kanıt sizi teslim olmaktan alıkoyamaz.
yozlaşmış ve güçlülerin yalanları ve hırsları. Onların şehvetleri senin kanunun ve sen eğik başını kaldırmayacaksın.

Diğer bir olasılık da, sadece "kiraz topluyor" olmam, sadece bu tür kararları, tüzükleri ve tüm vücuttan iddialarımı destekleyecek diğer kanıtları ayıklıyor olmam. Eh, bu doğru olsa bile, "kirazla toplanmış" bu tür kanıtların varlığı, tam olarak aşırıya kaçmasa bile, mevcut olabilecek aksi kanıtların en azından belirsiz olmasını ve dolayısıyla her iki durumda da geçersiz olmasını sağlar. Yargıtay'ın bize kesin bir şekilde talimat verdiği gibi:

"... bir eylemin yapılmasını yasaklayan ya da gerektiren, sıradan zekaya sa[illegible] etmeleri ve uygulanması konusunda farklılık göstermeleri gereken belirsiz terimlerle bir yasa, [illegible] yasasının

"Birleşik Devletler Yüksek Mahkemesi,
Connally v. Genel İnş. Ortak,. 269 ABD 385 (1926)
Temelde, bir yerlerde çelişkili kanıtların olduğunu varsayan protesto,

Mevcut rejim, ispat külfetini tersine çevirmek için içi boş bir girişimdir, neden benim delilim var ve diğeri nerede? Ah, evet... rahiplerin elinde ve sıradan olmayanlar tarafından bakılamaz! Gerçekten de, elinde bu kadar çelişkili deliller bulunmadığı ve olanla yüz yüze gelindiğinde, bu sadece "gizemli kanun"un bir versiyonudur.

Geriye kalan, yasa hakkında söylediklerimin doğru olduğu ve şeylerin var olma biçimleriyle bariz çelişki, bu gerçeğe meydan okuyan bir komplonun sonucudur. Böyle bir komplo, yargıçların, savcıların, bürokratların, politikacıların ve gerçeği bilen profesyonellerin, yazılı ve hükmedilen yasayı umursamadan ve bariz bir şekilde hiçe sayarak hareket ettikleri bir komplo olarak tasavvur edilebilir. Parayı istiyorlar ve yasanın ne dediği umurlarında değil ve bir şekilde başka kimse bilmiyor ya da umursamıyor. Bu, "Vücut Hırsızlarının İstilası" senaryosudur. Eğer doğruysa, bunu tepelerde bir sığınakta okuyor olmalısın.

Tabii bu kadar yaygın, köklü bir bilinçli komplo var olsaydı, komplocuları destekleyecek çok sayıda kanıt olurdu - ne de olsa kendilerininkini yapabilirlerdi - ve bende hiçbir şey olmazdı. O zaman, gerçekte ne söylediğini belirtmekten başka yapacak çok az şeyim olmak yerine, yasanın uygunluğuna karşı tartışmaya geri döneceğim. Gerçek şu ki, "Vücut Hırsızları" olayı, çok daha kasvetli ve bir bakıma daha sefil gerçekliğin aşırı basitleştirilmiş halidir. (En azından "Vücut Hırsızları" meselesi, vergilerin kendilerinin çok ötesine uzanan yozlaştırıcı bir etki yaratmadan, vergi tüketicileri tarafından vergi mükelleflerinin nispeten basit bir şekilde fethedilmesi anlamına gelir.).

"İmparatorun Öyküsü" adında harika bir eski masal var. Bir çift alçağın, budala bir hükümdardan giysi eğirme yeteneğini iddia ederek parayı aldattığı Yeni Giysiler".

saf altın. İmkânsız olduğunu bilmesi gereken şeye sahip olmak isteyen İmparator, onlara altınını ve çalışacakları bir oda verir, ancak bunları, zaman zaman gözlem ve çalışmaların ilerleyişi hakkında rapor.

Bununla birlikte, iki dolandırıcı, katıksız cüret ve insan psikolojisini istismar ederek, bu tür her bir subayı, çiftin diktiklerini iddia ettikleri (aslında sadece pandomimle uğraşırken) hayali kıyafetlerin görünür olduğu sonucuna varmaya veya en azından varsaymaya zorlar. kendisi hariç herkese.

Şema harika. Var olmayan bir çalışmayı inceleme için sunmadaki geniş ve anlamlı bir samimiyet, yalnızca yüksek makama uygun olmayanların harika yeni giysiyi göremeyebileceği iddiasıyla birleştirilir - kendi gözlerine inanmaya meyilli olanları dile getirmekten alıkoyar, hatta ciddi anlamda eğlenceli, şüpheleri. Tam tersine, aslında: Dolandırıcılığın her kurbanı, uygunsuz olarak görülmemek için çalışmanın ihtişamını yüksek sesle överek ve hevesli olmayanları marjinalize ederken aynı şeyi yapmaya teşvik ederek kişisel katılım için ayartılır. Kurnaz süreç anında yanılsamanın sürdürülmesine -hatta detaylandırılmasına- ilgi duyan bir topluluk yarattı. Böylece, fantazi, yalnızca karşı konulmadan değil, aynı zamanda imparatorun kendisi tarafından, tüm astları tarafından dolandırıcıların ne kadar harika işler yaptığı (ve en az diğerlerinden daha az değil, isteksiz olduğu) söylenene kadar bükülür ve devam eder. göreve uygunluğu konusunda şüpheler uyandırır), sonunda giydiği görünmez giysileri coşkuyla över ve yeni şıklığını sergilemek için çırılçıplak meydanlara doğru yürür. Hırsızlar, elbette, basitçe cebe indirdikleri tüm altınları alıp kaçarlar.

Umarım herkes bu en eğitici hikayeyi paylaşır çocukları ile. Bu masal, insan davranışının çoğuna ve özellikle kurumsallaşmış gücün zaaflarına değinir.

ama bugün Amerika Birleşik Devletleri'nde hukukun üstünlüğünün bozulmasından daha yakından ve öğretici bir şey için.

"İmparatorun Yeni Kitabından" pek çok ders çıkarılabilir. Giysiler" - bunların arasında, bir hükümdarın işini yapması için asla bir astını göndermeyin; yani, diğer hizmetçinin performansını rapor etmesi için bir hizmetçiye güvenmeyin. Daha da önemlisi, bu benzetme bize bir Onu ifşa edebileceklerin çıkarlarını harekete geçirmek üzere tasarlanmışsa, rakipsiz kalma şansı yüksektir. Ayrıcalık, gerekirse tamamen saçmalıklarla kendini savunacaktır ve bir çıkar topluluğu bir kez oluşturulduktan sonra bu çıkarı koruyan siyasi bir güç haline gelecektir. açık bir planı olmayan, ancak yine de ortak bir gündem geliştiren komplo. "Gelir" vergisi planı, insan doğasının ve liberal siyasi sistemlerin tüm bu zayıflıklarından ve kusurlarından yararlanan ve bunlara dayanan bir dolandırıcıdır.

Bir kez kurulduktan sonra onu sömürmek ve genişletmek için tamamen istekli olan rüşvetçi çıkarları tanımak için, kitle aldatmacasını ilk kez tasarlayan (ya da sessizce etkinleştiren) alçakları teşhis etmek gerekli değildir. Bu çıkarlar - planın getirdiği parayı harcayanlar, onu yöneten ve ona karşı savunan profesyonel endüstriler, yasayı gerçekten okuma zahmetine katlanamayan her tembel ya da toy yargıç ve onun kullandığı bürokratik kuruluş - hepsi yarar sağlar. ve gerçekten bir komplo oluşturuyorlar, ancak sert, soğuk ve hesaplı bir komplo değil. Aksine, bir parazit istilası tarzından sonra yumuşak ve gevşek bir komplodur. Her bir parazit, hemcinslerinin faaliyetlerinden mutlaka haberdar değildir, ancak her biri yönlendirilmemiş bir uyum içinde, canlıların yok edilmesine katkıda bulunur.

Göçebe.

Tembellik, cehalet ve yağma bir komplodur, ve korku. Ve elbette, yolsuzluk ve yalanların iyi bir payı. Yukarıda bahsedilenlerden bazıları en azından gerçeklerden şüpheleniyor; birkaçı biliyor.

Rastgele komploya katkıda bulunan farklı bir kategori, planın doğrudan yararlanıcılarıdır - eylemin kendi paylarını vergi idaresiyle ilgili ödeme veya hizmet ücreti olarak giydirmek yerine, parayı doğrudan teslim edenler . Onlar ve onların entelektüel kamp takipçileri, ev sahibini beslemek için sessizce yatmasını sağlamak için büyük bir tarihsel, sosyal ve ekonomik sintine yaratır ve yayar.

Bu tür saçmalıklar birçok biçim alır. Bir örnek, vergilerle ilgili olarak, bir vatandaşın kendisine sınırlı veya sıfır değerli programlar için ödeme yaptığı, ancak bunu sağlamak için bir başkası tarafından arzu edilen ve yararlanılan büyük bir sosyal sözleşmenin yürürlükte olduğu şeklindeki açıkça saçma ama amansızca desteklenen mittir. 'öteki' sırayla iş birliği içinde karşılık verecektir. Bu kavramın savunucuları tarafından, böyle bir al-ver sisteminin hükümet biçimimiz ve/veya temel pratik politika ve sosyal adalet için temel olduğu konusunda güvence veriyoruz.

Ancak soğuk ve acı gerçek şu ki, hepsi olmasa da çoğu... navlunu ödeyenlerimiz, net vergi lehtarlarının saflarına katılarak, dole'ye devam etme veya bürokrat veya benzeri vergi paraziti olma planlarımızda olmadığı sürece, buna karşılık gelen bir faydayı asla almayacak. Bunlardan birini yapsak bile faturalarımız o zaman oburlar tarafından ödenmeyecek,...

net vergi ödeyen sürü. Bundan sıyrılacak tek karşılıklılık patinası, daha önce kendi yorganımıza uymakla, daha sonra kendi çıkarımız için sömüreceğimiz sistemi sürdürmeye yardımcı olmamız olacaktır.

Tüketimimiz için sunulan bir başka uyutucu yanılgı yüksek nitelikli liderlerimizin ve hükümet çalışanlarımızın, bizden çıkarılan serveti bir bütün olarak ulusun yararına harcayacakları gerekli ve uygun nesneleri belirlemek için özenle çaba göstermeleridir. (Uygun bir şekilde, yukarıda bahsedilen mütekabiliyet miti benimsendikten sonra, ulusal gereklilik biri hemen hemen her türlü rastgele saldırıya karşı kanıttır - herhangi bir program veya harcama mantıklı olmayabilir veya faydalı görünmeyebilir, ancak şüphesiz şu 'doğa'lardan birine yapar. sen, diğerleri'- ve çıkarlarının asla açık bir şekilde tanımlanmaması gereken)..

Soğuk, katı gerçek şu ki, siyasi sınıf ve onun hükümet çalışanı müşterileri ve ortak komplocuları, her biri bürokratlar için rahat işlerin güvence altına alındığı bir başka küçük pasta (yönetim gideri) anlamına geldiği için, dar çıkar programlarını rutin ve kasıtlı olarak teşvik ediyor. politikacılar için rahat işler ve şöhret sağlayan yararlanıcılardan özel siyasi destek ile birlikte

çok

güvenli. Soğuk ve acı gerçek şu ki, vergileri ödeyen bizler aptalız. Biz naifiz. Biz

işaretler.

"Herhangi bir insanın sessizce neye boyun eğeceğini öğrenin ve yapılacak adaletsizliğin ve yanlışın tam ölçüsüne sahip olun.

onlara dayatıldı."

-Frederick Douglass

Sığırları susturmak için çalışılan üçüncü bir mitoloji damarı, başkalarının yararına hileli bir sistem tarafından gerçekten kurban edilirsek, yardı soyulacağımız ve hayatlarımızla kaçmak için beş parasız-şanslı bırakılacağımızdır. Bu böyle olmadığına göre, ne kadar anlaşılmaz veya sezgilere aykırı olursa olsun, yapılan şey meşru olmalıdır. Bu zekice, alt-metinsel argüman, yaygın bir tarih cehaletine dayanır (hükümet okullarının tarihi bu kadar amaçlı bir şekilde vurgulamamalarının birçok kişisel nedeninden birini sağlar) ve her zamankinden daha genç bir haber ve eğlence endüstrisi tarafından beslenir.

Gerçek şu ki, parazitler tarafından fetih ve boyun eğdirme demokratik bir çerçeve içinde aynı şekilde çalışmaz dış avcılar tarafından saldırı. Net vergi lehtarlarının kontrolsüz bir şekilde istilası bir yönetim için ne kadar ölümcül olursa olsun, parazitler küçük ve aciz olduklarından, onların hayatını öldürmeye çalışmazlar.

ana bilgisayarlar- sadece onlardan kolay bir yaşam sağlamak istiyorlar. ABD Posta Servisi çalışanları web sitesi Postalvoice.com'dan bu paragrafı okuyun:

> Ortalama federal çalışanımız 2012'de 30 hizmete ulaştığında 59 yaşında olacak, [illegible] 82.880 [illegible] ulaşmaya hak kazanacaktır [illegible]
>
> Bir seçerse tam geride kalanlar ödeneği, daha ödeneği 4.392 ABD Doları [illegible]
>
> **Emekli olduğunda, yıllık gelirinin %50'den fazla kayıp alır.**

(Yukarıdaki şikayette vurgu-evet, bu bir şikayet-- orijinalindedir).

2000 yılı için atıf yapılan bu istatistikler, yol— diğerlerinin yanı sıra mektup taşıyıcınızın ve vergi beyannamenizi denetleyen IRS acentesinin koşullarına bakın. Birkaç milyon diğerleri.

Öte yandan, her yaş için 2000 medyan gelir ABD Sayım Bürosu'nun Eylül 2001 tarihli "Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Para Geliri: 2000" raporuna göre, genel olarak Birleşik Devletler'de, söylenilenden daha az, 42.148 dolardı. emeklilik maaşı mektup taşıyıcınız. Bunu bir düşün. bu Sizden ve komşularınızdan sizin kazancınızı alan insanlar - tabii ki kamu yararı için- bu kazançların (vergiler sizden alınmadan önce) iki katı kadarını kendilerine ve meslektaşlarına öderler. Sanırım bu yüzden bu tür insanlar düz bir yüzle vergilerin yaygara yapacak bir şey olmadığını iddia ediyorlar - ısırmadan sonra bile hala oldukça büyük yaşıyorlar. (En azından düzenleme, ülkeye bağlanabilecek toplam federal çalışan sayısı üzerinde doğal bir kontrol işlevi görmelidir - servet üreticileri kendilerine hiçbir şey bırakmasalar bile, sürdüremezlerdi.

bürokrasi, üç bürokrattan birinden fazlasına alıştıkları tarzda

üretken-vatandaş oranı.

Kabul edelim. Serbest piyasada 42.000$ kazanacak bir çaba ve yetenek düzeyi için zorla veya sahtekarlıkla alınan 90.000$ vergi parası alan biri (en fazla bunlar burada dikkate alınan beyin cerrahı düzeyindeki beceriler değildir) daha az kötü adam değildir. çünkü avlanmalarını daha da yüksek seviyelere çıkarmıyorlar veya henüz yapamıyorlar. Benzer şekilde, endişeli, travmatize olmuş, sahtekarlıkla yönetilen bir vergi planının kurbanlarından kolayca geçinen bir "profesyonel", "koruyucu hizmetleri" için piyasanın yükleyeceği ücretlerle yetinmek için daha az kötü adam değildir. (Özellikle, piyasanın daha fazlasını taşımasına yardımcı olmak amacıyla vergi sisteminde daha fazla karmaşıklık ve artan canlılık için lobicilik yaparken değil. Amerikan Yeminli Mali Müşavirler Enstitüsü'nü temsilen Gerald Padwe'nin 8 Mart 2002'de National Public Radio ile yaptığı röportajda yaptığı açıklamaya bakın. , IRS'nin daha fazla denetim yapması gerektiğini söyledi. Bunun, Amerikalıların "sisteme olan inancını" desteklemek için gerekli olduğunu iddia etti. Şahsen, böyle bir inancın AICPA üyeleri için neden özel bir çıkarı olduğunu anlayamıyorum. boruları tamir etmesi için kiraladığınız tesisatçıya karşı belediye su sisteminin idaresine karşı tutumunuzdan daha fazla doğal endişeleri yoktur.Daha fazla denetim, EBM'ler için daha fazla iş ile sonuçlanır; ve elbette, aşağıdaki gerçeklerin ışığında gelir vergisi, mesleğe olan ilgiyi besleyen bir inanç temelli statükonun kabulü ortadadır).

Aynı şekilde, bir kamu yardımı ile komşusu pahasına yaşayan biri, özellikle de kendilerinin oy verdiği biri, "Sosyal Sözleşmeler" veya "Sivil Sorumluluklar" gibi saçmalıkların ortasında, işbirlikçi komplocuların uygulamalı hırsızlık yapmasına izin verdiği için daha az kötü değildir. ". Oliver Wendell Holmes gibilerin saçma sapan açıklamaları bununla birlikte vergiler "medeniyet için ödediğimiz bedel" değildir. Nazi Almanya'sında vergiler vardı ve bol miktarda vardı; tarih boyunca her barbar rejimde olduğu gibi. Komşumuzun mülkiyet hakkı ve emeğinin meyveleri de dahil olmak üzere haklarına titizlikle saygı gösterilmesinin getirdiği rahatsızlık, medeniyet için ödediğimiz bedeldir.

Belli bir miktarda vergilendirmenin pratikte kaçınılmaz olduğu pekala doğru olabilir. (Bu da doğru olmayabilir - ama ben bu kitapta bunu yapmaya çalışmıyorum). Bununla birlikte, bize, yalnızca herhangi bir meşru ulusal ihtiyaca uygun olmakla kalmayıp, aynı zamanda devletin ve vergilendirme yetkilerinin sahip olduğu tek neden olan özgürlüğü koruyan Anayasal biçimler sağlanmıştır. tesis edilmiştir.

Anayasa uyarınca doğrudan vergilendirmeyi ve Kurucuların ilke olarak bunlara neden karşı çıktığını ve kötüye kullanıma karşı güvence altına almak için topallama önlemleri oluşturduğunu zaten tartışmıştık. Alexander Hamilton, Federalist #21'de, yalnızca tekdüzelik kuralının gerekli olduğu alternatif olarak sağlanan dolaylı vergilerin ilkelerinin yararlı bir küçük özetini sunar:

Vergiler, tüketim vergileri ve genel olaraktüketim malları [illegible]

derecesikendi tercihine bağlıdır ve

kaynaklarına [illegible] bilir.

a mantıklı

Bazı Devletlerde belirli nesnel [illegible] sizlikler,

her durumda, diğer Devletlerdeki [illegible] cektir.

Zamanın ve

olayların akışı içinde, olduğu kadar bir denge her yerde kurulmuş çok a konu, olacak karmaşık bir şekilde ulaşılabilir. [illegible] eşitsizlikler hala mevcut olsaydı, ne derecelerinde, ne iş [illegible] tiksindirici olurdu.

Bu bir Tüketim malları üzerindekivergilerin, kendi doğaları gereği aşırılığa karşı bir güvence iç[illegible] belirlerler; önerilen amacı, yani gelirin bir uzantısını yenmeden aşılamaz. Bu nes[illegible] hükmüdür.

Vergiler çok yüksekse tüketimi azaltırlar; koleksiyon atlatıldı; ve hazineye verilen ürün, [illegible] inde tutuldukları zamanki kadar

bu sınıfın vergileri

ile yurttaşlar üzerinde herhangi bi[illegible] ı dayatmanın a'sının doğal sınırlamasıdır."

güç

Tekdüzelik kuralı, daha önce "Bir aletin satışı Idaho'da 10$'lık bir vergi taşıyorsa, o zaman Vermont'ta da 10$'lık bir vergi taşımalıdır" anlamına geldiği iddia edilse de, bugün daha iyi anlaşılmaktadır. Modern bilim - ve basit bir netlik - "tekdüzelik" şartının, vergilerin bölgelere göre dağılımının olabildiğince tekdüze olmasını sağlamaya yönelik olduğunu ortaya koyuyor. Başka bir deyişle, federal hükümetin, yalnızca belirli bir bölgede veya çok daha yaygın olarak kullanılan ve böylece ulusal hükümeti koruma yükünün orantısız bir kısmını taşıyacak bir öğeyle bağlantılı olarak bir vergi uygulayamamasını sağlamaktır. Kurucular, bu gereklilik aracılığıyla

Hamilton'ın "dengesi". (Yasa nezdinde eşit muamele şartı, diğer tür bir tekdüzeliği görür).

Ne yazık ki, bu ilkenin erdemi veya amacı, İç dolaylı vergilerin yanı sıra tarifelere de uygulanması amaçlanan vergiler 19. yüzyılın ortalarında göz ardı edildi. Daha kalabalık olduğu için Kongre'ye egemen olan Kuzey Eyaletleri, yerleşik ve politik olarak aktif imalat çıkarlarını koruyan tarifelerin yürürlüğe girmesini sağladı.

Ekonomileri ihracata dayalı olan ve tarifeden etkilenen malların ithalatçısı olan Güney Eyaletleri, Kuzey'e kıyasla çılgınca orantısız net vergi ödeyen Devletler haline geldi.
1858'de Güney, toplam tarifenin %87'sini ödüyordu. Bu durum, Güney'in ayrılma kararını güçlü bir şekilde etkilemiş ve Devletler Arası Savaş ile sonuçlanmıştır.

"İmparatorun Yeni Giysileri"nin kurulduğu gibi tarihimizin daha erken bir bölümünde, zamanın kurumsal kötü adamları "kralların ilahi hakkı" mitolojisini (direnişçilere karşı devlet destekli terörizmle birlikte) konuşlandırdı. kurbanlarını pasif veya kafası karışmış ve dağınık tutun. Bu tür mitler, vergiye tabi nüfustan - "vergiler" için orijinal kelimeden - toplama aracı olarak, silahlarla yapılan orijinal fethin kitlesel şiddetini tamamladı ve yavaş yavaş yerini aldı. Bu dönüşüm süreci, fatihler ve tabi nüfusun birbirine karışmasının bir sonucuydu, geleneklerin, ritüellerin vb. gelişmesiyle doğrudan efendi-köle ilişkisi biraz yumuşadı. (ya da en azından tüketen) sınıf oluşuyor ve kendisini daha büyük nüfustan ayırıyor, bakkal onları bir kuruşla fazla doldurmaya çalışsa, nöbet atmaktan çekinmeyen vatandaşlardan zar zor bir dikizleme ile.

Çocuklarınıza reverans yapmayı ve eğilmeyi öğretmeye başlamak için henüz biraz erken olabilir; ama servet üretenler ve özgürlüğü sevenler kendilerini göstermedikçe, zamanı gelince bu tür becerilere ihtiyaçları olacak. Haliyle, bu yıl vergi beyannamenizi postanedeki memura teslim ederken biraz saygı gösterin. Ne de olsa, işler değişene kadar o senin için çalıştığın insanlardan biri.

> "Eğer zenginlik özgürlükten daha büyükse,
> özgürlük için canlandırma yarışmasından daha büyük kölelik, gidin
> huzur içinde bizden eve. Biz ne senin nasibini, ne de senden
> silâh. Yere çömelin ve sizi besleyen eli yalayın. senin
> üzerinize hafif zincirler takılır; ve gelecek nesiller unutabilir
> bizim hemşehrilerimizdi". -Samuel Adams

Bölüm iki

(Programın Niteliğ i)

"Sadece hardal 'ta değ il kuş , " Alice belirtti.

"Doğ ru, her zamanki gibi, Düş es dedi ki: "ne a sahip olduğ un aç ık yol ş eyler koyarak!"

"Onun a mineral, ben Düş ün, " dedi Alice.

"Elbette öyle, " dedi Düş es, buraya yakın bir yerde büyük hardal [illegible] madenini Alice'in söylediğ i her ş ey: "Var Ve a etmeye hazır görünüyordu. bundan alınacak [illegible] az vardır.

Senin.'"

"A, biliyorum!" diye haykırdı bu son görüş meye katılmamış olan Alice " açıklama "Onun a sebzeye. öyle BT görünmüyor ama öyle.

"Size tamamen katılıyorum," dedi Düş es; "ve bundan alınacak ders... 'Göründüğ ün gibi ol' - eğ [illegible] daha fazla

Olduğ unuzdan baş kalarına, olduğ un ya da olabileceğ in ş ey değ ildi baş ka türlü görünebilirdi aksi iç in.'"

"Sanırım bunu daha iyi anlamalıydım, " Alice ç ok kibarca, tam olarak " "eğ er ben yazsaydı: ama ben takip edemediğ ini [illegible] söyleyebileceğ im hiç bir ş ey yoktu. Düş es yanıtladı

a

"W" Silah İ çindir

Gelir kanunları bir vergi düzenlemesinde kod veya sistem

değ erlendirme ve toplama. Vergi mükellefleriyleilgilidirler,

vergi mükellefi olmayanlar. İ kincisi kapsamları dış ındadır. prosedür yok

vergi mükellefi olmayanlar için öngörülmüş tür ve iptali için herhangi bir giriş imde bulunulmamış tır.

hak ve hukuk yollarından hukuka uygun olarak. Onlarla

herhangi bir Kongre anlaş ma yapmayı varsaymaz ve ikisi de

nesnenin gelir yasaları. ne öznenin ne de "Amerika Birleş ik Devletleri

Yargıtay, Ekonomi Sıhhi Tesisat ve Isıtma / Birleş ik

Devletler, 470 F.2d 585, 589'da (1972)

" IRS'nin birincil görevi, bir uyumtoplamaktır"— sistemi kapsamında vergi gönüllü

Jerome Kurtz, IRS Komiseri.

" Vergi sistemimiz, bireysel öz değ erlendirmeye ve gönüllü uyumluluğ a

dayanmaktadır."— -Mortimer Caplin, IRS Komiseri.

"Amerikalı vergi mükellefleri her yıl gönüllü olarak vergilerini

İ adeler..."- Johnnie Walters, IRS Komiseri.

> "Gelir vergisi sistemi gönüllü uyum esasına dayanmaktadır, kısıtlama değil', Amerika Birleşik Devletleri Yüksek Mahkemesi, Flora / United Devletler, 362 ABD 145.

"Gelir" vergisi kanununun, titizlikle Anayasaya uygun ve Yüksek Mahkemenin çeşitli kararlarıyla uyumlu fiili yasal yapısına rağmen, bu yasal gerekliliklere aykırı olarak vergilendirilemeyen faaliyetlere/makbuzlara rutin olarak uygulanır - sayısız kişiye ve toplumun kendisi. Bu, aldatma, yolsuzluk ve yıldırma yoluyla gerçekleştirilir. Kodun "istihdam vergisi" ve "serbest meslek" bölümlerinde planın dayandığı başlıca yapı taşlarından birkaçına baktık; şimdi onların kötü etkilerini ortaya çıkaran araçlara bakacağız.

Plan karmaşık ve sanatsal. Federal vergilendirme gücünün sınırlamaları nedeniyle, hükümet bir şekilde, bir otorite iddiasında bulunmadan veya yasal menfaat iddiasında bulunmadan önce faaliyetlerin fiilen faaliyet vergiye tabi olmayan olduğunu iddia etmek için bir şekilde vergiye tabi bir kamu oluşturur bütünü

Devlet, özel sektör, imtiyazsız faaliyetlerin vergiye tabi tutulacağını veya vergiye tabi faaliyetlerde bulunan bir özel sektör bireyinin olduğunu beyan edemediği için, bunun yerine özel sektör bireylerinin kendileri için yasal olarak beyanda bulunmalarını sağlamaya çalışmaktadır. - ilişkili oldukları ödemelerin vergiye tabi faaliyetleri içermesi.

Bu, bu tür kişilerin ödemelerinin veya makbuzlarının bir kamu görevinin ifası ile bağlantılı olarak devlet işçisi olarak yapıldığına dair kendileri ve başkaları hakkında -yemin ve yemin cezası altında- hatalı ve bazen de suç teşkil edecek şekilde beyanlarda bulunmaya teşvik edilmesiyle gerçekleştirilir. veya Columbia Bölgesi gibi federal hükümetin münhasır yargı yetkisi altındaki bir bölgede ikamet ederken.

Bu açıdan plan yapıcı olsa da hükümetin ve aktörlerinin açık suçunun ortaya çıktığı sınırın aşılmamasına özen gösterilerek uygulanır. Aslında, programın başarısının fiilen yasal olarak sorumlu davranışlarda bulunmaya dayandığı durumlarda, riskin yükünü üstlenmek için kandırılanlar çoğunlukla özel sektör işletme sahipleridir. Aynı zamanda, serveti zayıf ateşin hedefi olan kurbanlar, kendilerine karşı getirilen süreçleri sağlamak için kendilerini kandırmış olsalar da, yazılı olarak yasa böyle bir zorunluluk getirmez. Bu, gelir vergisi mükelleflerine "gönüllü uyum" ile kastedilen şeydir - bunu yapmakla yükümlü olmayan vatandaşlar, vergiye tabi olmayan makbuzlarının vergiye tabi ayrıcalık avantajlarına dönüştürüldüğü süreçlere gönüllü olarak katılır veya itirazsız bırakır.

> "Şimdi şunu belirteyim. Gelir verginiz yüzde 100 gönüllü vergi ve içki verginiz yüzde 100 zorunlu vergidir. Şimdi durum aynı gündüz ve gece kadar farklı. Sonuç olarak, sizin kurallarınız geçerli olmayacak. "Dwight E.'nin Tanıklığı Avis, Alkol ve Tütün Vergisi Dairesi Başkanı Ev Yolları ve Araçlarından Önce İç Gelir Bürosu IRS'yi Yeniden Yapılandırma Komitesi (83. Kongre, 1953).

"Gönüllü" ifadesinin dikkatli ve kasıtlı kullanımı IRS tarafından "uyum" öğreticidir.

"gelir" vergisi, kafa karıştırmak ve bu durumda çok fazla telaşa kapılmadan yasal bir yükümlülüğe uymayı tercih ettiğimizi öne sürerek yanlış yönlendirmek veya benzeri. Ancak "gönüllü itaat" birbiriyle çelişen iki kavramı içinde barındıran mistik bir dini terim değildir. Bu, bireylerin bir tercih meselesi olarak uymaları anlamına gelir, çünkü bunu yapmaya zorlanamazlar... bir talebe uyulduğu gibi. Böyle bir dil kullanılmaz

her koşulda uyum aslında gerekliydi.
Taslak hiçbir zaman "gönüllü uyum"a dayalı olarak tanımlanmadı, ancak 18 yaşındakiler hapse atılmadan kendi başlarına kayıt yaptırmaya teşvik edildi.

Hükümetin kabul etmemizi ve çok yakından incelememememizi tercih edeceği ifadenin kendi içinde çelişkili mistik okumasına göre, ülkedeki her yasa gönüllü itaate dayalı olarak tanımlanabilir. Çok güvenilir olmadıkları için bu şekilde tanımlanmazlar. Vergiye tabi statünün, aksi takdirde vergilendirilemeyecek gelir üreten faaliyetlere atanması, ortaya çıkan verginin kendi kendine değerlendirilmesi ve özel sektör bireyleri tarafından ilgili bir gelir vergisi beyannamesinin doldurulması, gönüllü oldukları için bu şekilde tanımlanır. Gönüllü uyum, yalnızca bir isteğe veya bir seçime yanıt verebilir. Bir gereksinime yanıt veremez ve yanıtlamaz.

> "Bir anlaşmayı ifade eden 'gönüllü' kelimesi,
> isteklilik, irade ve niyet Seçme özgürlüğünü önerir a
> ve yapılması ya da yapılmaması anlamına gelir, buna göre bir şeyi yapılması Bir kişi ücretsiz
> olarak
>
> Hukuki açıdan ve hukukta yaygın olarak kullanıldığı şekliyle, kelime
> 'gönüllü' anlamı karşılıksız olarak tanımlanır; değerli olmadan
> düşünce; olmadan kendi özgür iradesiyle hareket etme veya yapma
> değerli düşünce; oyunculuk veya yapılmış, herhangi bir hediye olmadan
> yasal zorunluluk yapılan şeyi yapmak." Hukukun İkinci Organı
> (CJ.S. 92: 1029, 1030, 1031)

Bir vatandaşın vergilendirilemez faaliyetlerinin varsayımsal olarak vergilendirilebilir hale geldiğine dair kanıt, başkaları tarafından oluşturulan ve yürütülen (çürümesi nispeten kolay olan) belgeler ve oluşturulan ve yürütülen belgeler olmak üzere iki şekilde olabilir.

hayır

mağdur tarafından (ki bunlarla baş edilmesi çok daha zordur ve bu nedenle hükümet tarafından daha çok tercih edilir). Her iki tür kanıtın da güvence altına alınmasının amacı, bir kez daha şunu ortaya koymaktır:

A. Hedef federal bir işçidir (güvence altına alarak "çalışan" olma, "ücret" alma ve/veya bir "ticaret veya iş" ile uğraşma iddiaları veya kabulleri); veya

B. Hedefin fonları federal hükümetten gelir; veya

C. Hedef, bir federal devletin vatandaşı veya mukimi Columbia Bölgesi gibi bir yetki alanı veya bu şekilde muamele görmeyi seçmiştir.

Bu sonuncusu, birinin "ABD" olduğunu belirlemeyi içerir. kişi", bir sonraki bölümde ayrıntılı olarak inceleyeceğimiz bir şey. Bu Terim, bölüm konusuna da gireceği için, şimdi 7701(30) bölümünde bulunan tanımını gözden geçireceğim:

(30) Birleşik Devletler kişisi

"Birleşik Devletler insanı" terimi şu anlama gelir:

(A) bir Amerika Birleşik Devletleri vatandaşı veya mukimi,

(B) a yerli ortaklık,

(C) a yerli şirket,

(D) herhangi bir mülk a saltanat mülkü, (paragraf (31)'in anlamı dışında) ve

(E) eğer Amerika

(i) mahkemesi, Birleşik Devletleri'ndeki herhangi bir güven tröstün idaresi üzerinde birincil denetim uygulamak ve (ii) bir veya daha fazla Birleşik Devletler kişisi önemli kararlarının tümünü kontrol etme yetkisine sahip olması);

Bireysel, gerçek kişiler de dahil olmak üzere tüm nitelikli kuruluşların coğrafi konumlarına dayalı olduğuna dikkat edin.

durumlar. Kullanılan "Amerika Birleşik Devletleri" teriminin tanımı Bölüm 7701'de de bulunan "Birleşik Devletler kişisi" ifadesi:

(9) Amerika Birleşik Devletleri

"Birleşik Devletler" terimi kullanıldığında a coğrafi anlamda yalnızca Eyaletleri ve Columbia Bölgesi'ni içerir.

ve "Birleşik" tanımında kullanılan "Devlet" terimi "Birleşik Devletler insanı" anlamında kullanılan ve daha önce "Kod Doğuyor"da baktığımız Devletler" şudur:

(10) Devlet

"Devlet" terimi şu şekilde yorumlanacaktır: İlçe dahil Kolombiya, nerede bu tür inşaat, bu başlığın hükümlerini yerine getirmek için gereklidir.

ve kodun 7651. bölümü uyarınca ayrıca şunları içerir:

> ...Amerika Birleşik Devletleri'nin herhangi bir mülkiyeti, sanki böyle olmuş gibi aynı şekilde ve aynı ölçüde sahip olmak a Devlet ve sanki terim "Birleşik Devletler" bir yerde kullanıldığında coğrafi duyu böyle bir mülkiyeti içeriyordu.

Bu zor, biliyorum. Unutmayın, bir şey için sağlanan özel bir tanımın olmasının nedeni şudur: değil aksi halde ne anlama geldiğini düşünürdünüz.

Devam ederken, bu araçların en yaygın şekilde kullanılanlarının nasıl yaygın olarak kötüye kullanıldığını (ve bunların etkilerini) inceleyeceğiz. Şans eseri, bu seçilmiş dolandırıcılık araçlarının doğası ve kullanımlarını teşvik eden güç ve hile, "gelir" vergisinin özel ve sınırlı yasal uygulamasını açıkça teyit edecektir.

İlerlerken mutlaka her iki yasa biçimine de bakacağımızdan, tüzük ve yönetmelikler arasındaki ilişki hakkında birkaç söz söylemek yerinde olacaktır. Her şeyden önce, Bir tüzükle ilgili herhangi bir düzenlemenin, tıpkı tüm tüzüklerin Anayasa'ya tabi olması gibi, tüzüğe tabi olduğunu anlamak önemlidir. Yönetmelikler, kanunun verdiği yetkiyi aşamaz. Yönetmelikler bu yetkiden yoksundur ve bu nedenle bir vatandaşın yararınadır, çünkü yasa daha fazlasını gerektirse bile, Yapabilmek kişinin yasal görevini yerine getirmek için düzenlemelerin gerektirdiğinden daha fazlasını yapmasına gerek yoktur. Ancak hiçbir zaman yasanın sağladığından daha fazlasını veya başka bir şeyi yapması istenemez. (Herhangi bir zamanda bir "vergi uzmanı" istihdam etmek zorunda olanlara küçük bir tavsiye: Bir düzenlemeden alıntı yapmadan, herhangi bir danışman veya yardımcının çalışmasına güvenmem.

tabi olduğu tüzük- ve bu,

tüzüğün 'kod' versiyonu, ancak asıl yasanın kendisi).

"... bu Hazine Düzenlemesini artık kabul edemeyiz.
olan bir şeyin tüzüğüne yapılan bir ekleme girişiminden daha
orada değil. Bu nedenle, düzenleme hiçbir rızık sağlayamaz.
tüzük. Koshland v. Helvering, 298 US 441, 446 -447"
Amerika Birleşik Devletleri - Calamaro, 354 ABD 351 (1957)

Çözmekte olduğumuz planın en zekice hilelerinden biri, yasanın teknik olarak anayasal sınırlar içinde sınırlandırılması için düzenleyici uygulamanın düzensiz ve dolambaçlı kullanımı (veya eksikliği) ve bunun sonucunda gerçek yasal uygulamasının darlığını gizlemektir. Demek istediğim, belirli bir yasanın, "ticaret veya iş" veya "ücretler" vb. gibi verginin yasal bir konusuna kısıtlamasını açıklayan kritik bir terim veya referanstan yoksun olması durumunda, bu tür bir terim veya referans aşağıdaki metinde bulunacaktır. bu tüzüğü uygulayan yönetmelikler. Diğer durumlarda, tüzükte uygulanmasının aşağıdakilere bağlı olduğunu belirten dile rağmen, hiçbir uygulama düzenlemesi olmayacaktır.

"Sekreter gibi düzenlemeler zaman zaman
zaman reçete".

Bir tüzük, devam ederken dikkatsizleri yanıltabilir herhangi bir işlem yapma zorunluluğu getirmiyorsa yasaldır; veya ilgili düzenlemelerin açıklayıcı unsurlar içermesi durumunda. Bu yüzden bazıları kodda yayınlanan tüzükler kendilerini açıklayıcı, sınırlayıcı bir dil içerir; diğerleri bunu düzenlemeler içinde sağlar ve yine de diğerlerinin hiçbir düzenlemesi yoktur ve yalnızca yasal olarak hiçbir şey yapılmadığında bir yetki iddiası görünümü sağlamak için vardır.

Bu tekniğin birkaç örneğine bakacağız. İlki
Hepsi, 1099'ların dosyalanması için gereklilikler ile ilgili olarak "Bir Ticaret veya İş Planı Oluşturma..." bölümünde incelediğimiz IRC'nin 6041 ve 6041A bölümlerini göz önünde bulundurun. 6041A'nın kendi küçük özel tanımı vardı
"ticaret veya iş" ve "kazançlar, karlar ve gelir"(ve "kişi"
ayrıca) yasal dilin kendisinde. Bak şimdi
başka bir bilgi iade şartının yasal dilinde:

> San. 6045. - Brokerlerin iadeleri
>
> (a) Genel kural
>
> Sekreterin gerektirdiği şekilde iş a komisyoncu, ne zaman yapan her [illegible] a uygun olarak iade ve Sekreter'in formlar veya düzenlemelerle gerekli gördüğü diğer bilgilerle birlikte, Sekreterin öng[illegible] yapar.

Tek başına okuyun, bu, komisyoncu olarak bir kiremit takan herkes Sekreter'e ait gibi görünüyor. Ancak, uygulama yönetmeliklerine baktığımızda şunu görüyoruz:

> § 1.6045-1 Brokerlerin bilgi iadeleri ve takas borsaları.
>
> (a) Tanımlar. Aşağıdaki tanımlar geçerlidir amaçlar (1) bu bölümün ve § 1.6045-2'nin:
>
> Broker terimi, herhangi bir kişi anlamına gelir (işlemi a rapor etmesi gereken kişi dışında).
> bir bölüm 6043), ABD'de veya yabancı, olağan

elbette bir takvim boyunca ticaret veya iş yıl, standlar hazır efekt satışları başkaları tarafından yapılabilir için Bu nedenle, gereklilik, tıpkı 6041 ve 6041A'da olduğu gibi, aslında bir kamu görevinin yürütülmesiyle uğraşanlarla sınırlıdır.

Hiç kimsenin bunu gözden geçirmeye hevesli olmayacağından değil, ancak burada, düzenlemelerde uygulama sınırlayıcı dilin aynı şekilde gizlenmesinin daha karmaşık bir versiyonu var:

San. 6042. - Temettü ödemelerine ilişkin getiriler ve kurumsal kazançlar ve karlar

(a) Raporlama gerekliliği

(1) İçinde

genel Her kişi -

(A)

herhangi bir takvim yılı içinde 10 ABD doları tutarındaki temettüler veya daha fazla herhangi bir kişiye ödeme yapan, ...

yapacak formlara göre iade veya Sekreter tarafından belirlenen yönetmelikler, bu tür ödemelerin toplam tutarı ve adı ve ödeme yapılan kişinin adresi.

Yalnızca bu dili okuyarak, hükümetin gücünün sınırlarını açıkça göz ardı etmeye karar verdiği ve ülke çapındaki her özel sektör muhasebecisine gönülsüz kölelik uyguladığı sonucuna varmak gerekir. (Ya da dünya- bu dilde bir sınırlama yoktur). Ancak ilgili uygulama yönetmeliklerine bakarsak (önemli unsurlar vurgulanarak), şunu buluruz:

§ 1.6042-2 Temettülere ilişkin bilgi iadeleri paralı.

(a) Raporlama zorunluluğu -- (1) Genel olarak. Bir Form 1099'daki bilgi dönüşü, bölüm 6042(a) tarafından -

(i) Herhangi bir takvim yılına ödeme
temettü dağıtan (§ 1.6042-3'te tanımlandığı gibi) herkes
§ 1.6042-3 sırasında a
diğer bir kişiye temettü Rapor, (b) tabi olmaya
İstisnalar — (1) Genel olarak. §§ 1.6042-2 ve
1.6042-4 açıklamalar amaçları için, bu bölümün (b)(1)(i) ve (iv) paragraflarında Amerika Birleşik
Devletleri dışındaki kaynaklardan (bu başlığın I. alt bölümünün N. Kısmı ve bu hükümler kapsamındaki düzenlemelerin 1. bölümü
maddesi uyarınca belirlendiği gibi)

[bu referans alakasız ama benim için yorucu ve muhtemelen sizin için sıkıcı olacağından bunu burada göstermeyi reddediyorum. Şüphe duyanların ilgili bölüm 862'yi kendileri incelemeleri teşvik edilir.]) ABD dışı ödeme tarafından Amerika Birleşik Devletleri a yapan kişi dışında ödenen değil ABD aracısı. için veya ABD dışı aracı tanımı için ABD dışında ve bkz. § 1.6049-5(c)(5).

(Devam etmeden önce, hala sorun yaşayanlar "içerir" şey "içerir" 1.6042-3(b)(iv)'i tekrar okumak isteyebilir. İlgili tanımda sınırlayıcı olarak okunmuyorsa ve "Amerika Birleşik Devletleri" böylece 50 Eyaleti ve aynı zamanda anlamı olarak okuyun federal yerler ve mülkler ve bölgeler (yasal tanımındaki kelimelerin gerçekte söylediklerinden ziyade), o zaman bu düzenlemenin söylediği şey, Ukrayna'daki bir muhasebecinin, örneğin ABD dışındaki birine temettü ödemesi yapmaktan muaf olduğudur. IRS ile bir bilgi iadesi dosyalama. Açıkçası, cömert muafiyet olmadan bile

1.6042-3(b)(iv), Ukrayna'daki bir muhasebeci, gönderiyor olsa bile IRS'ye raporlama gereksinimini doldurmasını söylerdi Fairfax, Virginia veya Dubuque, Iowa'da ikamet eden bir kişiye temettü. Bu düzenlemenin amacı ne olabilir? Ama okumak

"İÇİNDE" Dır-dir Silah için

"içerir" ve böylece "Amerika Birleşik Devletleri, kullanıldığında a coğrafi algı... "hukuki tanımlarındaki kelimelerin ne anlama geldiğini aslında söylemek gerekirse, bu düzenleme basit ve uygun bir şekilde (ve Anayasal olarak) tüzüğün etkisini federal bölgede yerleşik temettü ödeyenler ile sınırlandırmaktadır.)

Şimdi devam etmek için...

§ 1.6049-5(c)(S) ABD, ABD'li aracıya ödeme yapan veya ABD'li olmayan ödeme yapana veya ABD'li olmayan aracıya ödeme yapar. Ödeyen ve aracı terimleri, § 1.6049-4(a) altında kendilerine atfedilen anlamlara sahiptir. ödeme yapana veya ABD dışından bir aracı, ABD dışındaki ödeyen veya ABD dışındaki aracı anlamına gelir. ABD'li ödeme yapan veya ABD'li aracı.

ABD'li ödeme yapan veya ABD'li aracı terimi şu anlama gelir :

(i) Bölüm 7701(a)(30)'da tanımlanan bir kişi (bu kişinin a yabancı şubesi veya ofisi dahil); [bir "ABD kişi"]

(ii) Birleşik Devletler hükümeti veya herhangi bir Eyaletin hükümeti veya [illegible]

yukarıdaki); (Merhaba) Anlamı içinde kontrollü bir yabancı şirket bölüm 957(a); ["Amerika Birleşik Devletleri" tarafından kontrol ediliyor hissedarlar]

(iv) Ortaklarından biri ABD'li vergi süresi boyunca herhangi bir zamanda [illegible]

(içinde) A Toplam brüt gelirinin [illegible]

> Amerika Birleşik Devletleri'ndeki ticaret veya ticari faaliyetlerle etkin bir şekilde bağlantılı ; veya (vi) Bir ABD şubesi § 1.1441-l(b)(2) a yabancı (iv)'de açıklanan yabancı banka veya sigorta şirketi.

Vay! Büyük ve acımasız ve yapması gerekeni yapıyor.

İşte aynı kullanışlı, karmaşık, uygulamayı sınırlayan kaçış kapağının başka bir kullanımı:

> San. 6050N. - Telif hakkı ödemelerine ilişkin iadeler (a) Raporlama zorunluluğu
>
> Her kişi -
>
> (1)
>
> Telif hakkı ödemelerini (veya benzer tutarları) kim yapar? sırasında başka herhangi bir kişiye 10 ABD doları veya daha fazla toplama herhangi bir takvim yılı,...
>
> yapacak formlara göre iade veya Sekreter tarafından belirlenen yönetmelikler, bu tür ödemelerin toplam tutarı ve adı ve ödeme yapılan kişinin adresi.

ve ilgili yönetmelikler:

> § 1.6050N-1 Ödenen telif ücretlerinin alıcılarına yapılan beyanlar 31 Aralık 1986'dan sonra.
>
> (a) Gereklilik. Yapması gereken bir kişi 6050N(a) bölümü altındaki bilgi iadesini sağlamalıdır a adı gerekli olan her alıcıya açıklama telif ücretleri için ilgili bilgi iadesinde gösterilmelidir paralı.
>
> (c) Muaf tutulan yabancılarla ilgili kalemler - (1) Genel olarak. Bu bölümün (c)(l)(i) ila (iv) paragraflarında açıklanan kalemlerin ödemeleri için bu bölümün (a) paragrafı uyarınca herhangi bir bilgi iadesi gerekmeyecektir.
>
> (ii) dışındaki kaynaklardan yapılan telif ödemeleri için bilgi iadesi gerekli değildir.

Amerika Birleşik Devletleri (Altbölüm N'nin I. Kısmı ve bu hükümler kapsamındaki düzenlemeler uyarınca belirlenir) 11'e kadar Amerika

Birleşik Devletleri dışında yapılmıştır.

a ABD dışından ödeme yapan veya olmayan

S. aracı. ABD dışından ödeme dışından bir aracı veya ABD için

bkz. § 1.6049-5(c)(5).

...ve benzeri.

Son bir örnek:

San. 6048. - Bazı yabancılara ilişkin bilgiler güvenir

(a) Belirli olayların bildirimi

(1) Genel kural

Bildirilebilir herhangi bir olaydan sonraki 90. günde (veya Sekreter'in öngörebileceği daha sonraki bir günde) veya öncesinde, sorumlu taraf söz konusu olayla ilgili yazılı bildirimde bulunacaktır. Sekreter, paragraf (2) uyarınca.

(2) Bildirim içeriği

(1) paragrafının gerektirdiği bildirim, aşağıdakiler dahil olmak üzere Sekreterin öngörebileceği bilgileri içerecektir - (A)

olarak tröst'e (varsa) aktarılan [illegible] (B) veya olayla bağlantılı mülkün

tröstün ve tröst sınıfındaki her mütevelli ve lehdarın (veya lehtarların) kimliği.

ve ilgili düzenlemeler (toplamda):

Şimdi W'lere geçelim.

W-9'lar Ve Diğer Uzaylı Kavramları

"Hükümetle bir anlaşmaya giren herkes
olduğunu doğru bir şekilde tespit etme riskini alır.
hükümet için hareket etme iddiası sınırları içinde kalır
temsilcisinin kendisi olsa bile, yetkisi yetkisi
üzerindeki sınırlamalardan habersizdir."
Amerika Birleşik Devletleri Yüksek Mahkemesi, Federal Mahsul Ins. şirket v.
Merrill, 332 ABD 380-388 (1947)

Kod bölümü örneklerinin her biri (6048 dışında) Düzenleyici el çabukluğuyla ilgili olarak "W Is For Weapon" bölümünde ve "Bir Ticaret veya İş Planı Oluşturma..." içinde incelediğimiz 6041 ve 6041A bölümleri, karşı kullanılan kanıtlayıcı araçlardan biriyle ilgilidir. özel vatandaşlar için vergilendirilebilirlik karinesi oluşturmak için kullanılır.Bunlar Form W-9'un arkasındaki bahaneler arasındadır.Geleneksel olarak öncelikle yüklenicilere ve yatırımcılara karşı kullanılan form, şimdi daha yaygın bir şekilde uygulanmaktadır.Oldukça yeni bir düzenleyici reform nedeniyle, Genel nüfusun büyük bir kısmının zorunlu olarak etkileşimde bulunduğu Birleşik Devletler hükümet araçlarının - ulusal bankaların - formun yürütülmesini aşağıdakilerden talep etmesi gerekir:

herkes hesap açıyor ("Ulusal bankalar nedenle zorunlu olarak ABD'nin amaçları için oluşturulan ve bu federal a halka açık hükümetin. "Davis - Elmira Tasarruf, 161 ABD 275 (1896))

Her iki durumda da amaç görünüşte bir doğru "vergi kimlik numarası" (bankalar söz konusu olduğunda, talebin amacına ilişkin herhangi bir açıklama yapılmamıştır - bunu, vergi sisteminin yasal olarak sahip olduğu ve olamayacağı faiz ödemeyen hesaplarla bağlantılı olarak bile yaparlar). ne olursa olsun ilgilenin). Hedefin işbirliği, yerine getirilmediği takdirde talepte bulunanın talep edilenden para alıkoymak zorunda kalacağı şeklindeki öneriyle alt metinsel olarak teşvik edilir. Bu formun uygulanmasının neden istendiğine biraz sonra bakacağız. Başlangıç olarak, talebin gerçek hukuki niteliğini inceleyelim.

Formu uygulayan birinin onayladığı sertifika dili aşağıda verilmiştir (2003 formundan ve bazı vurgular eklenerek; bazıları orijinalindedir):

> Yalan yere yemin etme cezaları kapsamında şunları onaylarım:
>
> 1. Bu formda gösterilen numara benim doğrum vergi mükellefi kimlik numarası (veya bekliyorum a bana verilecek numara) ve
> 2. Yedek stopaja tabi değilim çünkü: (a) yedek stopajdan muaf olduğumu veya (b) Bende yok İç Gelir Servisi (IRS) tarafından bildirildi Tüm faizleri veya temettüleri veya (c) IRS'yi sonra bildirmediğim için yedek stopaja tabiyim. artık yedeklemeye tabi olmadığımı bana bildirdi stopaj ve
> 3. ben bir ABD'li kişi (dahil a ABD'de ikamet eden yabancı).

İşte formun belirtilen amacı:

Formun Amacı

IRS'ye bilgi beyannamesi vermesi gereken bir kişi, örneğin size ödenen gelir, gayrimenkul işlemleri, ödediğiniz ipotek faizi, teminatlı menkul kıymetler[illegible] raporunuzu al[illegible] iptal. borcu veya bir IRA'ya

ABD'li kişi. Form W-9'u yalnızca ABD yerleşik bir kişi (talep eden a yabancısınız), kişiye (talepte bulunan) doğru TIN dahil ve uygun olduğunda:

1. Verdiğiniz TIN'in doğru olduğunu onaylayın (veya 2'yi bekliyorsunuz). verilecek numara), bir Yedeklemeye tabi olmadığınızı onaylayın

stopaj veya

3. ABD'den muaf alacaklıysanız yedek stopajdan muafiyet a talep edin.

Bu formun doldurulmasının, daha önce incelediğimiz bölümler uyarınca başka bir kişi [illegible] talep edilmesi gerektiğini [illegible] belirtmiş olacaksınız.

Bununla birlikte, herkesin TIN'yi fiilen sunabileceği ve Form W-9'un geçerli olduğu sertifikayı yapabileceği ve yalnızca al[illegible] gerekli bir yasal yapı vardır.

amaçlanan: Bölüm 6109.

San. 6109 - Numaraları tanımlama (a)

Tanımlayıcı numaraların sağlanması

Sekreter tarafından [illegible]

(2) Diğer kişilere verilendonanım numarası

Yetkili makamın yetkisi altında [illegible] beyan, bir kişi.

bu unvan başka bir başka bir kişinin tarafından yapılmış sa veya [illegible] kimlik

numarasının gösterilmesi [illegible] numarasını

Müsteşarlıkça belirlenen ilgili mevzuat,

bunlar (ilgili kısımlar kalın harflerle yazılmıştır). (Bunlar burada yazılı sıraya göre yeniden verilmiştir, ancak okuyucunun (c) paragrafı ile başlaması iyi olur):

§ 301.6109-1 Numaraları tanımlama.

(a) Genel olarak — (1) Vergi mükellefi kimlik numaraları -- (i) Başlıca türleri. Birkaç tür vergi mükellefi kimlik numarası vardır. şunları içerir: sosyal güvenlik numaraları, İç Gelir Servisi (IRS) bireysel vergi mükellefi kimlik numaraları, IRS benimseme vergi mükellefi kimlik numaraları ve işveren kimlik numaraları.

(b) Kendi numaranızıverme zorunluluğu (1) - ABD'li kişiler. Bu başlık altında bir iade, beyanname veya diğer belgeler, formlar ve beraberindeki talimatlar uyarınca kendi vergi mükellefi kimlik numarasını vermelidir.

Numarası başka bir kişi tarafından dosyalanan belgeye dahil edilmesi gereken ABD'li bir kişi, talep [illegible] mükellefi kimlik numarasını [illegible] vergi

(2) Yabancı kişiler. hükümleri ile ilgili olarak bu bölümün (b)(l) paragrafı

kişinin kendi numarasını vermesi aşağıdaki yabancı kişiler için geçerlidir:

(i) Herhangi bir zamanda ABD ticareti veya işinin yürütülmesi ile etkin bir şekilde bağlantılı geliri olan yabancı bir kişi. vergiye tabi yıl;

(ii) Vergiye tabi yıl veya ABD bir ABD ofisi maliyesi velayeydabiancebienkeşsii de sırasında herhangi bir zaman

(iii) Yerleşik olmayan bir yabancı, yerleşik olarak kabul edilir [yabancı] 6013(g) bölümü altında veya (h);

(Biz)Bu bölümün § 1.1441-l(e)(2) veya a (3)'ünde veya bu bölümün § 1.1441-5(c) (2)belgesini verirken yabancı kişi (3)(ii)'üncü (b)(4)(i) § 1.1446-stopaj ile altında gerekli ölçüde

[İçinde başka bir deyişle, bir W-8 Formu ile stopaj mükellefi temin eden yabancı bir alıcı "Gelirin" bir vergi anlaşması uyarınca muafiyet veya indirimli vergi oranı talep eden birine gideceğini iddia eden gerçek lehdarın Yabancı Statüsü Belgesi]

(c) nGereksiçimin birsağlanmasıgerekli başlık her kişi bir iade, beyan veya başka bir belge, bu tür vergi mükelleflerine diğer ABD'li kişilerin kimlik numaralarını sağlamalıdır.

ve bu bölümün (b)(2)(i), (ii), (iii) veya (vi) paragraflarında tanımlanan formlar ve beraberindeki talimatlar uyarınca yabancı kiş iler .

(Ş imdi dikkatlice okuyun. (c) paragrafında ABD'li kiş ilerden sonra virgül olmadığ ına dikkat edin-- "...diğ er ABD kiş iler ve aç ıklanan yabancı kiş iler...". Gerç ekten de, söylediğ i bu OLSA, tamamen gereksiz olurdu, (b) ve (b)(2) ve diğ erleri tarafından tamamen aynı ş ey söylenmiş olurdu. (c)'nin söylediğ i, yalnızca (b)(2)(i), (ii), (iii) veya (vi)'de listelenen kiş ilerin baş ka birine bir numara vermesi gerektiğ idir.)

Bu yapının doğ ası ve anlamı, "Form W-9'u kimin kullanması iç in" ifadesinde yansıtılır. "tutucu aracılar" yaratıldı. Formun talimatlarında bulunan Gizlilik Yasası bildiriminin son satırı:

Ödeyenler genellikle vergiye tabi faiz, temettü ve diğ er bazı ödemeleri ödemeyen alacaklıya %30 oranında stopaj yapmalıdır. a yapan ödeme Bir TIN

Yine, formun kendisinden talimat:

ABD'li kiş i. Form W-9'u yalnızca (talep eden kiş i ABD'li kiş i (talepte bulunan bir ikamet eden yabancı dahil olmak üzere) iseniz ve doğ ru TIN'inizi sağ lamak iç in uygulanabilir olduğ unda:

2. Yedeklemeye tabi olmadığ ınızı onaylayın

stopaj veya

3. ABD'nin alacaklıyı muaf tutması durumunda yedek stopajdan sen bir muafiyet talep edin.

Talimatlardan ilgili bir kısım burada talep eden:

Vergi mükellefi kimliğ inin ikametgahını talep etmek iç in Form (TIN) numarası) ve ABD'li kiş i (dahil W-9'u kullanın. muafiyet iç in belirli sertifikalar talepler talep etmek. (Bkz. Form W-9'daki Formun Amacı.)

Stopaj mükellefleri, herhangi bir yabancı statü varsayımının üstesinden gelmek için ABD'den muaf alıcılardan imzalı W 9 Formları talep edebilir.

Şimdi, işte stopaj mükellefinin tanımı ve bu tanımın atıfta bulunduğu bölümlerin başlıkları:

başlık 26, Bölüm 7701

(16) Stopaj yükümlüsü "Stopu yükümlüsü" terimi, herhangi bir gereken kişi 1441, 1442, 1443 veya 1461 bölümlerinin hükümleri uyarınca herhangi bir vergiyi mahsup etme ve stopaj yapma.

Bölüm 1441- Mukim olmayan yabancılar üzerinden vergi stopajı

Bölüm 1442- Yabancılar üzerinden vergi stopajı

şirketler Bölüm 1443- Yabancı vergiden muaf kuruluşlar

Bölüm 1461- Stopaj vergisi yükümlülüğü

Bölüm 1461, IRC'nin A Alt Yazısında herhangi birinin bir vergiden 'sorumlu kılındığı' tek yerdir, bu arada-- işte tamamı:

San. 1461. - Stopaj vergisi yükümlülüğü

Bu bölüm kapsamında herhangi bir vergiyi kesmesi ve kesmesi gereken herkes [Bölüm 3 - Vergi stopajı Yerleşik Olmayan Yabancılar ve Yabancı Şirketler -PH] dır-dir işbu vesile ile böyle bir vergiden sorumlu kılınmıştır ve işbu vesile ile Bu bölüm hükümlerine göre yapılan ödemelerin miktarına ilişkin herhangi bir kişinin talepleri ve taleplerine karşı tazmin edilir.

Dolayısıyla, numaraları başka birinin için gerekli olmak iadesine (1099, vb.) dahil edilen ve bu nedenle talep edilebilecek olan yegane kuruluşlar, "Birleşik Devletler" varlığı, "ticaret veya ticaret" veya vergi anlaşması ile bağlantılı üç yabancı kişi kategorisidir. ; ve 6013 (g) ve (h) bölümlerindeki hüküm uyarınca teknik olarak "yerleşik yabancılar" olarak nitelendirilmek üzere seçen* bir "yerleşik olmayan yabancılar" grubu, ve bu nedenle "ABD'li kişiler". Ve her durumda, herhangi bir bilgi dönüşünün üretilmesi için başlangıç noktası olan herhangi bir dosyalayıcı tarafından yalnızca bu varlıklara "gelir" ödemesinde.

*Seçimin nedeni ilgili yasanın

Yerleşik olmayan yabancılarla ilgili olarak, öncelikle 1894 tarihli Gelir Yasası'nın 29 ve 31'inci bölümleri olarak çıkarılan ve bölüm olarak yeniden çıkarılanlar 215(a) 1928 tarihli Gelir Yasası'nda, bu şekilde seçenlerin, bir mukim gibi bir geri dönüş sağlamaları ve içindeki veya dışındaki kaynaklardan gelen tüm "gelirleri" tanımlamaları halinde, ikamet edenler için yasada mevcut olan kişisel muafiyetten yararlanma hakkına sahip olduklarını öngörmektedir. Birleşik Devletler". Bu protokol ayrıca vergiyi "Amerika Birleşik Devletleri'ndeki" kaynaklardan gelen "gelir" ile sınırlandırır.

Kayıt için, bankaların bir 31 CFR 103.34 altında yeni hesap açan ancak iade amaçlı olmayan kişilerin sayısı; ve talep ettikleri sürece, alamasalar bile ilgili tüm gerekliliklere uygun kabul edilirler. Ayrıca kayıt için, genellikle isteklerini yeterince doğru bir şekilde "Bu enstrümanı çalıştırmanızı istememiz gerekiyor" şeklinde yapacaklardır. Genellikle muhabirlerine uyması gerektiğini bildirmezler.

olumsuzluk

Bu araçlardan birinin yürütülmesini müteahhitlerden rutin olarak talep eden diğer birçok kişi ve yatırımcıların o düzenleyici bahanesi bile yok - sadece birine para ödüyorlar diye 'gerekli' olduklarına inanmaları için yanlış yönlendirildiler. Ancak, az önce belirlediğimiz gibi, yalnızca bir "gelir" ödemesi ile ilgili olabilecek biri tarafından istendiğinde, ancak böyle bir ödeme belirli bir kişiye yapıldığında bir numara verilmelidir. için gerekli bir iade dosyası-- ki ve daha sonra

Bir ödeme yapandan çok şey isteniyor gibi görünüyor. Karşı tarafa "gelir" ödediklerini tek taraflı olarak ileri sürerken karşılaştıkları dava risklerini bir düşünün.

diğer taraf, numarası istenebilecek kişilerin kısa listesi arasındadır. Yasal belge uygulanmadıkça paranın alıkonulacağına dair alt metin tehdidi, talepte bulunanın teslim olmasını teşvik edecektir, ama yine de... Alacaklı sadece bir rakam vermeyi reddederse ne yapmaları gerekir?

Kabul ettikleri bir sözleşmenin şartlarını ihlal etmek mi? Öte yandan, aksi yönde kötü bir arama yapmaları durumunda 1461. Ödeyen, "gelir" ödediğini (veya isterseniz,

"vergilendirilebilir faiz, temettü ve diğer bazı ödemeler"

Formun Gizlilik Yasası bildiriminde tanımlanan)? Unutmayın, Yüksek Mahkeme bize açık bir şekilde "gelir"in "gelen her şey" olarak tanımlanmaması talimatını vermiştir; ve kodda hiç tanımlı değil ...

'Bir Ticaret Veya İş Planı Oluşturma...' ve '"W" Silah İçindir' bölümlerinde incelediğimiz iade başvuruları için gereklilikleri belirleyen tüzük ve düzenlemeleri tekrar düşünün (birkaç tane daha var, hepsi kesinlikle aynı karakter). Aralarında ortak bir konu olduğunu hatırlayın: Bunlar, münhasıran "("ticaret veya iş") veya federal bölgesel veya

"işlevlerinin performansı bir halka açık

ofis

araçsal kökenli. Şimdi bir anlam kazandı.

Talepte bulunanın iddialarını destekleyen meşru gerekli bilgi, herhangi bir tahmin veya risk içermeyen onların kendi statü bilgisidir - çünkü meşru talepte bulunan kişi federal hükümetin bir temsilcisidir. Yalnızca federal hükümetin bir temsilcisinin veya federal hükümetin özel yargı yetkisi altında faaliyet gösteren ödeyicinin bir beyanname vermesi gerekir - ve aynı nitelik nedeniyle, böyle bir kaynaktan yapılan ödemeler "gelir" ve alacaklı tarafından itiraz edilemez . Başka hiç kimsenin W-9'un sunulmasını yardır talep eden bir işi yok.

Bu arada, bazıları W-9 sertifikasının bir kişiyi koruduğu %30 "yedek stopaj"ın ne olduğunu merak ediyor olabilir. Cevabı tam da şimdi beklediğimiz yerde buluyoruz:

1441. Mukim olmayan yabancılar üzerinden vergi stopajı

(a) Genel kural

(c) bendinde aksi belirtilmedikçe, her ne sıfatla hareket ederse etsin (kiracı kişiler veya gayrimenkul veya iş verenlerin [illegible] Birleşik Devletleri dahil) kontrolü, [illegible] (b) alt bölümünde belirtilen gelir kalemlerinden, brüt gelir oluşturduğu ölçüde, [illegible] Birleşik Devletler'deki [illegible] elden çıkarılması veya Sekreter tarafından bölüm 874'te belirtilen düzenlemelerde aksi belirtilmedikçe, bu tür kalemlerin yüzde 30'una eşit vergi alıkoyar,

eşittir

San. 1442. Yabancı şirketlere vergi stopajı

(a) Genel kural

Bu alt başlık kapsamında vergilendirmeye tabi yabancı kuruluşlarda vergi kesintisi ve tevkifatı yapılır.

kaynağında aynı şekilde ve aynı şekilde

1441. maddede belirtilen gelir kalemleri, bunun yüzde 30'una eşit bir vergidir.

*****

Sosyal güvenlik numarası gibi bir "vergi kimlik numarası"nın verilmesi veya belirli formların uygulanması, kişinin kendi statüsüne veya numara veya formun içinde bulunduğu davranış veya koşullara ilişkin zımni bir beyan anlamına gelir. Kullanılan. Örneğin, bir "ABD kişisi" tarafından kullanılması amaçlanan bir belgeyi imzalarsa,

"Birleşik Devletler"in vatandaşı veya mukimi olduğunu kasten beyan ettiği varsayılır, çünkü bu terim kanunda dar bir şekilde tanımlanmıştır. Benzer şekilde, yalnızca hakkında bilgi verilmesi gereken biri tarafından verilmesi gereken bir kimlik numarası verilirse, kişi kendisi ve/veya makbuzları için de belirli bir yasal statü benimsiyor demektir - bu, kendi başına oldukça nadir bir statüdür. uygulama, az önce sahip olduğumuz gibi
görülen.

Her iki durumda da, ilgili faaliyetler veya makbuzlar, aslında tamamen ayrıcalıksız (ve dolayısıyla vergiden muaf) bir karaktere sahip olabilen, yasal olarak, ayrıcalık veya yetki yetersizliğinin bir sonucu olarak vergilendirilebilir olarak renklendirilir. Bu varsayımlar için destek oluşturmak, herhangi bir "ticaret veya iş" ile tamamen bağlantısı olmayan özel tarafları ve bankaları W-9'ların sunulmasını teşvik etmek için planın teşvik edilmesinin arkasındaki ana amaçlardan biridir.

Yine de, bu formların kullanımını teşvik etmenin birincil nedeninin, henüz bunu yapmamış kişileri numara almaya ve böylece kendilerini plana duyurmaya ikna etmek olduğundan şüpheleniyorum; ve bir "ABD insanı" olduklarını belgelemek. Bu yapıldıktan sonra, onlara yasaya tabi olarak muamele etmek için bir gerekçe yaratılır ve daha da önemlisi, bu statü daha sonra, imtiyaz lehtarları olarak ÖDEME YAPTIKLARINA karşı kullanılacaktır. Gelecekte, her ikisinin de makbuz ve ödemelerinin "gelir" olarak ele alınmasının gerekçelendirilmesine güvenilecektir.

"ABD vatandaşı" olmayan ancak W-9'un sunulması konusunda inatçı bir ısrarla karşı karşıya kalan biri, ilgili satırı "Pennsylvania vatandaşıyım" gibi doğru bir beyanla değiştirdikten sonra, belki de buna uymayı düşünebilir. ya da doğru olan her neyse); ve aşağıdaki gibi dil ekleme:

> "Bu aracı yalnızca, adı geçen kuruluşa yapılan ödemelerin stopaja tabi olmadığına dair inancımı beyan etmek için sundum. Hiçbir beyan, kabul veya

> başka herhangi bir konuyla ilgili sonuç, bu şekilde varsayılmalı veya anlaşılmalıdır. Herhangi bir yasa veya doktrin beni bu belgeyi sunmaktan ve/veya bu belgeyi bu şekilde sınırlamaktan alıkoyuyorsa veya bunlardan herhangi birini yaptığım için bana herhangi bir sakatlık veya yük getiriyorsa, bu belge iptal, hükümsüz ve hükümsüzdür."

Talepte bulunan tüzel kişinin enstrümanı kendisinin doldurmasını zorunlu kılmak (buna daha sonra 'Seni Isıran Eli Beslemek' bölümünde tartışacağız) başka bir seçenek olabilir.

Ama daha iyi yol, eşit derecede inatçı ısrardır. W-9 veya başka herhangi bir yasal belge ile ilgili uyumun gerçekte 'hiçbir koşulda' olamayacağına dair kesin bilgiyle bilgilendirilen yasal muamele. Birleşik Dev[illegible] gibi:

> "Birey anayasal hakları üzerinde durabilir vatandaş. Özelini kendi soru[illegible] almaz. toprak[illegible] olarak alınabilir."

Yalanlar, Lanet olası Yalanlar ve W-2'ler

6109. maddeye ilişkin düzenlemeler, Numaraları Tanımlama kanunun yabancı stopaj hükümlerinden daha fazlasını ele almaktadır; ayrıca yanlış yönetilen "gelir" vergilerinin kurbanlarına karşı kullanılan diğer iki "W" ile de bağlantıları var - W-2'ler ve W-4'ler. Bunlar, vergi kanununun "istihdam" stopaj hükümlerinin kilit unsurları olup, bunlar tarafından ve hakkında usulüne uygun olarak kullanılır.

"Birleşik Devletler'in bir memuru, çalışanı ya da seçilmiş yetkilisi devletler, a Devlet veya onun herhangi bir siyasi alt bölümü veya Bölge, yukarıdakilerden herhangi biri veya daha fazlası Columbia veya herhangi bir kurum veya kuruluş federal yetkililerin yanı sıra kontrol edilen veya oluşturulan şirketler veya federal mülk veya bölgelerde çalışanlar.

W-9'da olduğu gibi, özel sektör aktörleri düzgün çalışmıyor bu hükümlere tabi olan kişiler kandırılır, yozlaştırılır ve kendilerine ve başkalarına karşı sahte kanıtlar oluşturmak için bu formları kullanmaya teşvik edilirler ve bu deliller daha sonra IRS tarafından bu tür aktörler için zayıf bir yasal statü ve makbuzları üzerinde bir hak iddiası tesis etmek için güvenilecektir. Özellikle[2] W-2 ve W-4'e bakacağız, ancak önce "istihdam" ile ilgili gereksinimler nadir görülen bir ince noktayı temsil ediyor. Tanımlama Numarası vergi planını savunan aldatma ağında ve kısa bir oyalanmaya değer.

'Gerçeği Saklamak'ta tartıştığımız "ücreti" almayı seçen herkesin bir numarası olmalı ve bunu "işverenine" vermelidir. 301.6109-l(b)'nin bu tür "çalışanları" sadece kendileri için belirli bir dizi düzenlemeye yönlendiren bir kısmı vardır:

> 301.6109-l(b)(l) ABD Kişileri.
>
> ··· Özellikle çalışanların sosyal güvenlik numaralarına ilişkin görevleri ile ilgili hükümler için bu bölüm [illegible] yla ilgili olarak özellikle işverenlerin göreviyle [illegible] si bakın.

Atıfta bulunulan düzenlemeler, 6011 numaralı bölüme uygundur:

> Bölüm 6011
>
> (b) Mükellefin Kimliği Sekreter, 21. bölüm veya 24. bölüm [illegible] ilgili olarak bu tür bilgileri talep etme yetkisine sah[illegible] ı için gerekli veya yararlıdır.

İlgili düzenlemelerin ilk grubu, diğer şeylerin yanı sıra, "işverenlerin" W-2'lerle bağlantılı olarak kimlik numaralarını güvenceye almalarını ve kullanmalarını şart koşmaktadır, ancak bu hükümler bu tartışmayla ilgili değildir. İkinci set adresleri "çalışanlar" tarafından sayıların kullanımı ve bunlar. Söyledikleri şu:

> 31.6011(b)-2 Çalışanların hesap numaraları.

(a) Başvuru şartı - (1) Genel olarak -

(ii) 1 Kasım 1962'de veya sonrasında. 31 Ekim 1962'den sonra herhangi bir günde istihdam edilen her çalışan [illegible] veya

3402. madde uyarınca ücretlerden gelir vergisi stopajına tabi olan ancak o günden önce ne bir hesap numarası aldı ne de yaptı bu nedenle başvuru, Form üzerinde bir başvuru yapacaktır. [a için SS-5 sosyal Güvenlik] hesap numarası.

(3) Çalışan tarafından işverene hesap numarası verilmesi. tarafından bir hesap numarası verilmesi ile ilgili ek hükümler için § 31.6109-1'e bakınız.

işçi işverenine.

31.6109-1'deki ek hükümlere birazdan bakacağız, ancak öncelikle bu düzenlemeye göre, "ücret" veya stopaja tabi istihdam edilen her "çalışan" için bir SS numarasının GEREKLİ olduğuna dikkat edin. (Bunun üzerinde durmadan, "çalışan", IRS'nin sizin düşünmenizi istediği şey anlamına geliyorsa, yukarıdaki (ii) paragrafında sadece şunu söylerdiyse, bu tür niteleyicilerin kullanılmasının tek başına bu noktayı belirtmek için yeterli olduğunu gözlemleyeceğim," Üzerinde çalışan her çalışan 31 Ekim 1962'den sonraki herhangi bir gün, ne bir hesap numarası güvence altına aldı ne de başvuruda bulundu, bu nedenle bir hesap numarası için Form SS-5'te başvuruda bulunacaktır." Ama oku üzerinde...)

Şimdi Sosyal Güvenlik Kurumu'nun sahip olduğu şeye bakın. sosyal güvenlik numarasına sahip olmak ve çalışmak hakkında şunları söylemek:

> "Sosyal Güvenlik Yasası, Amerika Birleşik Devletleri'nde yaşayan veya çalışan her kişiye sahip olmalı ve bir SSN'ye sadece sahip olmak amacıyla bir SSN gerektiriyor mu? Ancak, birisi SSN'siz çalışıyorsa, biz

gerçekleştirilen iş için kazançları uygun şekilde kredilendiremez."

(Bunun göründüğü bir mektubun taranması için eke bakın).

301.6109-1'deki ek hükümler şunlardır: daha önce atıfta bulunduğumuz:

301.6109-1 Numaraları Tanımlama

(d) alma (1) a vergi mükellefi kimlik numarası—Sosyal güvenlik

yardım amacıyla Sosyal güvenlik programından numarası veya kimlik kartı".

bu bölümün (b) bendinin böyle bir ibaresini vermek gerekiyorsa güvenlik numarası sosyal göre [ya 'W-9'larda...' tartışıldığı gibi yabancı bir kuruluş olarak veya yukarıda ana hatlarıyla belirtildiği gibi "istihdam" ile bağlantılı olarak].

Açıkçası, yasa bize birinin ihtiyacı olmadığını söylüyor. işçi olmak (ve bunun için ödeme almak) için bir sayı, ancak kişinin "çalışan" olması veya "ücret" alması için bir numaraya ihtiyacı var—çünkü ikisi farklı şeyler.

(Bu arada, sadece sahip olmak a Sosyal Güvenlik numarası kişiyi bir "vergi mükellefi" veya "çalışan". Özel Güvenlik sadece bir niteliklere sahip sosyal refah programı gerekliliktir - bu durumda, Gerçeği Saklamak'ta incelediğimiz özel "ücret" vergisi ile on yıl boyunca vergilendirilmek.

Bir Sosyal Güvenlik numarası, basitçe, bu tür niteliklerin kaydedildiği bir kasaba numarasıdır olarak kalan böyle bir durumda bile kişi özel

kişi daha sonra özel sektör işine girer. böyle bir İle numara bir kişiyi aa için sorumlu kılmaz vergi elde etmiş ve dolayısıyla İç Gelir Kanunu hükümlerine tabi

"vergi mükellefi" tanımlandı, artık

edinmiş olmaktan a ehliyet, sadece yürürken dönüş sinyallerinin kullanımıyla ilgili yasalara tabi olmanızı sağlar.)

Tamam, W-2'lere...

Birisi "ücret" için çalışmaya başladığında, "Birleşik Devletler hükümeti altındaki ya da onun istihdamında bulunan tüm veznedarların ve tüm ödeme memurlarında başka kişilere ödeme yaparken veya bu memurların hesaplarını düzenleyip düzeltirken görevi olacaktır. ve şahıslar, yukarıda belirtilen yüzde üç oranındaki vergiyi kesintiye uğratmak ve tevkif etmekle ve aynı zamanda bu kesintinin miktarını belirtmek veya yapıldığı memur veya kişi yükümlüdürler. sertifika bir

dairesine iletilecektir. İç Gelirler Komiseri ve iç görevlerin bir parçası olarak girdi;... "Madde 86, Gelir Yasası 1862.

Bölümün atıfta bulunduğu sertifika şu anda Form W-2 olarak bilinmektedir. W-2'lerin çıkarılacağı kod diline bakalım (en son stopajın yeniden yürürlüğe girdiği 1943 tarihli Cari Ödeme Vergisi Yasası'ndan alınmıştır):

San. 6051. - Çalışanlar için makbuzlar (a)

Gereklilik Her kişi gerekli -'den kesinti ve stopaj çalışan birden a bölüm 3101 veya 3402 kapsamındaki vergi veya fazla stopaj muafiyeti talep etmemiş olsaydı, 3402 ((n) bendi dikkate alınmaksızın belirlenir) uyarınca vergi kesintisi yapması ve stopaj yapması gereken bir çalışan veya

ödeme yapan ticaret veya işletme bir

nakit dışında herhangi bir ortamda ödenen bu ücretin nakit değeri de dahil olmak üzere bu tarihte her çalışana yazılı,

aşağıdakileri gösteriyor:

(1) bu kişinin adı, (2) çalışanın adı (ve 3121(a) maddesinde tanımlanan sosyal güvenlik hesap numarası),

(3) 3401(a) maddesinde tanımlanan toplam ücret tutarı ,

(4) 3402. madde uyarınca vergi olarak kesilen ve mahsup edilen toplam tutar, (5) 3121(a) maddesinde tanımlanan maaşların toplam tutarı,

(6) 3101. madde uyarınca vergi olarak kesilen ve mahsup edilen toplam tutar, (d)

Beyanlar, bu bölüm uyarınca yönetmeliklere uygun olarak yapılan herhangi bir beyanın bir nüshasına bilgi iadelerini oluşturur, Bu durumda "ücretler", Sec. 3401(a)'da tanımlanan ücretler" "bir memur, Devlet veya

Hatırlayın ki

münhasıran ödenen ücretten oluşur

Amerika Birleşik Devletleri çalışanı veya seçilmiş a

yetkilisi, herhangi bir siyasi alt bölümü veya Columbia Bölgesi veya yukarıdakilerden herhangi birinin veya daha fazlasının herhangi bir ajansı veya aracılığı". 3401(c)'de

"veya, [federal] Hatırlamak

münhasıran Birleşik Devletler veya Birleşik Devletler'in münhasır yargı yetkisi altındaki topraklarda ikamet eden bir şirket tarafından ödenenler.

W-2 sertifikasının sınırlı uygulamasının değişmediği açıktır. "Çalışanlara" "gelir" ödemesini beyan etmek için kullanılan bir belgeydi ve bugün de kullanılan belgedir.

"Ticaret veya işle uğraşan her işveren", "bir kamu kurumu".

1099'un benzer şekilde kendileri için çalışan özel sektör kişilerine karşı kullanılması gibi, birçok dava özel sektör çalışanlarına karşı bu yönde hatalı iddialarda bulunmak için kullanılıyor.

Bir W-2 (veya 1099) iletildiğinde, yasal olarak dürüst ve doğru olduğu varsayılır. W-2'ler söz konusu olduğunda yalan yere yemin etme cezası altında imzalanmış bir yeminli beyan veya 1099 söz konusu olduğunda iyi niyet ve durum tespiti gerekliliklerine ve risklerine tabi bir sunumdur.

Oluşturulduktan sonra, böyle bir belgede tanımlanan alacaklının vergiye tabi gelir elde ettiği varsayılacaktır. İletilen belgelerin iddialarını onaylayana ve buna göre ödeme yapana veya iddiaları yanlış veya yanlış olarak çürütene kadar IRS'nin ünlü olduğu tüm kötü muameleye tabi olacaklar. Hatalı bir belgeyi veren,

ayrıca hükümetin bazı kötü muamelelerine açıktır, ancak yalnızca dolambaçlı bir şekilde, bir haksız fiil ve/veya suç işlemeye yanlış yönlendirilerek, tamamen kendi başlarına ve yasanın açık dilini hiçe sayarak. Cezalar potansiyel olarak oldukça ağırdır.

Burada, dilin sıralandığı seçimler W-2 ve W Formları Talimatlarında ihraççının yükümlülükleri 3 (W-2'lerin IRS'ye iletildiği belge), 2002 baskısı (vurgu orijinalindedir):

> Cezalar Aşağıdaki cezalar genellikle geçerlidir kişiye Form W-2'yi dosyalamak için gereklidir. Cezalar kağıt için geçerlidir dosyalayıcıların yanı sıra ile manyetik medya/elektronik dosyalayıcılar.
>
> !
>
> kullanımı raporlama acentesi veya diğer üçüncü taraf bordro hizmeti sağlayıcısı, bir işvereni, Form W-2'nin çalışanlara sunulmasından sorumlu olduğundan dosyalanmaması doğru ve zamanında sağlanmaması
>
> **Son tarihe kadar doğru bilgi iadelerinin yapılmaması.**

başarısız olursan dosyalamak a son tarihe kadar W-2 Formunu düzeltin ve makul bir sebep gösteremezseniz, bir

ceza. Aşağıdaki durumlarda ceza uygulanır:

- Form W-2'de yanlış bilgi içermesi,

Ceza miktarı, doğru Form W-2'yi ne zaman doldurduğunuza bağlıdır. Ceza:

- 30 gün içinde doğru bir şekilde dosyalamanız halinde W-2 Formu başına 15 ABD Doları [illegible]

dosyalanmışsa, W-2 Formu başına 50$ Gerekli [illegible] Formlar W-2 [illegible]

ceza yılda 250.000 ABD Doları (küçük işletmeler için 100.000 ABD Doları). !

-

-

Düzeltme [illegible] herhangi bir [illegible] başına 50 ABD doları [illegible]

iade edilir. ceza, cezanın istisnasıdır. Aşağıdakiler istisnalardır

için başarısızlık dosyası cezası:

İhmal etmemek ve makul sebeplerden kaynaklandığını olarak gösterebileceğiniz herhangi bir kusur için ceza uygulanmaz. kasıtlı

Genel olarak, başarısızlığınızın kontrolünüz dışındaki bir olaydan veya önemli hafifletici faktörlerden kaynaklandığını [illegible] başarısızlıktan gösterebilmelisiniz. 2 adım attı.

sorumlu bir şekilde ve

Önemsiz bir hata veya ihmal, başarısızlık değildir, düşünülmüş bir doğru bilgi içerir. ile

Asla önemsiz olmayan hatalar ve ihmaller

aşağıdakilerle ilgilidir:

c. Herhangi bir para miktarı.

Dosyalama gereksinimlerinin kasıtlı olarak göz ardı edilmesi. Eğer

Form W-2'yi düzeltmek için herhangi bir başarısızlık dosyası,

dosyalama veya doğru bilgilerin kasıtlı olarak göz ardı edilmesi

Gereksinimler, ceza maksimum ceza Form W-2 başına en az 100$

olmadan.

Alacaklı beyanlarının doğru verilmemesi. Eğer sen

doğru alacaklı beyanlarını (Form W-2) sağlayamamak

çalışanlarınız ve makul sebep gösteremezsiniz,

ve beyanı sağlayamayabilirsiniz size tabi olabilir ceza. Ceza uygulanırsa

31 Ocak, başarısızsın

beyan etmek üzerinde eksik veya yanlış bilgi eklemek gösterilmesi gereken tüm bilgileri içerir.

Beyan. Penaltı ne zaman olursa olsun, ifade başına 50 ABD dolarıdır.

ile birlikte doğru ifade verilmiştir. a maksimum

Yılda 100.000 dolar.

Ağustos'a kadar beyan edilir. Teçhizat için azalmaz Ceza 1 a doğru

İstisna. Önemsiz bir hata veya ihmal,

doğru bilgi içermediği kabul edilir. Bir

önemsiz hata veya ihmal makul olarak olamaz

alacaklıyı zamanında engellemesi veya engellemesi beklenen

doğru bilgileri almak ve bunu kendisine veya

onun gelir vergisi beyannamesi veya başka bir şekilde

kullanım amacınailişkin açıklama.

Asla olmayan hatalar ve eksiklikler

önemsiz olanlar şunlarla ilgilidir:

1. A

dolar miktarı, Kasıtlı ihmal alacaklı beyanı

Gereksinimler.

Bir çalışana (FormW-2) a doğru alacaklı beyanı

sağlanmaması, kasıtlı olarak

beyan verme gerekliliklerinin dikkate alınmaması doğru alacaklı

durumunda, ceza Form W-2 başına en az 100$'dır.

maksimum ceza olmadan.

Form W-2'nin hileli olarak doldurulması nedeniyle sivil tazminat. İddianızı başka bir a ödemeler için sahte Form W-2 kişiye kasten bildirirseniz, o kişi size tazminat davası açabilir. ödemek zorunda kalabilirsiniz 5.000 $ veya daha fazla. [IRC bölüm 7434] uyarınca

Hatalı 1099'lar ve W-2'ler için geçerli olan bölüm 7434'ün dili aşağıdadır:

> San. 7434. - Hileli dosyalama için sivil tazminat bilgi döner
>
> (a) Genel olarak
>
> Herhangi bir kişi, başka bir sahte bilgi bir kişiye yapıldığı iddia edilen ödemelerle ilgili olarak kasten dava açarsa, söz konusu kişi tazminat davası açabilir. bir sivil
>
> dönüş.
>
> (b) hasarlar
>
> (a) bendi uyarınca açılan herhangi bir davada, davalının sorumluluğu 5.000 ABD Doları veya (1) bu dosyalama üzerine daha büyük olanına eşit -
>
> hileli dosyalamanın yaklaşık sonucu olarak davacı a tarafından maruz kalınan herhangi bir fiili zarar bilgi dönüşü (buna atfedilebilen tüm maliyetler dahil) (2) olarak belirtilen eksikliklerin a böyle bir dosyalamanın sonucu), giderilmesi eylemin maliyeti ve
>
> (3) mahkemenin takdirine bağlı olarak, makul avukat ücretleri.

W-2 ceza hükümleri tartışmalı bir şekilde Ey eğitimli "kişi, dosya formu W-2" (bilinen ile okuyucu, uzman bir 'kişi' olmak için size baş vurunuz), en önemli olanı, ilgili son paragraftır.

bölüm 7434, başka bir kişiye yapılan ödemeleri iddia eden sahte bir bilgi beyannamesi vermek için listelenen alacaklıya karşı hukuki sorumluluk. Aynı zamanda en sanatsal olanıdır. Plan, özel bir şirketi, çalışanlarına ve yüklenicilerine bir kamu görevinin yürütülmesiyle bağlantılı olarak ödeme alacaklarını yanlış bir şekilde beyan ederek bu formları doldurmaları ZORUNLU olduğu inancına sokmak için akıl almaz derecede karmaşık önlemler alır ve sonra sessizce kabul eder ki, eğer böyle yaparlarsa, mağdur taraflarca dava edilebilirler.

Bu ceza ihtarının unsurunu bu sonuncunun karakteri açıkça anlayın. Burada muhatap olan kişinin değil, adı adına yapılan geçen kişinin yanlış iddialarda üzerine yapılan ödemeler ödemeler bulunmasıdır. Başka bir deyişle, bu bildirim, ödeme yaptığını iddia eden bir şirket tarafından bir form doldurulmasını ifade eder. "3401 veya 3121'de tanımlanan ücretler" veya "ticaret veya iş" içinde "kazançlar, karlar veya gelirler" kursu bir a aslında yapmadıkları zaman kişi. hakkında yanlış iddialarda bulunan bir şirketne kadar vergi kesip ödediklerini birisi adına IRS hükümete verilen cevaplar yukarıda listelenen diğer cezalar yoluyla hata (ve muhtemelen yalan yere yemin için de). Para stopaj şirketi tarafından hiçbir zaman ödenmemiş olsa bile, işçiye her zaman 31. madde uyarınca vergi olarak mahsup edilir ve bu tür tutarlara ilişkin sorumluluk, 3403. madde uyarınca şirkete aittir.

Bir işçi veya yükleniciye karşı yasal 7434 yükümlülüğü Sahte bir W-2 veya 1099'un kime sunulduğuna ilişkin olarak, tüm paranın uygunsuz bir şekilde alıkonulması ve elbette herhangi bir işlem masrafı için aynı kişiye karşı genel hukuk sorumluluğuna ek olarak bir risktir; ve birçok sendika devleti kanunu kapsamında sağlanan, maaştan yetkisiz kesintiler yapılması için yasaların öngördüğü diğer cezalar. Ayrıca, bir kamu görevinin ifasıyla meşgulmüş gibi davranmak gibi, federal bir yetkili veya çalışanın kimliğine bürünmek.

ofis ve buna göre kişinin "çalışanlarından" stopaj, bir 18 USC 912 uyarınca ağır suç:

> San. 912. - Amerika Birleşik Devletleri memuru veya çalışanı Yanlış bir şekilde bir memur olduğunu varsaya [illegible] veya onun herhangi bir departmanının, kurumun [illegible] hareket eden veya bu tür iddialı karakterde taleplerde bulunan veya herhangi bir para, kağıt, be [illegible]

Tüm bu riskleri üstlenen özel şirketin hukuka tamamen aşina olduğu ve yaptığı işi tamamen kendi başına yaptığı varsayılmaktadır. Daha önce de belirttiğimiz gibi, hükümet ve onun kurumları, yasa dışılığı emretmek konusunda çizgiyi aşmamaya özen gösteriyorlar - özel yanlış anlamanın, yetersiz profesyonel yardımın ve yasalara aykırı hareket etme konusundaki kalıcı, derinlere yerleşmiş ve sık sık sulanan korkunun genel olarak tatmin edici sonuçlarıyla yetiniyorlar. geniş çapta haydut olarak tanınan ve tehlikeli ajansın istediği şey.

Bu elbette vergi toplama motorunun kayıtsız olduğu anlamına gelmiyor. Sürece katkıda bulunan anlayış hatalarını desteklemek için önemli ve karmaşık önlemler alınır. Bunların arasında her zaman varsayımsal olarak tüm işçilerden "çalışanlar" olarak söz edilir. İstenirse, IRS veya sektördeki müttefikleri her zaman "Tüm çalışanlar stopaja tabidir" beyan edeceklerdir. Kişisel imza veya yemin gibi yanlışlıkların sorumluluk riski taşıdığı durumlarda, "çalışan" tanımına ilişkin niteleyiciyi eklemeden böyle bir açıklama yapmazlar. Bu kurumla çok fazla temas kurma fırsatınız varsa, ASLA "Tüm çalışanlar stopaja tabidir" veya "Sizin için çalışan herkes stopaja tabidir" (soru soran kişi herhangi bir iş yapmadığı sürece) demeyeceklerini fark edeceksiniz. bir "ticaret veya iş", elbette).

Kodu Kırmak

Kötü niyetli bir "İlk kim var?" şüphe duymayanlarla rutin: "İşçilerimden alıkoymak zorunda mıyım?" "Onlar sizin çalışanlarınız mı?" "Ah, sanırım öyle..." "Öyleyse onlardan uzak durmalısın!"

IRS'den işletmelere gönderilen iletişimler (ve işçiler) her zaman yanıltmak için inşa edilecektir. Bunun en korkunç ve zararlı örneği, ajansın bir mahkeme emri olmadan işçi ödemesinin bir kısmını göndererek bir şirketi hırsızlık yoluyla dönüştürme işlemine dahil etmeye çalıştığı Form 688-W Vergi Bildirimi'dir. böyle yaparak. Bu form, hedefine tekrar tekrar rıza ile anlaşmaya davet eden bir "çalışan" olarak atıfta bulunmakla kalmaz, aynı zamanda IRC'nin Levy ve Distraint ile ilgili 6331. nöbet. Ancak dikkatli bir gözlemci, alıntıların o bölümün (b) alt paragrafıyla başladığını fark edecektir.

(b) Mülkün haczi ve satışı Bu başlıkta kullanıldığı şekliyle "vergi" terimi, herhangi bir şekilde haciz ve haciz yetkisini içermek için mülk(ler) bendinde aksi belirtilmedikçe, yükümlülükler için a vergi uzayacak

Hangi durumda Sekreter herhangi bir durumda mülkiyet veya mülkiyet haklarına haciz koyabilir, bu tür mülkiyete veya mülkiyet haklarına (aynı veya kişisel, maddi veya maddi olmayan) el koyabilir ve satabilir.

İşte kasıtlı olarak bırakılan (a) bendi

dışarı:

(a) yetkisi Sekreter - Herhangi bir vergi borcunu ödemekle yükümlü olan herhangi bir kişi, bildirim ve talepten sonraki 10 gün içinde ödemeyi ihmal eder veya reddederse

Sekreter, bu tür vergileri (ve bu tür vergi için) tüm mülk ve mülkiyet haklarını (bu tür vergiler hariç) toplar.

üzerine

> Bu maddede belirtilen hacizlere ait bölüm 6334) kapsamında muaf veya bu tür bir verginin ödenmesi için bir tutulan mülk bölümün bulunduğu kişi. Amer Birleşik Devletleri, Columbia Bölgesi veya Amerika Birleşik Devletleri veya Columbia Bölgesi'nin herhangi bir memurunun, çalışanının veya seçilmiş yetkilisinin veya maaş tahakkuk maaşları üzerinden vergi alınabilir veya seçilmiş yetkilinin işvereni (bölüm 3401(d)'de tanımlandığı gibi).
>
> bir bildirim
>
> Sekreter bu tür vergilerin a olduğunu bulmak tahsilatını tehlikeye sokarsa, ihbar ve Söz konusu verginin derhal ödenmesi için Sekretertarafından yapılabilir ve söz konusu verginin ödenmemesi veya ödenmemesi durumunda, bakılmaksızın yasal olarak tahsilatı bu bölümde belirtilen 10 olacaktır. (Vurgu günlük süreye kadar katma).

Bir özel sektör şirketine gönderilen Vergi Levhası gibi belgeler "İş birliğiniz için teşekkür ederiz" ile bitiyor ve bunu kastediyor. Bir özel sektör şirketinin iş birliği olmadan, başkalarının kanunsuz olarak talep ettiği parayı alıkoyma ve/veya gönderme VE dava ve olası cezai suçlamalar için tüm yasal riskleri kabul etme olmadan, IRS hiçbir zaman ayrıcalıksız, özel sektör bir kuruş görmeyecektir. Ve asla unutmayalım, Kongre onları oldukça iyi maaşlı (alışverişten finanse edilen) işleriyle kurdu, ancak ellerine geçen her kuruşu getirmekten başka bir amaç için değil.

W-4's- Kör, Bir Primrose'dan Köre Önderlik Ediyor Yol

Uygulandığı şekliyle gelir vergisinin özü, dolandırıcılık, saf ve basit. Bu, "yapıcı dolandırıcılık" olarak bilinen şeydir, yani açık ve net bir suça yönelik dumanlı bir silahı kolayca tespit etmek mümkün olmasa da, yine de plan tarafından gerçekleştirilen şey, bir mağdurun kaybı ve bir yararlanıcının kazancıdır. Yine de, planın failleri savunma amaçlı inkar edilebilirliklerini koruyorlar çünkü yasa verginin gönüllü niteliği hakkındaki gerçeği içeriyor - zahmete giren herkes bunu kendisi okuyabilir. Ancak, ucuz olması nedeniyle, plan, kurbanlarının çoğuna, bu belaya girme olasılıklarının en az olduğu, kendi eylemlerinin yasal sonuçlarını veya hükümetin tabi olduğu sınırlamaları anladıkları koşullar altında kendini tanıtıyor. , ya da yasal olarak ele alınması konusunda ısrar edin.

Ayrıca, bu giriş, fiilen, tipik olarak planın zıddı olarak kandırılan veya sindirilen bir üçüncü şahsın - özel bir işletmenin - ofisleri aracılığıyla gerçekleştirilir. Sonuç olarak, yasal sorumluluk bu üçüncü kişiye düşer.

programdaki ana aktörlerden ziyade taraftır. Peki
Bunu bir sonraki bölümde daha fazla tartışın.

"Gelir" vergisi planının ilk tadı geliyor

çoğu insan hassas bir yaşta ve savunmasız bir durumdayken, W-4 adı verilen küçük masum görünümlü bir form olarak, onlara ilk gerçek işlerini güvence altına alma konusundaki güçlü arzuyu tatmin etmenin bir ön koşulu olarak sunuldu. Bu süreçle ilgili her şey yeni ve gizemli olmakla kalmaz, aynı zamanda gerçekten nadir bulunan 16 ya da 18 yaşındaki bir çocuk, bu formu doldurmak için gerçekçi bir şekilde verilen talimatları sorgulamayı düşünür veya sorgulamaya cesaret edebilir. "Çalışanlar Stopaj Ödeneği Belgesi", işe başlamak için.

İmzaladıklarını okuma zahmetine bile katlanamayan birkaç kişi, forma eşlik eden bu özenle seçilmiş dili bulacak ve şunları açıklayacaktı:

Amaç. İşvereninizin maaşınızdan doğru Federal gelir vergisini kesebilmesi için W-4 Formunu doldurun.
Vergi durumunuz değişebileceğinden,
stopajınızı her yıl yeniden yapılandırın. ile
ve,

Gizlilik Yasası ve Evrak Azaltma Yasası Bildirimi. Bu formdaki bilgileri Amerika Birleşik Devletleri İç Gelir yasalarını uygulamak için istiyoruz. İç Gelir Kanunu, bu bilgileri 3402(f)(2)(A) ve 6109 bölümleri ve bunların düzenlemeleri kapsamında gereklidir.

Başarısızlık, uygun şekilde doldurulmuş form sonuçlanacaktır sizin muamele görmenizi sağlar gibi a stopaj ödeneği talep etmeyen tek kişi; dolandırıcılık amaçlı bilgi vermek ayrıca cezalara tabi olmanıza neden olabilir.

Her nasılsa, 3402(f)(2)(A) ve 6109 numaralı bölümlerin dili formdan çıkarılmıştır. Son ikisinde 6109'a detaylı baktık

bölümler; 3402(f)(2)(A)'nın dili şudur:

San. 3402. - Kaynakta tahsil edilen gelir vergisi

(f)...

(2) Muafiyet sertifikaları

(A) İşe başlarken

tarihinde veya öncesinde

bir iş verende işe başlama, işçi

İşverene, iddia ettiği stopaja

muafiyeti sayısına ilişkin imzalı stopaj

muafiyeti belgesi verir;

olduğu sayıyı aşmak

başlıklı.

Bu metindeki anahtar terimlerin tanımlarını bir kez daha hatırlayın.
bölüm ('Gerçeği Saklamak' bölümünde ayrıntılı olarak tartışılmıştır):

(c)

Çalışan Amaçlar için Bu bölümün "çalışan" terimi

bir memuru, çalışanı veya seçilmiş bir yetkiliyi içerir.

Amerika Birleşik Devletleri, bir Eyalet veya onun herhangi bir siyasi

alt bölümü veya Columbia Bölgesi veya herhangi bir veya daha herhangi bir kurumu veya ajansı

fazlası "Çalışan" terimi aynı zamanda bir şirketin yetkilisini de içerir.

(d)

İşveren Amaçlar için Bu bölümdeki "işveren" terimi

Bir bireyin, hangi nitelikte olursa olsun, adına herhangi bir

hizmet ifa ettiği veya ifa ettiği kişi, bu kişinin çalışanı olarak.

"Gelir" vergisiyle bağlantılı diğer pek çok şeyde olduğu gibi, bu form durumunda, herhangi bir icra şartının ve bunu yapmayı reddetmenin olumsuz sonuçlarının, federal ve "Eyalet" hükümetine uygulanmasında sınırlandırıldığı açıktır. münhasıran işçiler.

Yine de, bu noktayı yükselten gençlerin çoğunun, ilk işlerinin henüz teklif edildiği İnsan Kaynakları departmanında olduğunu söylemenin güvenli olduğunu düşünüyorum.

Kendilerini baş belası olarak etiketleyip tekrar kaldırıma çarparken bulmaları muhtemeldir. Bu, sabırsızca başarılı bir şekilde göz kamaştırılmadıkça, "Bak evlat, işçi olmak için imza atıyorsun, değil mi? Sana maaş ödenecek, değil mi? Kanun, maaş alan tüm çalışanların doldurması gerektiğini söylüyor. bu formlardan biri. Whaddayamean sen bir "çalışan" değilsin! Bak bakalım! Oh,... Neden kafanın karıştığını anlıyorum. Memurlar ve çalışanlar vb. yazdığını fark etmedin. Bu, kimin bir çalışan olduğu için işleri ve bir EM-PLOY-EE'yi de içerdiği anlamına gelir! içerir

başka kimse

anlayan var mı? dır-dir

Güven bana. Formu doldur.

Ve şu vergi protestocu kaçıklarla konuşmayı bırak."

Bu tür "gelir" vergi biçimlerinin çoğunda, ne

Buraya kadar söylenenlerin, en azından aracın özel sektör çalışanlarına uygulanabilirliği açısından konuyu yeterince kapsadığı söylendi ve kitabın bu bölümünü kısa tutabilirim.

W-4 biraz daha karmaşıktır, ancak belki de planın bu kadar bağımlı olduğu nadir, yasal olarak bilgili kedi pençesi işini yatıştırmak için. Böyle bir işletme, aksi takdirde, bir işçiyle imzaladığı sözleşmenin yükümlülüklerini yerine getirmenin bir koşulu olarak formu yasa dışı bir şekilde talep etmenin yasal sonuçlarından korkabilir veya federal bir görevli gibi davranmanın sonuçlarının farkında olabilir (tek W-4'ün gerekli olabileceği bir kuruluş), W-4 ile ilgili yasa, "güvenli liman" gibi görünen bir unsurla donatılmıştır. Bu unsur, 3402. maddenin (p)(3)(B) alt paragrafıdır. İşte (vurgu eklenerek):

San. 3402. - Kaynakta tahsil edilen gelir vergisi

(p) Gönüllü stopaj anlaşmaları

(3) Diğer gönüllü stopaj için yetki

Sekreter, stopaj öngören yönetmeliklerle yetkilendirilmiştir. ile

> (A) çalışan tarafından çalışanın işvereni için ifa edilen bir hizmetlere ilişkin ücretten (bağımsız olarak ve ile bu fıkra) ücret teşkil etmez,
>
> (B) Sekreterin, bu bölümdeki hükümler uyarınca uygun olması halinde stopaj yapılmasına karar verdiği diğer herhangi bir ödeme türünden, işveren ve çalışan veya bu tür bir ödemeyi yapan ve bu diğer kişi, stopaj. Bu tür bir anlaşma, Sekreter'in yönetmeliklerle öngörebileceği şekilde ve şekilde kararlaştırılacaktır . Bu bölümün amaçları (ve bağlı olarak ilgili bölüm F alt başlığının çoğu) bu tür bir anlaşmanın yapıldığına iş veren tarafından ücret veya diğer ödemeler, ücret olarak muamele görecektir. sözleşmenin yürürlükte olduğu süre içinde ödenir veya diğer ödemeler yapılır.
>
> (Hukukun bu hükmünün faydaları için minnettar olacağımız onlarcasını kolayca düşünebileceğimize emin değil mi?) ilgili diğer ödeme türleri

Bu hüküm sayesinde, gergin bir özel sektör şirketi, W-4'ü kabul ederken ve bir üçüncü tarafa para teslim ederken isteğe bağlı bir stopaj talebini kabul ettiğini düşündüğünü iddia edebileceğini varsayarak, planla hala iş birliği yapabilir. bir işçiye borçludur.

Bununla birlikte, 3402(p)(3)(B)'nin diline rağmen, Hazine Sekreteri, bir "kişi" ile başka bir "kişi" arasında herhangi bir özel "anlaşma" hayır "şekil veya tarz" sağlayan düzenlemeleri yayınlamıştır. 3402(p)(3)(A) uyarınca "çalışanlar" ve "iş verenler" arasındaki gönüllü stopaj anlaşmaları için bu tür sahip olmak düzenlemelerin birkaç sayfası. Bu nedenle, karakterizasyonu stopaja tabi olarak bir işçiye yapılan ödemeler, tamamen stopaja tabi olan işin yapılmasına ve riskine rağmen, tam tersi bir temennidir. Tüzüğün kötü yapılandırılmış dili, yalnızca düzenleyici bir yapıya uygun olarak bu müfredat dışı stopaj olasılığını sağlar - böyle bir yapıdan yoksun, sadece bir vasiyettir.

Belki biraz samimiyetsizce olsa da, bir işçi, bir işletmeyi dava etme veya kovuşturma sırasında, hırsızlıktan daha fazla veya daha az olmayan bir şey üzerinde, zorlama ve yanlış iddialara yanıt vermenin yanı sıra, kolayca ve inandırıcı bir şekilde iddia edebilir ve savunabilirdi. W-4'ün ancak işin işlerinin bu yönde olması durumunda aktif bir araç haline geleceğine dair makul varsayım nedeniyle, esasen, formu yürütmeye ikna edildiği otoriteye uydu.

ücretinin vergiye tabi bir faaliyetle etkin bir şekilde bağlantılı olmasına neden olur. Bunun yerine işletmenin özel sektöründen, vergiye tabi olmayan makbuzlardan alıkoyması tamamen kendi sorumluluğundadır.

Söylemeye gerek yok ve 3402(p)(3)(B)'ye rağmen, ödemelere bir "çalışana" ödenen "ücret"miş gibi davranılması, eğer fiilen özel bir kişiye ödeniyorsa, onları "gelire" dönüştürmez. sektör çalışanı. 24. Bölüm hiçbir şekilde vergi uygulamaz (ve F alt başlığı da yoktur)~ sadece stopaj sağlar. Hükümleri kapsamında tevkif edilen tutarlar, bildiğimiz gibi, özel sektör çalışmasına ilişkin ücretin açıkça hariç tutulduğu A alt başlığı hükümleri kapsamında mevcut bulunabilecek herhangi bir "gelir" vergisi yükümlülüğüne karşı alacaklandırılır.

(Yasanın geri ödemeler hakkında ne dediğine baktığımızda bu alanı daha sonra ayrıntılı olarak inceleyeceğiz.)

*****

Tamamlanması ve sunulması için olası gerekçeler W-4'ün imzalı bir "ücret"-ödenen-"çalışan" statüsü beyanı anlamına gelen bir kanıt haline geldiği gerçeğini değiştirmez. Bu form aracılığıyla mağdurun adına eserler, mağdura borçlu olduğu paranın bir kısmını alıkoymak ve yönlendirmek için bir gerekçe sağlamaz (aksi takdirde itiraz edildiğinde yasa dışıdır - mahkeme emri olmaması); aynı zamanda yıl sonunda ilgili bir W-2 yayınlamak için bir gerekçe. Bu da, IRS'ye, söz konusu kişinin bir hükümet "çalışanı" olduğunu varsaymak için bir mazeret sağlar ve bu nedenle ücreti, vergilerin yasal olarak talep edilebileceği "gelir"dir.

Şu anda başkaları için çalışan herkes bir W-4'ü uygunsuz bir şekilde göndermeye zorlanmış veya kandırılmış olarak, personel departmanına aşağıdaki gibi uygun şekilde ifade edilmiş bir belge sunarak formun temsil ettiği alıkoyma yetkisini geri çekmek isteyebilir:

TUTMA YETKİSİNİN FESHİ

(Şirket Adı) işbu belge ile tarafıma, (İşçi
Adı) sona erdiğini ve bu andan itibaren geri çekildiğini beyan ediyorum
tarih, (Bugünün Tarihi), her türlü yetkilendirme ve/veya
tazminatın herhangi bir kısmının tevkifatı için anlaşma
her ne şekilde olursa olsun verilen hizmetler için bana borçlu
ve/veya anlaşma iletilmiş, yürütülmüş veya
herhangi bir zamanda ima edilir.

"Çalışan" olmayan ve "işveren" olmayan bir kişi arasında stopaja ilişkin bir anlaşma düzenlenmediğinden veya gerekli olmadığından, herhangi bir zımni veya açık izni geri çekerek herhangi bir zamanda sözleşme sonlandırılabilir.

(Yeni bir iş yerinde baş vurmaya zorlananlar, www.losthorizons.com/appendix.htm adresinde verilen örneğe benzer bir sorumluluk reddi beyanı dikkate almalıdır. Bu arada, "Muafiyet" başvurusu yapmak ne uygun bir strateji ne de yasaldır. / W-4'lere ilişkin kanun hükümleri, o da dahil olmak üzere sadece "çalışanlar" için geçerlidir.'Muafiyet', "yükümlülüksüz" anlamına gelmez, "şartlı olarak serbest bırakılan veya yükümlülükten muaf tutulan" anlamına gelir.)

Sizi ısıran eli beslemek

> "Burada, adli bilgi olarak şunu belirtmeliyiz ki,
> çoğu avukatın vergi hukuku hakkında çok az bilgisi vardır."
> Bursten / ABD, 395 F 2d 976, 981 (5th Cir. 1968)

Son bölümde, W-2'leri yürütmek ve W-9'ların ve W 4'lerin yürütülmesini talep etmek gibi nihayetinde başkalarına yönelik olan planın çeşitli unsurlarını kolaylaştırmayı seçen özel sektör işletmelerinin, kendilerini erkenden tehlikeye attılar. Bunun nasıl yapıldığını tartışmak için zaman ayırmaya değer, çünkü işçileri "gelir" vergisinin kötü yönetimine tabi tutan neredeyse tek güç olarak suç ortağı olmalarına rağmen, bu tür işletmelerin kendileri (en azından başlangıçta) kurbandır ve değil. sadece sorumlu aktör olarak bürokratik ve cezai yaptırımların yanı sıra hukuk davalarına açıktır.

Örneğin, programa katılmaya özen gösteren tipik bir şirket, her işçinin ödediği ilk 7.000 ABD Doları üzerinden %13.85 oranında vergiye ve geri kalanın çoğu için %7.65 oranında vergiye tabidir. " ve "Gerçeği Saklamak" bölümünde tartıştığımız gibi, aksi takdirde yasal olarak sorumlu olmadığı federal "işsizlik" vergisi. Ayrıca, elbette, çok önemli bir maliyet var.

bu katılımla ilişkili idari giderlerin şekli.

Bir tahmine göre, Amerikalılar, ekonomiye yıllık maliyeti 600 milyar dolar olan 5,4 milyar saat harcıyorlar, sadece federal vergilerin evrak gereksinimlerini tamamlıyorlar (James L. Payne, "Mutsuz İade: 600 Milyar Dolarlık Vergi Yıkımı", Politika İnceleme, Kış 1992, s. 18-22). The Tax Foundation'ın Şubat 2002 tarihli "Vergi Uyum Maliyeti" raporuna göre, küçük bir dosyalayıcı azınlığı olmasına rağmen işletmeler bu maliyetin %52,4'ünü üstleniyor. (Bu rapor, adam-saat toplamını daha da yüksek bir rakama sabitler ve "Başka bir deyişle, yılda 5,8 milyar saat, Dallas (1.189.000), Detroit'teki nüfustan (1.189.000) daha büyük olan 2.774.000'den fazla kişiden oluşan bir iş gücünü temsil eder. 951.000) ve Washington, DC (572.000) birlikte ve tarım endüstrisinde (1.14 milyon), otomobil imalat endüstrisinde (1.013 milyon), bilgisayar imalat endüstrisinde (355.830), hırdavatçılarda (170.360) ve müzelerde çalışandan daha fazla insan ve sanat galerileri (82.410) birleştirildi. Bu aynı zamanda dört Kongre bölgesinde ikamet edecek olandan daha fazla insan.").

Bu ölçülebilir maliyetler, program tarafından uygulanan görünür giderlerdir. Gizli maliyetler daha da önemlidir ve herhangi bir gönülsüz harcamaya paralel olan fırsat maliyetlerinin çok ötesine geçer. Bunlar, burada tarif edilemeyecek kadar yoğun, pahalı ve boğucu bir bulutta biçim, süreç vb. kendileri için iş yapan herkese veya başkaları için belirli türden rollerde çalışanlara.

Bu yüklerin neredeyse tamamı, "Gelir" vergisi planıyla hükümetin eline geçen servet nehri. arasında doğrudan bir ilişki vardır.
mikro-yönetim düzenleyici durumun büyüme eğrisi ve gerekli olan araçları getiren şemanın büyüme eğrisi

bürokrat ordusu işe alınır ve korunur. Herhangi birinin bireysel olarak onaylayabileceği veya onaylamaması gerekenleri seçmek için bu tür yükler arasında sıralama yapılmadan, hepsi sahtekarlık, zorlama veya hile yoluyla mümkün oldukları ölçüde gayri meşrudur.

Bu daha büyük sorun, her şey kadar hukukun üstünlüğünün genel erozyonuna, belirli bir şiirsel adaletle iş dünyasına zarar verir. Son 90 yılda, ya çıkar uğruna ya da bir parça güçle yozlaştırılmamak için savaşacak araçlarla benzersiz bir şekilde donatılmış olmasına rağmen, son 90 yılda bir milyon (ya da en azından kötü) temelli hükümet iddiasına karşı sessiz kalmasına izin vererek. eylem - bu aynı işletme sahipleri, şimdi, Kongre ve yürütme tarafından giderek daha büyük bir anlaşmazlığın sonucu olarak devletin kalıcı kurbanlarıdır.

Kanunla (!) özgürlükleri almasına yönelik bu tekrarlanan kapitülasyonlarla neredeyse tamamen serbest bırakılan hükümet, hak sahiplerinin siyasi ve ücretli çıkarlarının hizmetinde az ya da çok iradesiyle onları avlar.
Bu yağmaların aldığı biçim – para cezalarının, yasal tavizlerin ve politika üzerindeki kontrollerin alınması – bu tür uygulamalara yönelik siyasi desteği genişletir, sağlamlaştırır ve cesaretlendirir. Hem sözleşmeye hem de tipik hukukçuların akıntıya karşı yüzme konusundaki doğal isteksizliğine alışmış olan mahkemeler, en son mağdur için benzer şekilde motive olmuş avukat devletin yaratıcı gasplarına karşı tartışmayı reddettiğinde genellikle sessiz kalmaya isteklidir.

Bununla birlikte, her Ocak ayında ülke genelinde binlerce işletme, gelir elde etmek ve korumak için yıl boyunca süren çabalarını durduruyor. Milyonlarca yüksek ücretli, aksi halde aylak, federal ve eyalet bürokratları tarafından verilen (çoğunlukla) kanunsuz diktelere teslim olmak için savaşmak veya yıkımdan kaçınmak için, genellikle çekişmeli ve her zaman pahalı ve gücenmiş günlük mücadeleye bir ara verirler. onların davranışlarına işler. Diğer tüm durumlarda yasanın inceliklerini titizlikle araştırmak için katı talimatlar alan çatlak savunma hukuk ekiplerine kahve içmeye gitmelerini söylüyorlar. Sonra bu işletmeler kendi kendilerine birkaç sessiz dakika geçirirler.

yıkım.

İtaatkar ve telaşsız bir şekilde,
aynı bürokratik işlemleri finanse eden yıllık dolandırıcılık

ihlaller. Bu işletmeler, itaatkar bir şekilde ve telaşa kapılmadan, özel sektör çalışanlarına devlet "maaşları" ödendiğini özellikle beyan eden milyonlarca yeminli, ancak yanlış beyanı imzalar ve yayınlar. İtaatkar ve telaşsız bir şekilde, federal ve eyalet hükümetlerinin yaklaşık 2 trilyon dolar çaldığı ve bu işletmelerin yılın diğer 364 günü hayatta kalmak için savaştığı saldırının can damarını doldurduğu yasal kurgular yaratıyorlar. Yılın on iki ayı boyunca, her yeni işçi tuttuklarında veya bir müteahhite ödeme yaptıklarında, aynı şekilde işkencecilerine yiyecek atacaklar.

Neden? Niye?

Eh, yeni iş kurucularının yapacakları ilk şeylerden biri, tedarikçilere ve işçilere ödeme yapmak ve gelen makbuzları işleme koymak için bir çek hesabı açmak için bankaya gururla yürümektir. Güleryüzlü ve yardımsever banka "çalışanının" iş yaptığı ilk işlerden biri, "Bu bir işletme hesabı mı? Evet? Peki öyleyse, İşveren Kimlik Numaranız (EIN) nedir?" diye sormak olacaktır. Biri henüz yürütülmediyse, saf yeni ticari müşterinin, kendisininkinin böyle bir sayıya ihtiyaç duyan türde bir varlık olduğuna dair yasal bir karine oluşturabileceği bir Form SS-4 üreteceklerdir. Yeni gönderilen formun işlendiği ara dönemde, banka bunun yerine sahibinin sosyal güvenlik numarasını kullanmaktan memnuniyet duyacaktır; ama onsuz hesap açılmayacak

bir sayı.

W 9'lar ve "istihdam" ile bağlantılı olarak başkalarına bir numaraya sahip olmanın ve vermenin sınırlı yasal gerekliliklerine daha önceki bölümlerde baktık. İşte bir numaraya sahip olmakla ilgili kalan yasal dil:

San. 6109. - Numaraları tanımlama

(a) Kimlik numaralarının sağlanması

tarafından belirlenen yönetmeliklerin gerektirdiği durumlarda

Sekreter:

(1) İadelere dahil etme

Bu unvanın yetkisi altında bir iade, beyan veya başka bir belgede, gereken kişi beyannamesi, diğer belgeye, bu kişinin kimliğinin uygun şekilde güvenli alınması için belirtilen kimlik numarasını içerecektir.

Şimdi, daha önce incelenen özel grupları ve alkol, tütün veya ateşli silah işletmelerindekileri (hepsi için özel yasal sorumluluk atamaları ve iade gerekliliklerinin geçerli olduğu) dikkate alınmaksızın, işte iade yapmak için genel yasal gereklilik:

San. 6012. - İadesi gereken kişiler
Gelir

(a)

Genel kural Saygıyla döner altında gelir vergileri alt yazı A aşağıdakiler tarafından yapılacaktır:

(1)

(A)

İstisna tutarına eşitveya onu aşan vergilendirilebilir yıl brüt geliri olan her birey ,...

(aşağıdakiler esasen gereksinimin bir dizi istisnası).

Açıkçası, bir geri dönüş yapmak ve dolayısıyla bir numaraya sahip olmak için genel gereklilik, daha önce incelediğimiz daha özel gereksinimler kadar uzmanlaşmış, federal olarak bağlantılı koşullara da bağlıdır.

Bunların hepsi tutarlı bir şekilde talimatlarda ifade edilmiştir. Form SS-4 (İşveren Kimliği Başvurusu Sayı):

ben A'ya mı ihtiyacınız var?

Başvuru sahibi tüzel kişinin halihazırda bir EIN'si yoksa ancak herhangi bir iade, be [illegible] veya a

nitelikli emeklilik planı veya tüketim vergisi, istihdam, alkol, tütün veya ateşli silah iadelerini dosyalamak için gerekliyse, bir EIN'ye sahip olmalıdır. Bir ortaklık, şirket, REMIC (gayrimenkul ipoteği yatırım kanalı), kar amacı gütmeyen kuruluş (kilise, kulüp, vb.) veya çiftçi kooperatifi, kuruluşun çalışanları yoksa vergiyle ilgili herhangi bir şey için bir EIN kullanmalıdır. amaç bile

(Şimdiye kadar, her okuyucu bu talimatın basitçe şunu söylemediğini hemen fark edecektir: "İşletmeniz varsa SS-4 Formunu Dosyalayın zaten bir EIN'si yok.")

Uygulama, gerekli Gizlilik Yasası bildiriminde şunları söylüyor:

> Bu formdaki bilgileri Amerika Birleşik Devletleri İç Gelir yasalarını uygulamak için istiyoruz. Buna ihtiyacımız var 6109. maddeye ve ilgili yönetmeliklere uymak için, genellikle bir işveren kimlik numarasının (EIN) belirli beyannamelere, beyannamelere veya Dahiliye ile dosyalanan diğer belgelere eklenmesini gerektirir. Gelir Servisi.

Bankanın uzlaşmazlığı (veya bir bankanın W-9'un tamamlanmasını talep eden müşteri), yeni girişimci SS-4'ü dosyalayacak ve bir numara isteyecek - yardım edildi bir "işveren" olan veya bir "ticaret ya da iş" ile uğraşan herkesin sahip olması gerektiğini doğrulamaktan mutluluk duyan bir muhasebe ve/veya hukuk uzmanının uzman tavsiyesi ile birlikte. bu profesyoneller, elbette, bu terimlerin etrafındaki alıntı işaretlerini kabul etmeyeceklerdir. Hem şeklin hem de sayının yalnızca bir hükümet veya "etkili bir şekilde bağlı" "gelir" ödeyen veya alan kuruluş tarafından kullanılması amaçlandığından, yeni girişimin böyle bir kuruluş olduğuna dair bir IRS varsayımı için renklendirilebilir bir temel olduğunu da açıklamazlar. bu sayede oluşturulmuştur.

Form SS-4'ün daha iyi huylu olduğu söylenmelidir. bu tür belgelerin çoğu, -ki her zaman olduğu gibi, yalan yere yemin etme cezalarının eklendiği- bir imza gibi, böyle bir formun sunulduğu kişilerin çoğundan fiilen talep edilmez. Bununla birlikte, hiç kimse bunu formun kendisine bakarak bilemez ve talep üzerine sağlanan ayrıntılı talimatlar biçimindeki altı yoğun bürokratik sayfanın sonunu okumadan keşfedemez. Formu dolduran hemen hemen herkesin, IRS'nin tercih ettiği gibi, yalan yere yemin etme cezaları altında imzaladığını sanal bir kesinlikle söyleyeceğim.

İmza olmasa bile, elbette, eyleminin ta kendisi Formu doldurmak ve göndermek, hem daha önce belirtilen varsayımın yaratılmasında hem de oyundaki yeni bir hedefin entrikacılara duyurusu olarak hizmet verenin aleyhine çalışır. Bir banka veya müşterinin SS-4'ü ibraz etmeye zorlanması, bu açıdan, bir Ticaret Odası'nın üyeliğin bir koşulu olarak, yeni dükkânının açılışına ilişkin bildirimin, bu işi yöneten serseriler çetesine gönderilmesinde ısrar etmesine benzer. o bölgedeki koruma raketi.

Ancak şunu belirteyim ki, tıpkı bir işçinin baskı yaptığı gibi bir W-4'ü yürütmek kendilerini bir "çalışan" ve bunların "maaş" olarak ödenmesi, bir EIN talep etmek kişiyi bir "işveren" yapmaz, tıpkı bir balıkçılık ruhsatı satın almanın bir kişiyi balıkçı yapması gibi. Bir lisans almış olsanız bile, bir kişi asla gerçekten balık avlamaya başlamayabilir.

Eğlence ile ilgili yasal gereklilikler

Ehliyetiniz olduğu için devreye girerler- suya gerçekten bir kanca taktığınız veya bir balığı dışarı sürüklediğiniz zaman ve çünkü onlar devreye girerler.

Bununla birlikte, özellikle imza gerektiren bu tür dosyalama, form ve sunum talepleri ile ilgili olarak, ihtiyatlılığın statü beyanlarını bir yükümlülük iddiasında bulunan tarafa bırakmayı gerektirdiğini önereceğim. Başka bir deyişle, IRS veya herhangi biri, bazı enstrümanların yürütülmesi gerektiğini söylerse veya "Ben ABD'yim" gibi bir açıklama yapılırsa. kişi" veya "[belirtilen tarafa] ücret olarak _____ ABD doları ödenmiştir (Bölüm 3401'de tanımlandığı gibi", vb., yanıtlayan tarafın iddia eden tarafa ilgili bilgileri göndermesi ve formu doldurup imzalamasına izin vermesi yalnızca mantıklı ve uygundur.

Örneğin, yıl sonunda bir işletme sahibi, "Çalışan", "ücret" vb. gibi yanıltıcı yasal terimlerin kullanımından dikkatle kaçınarak işçilere ödenen tutarların kayıtlarını boş "Ücret ve Vergi Beyannamesi" formları ile birlikte IRS'ye gönderebilir ve acenteye izin verebilir, iyi bir kamu görevlisi olarak hazırla ve dağıt. Benzer şekilde, imzalı bir W-9 talep edilen biri, doğum belgesinin veya iş kağıtlarının bir nüshasını - stopaj sorusuna ilişkin bir yeminli ifadeyle birlikte - verebilir ve talepte bulunan kişinin formu doldurup uygulamasına izin verebilir.

Bu tür beyanların genellikle karmaşık yasal ayrımlara bağlı olduğu ve önemli yükümlülüklerin hataya eşlik ettiği gerçeği ışığında, yalnızca ısrarlı hükümet uzmanlarının bu tür tespitleri yapması ve sıradan tarafın sürece katılımını herhangi bir itiraza itiraz etmekle sınırlandırması uygundur. gibi yanlış yapılmış olabilir. Sonuçta, eğer davalı gerçekten bir "iş veren" ise ya da her neyse, gerçeği kabul etmesi veya inkar etmesi anlamsızdır - bu, o tarafın tutumuna ve imzası olsun ya da olmasın, doğrudur.

SS-4 Formunu aldıktan sonra, IRS derhal ve faydalı bir şekilde yeni iş Form 941'leri ("İşveren'in Üç Aylık Federal Vergi İadesi") ve Form 8109'ları (Federal Vergi Mevduat Kuponu) göndermeye başlayın ve bu formlar, ibrazın ima ettiği statüye bağlı yükümlülüklerin yerine getirilmesini sağlar ve eğer bunlar düzgün bir şekilde yapılırsa, önemli ölçüde rahatsız olacaktır. yürütülen formlar (ve ilgili vergi ödemeleri) ajansın posta kutusunda zamanında görünmez.

Hizmet ifade etmeden önce nedeni beklemez kendisi. Bu formlar, "Ödeme Yapmaya Geç Kalırsam Ne Olur?" türündeki bir düzenleyici dil seçimiyle birlikte gelir, tümün yasal uygulanabilirliği ile ilgili tüm soruları yanıtlamak için dikkatlice hesaplanmış Soru-Cevap formatında programı. Özellikle de mevduat programı genellikle bir ay içinde harekete geçmeyi gerektirdiğinden, konuyu derinlemesine araştırmak için kendini mideyle bulan nadir girişimcidir. Çoğu, formları gerektiği gibi atmak yerine, sadece kendilerine söylendiğini düşündüklerini ve kayıp için bütçelerini yaparlar.

İlk uyumlu hırsızlık-dönüşüm stopajı Yeni iş tarafından bir işçiye karşı yürütülürse, karmaşık ve karmaşık bir ilk bakışta kanıt ağının oluşumu yolundadır. Şirketin çalışanlarına karşı yasal yükümlülükleri ile herkesin bildiği mantıksız ve kavgacı bir kurumun devam eden suçlar talep ettiği iddiaları arasında bir kırbaç yaratılıyor.

Bu durumdaki tipik şirket, "gizemli kanun" sendromunu benimser, başını kuma gömer ve kavgacı canavara boyun eğer. Sözleşmesini ihlal ettiği bir işçi tarafından itiraz edildiğinde, böyle bir şirket, kendisini duruma sokan "uzman" tavsiyesinin ve bu tür amaçlar için sağlanan yanıltıcı ve yüzeysel olarak belirsiz yasal ve düzenleyici dil seçimlerinin gerisinde kalacaktır. onların. Birçoğu, tipik olarak herhangi bir "sorun yaratma" ile karşı karşıya kalınan örtülü misilleme tehdidini de uygulayacaktır.

işçi, sadece bilmeceyi ortadan kaldırmak için bir çaba içinde. Böyle bir şirket hızla planın yerleşik bir parçası haline gelir ve gerçeğin ve hukukun üstünlüğünün düşmanı olur.

1040'lar Hakkında ve Geri Ödeme Talep Etme

"Gelir yasaları bir vergi tahakkuk ve tahsilatının düzenlenmesinde kod veya sistem. Vergi mükellefleriyle değil, vergi mükellefleri kapsamları dışındadır."

Amerika Birleşik Devletleri

Alacaklar Mahkemesi, Ekonomi Tesisat ve Isıtma / Amerika Birleşik Devletleri, 470 F.2d 585, 589 (1972)

Kelime dağarcığımızı başkalarıyla genişletmenin zamanı geldi çoğu dürüst kişinin otomatik olarak ortak, mantıklı bir anlama sahip olduğunu varsaydığı (ve yaptığı) özel terim, ancak aslında, "gelir" vergi planının ilerletilmesinde gizlice kullanılan, dar bir şekilde tanımlanmış başka bir yasal terimdir... "vergi mükellefi ". Bu tür tüm terimler gibi, çok kasıtlı nedenlerle oluşturulur ve kullanılır (bunlar arasında olumsuzluk kısalık veya netlik).

İç Gelir Kanunu, Bölüm 7701(a)(14): Mükellef: 'Vergi mükellefi' terimi, herhangi bir iç gelir vergisine tabi olan herhangi bir kişi anlamına gelir.

Hepimiz normal terimin kullanımına alışkınız. 'vergi mükellefi', genellikle "Hey, biraz burada hizmet?! Ben bir vergi mükellefiyim, biliyorsun!" veya "Dinle, Bub, ben bir vergi mükellefiyim. Ben senin maaşını ödeyen insanlardan biriyim!" gibi bir şey. Bu iyi huylu, tanımlayıcı terim genellikle "yetişkin vatandaş" ile birbirinin yerine kullanılır. Özel yasal "vergi mükellefi" terimi, bu normal, ortak dildeki eş anlamlılıkla kolaylıkla karıştırılabilir— aslında, "gelir" vergisi planındaki bu tür terimlerin çoğunda olduğu gibi, tam olarak bu hatayı teşvik etmek için kararlı bir çaba sürekli olarak devam etmektedir - ancak bu ciddi ve geniş ölçüde yanıltıcı bir hatadır.

Konu: Sorumlu, ast, boyun eğen, aşağı, itaatkar
şarta bağlı; veya yönetilen; etkilenen; ile;
için sorumlu. Homan v. İşverenler Reasürans A.Ş., 345
Ay 650, 136 GB 2d 289, 302 Black's Law Sözlüğü, 5.
düzenleme.

"Mükellef" tanımındaki kilit unsuru inceleyerek öğrendiğimiz gibi, terim aslında "gelir" vergileri ve alkol, tütün, vb. Bu nedenle, yakıt vergileri, havaalanı vergileri, emlak vergileri, alkol vergileri, tütün vergileri -aslında yüzlerce federal vergi (hepsi için sorumluluk satıcıya aittir)- ödemesine rağmen yetişkin Amerikan vatandaşlarının büyük çoğunluğu " "işveren", "stopaj aracısı", muafiyet tutarından daha fazla "gelir" alıcısı veya dahili bir gelir vergisi yükümlülüğünün doğabileceği bu tür diğer uzmanlaşmış kuruluşlar olmadıkları için vergi mükellefleri".

Tabii ki, IRS bu tür vatandaşları görür ve tanımlar.
farklı olarak, belki de, terimin uygulanmasına itiraz eksikliği yoluyla, amaçlanan hedeflerin durumuna ilişkin daha varsayımsal kanıtlar elde etmek için. Ayrıca, elbette, kısmen, çünkü ajansın herhangi bir kişi hakkındaki tek farkındalığı, tartıştığımız gibi belgeler aracılığıyladır.

'Kodu Kırma'nın bu bölümü boyunca, eğer doğruysa, onların bir "vergi mükellefi" OLDUĞU anlamına gelir.

Vergi kanununun uzak ve uzak bir kısmı ve özellikle şimdi inceleyeceğimiz idari kısım, yalnızca "vergi mükellefi" olanları ele alır ve etkiler. Ancak başkaları düşünülerek yazılmış belirli bölümler ve bölümlerin bölümleri vardır. Bunlar genellikle yalnızca "kişi" veya "birey" vb.'nin sessiz bir şekilde ikame edilmesiyle ayırt edilebilir, burada "vergi mükellefi" başka türlü tipik olarak kullanılır.

Bu tür bölümler, "vergi mükelleflerine" atıfta bulunan - ve münhasıran uygulanan - önceki ve sonraki bölümlerle neredeyse sorunsuz bir şekilde iç içe geçtiğinden, yanlış anlamak ve tek kısmın atıfta bulunduğu 'kişilerin' vergi mükellefi tarafından yükümlü veya sınırlandırıldığını düşünmek kolaydır. durum böyle olmadığında "sadece vergi mükellefi" kısımları. Şimdi ilerlerken bu ayrımı kilit yerlerde gözlemleyeceğiz.

(Bu nüansa karşı süregelen bir hassasiyet de önemlidir. Tartışacağımız şeyi uygulayan "vergi mükellefi olmayan" herhangi bir kişi, büyük olasılıkla, onları yalnızca "vergi mükellefleri" için sağlanan ve onlara uygun olan sinir bozucu idari prosedürlere ve gereksinimlere yönlendirmek için inatçı IRS çabalarıyla karşılaşacaktır. Bu gibi durumlarda, "Vergi mükellefi..." gibi bir dil içeren herhangi bir emrin geçerli olmadığını ve aslında ters tepmesinin fiilen garanti edildiğini bilmek çok önemlidir.)

"Gelir" vergisinin başlangıcından bu yana, karşılık bir tüzel kişinin (birey, şirket vb.) makbuzları ile ilgili yasal beyanda bulunabileceği, aksi takdirde kayıt altına alınmamış "geliri" proaktif olarak duyurmak veya başkalarının bu beyanlara ilişkin beyanlarını teyit, çürütme veya değiştirme yoluyla ele almak için yapılmıştır. gelirler. İşte bu hükmün orijinal dili:

San. 93. Ve daha sonra yasalaştırılacak olursa, tüm vasiler ve görevde [illegible] mütevelli heyetleri [illegible] gave,

bu tür reşit olmayanların veya kişilerin geliri

Yukarıda belirtildiği gibi, yukarıda bel[illegible] bu tür bir madde [illegible] göre [illegible] edilmesi veya reddedilmesi duru[illegible] yardımcısı [illegible]

daha sonra, bu Kanunun genel hükümlerinde listeleri veya çizelgeleri toplamaya devam eder ve [illegible] vermeyi ihmal etme veya vermeyi reddetme [illegible] tür bir dönüşü yapan he[illegible] veya yukarıda belirtildiği gibi [illegible] ekli

Komiseri İç Gelir, olduğu

altı yüz dolar geliri olmayanlar, bu madde hükümlerine göre tahakkuk ettirilir.

ABD'nin yetkisi altında başka bir yerde ve aynı yıl bir gelir vergisi için değerlendirildiğini ve bunun üzerine bir gelir vergisinden muaf tutulacağını; herhangi bir tarafın listesi veya iadesi [illegible] tarafından

yukarıda belirtildiği şekilde, yukarıda belirtildiği gibi, yıllık gelirinin miktarını veya yukarıda belirtil[illegible] unu beyan etmesine izin verilebilir.

yukarıda belirtildiği gibi değerlendirilecek ve aynı şekilde beyan edilecek

vergilerin ödenmesi gereken tutar olarak alınacaktır.
değerlendirilmeli ve beyan edilmelidir.

Bu bölümün kısaltılmış hali şöyledir: Herkes, eğer varsa, "geliri" üzerinden uygun vergileri değerlendirerek bir beyanname vermelidir. Hükümet, ihmal veya reddetme durumlarında kendi bilgisinden bir iade yapmaya veya bu bilgilere dayanarak eksik beyan edilen bir getiriyi artırmaya yetkilidir, ancak her iki durumda da, etkilenen taraf tarafından yürütülen bu tür "gelirin" miktarına ilişkin bir yeminli beyan geçerlidir. konuyla ilgili son söz. Hükümet, bu nihai "gelir" rakamı ne olursa olsun, ödenmesi gereken vergileri değerlendirmeye yetkilidir. "Geliri" muafiyet tutarının altında olan herhangi biri için geri ödeme yapmayı ihmal etmenin pratik bir dezavantajı olmadığına dikkat edin - en kötü durumda, hükümetin aksine hatalı bir iddiaya basitçe düzeltici bir iade ile cevap verilir ve mesele bitti.

Bu hüküm mevcut kodda değiştirilmemiştir:

San. 6012. - İadesi gereken kişiler

Gelir

(a)

Genel kural Saygıyla döner alt başlıktaki gelir vergilerine A aşağıdakiler tarafından yapılacaktır:

(1)

(A) Vergiye tabi yıl için brüt geliri muafiyet tutarına eşit veya daha fazla olan her birey [şu anda 2000 $-PH]

San. 6020. - Sekreter tarafından hazırlanan veya yerine getirilen iadeler

(a) Sekreter tarafından iadenin hazırlanması

Herhangi bir kişi bir unvan veya burada
belirtilen düzenlemelerde bu başlığın [illegible] gerektirdiği iade tüm bilgileri ifşa etmeye rıza gösterirse,

> bu durumda, Sekreter böyle bir iade hazırlayabilir ve bu kişi tarafından imzalandıktan sonra Sekreter tarafından bu kişinin iadesi olarak alınabilir.

> San. 6201. - Değerlendirme makamı
> (a) Sekreter Yetkisi
> Sekreter, bu unvan tarafından konulan veya eski herhangi bir iç gelir kanunu uyarınca tahakkuk eden tüm vergileri (faiz, ek vergiler, vergiye yapılan ilaveler ve değerlendirilebilir cezalar dahil) soruşturma, tespit ve tahakkuklarını yapmaya yetkili ve zorunludur. öngördüğü şekilde zamanında ve damgada usulüne uygun olarak ödenmemiş kapsayacaktır. Bu yetki ve sorumluluk aşağıdakileri içerecektir:
>
> (1) İadede gösterilen vergiler
>
> Sekreter, bu başlık altında hangi beyannamelerin veya listelerin yapılacağı konusunda mükellef veya Sekreter tarafından belirlenen tüm vergileri değerlendirecektir. [Eğer biri bunun üzerinden vergi ödemek için yeterli "gelir" beyan ederse, o kişi bir "vergi mükellefidir" -PH]

1862 yasasında öngörüldüğü gibi, mevcut bölüm 6012 yalnızca, belirli bir yılda [şu anda] 2000 $ veya daha fazla "gelir" elde etmeye karar vermiş birinden bir geri dönüş gerektirir. Bölüm 6020(a), Hazine Sekreterinin, ilgili kişinin beyanlarına dayanarak, yapılmamış veya yanlış olduğu iddia edilen bir iade için bir yedek hazırlamaya yetkili olduğunu ve bu kişi tarafından imzalanması (abone olması) sağlar. son dönüş olur. Bölüm 6201, Sekreter'in, gerekli "gelir" miktarının vatandaş tarafından - böylece bir "vergi mükellefi" haline gelen - her iki tür iadede belirtilmişse vergileri belirleme (hesaplama) ve değerlendirme yetkisini açıklar. (Bunu en son tekrar edeceğim unsuru, çünkü önemlidir ve sıklıkla yanlış anlaşılır: 6201, verginin uygulanacağı "gelir" miktarını belirlemek için değil, yalnızca Sekretere vergiyi değerlendirme yetkisi verir. Bunlar tamamen ayrı ve temelde farklı iki şeydir.)

Böylece, yıllar boyunca Form 1040'ın temel işlevlerinden biri değişmedi: yasal olarak kesin proaktif olarak "gelir" miktarına ilişkin beyan ya da tepkisel olarak ve ya bir vatandaş tarafından ya da onun adına. Yasa, hükümetin, özel, hükümetle bağlantısı olmayan bir vatandaşın "gelir" miktarına ilişkin kesin iddiasını geçersiz kılma yetkisine sahip olduğu hâlâ hiçbir yetki sağlamamaktadır. Alınan.

Böyle bir durumda, sonuçta, hükümet sadece bir potansiyel yararlanıcı. Gerçekler veya diğer yasal dayanaklar hakkında kişisel bilgisi yoktur. Sistemin yapısı nedeniyle, bir tarafın diğer bir tarafın "geliri" ile ilgili hatalı belgesel iddialarını içeren bir anlaşmazlıkta taraflı bir aracı olarak aktif bir role sahip olabilir. Ancak, bir tarafı destekleyip, diğer tarafı sindirmeye çalışmasına rağmen, hükümetin, kararlı ve bilgili bir vatandaşa kaybetmeye mahkum olduğu yarışmaya sıcak havadan başka bir şey getirmiyor. Joe'nun Oto Tamirini Ulaştırma Bakanlığı'na sokmaya yetecek kadar büyük bir iddia telaşı yok.

Hükümet federal ve Yapabilmek gerçek iddialara itiraz "Eyalet" memurları ve "çalışanları" olsa da, çünkü veznedar olarak, hükümetin kendisi gerçekler hakkında doğrudan, kişisel bilgiye sahiptir - kendisi "gelir" işleminde taraflardan biridir - ve bir sözleşme tarafı olarak duruyor. 6020 bölümünün (b) alt bölümü bu ilişkiyi yansıtır:

> San. 6020. - Sekreter tarafından hazırlanan veya yerine getirilen iadeler
>
> (b) Sekreter tarafından iadenin yürütülmesi

> (1) Sekreterin iadeyi gerçekleştirme yetkisi
>
> Herhangi bir kişi, herhangi bir iç gelir kanunu veya düzenlemelerin gerektirdiği bir dönüş yapmış ise veya sahte veya hileli bir şekilde başka bir şekilde yaparsa, Sekreter, kendi bilgisi ve tanıklık yoluyla elde edebileceği bilgilerden bu tür bir iade yapacaktır. ya da yanlış veya hileli iade,
>
> (2) İade durumu
>
> Sekreter tarafından bu şekilde yapılan ve taahhüt edilen herhangi bir iade, tüm amaçlar için ilk bakışta yeterli olacaktır.

("ilk bakışta, "Bir dava açmak için yeterli kanıt veya aksi ispatlanmadıkça gerçeğin karinesi tespit etmek." "Electric Law Library; "Aksine bir kanıt ile çürütülmediği sürece doğru olduğu varsayılan bir gerçek." "Siyah Yasası Sözlük, 6. baskı)

6020(a)'da sağlanan yetkiden oldukça farklı olarak, 6020(b), Sekreter tarafından gerekli bir iadenin oluşturulmasını sağlar, buna dayanarak, böyle bir iade, gerçekler hakkında kendi bilgisi, yalan yere yemin etme cezası altında imzalanırsa, yasal olarak yeterli (ancak yine de çürütülebilir) olur.) dönüş.

Tüzüğün bunu sağlamadığına özellikle dikkat edin. Sekreter, aşağıdakilere dayanarak böyle bir geri dönüş yapabilir, "Kendi bilgi veya tanıklık yoluyla veya başka bir şekilde elde edebileceği bilgilerden." Tüzük özellikle Hazine Sekreterinin kendi (kurumsal) bilgisinden yararlanmasını gerektirir. Gerçekten de, kendisi veya temsilcisi, bilgi ve inançlarına göre, bu şekilde oluşturulan belgedeki bilgilerin doğru olduğunu ve yalan yere yemin etme cezası altında nasıl beyan edebilir?

tamamlamak? Geri dönüş, kulaktan dolma iddiaların transkripsiyonu değildir, doğru kaydı imzalayan tarafından tasdik edilir. İmzalayanın kendi ifadesini yansıtan bir beyandır.

6020(b) veya başka herhangi bir yasa için gerekli değildir. Sekreterin yasal statüsünün sınırlandırılması nedeniyle kapsamının darlığını açıkça ortaya koymak veya bu sınırlamanın kanun tarafından nasıl yapıldığını açıklamak, doğru kaydı yanlış okuyucu "kendi bilgisinden" language. bu nüansları anladığını varsayar. Bununla birlikte, bu özel durumda, Sekreterin kendi düzenleyici materyali bu sınırlamayı kabul eder ve dolayısıyla bunu oldukça açık bir şekilde onaylar. IRS personeline, IRS'nin ikame iade yapma yetkisine ilişkin olarak verilen talimatlar (2000 yılı İç Gelir Kılavuzundan itibaren):

[5.1] 11.9 (05-27-1999)

IRC 6020(b) Otorite 1.

Aşağıdaki beyannameler hazırlanabilir, imzalanabilir ve IRC 6020(b) yetkisi kapsamında değerlendirilen:

A. Form 940, İşverenin Yıllık Federal İşsizlik Vergisi Beyannamesi

B. Form 941, İşverenin Üç Aylık Federal Vergi Beyannamesi

C. Form 942, İşverenin Üç Aylık Vergi Beyannamesi Ev Çalışanları

D. Form 943, Tarım Çalışanları için İşverenin Yıllık Vergi Beyannamesi

VE. Form 720, Üç Aylık Federal Tüketim Vergisi Beyannamesi

F. Form 2290, Ağır Araç Kullanım Vergisi Beyannamesi

G. Form CT-1, İşverenin Yıllık Demiryolu Emeklilik Vergisi Beyannamesi

H. Form 1065, ABD Ortaklığı Gelir İadesi

2. Aşağıdakiler, IRC 6020(b) kapsamında iadeleri gerçekleştirme yetkisine sahiptir: Gelir memurları.

A.

B. Otomatik Toplama Sistemi (ACS) ve Toplama Destek işlevi (CSF) yöneticileri GS-9 ve üstü.

Yasanın temel gereklerine tamamen uygun olarak, bu liste federal ayrıcalıkla ilgili belgelerle sınırlıdır.
bağlantılı faaliyetler.

(Başka yerde "işveren"in anlamını zaten inceledik. Okuyucunun, 720 ve 2290 Formlarının ilgili olduğu özel ve lisansa bağlı D alt başlığı tüketim vergilerine veya bunlarla ilgili yasanın uzun ayrıntılarına girmediğimi bağışlayacağını umuyorum. ABD Ortaklığının doğası ile ilgili (olarak tanımlandığının belirtilmesi hariç)

"iki veya daha fazla kişi devam etmek için katılanlar ticaret veya iş ..."), Çünkü değilim öyle yapacak. Bununla birlikte, bu kadar cömert olmayacak olanlar bile, manuel talimatın Sekreter (veya bir delege) tarafından 1040'ın üretimi ve aboneliği için yetki talep etmeye çalışmadığı gerçeğiyle bu alıntının amacını yeterince tespit etmelidir.)

Devlet ve federal olarak ayrıcalıklı kişiler arasındaki bu kutupsal zıt yasal ilişki, özel vatandaşlarla olanla karşılaştırıldığında, yasadaki diğer hükümler tarafından vurgulanmaktadır. Bunlardan biri, federal hükümetin, hükümetle bağlantılı böyle bir partiden borçlu olduğunu iddia edebileceği şeyi geri alabileceği bir mekanizmadır. 'Yalanlar, Lanetlenmiş Yalanlar ve W-2'ler'de incelediğimiz vergilendirme yetkisinin dilini hatırlayın:

Vergi, Amerika Birleşik Devletleri, Columbia Bölgesi veya Amerika Birleşik Devletleri veya Columbia Bölgesi'nin herhangi bir memur veya seçilmiş çalışanının
tahakkuk eden maaşı veya ücretlerinden kesilebilir (Bölüm 3401(d)'de tanımlandığı gibi) çalışan veya seçilmiş yetkili bir memur,ı

işverene uygulanan vergi bildirimi a

Mülkiyete el koymak için karşılık gelen bir yetki yok koda dahil olan özel vatandaşlar.

*****

1040'ın başka bir amacı daha vardır - uygun olmayan şekilde alıkonulan tutarların iadesi için talepte bulunmak için ilgili düzenlemelerde belirtilen formdur.

> "Başka türlü dosyanız olmasa bile, almak için bir dosya dön, sen a herhangi bir Federal gelirin iadesi vergi kesildi."
>
> 2002 Form 1040 talimatlarından

İlgili kod ve düzenleme bölümlerinin başlamasına izin vereceğim yasanın bu yönünün açıklaması:

> San. 6402. - Kredi veya geri ödeme yapma yetkisi (a) Genel kural
>
> Herhangi bir fazla ödeme durumunda, Sekreter, geçerli sınırlama süresi içinde, fazla ödemeyi yapan kişinin bir iç gelir vergisine ilişkin herhangi bir yükümlülüğe karşı, izin verilen faiz dahil olmak üzere, bu fazlalık özel olarak tabi
>
> ben, (d) ve (e) [federal veya eyalet kurumlarına olan vadesi geçmiş yükümlülükler için kesintiler -PH] herhangi bir bakiyeyi iade etmek böyle bir kişi.

> San. 301.6402-3 Özel kurallar geçerli gelir vergiye.
>
> (a) 30 Haziran 1976'dan sonra yapılan kredi veya geri ödeme talebi durumunda—
>
> (1) Genel olarak, gelir vergisinin fazla ödenmesi durumunda, bu fazla ödeme uygun gelir vergisi beyannamesi üzerinden kredi veya geri ödeme talebi yapılacaktır.
>
> (5) Uygun şekilde yürütülen bir kişi, mütevelli veya kurumsal orijinal gelir vergisi beyannamesi veya (değiştirilirse iade 1040X veya 1120X uygulanabilir) a iade talebi veya

> miktarı için bölüm 6402 ve bölüm 6511 anlamında kredi
>
> bu tür bir iade (veya değiştirilmiş iade) tarafından açıklanan fazla ödeme.

Yukarıdaki kadar basit görünen dil bile aslında gizli anlamlar ve karmaşık unsurlar içerir. Başlangıç olarak, "fazla ödeme"nin kendisi, yasada özel olarak tanımlanmış bir yasal terimdir:

> "Fazla ödeme" terimi, herhangi bir dahili gelir vergisi
> ödeme tutarının, kesintisinin uygun şekilde geçerli olan
> tanımlama süresinin sona ermesinden sonra
> tahakkuk ettirilen veya tahsil edilen kısmını

ve ilk bakışta, vergi mükellefi olmayanların koşullarına uygulanmayacaktır". Nitekim, 1943 tarihli Cari Vergi Ödeme Yasası'nın yürürlüğe girmesine kadar, yasa, haklarından alınan tutarların iadesi ile ilgili olarak özellikle açık hükümler getirmedi. Ancak bu yasayla, kolayca yanlış anlaşılan dilinin stopajın hükümet dışı kişilere uygunsuz bir şekilde uygulanmasına yol açabileceği gerçeğinin farkında olarak, Kongre, hileli veya hatalı W-2'ler için cezalar oluşturan bölümleri ekledi. 'Yalanlar, Lanetlenmiş Yalanlar ve W-2'ler'e baktı ve "ücretler" (bölüm 35) üzerinden kesilen vergi kredisi ile ilgili mevcut bölümü, şimdi 6401(b)(l) ve (c) bölümlerine dönüştürdü), ve IRC'nin 31(a)(l):

> Bölüm 6401- Fazla ödeme olarak değerlendirilen tutarlar
>
> (b) Aşırı kredi (1)
>
> Genel olarak
>
> Eğer bölümün alt bölümünde kredi olarak izin verilen miktar C alt bölümün IV'ü Bölüm 1'in (iade edilebilir kredilerle ilgili) A alt başlığı tarafından uygulanan vergiyi aşıyor A (alt bölümler altında izin verilen kredilerle azaltılmış A, B, D ve Böyle bir parçanın G IV),

bu fazlalık miktarı bir

fazla ödeme

(c) Vergi borcu olmaması kuralı

Vergi olarak ödenen tutar, yalnızca bu tutarın ödendiği vergi borcu olmaması nedeniyle fazla ödeme teşkil etmeyecek. nedeni gerçeğin

"Bölüm 1 alt bölüm A'nın IV. bölümünün Alt bölümü C" neye (6401(b)(l) şu anlamda gelir:

San. 31 - Ücretler üzerinden kesilen vergi

(a) Gelir vergisi amaçlı ücret stopajı

(1) İçinde

genel Bölüm uyarınca vergi olarak tevkif edilen miktar 24 gelirin alıcısına izin verilir olarak bu verginin getirdiği vergiye karşı kredi alt yazı.)

Kongrenin bunu yapmak için çok uğraştığını görebilirsiniz. basit. Bu bölüm, Bölüm 24 ("istihdam" stopajı) hükümleri uyarınca tevkif edilen tutarların, ilgili vergi yükümlülüğü olmayan birinden, yani "vergi mükellefi olmayan" birinden tevkif edilmiş olsa bile, fazla ödeme olarak talep edilebilir olduğunu belirler. 6401 ayrıca Bölüm 21 (FICA vergileri) kapsamında vergi olarak kesilen tutarların fazla ödeme olarak değerlendirilmesini engeller.

Açıkçası, "gelir" almayan ve ödeme yapanlar tarafından yasal olarak işlem gören hiç kimse, ilk etapta hiçbir şey alıkonmayacağından, geri ödeme talebi için 1040 kullanmaya gerek kalmayacaktır. Ancak bu kadar çok şirketin programa dahil olması nedeniyle çoğu o kadar şanslı değil. Para iadesi talep etmenin basit mekaniğine biraz dikkat

Bu nedenle, hatalı olarak alıkonulan ve ödenen "gelir" iddialarına yanlış yanıt verilmesi yerindedir.

Bilgin olsun, oldukça açık olsa da, ben bir EBM veya vergi avukatı değilim. (Olsaydım, bu kitaptaki bilgileri herkese açık hale getirmem ve kendi iyiliğimi öldürmem pek olası olmazdı, değil mi?) Sonuç olarak, sadece ben ve eşimin bu konuda yaptıklarını anlatabilirim - okuyucu da tam olarak aynı şeyi yapabilir, ancak kendilerini bunu yapmaya teşvik edildiğini veya tavsiye edildiğini düşünmemelidir. Bu alanda dürüst ve bilgili bir uzmana danışmak, herhangi bir okuyucu için daha uygun yöntemleri veya alternatif bir yaklaşımın erdemlerini öneren düşünceleri ortaya çıkarması mümkündür. Bu olasılıktan vazgeçmek için yapılacak herhangi bir seçim okuyucunun sorumluluğundadır.

Uygun formda bir geri ödeme talebinde bulunmaya ek olarak, yukarıda bahsedilen suça iştirak eden işletmeler gibi başkaları tarafından sunulan herhangi bir hatalı "gelir" iddiasını çürütmek gerekir.
Neyse ki, az önce incelediğimiz iddiaların dosyalanmasıyla ilgili yasal hükümlere ek olarak, bu tür düzeltmeleri yapma sürecini basitleştiren iki uygun düzenleyici hüküm vardır.

Yüklenici alacaklılar söz konusu olduğunda, başlıca delil düzeltilecek araç Form 1099'dur. Bu, genellikle yalnızca formla bağlantılı olarak para kesintiye uğradıysa ve geri ödeme talebinde bulunuluyorsa proaktif olarak yapılması gerekir. Aksi takdirde, düzeltilmiş bir 1099'a normalde yalnızca, IRS'nin vergi talep ederken dayandığı bir ödeyici tarafından sunulan "gelir" makbuzlarının hatalı bir iddiasını çürütmek için reaktif olarak ihtiyaç duyulacaktır.

Başvuru için ekte formun 2002 versiyonunun bir kopyasını ekledim. Formun kendisi kendi düzeltici mekanizmasını içerir. Orta üstte, belirli bir kopyanın gönderildiğini belirten bir onay kutusu bulunur.

Orijinallerde bulunan ve tipik olarak hatanın kurbanına ve IRS'ye gönderilen hatalı verileri düzeltin.

Alacaklının formdaki bu kutuyu işaretlemesi, verilerde uygun düzeltmeleri yapması ve formu buna uygun olarak doğru bir vergi beyannamesi ile göndermesi yeterlidir. Prosedür bu şekilde açıklanmaktadır.

"2002 için Genel Talimatlar 1099 formları, 1098, 5498 ve W-2G':

2. Yanlış para miktarı/tutarları, yanlış adres veya iade, a dosyalanmaması gerekirken dosyalandı.

Bu hata, düzeltmeyi yapmak için yalnızca bir dönüş gerektirir.

A. Form 1098, 1099, 5498 veya W-2G:

1. Formun en yeni bilgi dönüşü. 2. bir "X" girin

üstündeki "DÜZELTİLDİ" kutusunu (ve tarih (isteğe bağlı)) hazırlayın.

3. Ödeyen, alıcı ve hesap numarası bilgilerini tam olarak orijinal yanlış iadede göründüğü gibi girin [illegible] doğru kutulara girin ve alıcının doğru adresini girin.

(Şahsen, düzeltilmiş bir Form 1099'u imzalı bir ifadeyle işaretlemenin iyi olacağını düşünüyorum, "Burada "alıcı" olarak tanımlanan taraf tarafından hiçbir ödeme alınmadı. işbu belgede "ödeyen" olarak tanımlanan ve ilgili kanun anlamında başka bir şekilde oluşturulmuş [illegible] ya da gerçekte durum ne olursa olsun).

Yanlış W-2'lerle uğraşmak için, IRS Formu yayınlar 4852- 'Form W-2 veya Form 1099R'nin Değiştirilmesi'. 4852 örneği de ekte yer almaktadır. Formun adı, amacını yeterince açıklıyor ve bu da aşağı yukarı formun arkasındaki talimatlarla da ifade ediliyor:

> Formun Amacı - Form 4852, işverenleri onlara yanlış bir Form W-2 veya yanlış bir Form 1099-R verdiğinde vergi mükellefleri veya temsilcileri tarafından doldurulur.

> Bu form aynı zamanda iş veren veya ödeyen vergi mükellefine Form W-2 veya Form 1099-R vermedi [illegible] olarak hizmet etmektedir. Bu bir form Form W-2, W-2c veya 1099-R'nin yerine geçer. Gelir vergisi beyannamenizi ile bu formu kullanın.
>
> 4852'yi kullanmak isteyenler,

bu talimatlarda "iş veren" ve "vergi mükellefi"ne yapılan atıf-- formun kendisinde "vergi mükellefleri" ile ilgili hiçbir şey yoktur ve "iş veren" ifadesinin göründüğü yerde "veya ödeyen" hemen ardından gelir. Sadece 1998'de forma eklenen arkadaki talimatlar, vergi mükellefi olmayanlar tarafından kullanılmasını caydırmak için hesaplanmış görünüyor" ve başka bir amaç için eklenmediklerini düşünüyorum. Örnek olarak 4. satıra bakın. Satır talimatı 4 arkada diyor ki:

"4. Vergi mükellefinin Federal vergilerin kesildiği vergiye tabi gelirin olduğu yılı girin ve W-2 Formu ve/veya Form 1099-R beyanları alınmadı."

Bu, kişinin 4. satırı doldururken kişinin "vergi mükellefi" olduğunu ve işaretlenen yıl için "vergiye tabi geliri" olduğunu beyan edeceğine inanmasına neden olabilir. Ancak, formun ön yüzündeki asıl satır talimatı şöyle diyor:

> "4. Lütfen açıklamanın sonundayılı doldurunuz.
> W-2 Formunu, Ücret ve Ve [illegible] vb. aş ağ [illegible] ri, ödeyicimden.
>
> Gelir İdaresi Başkanlığı'na bildirdim.
>
> bu gerçek. Aşağıda gösterilen tutarlar, bana ödenen tüm ücretler veya ödemeler [illegible] iş veren

Form imzalandığında, arkadaki gereksiz ve yanıltıcı versiyonların ima ettiği şey değil, yüz talimatlarının söylediği doğrulanır.

Bu arada 4. satır konusuna gelmişken,

4852'yi ne zaman doldursam, " Sahibim

Bu gerçeği Gelir İdaresi Başkanlığı'na bildirdi." vurarak

"haber verdi" 've ikame "iş bu bildirimde bulunun".

Form, daha önce de belirttiğim gibi, özellikle düzeltilmekte olan hatalı W-2 kullanışlı olduğunda doldurulması kolaydır. Hatalı formdaki hemen hemen her şey, 4852'deki ilgili noktaya basitçe kopyalanır - değişen tek kalemler, "bölüm 3401(a)'da tanımlanan ücretler" ve "bölüm 3121(a)'da tanımlanan ücretler" miktarıdır.

8. satırda, 7. maddedeki tutarlara nasıl ulaşıldığı sorulduğunda, aynı orijinal W-2, "5. satırda listelenen ödeyici tarafından sağlanan kayıtlar"da olduğu gibi yanıtı verir. Satır 9'un ödeyenden düzeltilmiş bir W-2 elde etme çabalarıyla ilgili sorusu, uygun olan, pekala "hiç" olabilecek şekilde yanıtlanır.

İlgili hat için bir 1040 ile sağlanan talimatlar şunları söylüyor:

7. Hat Maaşlar, Maaşlar, Bahşişler vb.

Ücretlerinizin, maaşlarınızın, bahşişlerinizin toplamını girin,

vb. Eğer bir ortak getiri, eşinizin gelirini de içerir.

Çoğu insan için,

miktarı bu satıra girin gösterilmelidir

W-2 Form(lar)ının 1. kutusunda.

Geleneksel bir W-2'deki 1. Kutu, Form 4852'deki 7(A)(a) satırına karşılık gelir. Tamamlanmış 4852(ler)de orada bulunan miktar, 1040'ın 7. satırına kopyalanan miktardır. İadenin geri kalanı dahil olmak üzere, doğruluk konusunda benzer şekilde titiz bir dikkatle tamamlanmıştır.

"Federal Gelir vergisi stopajı

W-2 ve 1099" hattı oluşturur, 7(A)(f), (i) ve (j) satırlarının toplamıdır. Unutmayın, FICA vergileri tıpkı diğerleri gibi federal "gelir" vergileridir.

Peki, IRS, "gelir" olmayandan kesilen vergilerin iadesi talebi hakkında ne yapacak?

olumsuzluk yapmak bir yürütmektir

Çığlık atacak ve bağıracak. Ağlayacak ve inleyecek. Tehdit edecek ve taciz edecek. Vatandaşın kabul ettiğinden daha fazla "gelir" olduğunu iddia eden, uygun şekilde hazırlanmış ve sunulmuş bireysel bir geri dönüşün yerini alacak bir şey. IRS'deki hiç kimsenin bu tür konularla ilgili kişisel veya doğrudan bilgisi yoktur. Yapmayacağı başka bir şey de, şanslı birkaç kişi dışında parayı göndermek.

niyet

Ajans, ya basit bir beyanla ya da iadeyi işlenemez hale getiren bir kusur iddiasıyla bir iadenin gönderildiğini inkar etmeye çalışır ve bu nedenle, hiç yapılmamış gibi muamele görür. Bu iddia, tipik olarak, ajansın hedefin alınan "gelir" olarak kabul etmeyi tercih edeceği bir miktar üzerinden önerilen bir vergi ile birlikte olacaktır, bu vergi mümkün olan en olumsuz şekilde hesaplanacaktır. Teklif, hedefe ajansın görüşlerine imzayla katılma daveti ile gelecek ve böylece tehdit edilen faiz ve ceza birikiminden kaçınacaktır. Vatandaş orijinal dönüşü doğru bir şekilde tamamladığı ve uyguladığı sürece, elbette bu boş bir jesttir - yasanın terk edilmesini ve koşum takımına dönüşü teşvik etmek için uygulanacak birkaç korkutma taktiğinden sadece biri.

Bu, kapsamlı bir şekilde tanıklık etme konusunu gündeme getirmektedir. bu arada mailler. Kişi form, iade ve kuruma verdiği yanıtları kanıtlayabilmeyi İSTİYOR; Bir söylentiye göre, eğer önlem almazlarsa, gönderdikleri ve zahmetli olan şeyleri kolayca kaybedeceklerdir. Bununla birlikte, gerekli olan her şey yeterince kolaydır: Kişi, söz konusu belgede ortak imza sahibi olmayan bir arkadaşının gönderisini okumasını, zarfa koymasını ve posta memuruna veya UPS görevlisine iletmesini sağlar. Bir arkadaşı tarafından okunduktan sonra asla dokunulmamalıdır; ve postalar her zaman talep edilen bir iade makbuzu ile onaylanmalıdır.

Ajans ayrıca iki önemli yıldırma girişiminde bulunacak. Birincisi, söz konusu dönüşün "anlamsız" olduğunu iddia etmektir - 6702. maddenin ihlali:

San. 6702. - Anlamsız gelir vergisi beyannamesi

(a) Toplumsal Ceza

Eğer-

(1)

iade olduğu iddia edilen herhangi bir bireysel dosya

altyazı tarafından uygulanan bir vergi bir ama hangi -

(A)

önemli olduğu hakkında bilgi içermez.

doğruluk öz değerlendirmenin sonucu yargılanabilir veya

(B)

yüzünde olduğunu gösteren bilgileri içerir. bunu

öz değerlendirme büyük ölçüde yanlıştır; ve

(2)

(1) paragrafında atıfta bulunulan davranış nedeniyle -

(A)

a anlamsız bir pozisyon veya

(B)

a arzu (sözde dönüşte görünen)

Federal gelirin idaresini geciktirmek veya engellemek vergi kanunları, o zaman bu kişi 500 $ a cezası ödeyecektir.

(b) Diğer cezalara ek olarak ceza

(a) bendinde belirtilen ceza, kanunla öngörülen diğer cezalara ek olacaktır.

Bu, değerlendirmenin anlamının yanlış anlaşılmasından yararlanmak için yapılır (ve ayrıca işlenebilir bir iadenin sunulmadığı iddiasını desteklemek için). Bölüm 6201 ile ilgili tartışmamızda daha önce belirtildiği gibi, tahakkuk, vergi oranının önceden belirlenmiş bir vergilendirilebilir rakama uygulanmasıdır. Değerlendirme, vergi miktarı, vergilendirilen tutar.

Değ erlendirmek

1: oran veya miktarı (vergi olarak) belirlemek a vergi)

2 empoze etmek (bir: a iç in yerleş ik bir ile oran

b: tabi olmak vergi, harç veya harç

Örnek: her mülk sahibi bir ek beş dolar

Merriam-Webster Hukuk Sözlüğ ü ©1996.

6702, "gelir" miktarlarıyla ilgili iddiaların değ erlendirme dır-dir doğ ruluğ undan değ il, doğ ruluğ undan ödün verilen bir getiriyi ele almaktadır.

Bir vatandaş ı korkutarak kanunsuz düzene teslim olmaya yönelik bir diğ er önemli ç aba, bir "Tebligat" verilmesidir. Eksiklik". Bu, orijinal gönderimi hesaba katmadan vergi hesaplamasını öneren az ç ok resmi bir bildirimdir, 'hiç dosyalamadığ ınızı söylüyoruz' senaryosuna benzer. Hedefin teklifi kabul ederek imzalaması iç in bir anlaş ma (veya elbette böyle bir hedef, geleneksel, kanunsuz bir geri dönüş te boyun eğ ip gönderebilir) - bu noktada "her ş ey affedilecektir".Ajans bu teklifleri asla imzalamaz Tabii ki, vatandaş ların vergilendirileceğ i "gelir" rakamını dikte edebileceğ ini önermeyi ne kadar sevse de, 6702. madde iddiası gibi, "Eksik Bildirimi", oyundaki "gelir" miktarı, yalnızca vatandaş ın beyan ettiğ i miktar üzerinden vergi:

San. 6211. - Bir tanımın tanımı eksiklik

(a) İ çinde

genel amaç lı alt baş lıklar tarafından uygulanan gelir, emlak ve hediye vergileri durumunda bu baş lığ ın bir ve B ve 41, 42, 43 ve 44 fasılları tarafından, uygulanan belirtilen verginin "eksiklik" terimi, alt baş lıkta belirtilen verginin

A aş an kısmı anlamına gelir B veya bölüm 41, 42, 43, 44 veya - [gülünç derecede karmaş ık iade vergisi ile doğru hesaplanmış vergi arasındaki farkı belirlemek için bir buçuk sayfa bürokratik formül]

Anahtar (a) alt bölümünde olduğundan, tüzüğün geri kalanına bakmak gerekli değildir: "ne kadar olan miktar tarafından uygulanan vergi ..." Yanlış ekleyen; hata yaptı bir "vergiye tabi gelir" toplamının vergi oranıyla çarpılması; ya da yanlış alan seçildiğinde kullanışlı, önceden hesaplanmış bir tabloda 1040 ile birlikte verilen doğru bir rakama göre eksiklik olabilir. Ancak, IRS, birinin ne olduğu konusundaki iddiasını beğenmediği için bir "eksikliğe" sahip olamaz. "vergi"\s dayatılan. Uyumlu bir şekilde, "eksiklik" hükümleri yalnızca "vergi mükellefleri" için geçerlidir - yani, yeterli "gelir" (veya başka bir nitelik) elde ettikleri zaten tespit edilmiş olanlar.

*****

İlk bölümünü daha önce incelediğimiz Bölüm 6201, IRS inatçılığının herhangi birini mahkemeye zorlaması durumunda yararlı bir alt bölüm içerir:

> (d) Bilgilerin makul bir şekilde doğrulanması gerekli İadeler
>
> Herhangi bir mahkeme sürecinde, eğer bir vergi mükellefi, alt a bölümün III. bölümünün BC alt bölümü altında Sekreter bir bilgi beyannamesi üzerine bildirilen herhangi bir gelir kalemi ile ilgili olarak makul bir anlaşmazlık ileri sürer... Sekreter A bölümü 61'in a'ya ek olarak, bu tür bir eksiklikle ilgili makul ve kanıtlayıcı bilgi üretme yüküne sahiptir.
>
> bu tür bilgi dönüşü.

("Alt bölüm B veya kısmı 61. bölümün III. Cısi" alt bölüm bir "Bir Ticaret Veya İş Planı Oluşturma" ve "W Silah İçindir"i incelediğimiz 6041 - 6050S bölümlerine ve "Yalanlar, Lanetli Yalanlar ve W-2'ler"de incelediğimiz 6051 bölümlerine atıfta bulunmaktadır; 6052- grup vadeli hayat sigortası şeklinde ücretlerin ödenmesi ve 6053- Bahşişlerin Raporlanması bölümleri gibi).

Bu ilke, bölüm 7491'de yeniden ifade edilmiş ve pekiştirilmiştir:

San. 7491. - İspat Yükü (a)

Vergi mükellefinin güvenilir kanıtlar ürettiği durumlarda yük değişiyor

(1) Genel kural

Herhangi bir mahkeme a vergi mükellefi kovuşturmasında, ilgili herhangi bir olgusal sorunla ilgili olarak güvenilir kanıtlar sunarsa, alt başlığı veya Sekreter tarafından konulan A herhangi bir vergi için mükellefin tespit edilmiş vergi yükümlülüğü, B yüküne sahip olacaktır.

"Vergi mükellefi" olmayan bir kişinin dahil olduğu herhangi bir "işlem"in temelinde, kazancının niteliğine ilişkin çelişkili iddialar şeklinde bu statü ("vergi mükellefi" statüsünün aksine) olacaktır. Bu rekabet devam ettiği sürece, vergi mükellefi olmayan bir kişi, aleyhindeki argümanı destekleyen olgusal iddiaları etkisiz hale getirirken veya ortadan kaldırırken, bu hükümlerden (hiçbir kabul yapılmadığını uygun şekilde şart koşarak) yararlanabilir. Judo'nun zarif simetrisi ile , bu hükümler artık mevcut olmadığında, artık ihtiyaç duyulmadıkları içindir.

Tamam, hepsi böyle çalışıyor.

Şimdi git ve yasayı uygula!

"Jüri kararını düşünsün, dedi Kral, "
o gün yirminci kez.
"Hayır hayır!" dedi kraliçe. "Önce cümle - sonra karar. "
"Saçma sapan!" dedi Alice yüksek sesle. "Sahip olma fikri
önce cümle!"
"Dilini tut!" dedi Kraliçe, mora dönerek.
olmaz!" dedi Alice.
"Ben "Kafasını kaldır!" diye bağırdı Kraliçe sesiyle. zirvede
Kimse kıpırdamadı.
"Senin için kimin " dedi Alice (bununla tam boyuna büyümüştü. kart destesine
umurunda? zaman). tekrar hiçbir "Sen şey fakat a

Üçüncü Bölüm

(Krizin Doğası)

Herhangi bir güç varsayımı için her zaman iyi niyet savunulacaktır. Anayasa halkı tehlikelere karşı korumak için yapılmıştır. iyi niyetler. Her yaştan erkek var demek istiyor ama demek istiyorlar iyi yönet, yönet. İyi ustalar olmaya söz veriyorlar, ama onlar olmak demek ustalar. -Daniel Webster

Gereklilik, insan özgürlüğünün her ihlali için bir savunmadır. bu argüman zorbaları; O, kölelerin akidesidir.

-William Pitt

Zorbalığın kötülükleri, ona direnenler dışında nadiren görülür.

-John Hay

Direnme Allah'a itaattir. zorbalara -Thomas Jefferson

Neden Önemli

Özel sektör üzerinde federal bir vergi yoktur ve hiçbir zaman olmamıştır. makbuzlar (veya onları üreten faaliyetler) ve aslında 1940'ların başlarında, böyle bir verginin var olduğunu iddia etmek için gerçekten ciddi bir giriş im hiç yapılmamıştı. Bununla birlikte, böyle bir vergi artık hayatımızın ayrılmaz bir parçası gibi görünüyor - aslında, doğal düzenin bir parçası gibi görünecek kadar her yerde. Bunun nedeni yasal olması, kaçınılmaz veya uygun olması değildir. Sadece, bahanenin hizmet ettiği menfaat, açgözlü ve ahlaksız olduğu için, ondan faydalanan - ve dolayısıyla savunmacı - kadro geniş ve iyi konumlanmış ve kurbanları dezenformasyona dalmış durumda.

Aslında, "verginin" her yerde bulunması dikkatli bir şekilde oluşturulur ve korunur, çünkü yasadışı ve sahtekar olduğu için başarısı, çoğu insanın hayatında arka plan gürültüsü haline gelecek kadar zorunlu olarak kapsamlı bir yalan çalılığına dayanır. Bir aldatmayı uygulamak için karışık bir örgüye ihtiyaç duyulduğu ünlü olarak gözlemlenmiştir. Her gün 250 milyon insanın servet üretiminin muazzam bir bölümünden neredeyse tüm yaşamları boyunca dolandırıldığı bir raket, tamamen boğulmasa bile, o kadar büyük ve yaygın bir ağ gerektirir ve ona ilham verir. varlığını algılamak için gerekli olan nesnel biliş .

Gerçekten de, bu plan kendini o kadar sağlam bir şekilde yerleştirdi ki Birçok insanın dünya görüşüne göre, yoğunluğuna kendilerinin katkıda bulunduğu. Tüm büyük, kurumsal olarak desteklenen yalanların karakterini paylaşan özel makbuz vergi planı, kurbanlarının çoğunda, bir saldırgandan kaçamayanların, kendi hayallerini yüceltme yoluyla kötü durumlarıyla uzlaşmaya vardıkları bir "Stockholm Sendromu"na neden olur. onları mağdur edenlerin çıkarları. Bu tür kurbanlar "gerçekleri" şu şekilde inşa ederler: sanrının gereklerine uyması ve karşıt bilgiyi terk etmesi gerekir. Bu "gerçekler", planın diğer tüm hedeflerinin maruz kaldığı uyuşukluk ve kafa karıştırıcı gürültüye katkıda bulunur ve gerçeğin genel olarak anlaşılması veya en azından izlenecek en akıllı yol gibi görünen şeyin lemming benzeri bir kucaklamasını teşvik eder. Bu mantıksız cehalet uygulaması olarak tanımlanabilir.

Bu tür teslim olan kurbanların safları büyüdükçe, kuruntu, kendi nesnesini destekleyen, kendisinden yararlananların basit kişisel çıkarlarından daha geniş ve daha incelikli bir savunmacı politik enerji üretir: Sanrı, "ortak çıkar" haline gelir. "Bilgi"- kurbanlarının dünya görüşünün bir parçasıdır. Temel soruna yönelik herhangi bir saldırı, zorunlu olarak, çıkarlarına aykırı hareket edenler tarafından bile içgüdüsel olarak direnecek olan "bildiğiniz her şey yanlıştır" karakteri tarafından yüklenir.

Buna göre, şema iyice gizlenmiş ve korku, kafa karışıklığı ve yasal hilelerle bezeli yıkıcı bir şekilde, şimdi olsa olsa, tüm çelişkili gerçeklerin çarpıtılması gereken bir Procrustean kurgudur. Verdiği zarar temel ve büyüyor ve devam etmesine izin verildiği sürece, başka hiçbir kamu politikası konusu dikkate alınmayı hak etmiyor.

Bu sonuncusu, elbette, aşırı bir ifadedir ve herhangi biri tarafından odaklandıkları belirli bir konuyla ilgili olarak yapılabilecek bir açıklamadır, ancak aşağıdakileri göz önünde bulundurun:

- Bu planın uygulanması ve savunulması, genel olarak hukukun üstünlüğünün aşınmasını gerektirmiş ve içermektedir.

bireysel haklarımızın bütünlüğü ve özellikle hükümet gücü üzerindeki ilgili Anayasal sınırlar. Bu doymak bilmez canavarın hizmetinde, mahkemeler, Yüksek Mahkemeye kadar, 'hukuk'un düzeltilmemiş (ve bazen de yer almış) yönetimlerini etkin bir şekilde, genel emirlere karşı Dördüncü Değişikliğin korumasını ortadan kaldıran; Beşinci Değişiklik, bir mal kaybından önce kişinin kendisine ve yasal sürece ilişkin kanıt sunmaya zorlanmaya karşı korumaları; ve hukuk davalarında jüri duruşmasının Yedinci Değişiklik garantisi. Bu suç sınıfının en az değil, kurumsal karakterizasyonu olmuştur.

Hükümetin mağdur taraf olduğunu iddia ettiği iddia edilen "ihmal suçlarına" yanıt olarak yıkıcı oranlarda cezalar, "medeni" cezalar olarak - altıncı Değişikliğin sanıklar için jüri tarafından yargılanmasına yönelik korumaların atlatılabilmesi için.

Plan, garantiyi alt üst etti.
özel vatandaşları kandırarak veya "idari mahkemeler"e zorlayarak bağımsız yargıyı güçlendirdi ve yasama yetkisinin yürütme organı bürokratlarına kongre tarafından devredilmesi şeklindeki yozlaşmış uygulamayı teşvik etti. Bütün bunlar ve daha fazlası, bir

Toplanan her dolar için uyum ve tahsilat giderlerinde 65 sente mal olacak kadar, olmadığı gibi olma girişiminde o kadar hantalca bir plan ki (bakınız 'Mutsuz İade', James Payne, Lytton Research & Analysis, 1992).

Programın yararlanıcıları, durumu savunmak için
"gelir" vergisinin yasal olandan yasal olana uzatılması

şehvetle karşılananlar, Anayasa'yı her yönüyle sapkınlığa açık 'yaşayan bir belge' (yani, demagoji ve zanaatın dövülebilir bir aracı) olarak yeniden şekillendirmenin arkasındaki güçlü bir güç olmuştur. Herhangi bir Anayasa dilinin manipülasyonuna veya yeniden tanımlanmasına izin verildiğinde, tüm yasa yeniden tanımlayanların söylediği gibi olur ve her şey olur. Bu sürecin kötü etkileri arasında, büyük kurucumuzun çocukluğunda öğretilen alaycı ve nihilist vatandaşlar nesiller yetiştirilmesi de vardır.

ilkeleri değil, hepsine yalan söyleyen camdan bir gerçeklikte büyümek.

- Hileli olarak yönetilen ve savunulan vergi, federalizme meydan okumak ve egemenliğin yıkılmasıdır. Orijinal Konfederasyon Maddeleri, federal hükümete hiçbir vergilendirme yetkisi sağlamadı, çünkü böyle bir yetki, kısmen, vergilendirme yetkisi vatandaştan ne kadar uzak olursa, vatandaşa karşı o kadar az duyarlı olacağı ilkesi altında, özgürlük için tehlikeli olarak algılandı. gözetim ve disiplin. Reform Anayasasında isteksizce bir vergilendirme yetkisi verilirken, halkın savurgan bir kongreyi dizginleme ve nihai egemenliklerini kullanma yeteneğini korumasını sağlamak için izin verilen iki biçime belirli sınırlamalar getirildi. Vergi istenebilecek nesnelere de özel sınırlamalar getirildi. Yüksek Mahkeme Yargıcı Joseph Story'nin 1833 Anayasa Yorumları'nda gözlemlediği gibi:

> § 904. Bu fıkra tarafından verilen yetkinin niteliğini ve kapsamını ve dayan[illegible] tespit etmek gerekli görülüyor [illegible]
>
> toplamak" sözleri ayrı, "[illegible]'in
>
> a
>
> ve önemli güç? Yoksa sonraki kelimeler,
>
> üzerlerinde bir niteleme oluşturacak ş[illegible]erle
>
> tartışma oldu; ve popüler haykırışlar ve alarml[illegible]usu
>
> miktarda malzeme sağladı.
>
> İlki
>
> doğru yor[illegible] altında, [illegible] genel

Birleşik Devletler hükümeti, gerçekte, hükümetin a genel ve sınırsız yetkilerine sahiptir; daha sonraki özel [illegible] yetkiler; vergilendirme yalnızca fıkra tarafından verilir ve bir nesnenin nesneleri ile sınırlı bir yetkidir.

ulusal karakter, "ortak savunma ve genel refah için." § 905. İlk görüş, büyük ustalık ve görüşdür. [illegible] özgürlüğüne sahip bazı akıllar tarafından

İkincisi, ulusun genel olarak kabul edilen anlamı olmuştur ve hem sağlam hem de zaptedilemez [illegible] niteleyen okumadır; ve bu, bu yorumda mutlaka anlaşılması gereken sözcükleri sağlayarak en iyi şekilde gösterilecektir. son kelimeler bir

O zaman şöyle duracaklar: "Kongre, borçları ödemek ve Birleşik Devletler'in ortak savunmasını ve genel refahını, borçlarını ve Birleşik Devletler'in [illegible] sağlamak.

" yani, halka ödeme amacıyla

Bu anlamda

kongrenin sınırsız bir vergilendirme yetkisi yoktur; borçların ödenmesi [illegible] niyle anayasaya aykırı olmayacaktır.

tespit edileceği veya kararlaştırılacağı bundan sonra şekilde alınacaktır.

Halihazırda önümüzde duran sözlerin tefsiri; ve yürütme şimdi gözden geçirilecektir. [illegible] lerin doğrulandığı akıl

Justice Story, analizinin doğruluğunu belirleyen basit, anlaşılır ve kusursuz mantıksal bir argümana ilerler (http://www.constitution.org/js/js_314.htm adresinde bulunabilir).

Bu unsurlar, devleti disipline etmek için politik ve pratik olarak birlikte çalışırlar. Anayasal doğrudan vergilendirme mekanizması, -bireysel, olumlu Kongre eylemi ve yürütme biçiminde- vergi konusunun, harcamanın amacının ve tahsil edilmesi önerilen belirli miktarın tanımlanmasını gerektirir; Dolaylı vergiler ise çoğunlukla vatandaşın iradesine bağlı olarak kaçınılabilir niteliktedir. Ulusun doğuşundan 1943'e kadar bu disiplinli sistem, tek gerçek ahlaki sistem olarak kendi değerleri üzerinde durmakla kalmayan, aynı zamanda en büyüklerinden biri haline gelen laissez-faire ekonomisini besleyerek altın yumurtlayan kaz olduğunu kanıtladı. tarihin bildiği insanlık hayırseverleri. Müdahaleci ve müsadere edici bir hükümetin yükünden kurtulmuş olan Amerikan özgürlüğü, dünyayı ayağa kaldıran üretken ve yenilikçi bir dehayı serbest bıraktı. O zamandan beri, disiplinin antitezi kontrolü ele geçirdi.

Yolsuz ve hileli yollarla etkin bir şekilde empoze etmede Mülkiyet üzerinde sınırsız, bölüştürülmemiş bir doğrudan vergi olan yönetim, "gelir" vergisi planı, belirli bir amaç olmaksızın, belirli bir miktarda ve "vergi" tarafından neredeyse kaçınılmaz olan bir süreçle federal hazineye bir para musluğu açtı. ödeyen. Amaçlanan kısıtlama geçersiz kılınır ve herhangi bir tek vatandaşın bireysel otoritesi, savurganlıkları ortadan kaldırmaya çalışmak için 200 milyon arasında yalnızca bir oyluk ince bir oy ile bir müşterekler okyanusunda boğulur.

Sonuç olarak,

- Hileli "gelir" vergisi planı,

eylemci devlet Pek çok program daha önce bahsedilen yasal ve felsefi yozlaşmadan pay alır ve buna katkıda bulunurken, besleyen, "gelir vergisi planının sağladığı kolay paradır.

Alışveriş merkezi. Amerika Birleşik Devletleri'ndeki hükümet, yalnızca 2001'de, 1787'den 1900'e kadar olan 114 yılda harcadığından daha fazla para harcadı (enflasyona göre düzeltilmiş kombine dolar cinsinden) (Stephen Moore, Politika İnovasyon Enstitüsü raporu #161, 2002). Bu para sadece gelişigüzel ve terkedilerek harcanmadı, aynı zamanda harcamaların çoğu, alındığı kişilerin çıkarlarına aktif olarak zararlıydı. Belirli programları değerlendirmeye girişmeksizin, hükümetin yeniden dağıtımı için mevcut para miktarı arttıkça, genel piyasa güçlerinin aleyhine ve dolayısıyla zararına özel, dar çıkarların siyasi hizmetinin de arttığını aksiyomatik olarak ilan edeceğim. hepimizin doğru, güvenilir bilgi ve rekabet edebileceğimiz düz bir oyun alanı için güvendiğimiz. Her düzeyde hükümet, Amerikan GSYİH'sının yaklaşık %50'sini vergilendirme yoluyla kontrol ederken (kabaca %60'ı "gelir" vergi planı yoluyla alınır) bu tür durumlar sayısızdır.

Bu gerçek "arz yönlü" ekonomidir. Gelen bir tedarik Bileşenlerin rüşvet alabileceği, patronajın finanse edilebileceği ve güç temellerinin genişletilebileceği paranın miktarı, meşrulaştırılabileceği programlar için bir talep yaratır (ve bir kez kurulduktan sonra her "program" bir meşrulaştırma, yararlanıcı bileşenler ve kampanya nakit kaynağı haline gelir).).

Bir zamanlar, özellikle yüzyılın ilk yüzyılında Anayasaya göre doğrudan vergi beyannameleri verildiğinde ulusun varlığı son derece önemsiz rutin operasyonel bütçe (çoğunlukla tarifeler yoluyla finanse edilen) dışındaki çoğu federal gelir ihtiyacını karşıladı, özel bir harcama gereksinimi (genellikle geçici) belirli bir gelir akışının kurulmasına yol açtı. İkinci Dünya Savaşı'nın duygusal ve dikkati dağılmış yıllarında "gelir" vergisi planının başarılı bir şekilde uygulanmasından bu yana, özel harcamaların benimsenmesine ve eskilerin korunmasına yol açan gelir akışının varlığı ile süreç tersine döndü. varoluş nedeni çoktan geçti. Böylece federal gelir süreci bir bütçe olmaktan çıkıp bir tür tanımlanmış

Gelir akışının istikrarlı büyümesiyle aşağı yukarı eşleşen fayda büyümesi ile fayda planı.

Ve o dır-dir sabit ve kaçınılmaz olarak öyle; planın doğası bunu sağlar. Ekonomik daralma zamanlarında, federal "gelir" vergi geliri "parantez kayması" ile korunur. Bu, bir işçinin yıllık üretimi gibi belirli bir servet üretiminin, temsil edilmesi (ve telafi edilmesi) için gereken dolar sayısı olarak daha yüksek bir "vergi" dilimine (servetin daha büyük bir yüzdesine el konulması) itilmesidir. Yani çıktı enflasyon nedeniyle artar. Harekete geçiren enflasyon (para arzının ekonomik genişleme oranını aşan şekilde genişlemesi) daralmanın kaçınılmaz bir özelliğidir ve kendisi de federal gelirin sürekliliğinin garantörüdür. Ne de olsa enflasyon, devlet harcamaları yoluyla hesaba katılmayan, diğer bir deyişle serbest paranın para arzına enjekte edilmesinden başka bir şey değildir. Bu itibarla, kamunun para arzının devalüasyonuyla tam orantılı olarak hükümet için ekonomik bir kazancı temsil eder.

(Bu arada, durgunluğun enflasyonun kaçınılmaz bir özelliği olduğunu söylemek daha doğru olabilir, bunun tersi değil, ama bu başka bir kitabın konusu).

Ekonomik genişleme sırasında, program şunları sağlar: federal gelir sürecindeki benzer ve hatta daha agresif büyüme olgusu - çünkü tüm ekonomik faaliyetler üzerindeki genel bir vergiden kaynaklanan gelir (pratikte, planın tutarları), ekonomideki büyüme ile otomatik olarak artar. Her yeni iş, her yeni işçi, her yeni pazar ve her üretkenlik artışı, planın "vergi matrahında" bir artışı temsil eder. Bu nedenle, 1940'ların ortalarında "gelir" vergisi planının özel olarak uygulanmasından bu yana, aynı dönemde kişisel servetteki göreli patlamaya ve genel üretkenlik iyileştirmelerine rağmen, federal bütçe ekonominin bir yüzdesi olarak temelde sabit kalmıştır. devletin payını azaltması gerekirdi.

ekonomi.

Gerçek dünyada tabii ki çimlerinizi biçen çocuk

servetiniz arttıkça dönüm başına fiyatında otomatik ve orantılı bir artış almaz; bunun yerine, gerçek dolar cinsinden fiyatı yaklaşık olarak aynı kalır ve artan servetinizin bir yüzdesi olarak azalır. Meşru, ihtiyaca dayalı (talebe dayalı) bir federal bütçe aynı basit ekonomik ilkelere tabidir. Sadece "gelir" vergisi planının aynalı dünyasında federal gelir kansere dönüşebilir.

genel ekonominin organik bileşeni, daha büyük organizmanın büyüme oranını iyi zamanlarda paylaşıyor ve kötü zamanlarda aşıyor.

Sonunda, mevcut federal sistemin tek yönü

Hala bütçelemeyi anımsatan gelir süreci, dikkati yanlışlıkla halkın gözüne takılan belirli bir boondoggle'dan uzaklaştırmak için üstlenilen ara sıra yapılan vergi oranı (veya nesnesi) ince ayarıdır. Bu gerçek bütçeleme değil, elbette, sadece duman-ayna siyaseti. Genel olarak, harcama seviyesi yıldan yıla yükselmekten başka bir yere gitmemeye devam ediyor.

yıl.

- Sahtekarlıkla yönetilen ve savunulan plan, doğası gereği bölücüdür. Ülkenin servet üretiminin %50'sinin kontrolü söz konusu olduğunda, herkesin bireysel çıkarları da tehlikededir; bu nedenle, bu kontrolü etkilemek, gerekli zenginlik veya sayı kapasitesine sahip tüm vatandaşların doğal zorunluluğu haline gelir ve herkesin utanç verici kurbanı olur.

olmayanlar.

Böylece, geniş ve kaçınılmaz iddiaları öne sürerken, "gelir" vergisi planı, toplulukta, Thomas Hobbes'un dar ama ünlü insan ilişkileri vizyonunu teşvik eder - ve Kurucuların dikkatli ve kasıtlı sınırlamalar yoluyla karşı "herkesin herkese karşı savaşı" karartılmış koydukları. yarattıklarının güçleri ve amaçları. Hobbes, bir iktidar boşluğunun anarşi ve kaosa yol açtığını algılar, ancak bireysel kişisel çıkar dinamiklerini tam olarak anlamaz ve saygı tarafından yönlendirilmez.

Bireysel haklar için, gücün merkezileştirilmesinden başka bir alternatif görmedi - başkaları üzerinde güç kullanmak isteyen herkes tarafından o zamanlar ve şimdi benimsenen ve desteklenen bir görüş.

Önemli gücün herhangi bir merkezileştirilmesinin, bazılarının başkaları tarafından kötüye kullanılmasını basitçe kurumsallaştırdığı ve sürekli hale getirdiği, ya hep ya hiç ilişkisinde periyodik üstünlük mücadeleleri tarafından noktalanan sabit durum baskısını üreten Kurucuların üstün anlayışıydı. Bunun yalnızca otokrasi veya oligarşi için değil, çoğunluğun iktidarı kendi yararına yönetebileceğini öğrenmesiyle kaçınılmaz olarak kendi kendini boşaltan bir despotizme dönüşen sınırsız bir demokrasi alternatifi için de doğru olduğunu kabul ettiler. mağdur bir azınlık. James Madison'ın gözlemlediği gibi,

> "Demokrasilerle uyumsuz bulundu"
> kişisel güvenlik veya mülkiyet hakları; ve
> general, hayatlarında olduğu kadar kısaydı
> ölümlerinde şiddetli."

Egemenlik ve doğal hukuk ilkelerine ilişkin derin kavrayışları ve saygıları, bu parlak adamları hatasız bir şekilde gerçek çözüme götürdü: Gücün her bir vatandaştan kaynaklandığının kurumsal kabulü. Bu dağınık iktidar - ihtiyaç halinde koordine edilebileceği, ancak farklı unsurların gönüllü, kendi çıkarlarına dayalı işbirliğine bağlı olduğu akışkan bir sivil mekanizma ile birlikte - kontrolü için yıkıcı ve şiddetli mücadeleler için teşviki benzersiz bir şekilde en aza indirir, yeterli güç sağlar. katılımcılar için güvenlik sağlar ve elindeki istismar ve baskının yalnızca münferit, ara sıra ve kısa süreli olmasını sağlar.

(Sosyalist duyarlılığı rahatsız etse de, bu çözümün yararlarının küçük bir kısmı, bilge ve sağduyuluların, dünyanın hırslarının ve yanlış yönlendirmelerinin kötü etkilerinden kaçınabileceği veya en azından hayatta kalabileceğine dair en iyi güvenceleri sağlamasında değildir. aptallık, ne kadar yaygın bir aptallık olursa olsun).

Bugün, "gelir" vergisi planı aracılığıyla ulusun üretkenliğinin yarısı üzerindeki kontrolün merkezileştirilmesi

Kurucunun dehasının tüm bu faydalarını geri alır. Mübadele edilebilir meyvelerine el koyarak nüfusun emeğine komuta eden devlet, böylelikle Amerikalılar üzerinde, ortaçağ serflerinin feodal lordlarının elinde çektiklerinden daha fazla hakimiyet kurar; ve bu pelfin çoğu tarafından finanse edilen (ve inanılmaz bir şekilde bir gerekçe olarak kullanılan) hayatlarının mikro yönetimi, en despotik totaliter deneylerin dışında hiçbir paralelliğe sahip değildir.

Karşısında kimsenin güvende olmadığı ve doğası gereği istismarcı ve baskıcı olan bu muazzam gücü kontrol etme mücadelesi, tesadüfen siyasi sürecin en basit ve en temel unsurlarını bile yozlaştırarak, ulusal bir eğlence haline geldi. Politik filozof PJ O'Rourke, bu etkinin genel karakterini şu gözlemde kısaca özetlemiştir:

> "Alım satım Washington tarafından kontrol edildiğinde, ilk alınıp satılanlar politikacılardır".

- Hileli vergi düzeninin doğası, yararlanıcılarını cahil bir nüfusu teşvik etmeye (ve yetkileri dahilinde olduğu sürece üretmeye) zorlar. Örneğin, 1913'te (16. Değişiklik kabul edildiğinde) yükselen ve güçlü popülist hareketin ülkeye tüm ekonomik işlemlere ulaşan bir vergi yüklediğine dair hükümet tarafından desteklenen efsanenin benimsenmesine izin vermek için büyük bir tarihsel cehalet gereklidir. ağırlıklı olarak oluşturduğu ortak işçiler tarafından alınan uzun çalışma saatlerinin karşılığı. Böyle bir şeyin herhangi bir siyasi çoğunluk tarafından önerilmesi en iyi ihtimalle olası değildir; şişman-kedi hırsız-baronların -vergilendirme yetkilerinin uygulanması da dahil- federal hükümeti kontrol ettiğine dair bir inançla beslenmiş, özellikle sınıf bilinçli bu hareket tarafından yapılmış olması saçmadır.

Buna eşlik eden ima, karşılaştırmalı olarak gülünçtür. Böyle bir kendi kendine açtığı yarayı hazırlayanlar, Maddeyi yürürlükten kaldırma (veya en azından değiştirme) gereğini fark etmemiş olmalıdır. 1, Bölüm 9, değişikliklerinin bir

73 sayfalık Yargıtay görüşü, Anayasa'nın tam da bu kısmı üzerinde sık sık ve uzun uzadıya duruyor. Gerçek şu ki, elbette, taslağı hazırlayanlar böyle bir ihtiyacı fark etmediler çünkü ihtiyaç yoktu. 16. Değişikliğin, devlet sözleşmesi sahipleri, kiracılar, lisans sahipleri ve tahvil sahiplerinden oluşan soyguncu-baron birliğinin - aksi takdirde, sözleşmeden kaynaklanan "kazançlar, karlar ve gelirler" üzerindeki mevcut dolaylı tüketim vergisine tabi olduğunu belirlemekten başka bir amacı yoktu. bu tür hükümet ayrıcalıklarının kullanılması, federal olarak bağlantılı faaliyetlerini, kişisel mülkiyetle ilişkilerini ileri sürerek vergiden koruyamaz.

Bu mitler ve aynı türden diğer mitler bile (Yargıtay'ın sık sık tekrarlanan açıklamalarından bahsetmiyorum bile) Anayasa'nın açık sözleri dikkate alındığında, dolaşımda, "On Altıncı Değişiklik hükümleri yeni bir vergilendirme yetkisi vermemiştir...") için bir vasiyettir En azından, çok para ödediğimiz devlet eğitim endüstrisinin başarısızlığı - planın yararlanıcılarının çıkarlarına hesaplanmış tabiiyeti olmasa bile. Herşey "Gelir" vergisi planı için gerekli olan hukuk, ahlak, basiret ve anlayış bozukluklarının yalnızca genel olarak hem bilgi hem de bilgelik açısından zayıf bir nüfus üzerinde hüküm sürmesi mümkündür. Bu nedenle, her düzeydeki hükümetlerin, kamu eğitim endüstrisinin, bağımsız yurttaşları yetişkinliğin sorumluluklarına hazırlamaya yönelik orijinal misyonundan, günlük bakım, mesleki eğitimin bir bileşimine doğru istikrarlı bir şekilde ayrılmasına gönül rahatlığıyla veya suç ortaklığıyla izin verdiği şema ile mükemmel bir uyum içindedir. kanıtlanmamış 'eğitimsel' hevesler için eğitim ve laboratuvar.

Türkiye'de yurttaşlık eğitiminin durumu hakkında yeni bir rapor Amerika bugün Ulusal Politika Analizi Merkezi tarafından bu yozlaşmayı yansıtıyor:

"55 kolejdeki en üst [illegible] ve

- Neredeyse yüzde 100 çizgi film karakterleri Beavis ve Butthead ve rapçi Snoop Doggy Dogg'u tanımlayabilirken, sadece yüzde 34'ü Geo[illegible]

- üçüncüsü, Anayasa'yı
  Sadece bölünme kuran bir devlet [illegible] ABD'nin [illegible] tanımlayabildi. [illegible]etinde

- Bu en iyi öğrencilerin yüzde seksen biri, temel tarihsel sorularda DF aldı. veya yanıt

Şu anda sadece 25 eyalette tüm devlet okullarında vatandaşlık eğitim [illegible] bile bulamadı."

Wakingbear.com, 1998 Ulusal Eğitim Yeterlilik Değerlendirmesini analiz ederek şunları gözlemliyor:

"NAEP testi, %35'in Amerika

lise son sınıf öğrencileri, uzmanların "temel" olarak değerlendirdiği bir vurttaşlık anlayışına bile sahip değildi. Diğer %39'luk bir kesim ise yalnızca temel düzeyde puan aldı.

Yaşlıların sadece %22'si Amerikalıların nasıl "yeterli" bir anlayışa sahipti. a

hükümet işleri. Ve 25 kişiden biri gol attı

"ileri düzey. Test edilen diğer dereceler için sonuçlar - 4. ve 8 - lise son sınıf öğrencilerininkileri yansıttı, dört öğrenciden birinden az veya daha yüksek puanlar aldı.

seviye "yetkin" olarak kabul edilir Ve bakın yüksek a'ya daha yakından

okuldaki son sınıf öğrencilerinin [illegible] şekilde

ayarlandığını bilmediklerini öne sürmek için bireysel soruları yanıtlar.

biri, ABD'nin üst düz[illegible] "sadece keyfi" uygulamaları engellemesinin iki yolunu bulabilir.

14 olası cevap arasında, Haklar Yasası, bağımsız bir yargı, sivil denetimi - ve ordunun

oy. Açık Bill of Bill soran çoktan seçmeli soru

üçte birinin bunu sınırlamak için yazıldığını biliyordu. Haklar, lise son sınıf öğrencilerinin

bunun ne olduğunu bilemeyenler. federal hükümetin. Her 10 yaşlı gücünden biri

a demokrasi, vatandaşlarının

aktif katılımından yararlanır. Mahkemenin Anayasa Yüksek Üçte birinden biraz fazlası 14.

Ayrıştırma yasalarını devirmek.

bu kadar gelmemeli nın-nin sürpriz.

Hem resmi hem de gayri resmi diğer anketler, Amerika'nın gelecekteki seçmenlerinin ve jüri üyelerinin ülkenin hakkında kuruluşu fazla bilmediklerini gösteriyor.

İçinde Ulusal Anayasa Merkezi tarafından yürütülen 1998 anketine göre, biç Amerikalı ABD'den 50 Anayasası olarak tanımlayamadı.

Anayasa. Yarısı bile üçünü adlandıramaz

federal hükümetin şubeleri. Ve her on kişiden biri, devlet okullarında ayrımcılığı sona erdiren dönüm noktası niteliğindeki Yüksek Mahkeme davasının (Brown'a karşı Eğitim Kurulu) adını verebiliyordu. San Francisco Examiner muhabiri Emily Gurnon, Bay Area gençleriyle yapılan gayri resmi bir ankette, 4 düzine gencin yarısından azının

ABD'nin zaferini kazandığı ülkeyi adlandırabileceğini test etti.

bağımsızlık. Gurnon, 4 Temmuz'un neyi kutladığını sordu. Bir lise mezunu ona, "Özgürlük gibi.

Bazı savaşlar yapıldı ve biz kazandık, böylece özgürlüğümüze kavuştuk. "Hangi ülkeden? O mezun bilmiyordu.

Başka bir lise mezunu da biliyordu ki
4 Temmuz Amerika'nın bağımsızlığını kutladı. Hangi
ülkeden? [illegible]

20. yüzyılda devlet okullarının hızla yayılması, kuşkusuz, "gelir" vergisi planının eş zamanlı uygulanmasıyla masum bir şekilde tesadüfiydi.
Benzer şekilde, son kırk yılda bu okullarda tarihin, mantığın ve anlamlı "yurttaşlık"ın vurgulanması muhtemelen diğer çıkarlara hizmet eder ve esas olarak bunlara yanıt verir. Devlet okullarındaki ve müfredatlarındaki kesintisiz kalite düşüşünü şemaya yüklemek çok fazla olsa da, yine de bu düşüş şüphesiz başarısına katkıda bulundu.

'Cui bono' ilkesini uygulayarak, devlet okullarını kontrol eden hükümetlerin, başarısız olmaya devam etmelerine izin vermek için güçlü bir teşvik altında faaliyet gösterdikleri sonucuna varmak mantıklıdır. Böylece, bu tehlikeli sahtekarlık sadece bizim zihinlerimizi ve hayatlarımızı karartmayı değil, çocuklarımızın zihinlerini de karartmayı başarır.

- Etkili bir şekilde gönülsüz bir gereklilik olarak sunulan program, bazı vatandaşların kendileri için bir menfaat elde etmeye zorlayabileceği ilerici bir yapı ile kanun önünde eşit muamele temel ilkemizi yozlaştırmaktadır.

komşularının cepleri. Bu duygusuz tasarım, Shaw'un ilkesine başvurarak şemaya yönelik koruyucu siyasi desteği en üst düzeye çıkarmayı amaçlıyordu. "Peter'dan Paul'e ödeme yapmasını isteyen bir hükümet, her zaman Paul",
bir kölelik biçiminin sosyal adaletin temel bir unsuru olduğu önermesinin kurumsal olarak onaylanmasını sağlar.
(Verginin yasal olarak geçerli olduğu durumlarda, elbette-- federal ayrıcalıktan gönüllü olarak yararlanmanın beklenen bir maliyeti olarak- eşitsiz

muamele, gösteride iyi koltuklar için daha fazla ödemek zorunda kalmaktan daha adaletsiz değildir).

Bu özellikle zararlı bir sapıklıktır, çünkü bu "adalet" bazı Amerikalılardan daha ağır bir yük alıyor çünkü onların ortak iyiliğe diğerlerinden çok daha fazla katkıları var. Daha fazla sapıklık Sonuçta, kişi yalnızca çıkarlara hizmet ederek elde eder. birini kazanır ayrıcalıksız komşularından.

Ayrıca, programın bu yönünü desteklemek için sıralanan birçok yanlış anlayışın aksine, kişinin iyi hizmetinin getirdiği bu tür makbuzlar, yerler ve topluluk kaynaklarından elde edilen az bir tane talep et fayda ne kadar fazla olursa az daha vergimiz müstehcen. Gerçekten olduğu gibi, turur. başarılı bir servet üreticisi, kamu altyapısını ve statükonun tipik olarak sert savunmasını aşmada tipik olarak diğerlerinden daha kararlı ve ısrarcı olmuştur. (Bunun istisnası, hükümeti kendi meydan okuyan ve lehlerine kullananlardır; onların kazançları, tabii ki, usulüne uygun olarak uygulandığı şekliyle "gelir" vergisinin yasal nesneleridir).

bunlar

Kamu hizmetlerine gelince, hali vakti yerinde olanlar bu tür harcamalara diğerlerinden çok daha az talepte bulunurlar - kamu refahı sağlamazlar, özel sigortalıdırlar, yerel hizmetlerin (tipik olarak) yüksek yerel vergilerden adil bir şekilde ödendiği yerlerde yaşarlar. oranlar. Başka bir deyişle, kendi yollarını ödüyorlar. Yetkili ve saygın konumdaki birçok kişinin, profesyonel ücretler, bürokratik güç ve yeniden seçimin zorluğunun devam etmesini sağlamak için Amerikalıları bu gerçeklerin başlarının üzerindeki duruşunu kabul etmeye ikna etmeye yönelik güçlü çabaları, ulusal skandal Bu çabaların büyük ölçüde başarılı olması ulusal bir utançtır.

final

Anayasal olarak öngörülen federal vergilendirme sistemimiz, her kişinin kendi bedeninin, emeğinin ve yargısının münhasır sahibi olduğu temel ahlaki ve yasal ilkeyi paylaşır - o kadar kesin bir şekilde sağlam ve açık ki, şimdiye kadar yaşamış her insanın sahip olduğu bir ilkedir. korumasını talep etti, en azından kendileri için. İnsanlık tarihinin en büyük başarılarından birini mümkün kılan kilit mekanizmalardan biridir: Güvenlik, ekonomik canlılık, kaynaklar ve alan sağlayan geniş ve geniş bir alana yayılmış bir toplumun gerçekten pratik ve genel olarak uyumlu organizasyonu. Böyle bir örgüt, doğal ve zorunlu olarak, başarısı ve istikrarı (değerinden bahsetmiyorum bile) için hukukun üstünlüğü ile birlikte mülkiyet haklarına titizlikle saygı gösterilmesine bağlıdır. Bu muazzam başarı sayesinde, ulus periyodik savaşlara, durgunluklara ve sosyal çalkantılara rağmen daha büyük bir genel refah düzeyine yükselirken bile, Amerikalıların hakları uzun yıllar boyunca güvence altına alındı.

Bu kutsanmış ve faydalı mirasın - kendimiz, hemcinslerimiz ve gelecek nesillerimiz için - restorasyonu ve korunması, inanıyorum ki, Amerika'nın en önemli yükümlülükleri arasındadır.

vatandaşlık. Alternatif, ne kadar ikna edici bir şekilde desteklenir veya savunulursa savunulsun, şu ya da bu şekilde gayri meşru ve aşağılık bir tiranlığın biçimidir. Bu tür alternatiflerin her biri, zorunlu tabiiyetten daha fazla veya daha az değildir. daha az güçlü olanın çıkarlarının askeri veya politik olarak daha güçlü olanın iştahına - herhangi birinin içindeki mağduriyet derecesi, yalnızca baskın olanın veya kaderin kaprislerinin geçici hoşgörüsü ile sınırlıdır.

Başkaları tarafından komşularının mülkiyeti veya emeği üzerinde zorla hak talebinde bulunulmasını kabul eden herhangi bir sistem belirli bir zamanda ne kadar kısıtlanmış olursa olsun, en iyi ihtimalle belirsizlik ve sürekli mücadele ile aksatılmalıdır. Kaçınılmaz olarak, elbette, bu tür despotizmler nihayetinde çıplak köleliğe dönüşüyor. Ne de olsa, biraz iddiası kabul edildiğinde, daha fazla iddiası hangi argümanla reddedilebilir? Ve bir kez hareket etmesine izin verildikten sonra çıtayı istikrarlı bir şekilde düşürmek insanın doğası değil mi? Aksini söylemek saflık ya da ikiyüzlülük olur ve tüm tarihin yüzüne iner.

"Gelir" vergisi planı ve hükümetin sürdürdüğü güçlerin çoğu, açıkça, vatandaşlık sorumluluğumuzun yerine getirilmesinin önünde köklü engeller olarak duruyor. Bu nedenle, ne kadar belirsiz ve yanlış anlaşılmış olurlarsa olsunlar, vergilendirmeyle ilgili fiili tüzüklerin, kurucular tarafından temel yasada ortaya konan akıllıca ve eleştirel gerekliliklerle tutarlı ve bunlara saygılı kalması bir şanstır. Her birimizin yapması gereken tek şey,

yazılı yasa ve uygunsuz şekilde alıkonulan paranın iadesini talep etmek; gelecek için uygunsuz stopajların yetkisini kaldırmak; bize ödeme yapan diğer kişilerin hatalı iddialarını çürütmek; kendimize ait olan tüm uygunsuz iddiaları düzeltin... ve ardından gelecek protesto, inkar, direniş, gözdağı, tehdit ve belki de adaletsizlik fırtınasına göğüs gerelim.

Çok uzun zaman önce, doğru şekilde hazırlanmış 1040'ları dosyalayanlar sadece postayla bir çek alacak ya da sessizlerle karşılanacaktı.

hangisi uygunsa, başvurularının kabulü.
Bu tür başvuruların çoğu kapsamlı hukuk bilgisi olmadan hazırlanmış olsa da böyleydi - bunlar yalnızca doğal olarak yasal olarak doğru sonuca yol açan temel Anayasa ilkelerinin uygulanmasına dayanıyordu. Bu başvurulara verilen iyi niyetli tepkiler, onları özel olarak dikkate almayan ve bürokrasilerin eğilimli olduğu akılsız, otomatik bir tarzda sadece kurallara uyan bir sistemin tepkileriydi.

Son yıllarda bu başvuruların hacmi arttıkça, Doğru bir geri dönüşün nasıl hazırlanacağına dair yaygın bilgiyle temsil edilen şemaya yönelik ölümcül tehdit, yönetici-lehtarlarının dikkatini çekti. Bu "kamu görevlileri", bu kitap boyunca tartıştığımız yasadaki nüanslardan, tuhaflıklardan ve tuhaflıklardan yararlanarak bu tür dosyalayıcıları çelmelemek için çılgınca bir çaba başlattılar. 'Yaklaşık 1040'lar ve Para İadesi Talep Etme' bölümünde bahsettiğim gibi, bugün doğru bir talebin hızlı bir geri ödeme ile karşılanması olası değildir.

Daha ziyade, başvuru sahibini iddiasını geri çekmesi veya taviz vermesi ve kovanın itaatkar, hizmetkar üyesinin pahalı ve ilkesiz ama tanıdık ve tehdit edici olmayan rolüne geri dönmesi için kandırmak veya korkutmak için kasıtlı ve sürekli bir çaba ile karşılanacaktır. Bu çabada kullanılan birçok yöntemi tartıştık.

Doğru bildiklerinden daha fazlasını veya daha azını beyan etmeye, tasdik etmeye ve imzalamaya özen gösterenler, her şey söylendiğinde ve yapıldığında, bu rüşvetçi ve her zaman yakın olanlardan zarar görmezler. -tamamen kanunsuz çabalar.
Bununla birlikte, siyasi sınıf, bürokrasi, profesyonel kamp takipçileri ve diğer net vergi lehdarları tarafından monte edilecek sos treninin savunması, en sonuncusu dürüst olmak zorunda kalana kadar vahşi olacaktır. iş. Kendimizi ve kendimizi terk ederken

çocukları şimdiki köleliğin aşağılanmasına ve görece yoksullaşmasına ve gelecekte mutlak kanunsuzluğun barbarlığına karşı, düşünmek korkunç ve güçlü bir motivasyondur.

doğru olanı savunmak, yerleşik ve yozlaşmış muhalefetle mücadele etmek zor ve tehlikelidir.

Peki, ne yapmalı?

Şans eseri, bu sözleri 2003'te Bağımsızlık Günü'nde, penceremden görebildiğim her binada dalgalanan bayraklarla ve yakın ve uzak havai fişeklerin patlamaları ve çıtırtıları tarafından sürekli olarak kesilen günün rutin sesleri ile yazıyorum. Bu nedenle, doğru yol hakkında herhangi bir düşüncenin fayda sağlayabileceği ilham edilmiş birçok rehberin sözlerini akla getirmek çok kolaydır.

Bu tesadüfi fırsattan tam olarak yararlanarak, sevgili okuyucu, en iyi dileklerimle ve bana ayırdığınız zaman için en içten teşekkürlerimle - Patrick Henry'nin harika yetenekli ellerine bırakıyorum. Bu büyük adam ve onun dikkate değer Amerikalı neslinin geri kalanının daha da büyük bir cesaret ve kararlılık sınavıyla karşı karşıya kalması o kadar uzun zaman önce değildi. Teslim olmakla bugün bizim kaybettiğimizden daha fazla kaybedecekleri bir şey yoktu, ancak geri çekilmeyi reddederek hayatları da dahil olmak üzere her şeyi kaybedeceklerdi. Henry, meydan okumaya cevap verirken hepsi adına konuştu. Bu dedi ki:

> Bize zayıf olduğumuzu söylüyorlar efendim; bu kadar zorlu bir düşmanla baş edemez. Ama ne zaman daha güçlü olacağız? Önümüzdeki hafta mı yoksa gelecek yıl mı olacak? Tamamen silahsız olduğumuzda mı olacak ve bir İngiliz muhafızları her eve mi yerleştirilecek? Kararsızlık ve hareketsizlikle güç mü toplayacağız? Düşmanımız ayağımızı bağlayıncaya kadar sırtüstü yatarak ve aldatıcı umudun hayaletine sarılarak etkili araçlarını mı elde edeceğiz?
>
> Efendim, eğer zayıf değiliz Tanrı'nın gücümüze verdiği doğanın araçlarını uygun şekilde kullanırsak. Kutsal özgürlük davasında silahlanmış milyonlarca insan ve bu tür

final

a sahip olduğumuz ülke olarak yenilmeziz
düşmanımızın bize karşı gönderebileceği herhangi bir kuvvet.
Ayrıca efendim, savaşlarımızı tek başımıza
Var yapmayacağız. sadece ulusların kaderini
yöneten ve bizim için savaşmak [illegible]
için dir.

Ayrıca efendim, seçimimiz yok. Yeterince temel
olsaydık yarışmadan [illegible] arzu etseydik çok geç emekli olmak. Teslimiyet ve kölelikten başka bir
geri çekilme yoktur! [illegible]

Tekrar ediyorum efendim, bırakın gelsin.

Konuyu hafifletmek boşuna efendim.
Beyler, Barış, Barış ağlayabilir - ama barış var. hayır
Savaş aslında başladı! [illegible] getirecek!
Kardeşlerimiz zaten sahada! Neden [illegible] Bu dileği
nedir? Neye sahip olacaklardı?

Hayat, böyle

zincir ve kölelik pahasına satın [illegible]

Başkalarının hangi dersi alabileceğini bilmiyorum; ama bana
gelince, ya hürriyet ver ya ölüm ver!

Ek

ABD Yüksek Mahkemesi
BRUSHABER v. UNION PACIFIC R. CO., 240 US 1 (1916)

240 ABD 1
FRANK R. BRUSHABER, Appt.,
içinde.
BİRLİĞİ PASİFİK DEMİRYOLU ŞİRKETİ.
140.

14 ve 15 Ekim 1915'te tartışıldı.
24 Ocak 1916'da karar verildi.

[240 US 1, 2] Temyiz eden için Sayın Julien T. Davies, Brainard Tolles, Garrard Glenn ve Martin A. Schenck.

Bay Henry W. Clark temyiz için.

[240 US 1, 5] ABD Başsavcısı Davis, Başsavcı Yardımcısı Wallace ve Başsavcı Gregory .

[240 ABD 1, 9]

Sayın Başyargıç White mahkemenin görüşünü bildirdi:

Union Pacific Demiryolu Şirketi'nin bir hissedarı olarak, temyiz eden, şirketin 3 Ekim 1913 tarihli tarife yasasının gelir vergisi hükümlerine uymasını yasaklamak için faturasını sunmuştur (II., bölüm 16, 38 Stat., L 166'da). . Usulüne uygun olarak ortaya çıkan anayasal sorunlar nedeniyle, dava burada, herhangi bir hafifletme gerekçesi belirtilmediği için görevden alma hareketini sürdüren bir kararnamenin doğrudan temyizi üzerinedir.
Kurumun vergiyi iade etmesini ve ödemesini engelleme hakkı, kanunun Amerika Birleşik Devletleri Anayasasına aykırılığına, şirketin hissedarlarla olan özel ilişkisine ve pek çok şeyden kaynaklanan özel çıkarlarına ilişkin birçok itiraza dayanıyordu. saldırıya uğrayan fiilin idari hükümleri, davaların karışıklığı, yanlışlığı ve çokluğu [240 US 1, 10] ve kurumun vergiyi ödemesi ve başka bir şekilde kanuna uyması halinde ortaya çıkacak her türlü tazminat yolunun yokluğu. niyetinin bu olduğu iddia edildiğinden itirazsız saygılar. Bir yargı sorununu ortadan kaldırmak için, bu aksilikler ve Pollock v. Farmers' Loan & T. Co.

157 ABD 429 , 39 L ed. 759, 15 Supp. ct. 673, bir hissedarın, uygun şartlar altında bir şirketi, anayasaya aykırı olarak yüklenen bir vergiyi gönüllü olarak ödemekten alıkoymak için dava açma hakkını, böyle bir davaya izin vermenin 3224'ün yasaklarını ihlal etmediği gerekçesiyle, Gözden Geçirilmiş Tüzükler (Comp. Stat. 1913, 5947), vergilerin uygulanmasının emredilmesine karşı, buradaki iddianın, davanın yargı yetkisi bulunmadığını ileri sürdüğü kanaatindeyiz, çünkü bunu değerlendirmek, atıfta bulunulan Gözden Geçirilmiş Tüzük hükümlerini ihlal edecektir. .
Ancak davanın esasına ilişkin karara varmadan önce, davalı şirketin davanın askıdalığına ve ihtilafın niteliğine hükümetin dikkatini çektiğini ve saldırıya uğrayan fiile gönüllü olarak uymayı reddetme konusundaki isteksizliğini gözlemlemekteyiz. Amerika Birleşik Devletleri, amicus curiae olarak, kararnameyi sürdürmek amacıyla hem sözlü hem de kısa olarak dinlendi.

Tasarının ilk on paragrafında yer alan, vatandaşlık ve ikamete ilişkin görüşler, tüzük hükümlerine ilişkin açıklamalar ve şirketin faaliyetlerine ilişkin açıklamaların yanı sıra, yargı yetkisini sürdürmek için ileri sürülen tasarıda, yirmi bir anayasal olduğu iddia edildi. bu sayıda paragraf veya alt bölümde belirtilen itirazlar. Tüm gerekçeler Anayasa'nın ihlalini ileri sürdüğü için, geniş anlamda, hepsinin, tüzüğün kabul edildiği daha acil yaptırım altında 16.

Çeşitli önermeler, onları sınıflandırmayı zorlaştıracak kadar iç içe geçmiştir. Bununla birlikte, [240 US 1, 11] bu karışıklığın doğasında olmadığı, daha çok 16. Değişikliğin şimdiye kadar bilinmeyen bir vergilendirme yetkisi sağladığı sonucuna varıldığı kanaatindeyiz; yani, doğrudan olsa da, diğer tüm doğrudan vergilere uygulanan paylaştırma düzenlemesine tabi olmaması gereken bir gelir vergisi koyma yetkisi.
Ve bu hatalı varsayımın geniş kapsamlı etkisi, argümanda ileri sürülen birçok iddianın onu desteklemek için genelleştirilmesiyle şu şekilde açıklığa kavuşturulacaktır: (a) Değişiklik, paylaştırma olmaksızın doğrudan verginin yalnızca belirli bir karakterine izin vermektedir ve dolayısıyla bir vergi Değişikliğin getirdiği özellikleri taşımayan, Değişikliğin dışında kalan ve dağıtılmadığı için genel anayasal anlamda doğrudan vergi olarak geçersiz olan, (b) Değişikliğin bir vergiye izin verdiği için, varsayılan yetkisi altında alınır. sadece 'hangi kaynaktan elde edilirse edilsin' gelirler üzerinde, belirli kişilerin ve sınıfların bazı gelirlerinin vergilendirmeden hariç tutulmasına izin verilmez ve bu nedenle kanunun anayasaya uygunluğu, vergilendirme konusunda Anayasa'nın genel hükümleriyle test edilmelidir ve dolayısıyla yine (c) Değişikliğin öngördüğü 'herhangi bir kaynaktan elde edilen gelirleri' vergilendirme hakkının, temel tekdüzelik, bu nedenle hiçbir vergi Değişikliğin yetkisi altına girmez

bu standarda uygun olduğunu ve dolayısıyla ihlal edilen kanunun tüm hükümlerinin bir kez daha yalnızca Anayasa'nın genel ve önceden var olan hükümleri altında denenerek, paylaştırma yapılmadığı takdirde tüzüğün tekrar hükümsüz kalmasına neden olması, (d) Değişiklik tarafından verilen yetki yeni ve ileriye dönüktür, tüzükte hükümlerini geriye dönük olarak uygulama girişimi geçersizdir, çünkü geriye dönük süre söz konusu olduğunda, paylaştırmaya ilişkin önceden mevcut anayasal gerekliliğe tabidir.

Ancak, onun altındaki önerme ve iddiaların [240 US 1, 12] kabul edilmesi halinde, Anayasa'nın bir hükmünün diğerini yok etmesine neden olacağı açıkça ortaya çıkmaktadır; yani, Değişikliğin paylaştırmadan doğrudan vergiyi muaf tutan hükümlerinin, tüm doğrudan vergilerin paylaştırılmasına ilişkin genel gereklilik ile uzlaşmaz bir çelişkiye düşmesiyle sonuçlanacaktır. Ayrıca, Değişikliğin yetkilendirdiği vergi, dolaysız olduğundan, Anayasa'da dolaysız vergiler dışındakilere uygulanan tek biçimlilik kuralına girmeyecek ve böylece Değişikliğin sonucunun belirli bir doğrudan vergiye yetki vermek olacağı ortaya çıkacaktır. ne paylaştırmaya ne de coğrafi tekdüzelik kuralına tabi olmayan vergi, böylece bir eyalette veya eyalette başka bir eyalet veya eyaletlerde alınandan farklı bir vergi koyma yetkisi verir. Bu sonuç, durumu basitleştirmek ve açıkça Değişikliğin gerçekleştirmeyi amaçlamış olması gereken vergilendirme yetkisi üzerindeki sınırlamaları netleştirmek yerine, anayasal sistemimizde radikal ve yıkıcı değişiklikler yaratacak ve kafa karışıklığını artıracaktır.

Ancak, Değişikliğin önemine ilişkin temel önermenin hatasını kanıtlayarak, ondan çıkarılan argümanlardan zorunlu olarak kaynaklanan karışıklığı ortadan kaldıralım. Bununla birlikte, Değişikliğin metnine gelmeden önce, Değişikliğin ilgili olduğu konunun önceki yasama ve yargı tarihi ışığında ve varsayımsal olarak hangi koşullar hakkında bilgi sahibi olunarak öneminin belirlenebileceği sonuna kadar. benimsenmesine yol açtı ve

bu nedenle, amaçlanan amaç için, bu konularda kısa bir açıklama yapıyoruz.
Kongre'ye 1. maddenin 8. maddesi ile 'vergi, resim, harç ve harçları toplama ve toplama' yetkisinin kapsamlı olduğu ve akla gelebilecek her türlü vergilendirme yetkisini kapsadığı hiçbir zaman sorgulanmadı veya eğer öyleyse, sık sık yetkili bir şekilde beyan edildi. sadece doktrini ifade etmeyi gerekli kılmak için.
Ve ayrıca, gücün uygun şekilde hangi başlıklar altında sınıflandırılması gerektiğini, parçaya dahil edildiğinden yetki verildiğini belirlemek için şu anda durmadan, [240 US 1, 13] hiçbir zaman temelden sorgulanmadı. bütün olarak, yatırmak ve gelir vergilerini toplamak. Yine, ayrıca, kabul edilen tam ve her şeyi kapsayan vergilendirme yetkisinin, sırasıyla uygulanabilir oldukları ölçüde, Sanatın gereklerinden kaynaklanan sınırlamalara tabi olduğu hiçbir zaman sorgulanmamıştır. 1, 8, cl. 1, 'bütün vergiler, harçlar ve tüketim vergileri Amerika Birleşik Devletleri'nde aynı olacaktır' ve sanat I., 2, cl. 3, 'doğrudan vergiler birkaç eyalet arasında paylaştırılacaktır' ve 1, 9, cl. 4, 'daha önce alınması gereken nüfus sayımı veya numaralandırma ile orantılı olmadıkça, hiçbir kişi başı veya diğer doğrudan vergi alınmayacaktır.' Aslında, vergi verme yetkisinin tam ve mükemmel bir şekilde devredilmesini kapsayan iki büyük alt bölüm ve bu tür bir yetkiyle ilişkili iki sınırlama, Pollock v. Farmers' Loan & T. Co. US supra, sayfa 557'de: 'Vergilendirme konusunda, Anayasa, doğrudan ve dolaylı vergilerin iki büyük sınıfını tanır ve bunların uygulanmasının yönetilmesi gereken iki kural koyar: Doğrudan vergilere göre paylaştırma kuralı , ve vergiler, vergiler ve tüketim vergileri konusunda tekdüzelik kuralı.' Bununla birlikte, uzun zaman önce Veazie Bank v. Fenno, 8 Wall'da belirtildiği gibi gözlemlenmelidir. 533, 541, 19 L baskı. 482, 485, büyük sınıflardan birine göre paylaştırma ve diğer sınıfa göre tek biçimlilik gereksinimlerinin tam ve her şeyi kapsayan

vergilendirme yetkisine sahipti, ancak özünde sadece genel yetkinin uygulanacağı tarzla ilgili düzenlemeler vardı. 16. Değişikliğin kabul edildiği zamana kadarki tüm hükümet tarihinde, iki büyük sınıf arasında orta düzeyde bir vergi olasılığına ilişkin ifade edilen ve hiçbiri tarafından benimsenmeyen [240 US 1, 14] bazı varsayımları bir kenara bırakarak, Bu önermelerin doğruluğu konusunda her yerde soru sorulmuştur. Ancak en başta, bir verginin iki büyük alt bölümden hangisine düşeceğinin belirlenmesinde uygulanacak kriterler konusunda fikir ayrılıkları ortaya çıktı. Bütün konu Pollock v. Farmers' Loan & T. Co. 157 US 429'da ayrıntılı bir şekilde gözden geçirildiği için, bu farklılıkların temellerini ve bunlardan kaynaklanan sonuçları uzun uzadıya belirtmeden durmaksızın

, 39 L ed. 759, 15 Supp. ct. 673, 158 US 601 39 L. ed. 1108, ,
15 Sn. ct. Rep. 912, içeriğinde söylenenlerden alınan özlü bir açıklama yapıyoruz.

O vaka. İlk zamanlarda, farklılıklar, bir yandan baskı yaparken, diğer yandan, "kişilerin taşınması için" vagonlardan paysız olarak vergi alınmasını öngören bir kanunun kabul edilmesinde ve böyle bir verginin yürürlüğe girdiğinde, bu verginin Anayasa çok geçmeden karar için bu mahkemeye geldi. Hylton / Amerika Birleşik Devletleri, 3. Dall. 171, 1 L baskı. 556. Verginin vergi sınıfına girdiğine karar verildi.

vergiler, harçlar ve vergiler ve dolayısıyla paylaştırma gerektirmediği ve bu sonuç davanın kararında yer alan tüm mahkeme üyeleri tarafından kabul edilirken, gerekçesinde tam bir tesadüf yoktu. sonucuna varıldı. Küçük farkları belirtmeden, esaslı bir doğrulukla, farklı gerekçenin şu olduğu söylenebilir: Bir yandan vergi, paylaştırılması gereken doğrudan vergiler sınıfında değildi, çünkü doğrudan mülkten alınmıyordu. mülkiyet değil, daha çok kullanımı üzerineydi ve bu nedenle bir tüketim, vergi ya da vergiydi; ve diğer yandan, her halükarda doğrudan sınıf vergiler, yalnızca mülkiyeti nedeniyle gayrimenkul üzerinden doğrudan alınan vergileri içeriyordu. Hylton Davasında eş zamanlı sonuca yol açan muhakeme farkını göz ardı ederek, yasama pratiğinde, bir yanda doğrudan vergilerin iki büyük sınıfı ile tüketimler arasındaki sınır çizgisinin, görevler ve [240 US 1, 15]

o davadaki kararla örnek alınan diğerine uygulanan vergiler kabul edilmiş ve buna göre hareket edilmiştir. İlk etapta bu, nerede (ve bu türden bir dizi vaka vardı) mülkiyet nedeniyle doğrudan gayrimenkul veya köleler üzerinden vergi alınsa, doğrudan sınıfa dahil olarak muamele edilmesi ve paylaştırmanın yapılması gerçeğiyle gösterilir. sağlanırken, başka herhangi bir vergi türüne ilişkin herhangi bir paylaştırma örneği sağlanmamaktadır. Yine durum, 1861'den başlayarak ve İç Savaş dönemi olarak adlandırılabilecek süre boyunca devam eden, her tür ve nitelikteki mülkten elde edilen gelirleri vergilendiren çeşitli yasalarla uygun bir şekilde gösterilmektedir. Bu son vergi kanunlarının, emlaktan elde edilenler de dahil olmak üzere her türlü gelire bir vergi yükü getirmelerine rağmen, bu nitelikte oldukları varsayıldığından, özel tüketim, resim ve harçlar başlığı altında sınıflandırıldığı tartışılmaz değildir. gerçek ya da kişisel, mülkiyeti nedeniyle doğrudan mülk üzerinden alınan vergiler değildi. Ve bu pratik yapı, teoride kabul gören bir yapı oldu, çünkü metin yazarlarının en seçkinleri tarafından karşı çıkılmadan benimsendi.

1 Kent, Kom. 254, 256; 1 Öykü, İnş. 955; Cooley, Const. Lim. 5. baskı. *480; Miller, Anayasa, 237; pom. İnş. Kanun, 281; 1 Tavşan, İnş. Kanun, 249, 250; Burroughs, Taxn. 502; Ordronaux, Anayasa Mevzuatı, 225.

Bahsedilen gelir vergisi kanunlarının yürürlükten kaldırılmasından sonra hatırı sayılır bir sürenin geçmesi üzerine, 1894 [28 Stat. L. 509'da, bölüm. 349], dağıtılmayan ve bu nedenle elbette özel tüketim, resim ve harçların sınıflandırmasına girdiği varsayılan tüm mülk sınıflarından ve diğer gelir kaynaklarından elde edilen gelirlere vergi koyan bir kanun çıkarıldı.

tekdüzelik kuralına tabi olan, ancak paylaştırma kuralına tabi olmayan. Bu yasanın anayasal geçerliliğine, özel tüketim vergileri, vergiler ve vergiler sınıfına girmediği [240 US 1, 16], ancak anayasal anlamda doğrudan olduğu ve dolayısıyla paylaştırma eksikliği nedeniyle geçersiz olduğu gerekçesiyle itiraz edildi. , ve bu soru bu mahkemeye geldi ve Pollock v. Farmers' Loan & T. Co. 157 US 429 39 L. ed. 759, 15 Supp. ct. 673, 158 US 601, 39 L. ed. , 1108, 15 Sn. ct. 912. Mahkeme, daha önce alıntıladığımız pasajda, bir yanda paylaştırmaya tabi doğrudan vergiler ve diğer yanda tüketimler, harçlar ve harçlar dahil olmak üzere iki büyük sınıflandırmanın her şeyi kapsayıcı karakterini tam olarak kabul ederek yeknesaklığa tabi olarak, aşağıdaki nedenlerle kanunun esas itibarıyla anayasaya aykırı olduğuna karar vermiştir:

Paylaştırma düzenlemesine tabi olmak kaydıyla, ayni veya şahsi mal birikimlerinin vergilendirme yoluyla yüklenmesini imkansız kılmak amacıyla dolaysız vergi tasnifinin benimsendiği sonucuna varılarak, doğrudan verginin ne olduğunu tespit etme görevinin mevcut olduğu sonucuna varılmıştır. anayasal anlamda yani Anayasanın öngördüğü bu amacı gerçekleştirmek için. (157 US 581.) Verginin geçerliliğini bu bakış açısıyla ele alırken, ortak anlayışta verginin yalnızca gelir üzerinde doğrudan ve yalnızca mülkiyet üzerinde dolaylı olduğunu hiç sorgulamadan, esası göz önüne alındığında, Bu, anayasal anlamda doğrudan mülkiyet üzerindeydi, çünkü bir geliri vergi yoluyla yüklemek, özü itibariyle, gelirin elde edildiği mülkü yük altına almak ve böylece hükmün tam olarak yerine getirilmesini sağlamaktı. önlemek için dolaysız vergilerin paylaştırılması kabul edilmiştir. Bu sonuç, ancak belirli koşullar altında yetkiyi kullanma biçimine ilişkin bir düzenlemeyi zorunlu kıldığı için, Kongre'nin sahip olduğu her şeyi kapsayan vergilendirme yetkisine hiçbir şekilde itiraz etmemiştir; onlar için geçerli olan anayasal düzenlemeler. Ayrıca, içinde

Ek

Ek olarak, Pollock Davasında varılan sonuç, hiçbir şekilde gelir vergilerinin genel olarak ve zorunlu olarak mülk üzerindeki doğrudan vergiler [240 US 1, 17] sınıfına girdiğini içermediğini, aksine, vergilendirmenin gelirle ilgili olarak, doğası gereği, ödenme hakkına sahip bir tüketim vergisiydi.

olduğu sonucuna varılıncaya kadar bu şekilde uygulanır.

uygulamak, önlemek için doğrudan vergilendirmenin paylaştırılması şartının benimsendiği sonucun başarılması anlamına gelecektir, bu durumda, görev biçimi göz ardı etmek ve yalnızca özünü dikkate almak ve dolayısıyla vergiyi, aksi takdirde bölüştürme olarak düzenlemeye tabi tutmak olacaktır. ÖTV olarak uygulanmaz. Bunu, Pollock Davasında, yasanın gayrimenkul ve yatırılan kişisel mülk dışındaki diğer mülk sınıflarından elde edilen gelirleri, yani “meslekler, ticaret, istihdam veya meslekler' (158 US 637), geçerliliği kabul edildi; gerçekten de, bu konuda herhangi bir ihtilafın bulunmadığı açıkça beyan edilmiş ve bu tür gelirler üzerinden alınan vergilerin şu şekilde muhafaza edildiğine dikkat çekilmiştir.

Geçmişteki tüketim vergileri. İD. p. 635. Ancak, bu şekilde çalışmasına izin verilmesinin gayrimenkulleri ve yatırılan kişisel mülkleri vergilendirmeden kurtaracağı ve “vergi yükünü meslekler, ticaret, istihdam, veya tatiller; ve bu şekilde, sermaye vergisi olarak düşünülen şey, özünde, meslekler ve emek vergisi olarak kalacaktır' (id. s. 637) - bu, Kongre tarafından düşünülemeyecek bir sonuçtu.

Bu Değişiklik metnidir:

'Kongre, hangi kaynaktan elde edilirse edilsin, eyaletler arasında paylaştırılmadan ve herhangi bir nüfus sayımına veya sayımına bakılmaksızın, ve güç gelirleri üzerine vergi koymak ve toplamak zorundadır.'

Bu metnin ilk bakışta, genel anlamda gelir vergisi koyma yetkisi verme iddiasında olmadığı açıktır.

[240 US 1, 18] - veya bir tür gelir vergisini diğeriyle sınırlandırmak ve ayırt etmek, ancak Değişikliğin tüm amacının, paylaştırmadan empoze edildiğinde tüm gelir vergilerini bir bedelden muaf tutmak olduğu, [240 US 1, 18] gelirin elde edildiği kaynaktır. Gerçekten de, verdiğimiz tarih ve Pollock Davasındaki kararın ışığında ve bu davadaki kararın dayandığı temel ışığında, Değişikliğin amacı doğrultusunda yapıldığı sonucuna varmak mümkün değildir. Pollock Davası'nın kararlaştırıldığı ilkeyi gelecek için ortadan kaldırmak; yani, gelir üzerinden alınan bir verginin, doğrudan üzerinde faaliyet gösterdiği vergilendirilen gelir üzerindeki yükü dikkate alarak değil, gelirin elde edildiği varlık üzerindeki yükü göz önünde bulundurarak doğrudan olup olmadığını belirlemektir. Açık ifadeyle, Değişiklik, gelirin kaynağı ne olursa olsun, gelir vergilerinin paylaştırma düzenlemesine tabi olmayacağını öngörmektedir.

Esasen bundan, tartışmasız bir şekilde, ilk olarak, varsayılan sınırlamalarla ilgili olarak daha önce fark ettiğimiz tüm iddiaların, gelir vergilerinin niteliği ve niteliğine ilişkin Değişikliğin dilinden ima edildiği ortaya çıkmaktadır.

metinde hiçbir destek bulamamakta ve Değişikliğin gerçekleştirmek için kabul edildiği amaçla uzlaştırılamaz bir çelişki içindedir. İkincisi, Değişikliğin gelir üzerinden alınan vergiyi bir gelir vergisi olarak ele aldığı iddiası

Doğrudan vergi, paylaştırmadan muaf olmasına ve dolayısıyla tekdüzelik kuralına tabi olmamasına rağmen, bu tür bir kural yalnızca doğrudan olmayan vergiler için geçerlidir, böylece başlangıçtan beri tanınan ve uygulanan iki büyük sınıflandırmayı ortadan kaldıran, aynı zamanda tamamen Değişikliğin emrinden bu yana temelsiz

tüm gelir vergileri, vergilendirilen gelirin elde edilebileceği kaynaklar dikkate alınarak paylaştırmaya tabi olmayacaktır [240 US 1, 19]

Pollock Davasında uygulanan kuralın vergileri, yalnızca bu tür vergilerin, tek biçimlilik kuralına tabi olan büyük tüketim vergileri, vergiler ve vergiler sınıfından çıkarıldığı ve diğer veya doğrudan sınıf altına yerleştirildiği kuralın vergileridir. denmediği sürece bu olmalı Anayasa, Değişikliğin bir sonucu olarak, açık ifadeyle gelir kaynağı kriterini dışarıda bıraksa da, bu kriter, Anayasa'nın ait olduğu sınıftan bir tüketim vergisi alıp devretmek suretiyle sınıflandırmalarını ortadan kaldırmak amacıyla hala devam etmektedir. Anayasanın gereklerine uygun olarak yerleştirilemeyeceği bir sınıfa. Nitekim, bir başka açıdan, Değişiklik böyle bir amacın olmadığını göstermekte, aksine Anayasa'nın sınırlarını korumak ve işleyişini uyumlu hale getirmek amacıyla yapıldığını göstermektedir. Bunu söylüyoruz, çünkü Hylton Davası tarihinden itibaren, bu davadaki görüşlerde yapılan açıklamalar nedeniyle, anayasal anlamda doğrudan vergilerin doğrudan vergilerle sınırlı olduğu kabul edilmişti. Değişiklik, Pollock Davasında, mülkiyeti nedeniyle doğrudan kişisel mülkiyete konulan vergileri ve dolayısıyla Değişikliği kapsadığı için 'doğrudan' kelimesinin daha geniş bir öneme sahip olduğu yönündeki karara itiraz eden veya reddeden hiçbir şey içermemektedir. en azından zımnen böylesine geniş bir anlamı Anayasa'nın bir parçası haline getirir - amacın, amaçlanan sonucu elde etmek için gerekli olan kapsam dışında mevcut yorumu değiştirmek olmadığını açıkça gösteren bir koşul; yani, vergilendirilen gelirin elde edildiği kaynaklara başvurulmasının önlenmesi,

gelir üzerinden alınan doğrudan verginin, gelir üzerinden alınan doğrudan vergi olmasına neden olur.

ve böylece bir gelir vergisini tüketim, vergi ve harçlar sınıfından çıkarıp doğrudan vergiler sınıfına yerleştirir. [240 US 1, 20] O halde, Anayasa ışığında yapılan birçok iddianın esasını şu anki haliyle tespit etmeye geldik; yani, kendi şartları dahil olmak üzere

16. Değişikliğin hükümleri doğru yorumlandığı şekilde. İlk olarak, bir yanda Anayasa'ya aykırı olması, diğer yönlerden ise kanunun yürürlüğe girmesine 16. Değişikliğin izin vermemesi nedeniyle tüzüğün geçerliliğini zedeleyen iki önermeyi ele alıyoruz.

Tüzük 3 Ekim 1913'te yürürlüğe girdi ve her yılın Aralık ayından Aralık ayına kadar genel bir yıllık gelir vergisi sağladı. Ancak istisnai olarak, yalnızca 1 Mart'tan 31 Aralık 1913'e kadar olan zamanı kapsayan bir ilk dönem belirledi ve bu sınırlı geriye dönüklük, 5. Değişikliğin yasal süreç maddesine aykırı ve 16. Ancak geriye yürümenin tarihi, Değişikliğin yürürlüğe girdiği zamanın ötesine geçmedi ve bu süre zarfında Değişikliğe dayanarak vergiyi paylaştırmadan ve sınırlamalara kadar tahsil etme yetkisi olduğu konusunda hiçbir ihtilaf olamaz. Anayasanın diğer açılardan söz konusu olduğu durumlarda, Stockdale v. Atlantic Ins. 20 Duvar. 323, 331, 22 L. ed. 348, 351, geçmişe dönük niteliği nedeniyle ihlal edilen önceki bir gelir vergisi kanunundaki bir hükmün sürdürülmesinde,

söz konusu:

> Kongre'nin bu vergiyi yeni bir kanunla dayatma hakkından şüphe edilemez, ancak bunun ölçüsü geçen yılın gelirine göre düzenlenmiştir; Kanun çıkarıldığında o yılın bir kısmı geçmiş olmasına rağmen, cari yılın gelirine böyle bir vergi uygulayabileceğinden çok daha az şüphe duyulabilir.
>
> 4 Temmuz 1864 tarihli ortak karar [13 Stat. L 417'de], bir vergi önceden ödenmiş olmasına ve hiç kimse verginin geçerliliğinden şüphe duymamasına veya karşı koymaya çalışmamasına rağmen, bir önceki yılın tüm gelirlerine yüzde 5'lik bir vergi uyguladı.'

[240 US 1, 21] Tüzük, verginin işçi, tarım veya bahçecilik kuruluşları, karşılıklı tasarruflar gibi numaralandırılmış kuruluşlar veya şirketler için geçerli olmamasını sağlar.

Bankalar vb. ve argüman, Değişiklik'in 'herhangi bir kaynaktan elde edilen' gelirler üzerinde bir vergiye izin verdiği için, ima yoluyla bu muafiyetleri yapma yetkisini dışladığıdır. Ancak bu, daha önce bertaraf ettiğimiz Değişikliğin anlamı hakkındaki hatalı tartışmayı ifade etmenin bir biçimidir. Ve bu iddia edilen yasadışılık, Anayasa'nın diğer hükümlerine dayandığı sürece, Flint v. Stone Tracy Co. 220 US 108, 173 Sup. ct. 342, Anne. Cas. 1912B, 1312 Diğer tüm iddiaları açıkça belirtmeden, hepsini simgelememize ve ortadan kaldırmamıza yetecek derecede özetliyoruz.

55 SL baskı. 389] 422, 31

1. Tüzük, tüm gelirler üzerinden normal vergi adı verilen bir vergi almaktadır. 20.000 ABD Dolarına kadar olan bireyler için ve bu miktardan yukarıya doğru kademeli olarak artan bir vergi, ek vergi olarak adlandırılır. Bununla birlikte, 3.000 $ veya daha az olan evli olmayan bireylerin gelirlerinden veya 4.000 $ veya daha az olan evli kişilerin gelirlerinden vergi alınmaz. Artan oranlı vergi ve muaf tutulan miktarların yalnızca servete dayandığı ve bu nedenle verginin 5. Değişikliğin yasal süreç maddesine aykırı olduğu söyleniyor.

2. Kanun, verginin kaynağında tahsil edilmesini öngörmektedir; yani, faizin ödeneceği malikin bir muafiyet talep ettiğini bildirmedikçe, tahvil ve ipoteklere ilişkin faiz vergilerinin toplamını alıkoymayı ve ödemeyi şirketlerin vb. görevi haline getirir. Şirketlere yüklendikleri bu görevin, maruz kaldıkları maliyet nedeniyle, mallarının tazminatsız olarak alınmasının hukuka aykırı olduğu ileri sürülmekte ve şirketlere ve bireylere karşı ayrımcılığa ilişkin çeşitli iddiaları özetlemekteyiz, 240 US 1, 22] konuyla ilgili yasanın hükümlerini esas almıştır.

(a) Kupon ve nama yazılı tahviller üzerinden borçlanan şirketlere karşı ayrımcılık yapılır, çünkü bu şekilde borçlu olmayan şirketler

Tahvillerden elde edilen gelirler üzerinden kişilerin vergilerinin mahsup edilmesi ve ödenmesi ile ilgili herhangi bir işçilik veya masraftan muaftır.

(b) Yukarıda belirtilen borçlu şirketler sınıfından, kanun, tahvilleri üzerinden vergi ödemeyi üstlenenlere karşı ayrıca ayrımcılık yapar, çünkü tahvil sahiplerinin bir kısmı veya tamamı vergiden muaf olsa da, şirketlerin hiçbir Böyle bir gerçeği tespit etmek ve bu nedenle, bireyler tarafından hükümete hiçbir vergi borcu olmadığında vergilerin genellikle bu tür şirketler tarafından ödenmesiyle sonuçlanacaktır. (c) Kanun, şirket tahvili sahipleri arasında, gelirlerinden hiçbiri bu mülkten elde edilmeyen bireyler lehine ayrımcılık yapmaz, çünkü tahvil sahipleri, tahvillerinin vergisinin indirilmesi ile ödenmesi arasındaki süre boyunca, tahvillerinin kullanımından mahrum bırakılırlar. para bu şekilde tutuldu. (d) Yine, şirket tahvili sahipleri ayrımcılığa maruz kalmaktadır, çünkü kanun, onları vergiler şirket tarafından düşüldükten sonra bile tahvilleri üzerindeki vergileri ödemekten muaf tutmamaktadır ve bu nedenle, kesintiden sonra şirket başarısız olursa, tahvil sahipleri ikinci kez vergi ödemek zorunda kalacak. (e) Vergilerinin şirket tarafından üstlenildiği tahvil sahipleri arasında ayrımcılığa uğrar, çünkü şirket tarafından vergilerin ödenmesi, tahvil sahiplerini bu tür tahvillerden elde edilen geliri tüm gelirlerin iadesine dahil etme görevlerini ortadan kaldırmaz. sonuç, iade başvurusunda bulunulan vergi, işçilik ve masrafın iki katı ödenmesi ve iade edilmeden önce geçen süre boyunca vergilerin toplamının kullanımından mahrum bırakılmasıdır. [240 US 1, 23] 3. Vergiye tabi gelirin, senetli borçluluk ve ödenmiş sermaye toplamının yarısını geçmeyecek şekilde borçlanmanın faizine sabitlenmesi amacıyla, kurumların brüt gelirlerinden indirilebilecek faiz tutarını sınırlayan hüküm hisse senedi de vadesinde eksik olmak için tahsil edilir süreç, çünkü farklı şirket ve birey sınıfları arasında ayrım yapmak.

4. Kişilerin, gelirleri vergilendirilen kurumlar tarafından kendilerine ödenen brüt kar paylarından indirim yapmalarına izin veren ve bu indirim hakkının kurumlara verilmeyen hükümden kaynaklanan bir usulsüzlük olduğu ileri sürülmektedir.

5. Kanunun normal vergiyi ödeyen, yani geliri 20.000 ABD Doları veya daha az olanlardan 3.000 ABD Doları veya 4.000 ABD Doları tutarında kesinti yapılmasına izin vermesi ve bu kişilere kesintiye izin vermemesinden kaynaklandığı ileri sürülmektedir. gelirleri 20.000 dolardan fazla olanlar; yani, bu tür kişilere, ek veya artan oranlı vergi amacıyla, halihazırda yararlandıkları 3.000 ABD Doları veya 4.000 ABD Doları tutarında ikinci bir indirim hakkı tanınmaz. Ve bir başka usul ihlali de, ek vergi amacıyla, kurumlardan alınan temettülerin düşülmesi için ikinci bir hakka izin verilmemesi gerçeğine dayanmaktadır.

6. Ayrıca, çeşitli beyan şekillerinde, kanunun belirtilen tutarların vergilendirilebilir gelirini tespit etmek amacıyla indirime izin veren hükümlerinden, hükümlerin evli ve evli arasında ayrım yaptığı gerekçesiyle, usulüne uygun işlem eksikliğinde ısrar edilmektedir. bekar insanlar ve birlikte yaşayan ve olmayan karı kocalar arasında ayrım yapın.

7. Ayrımcılık ve yasal yolsuzluğun, oturdukları konut sahiplerinin gelirlerini oluştururken kira bedelini hesaplamak zorunda kalmamalarından, kiralık konutlarda oturanların ise kira bedelini ödemelerinden kaynaklandığı söylenmektedir. kiranın vergilendirilebilir gelirlerini oluştururken ödemiş oldukları [240 US 1, 24] kirayı mahsup etmelerine izin verilmemektedir ve yasal işlem eksikliği, aile harcamalarına kural olarak izin verilmemesine rağmen, aynı zamanda, Brütten mahsup edilmek, vergilendirilebilir gelire ulaşmak için, çiftçilerin, yıl boyunca ailelerini geçindirmek için kullanılabilecekleri çiftliğin belirli ürünlerini gelir beyannamelerinden çıkarmalarına izin verilir.

Bu sayısız ve küçük, hatta pek çok açıdan aşırı eleştirel olduğunu söylemeye gerek yok, çekişmeler, tekdüzelik maddesinin varsayılan bir ihlaline dayandığı sürece, bu maddenin yalnızca coğrafi bir tekdüzelik gerektirdiği kararlaştırıldığından, bunların yasal değerden yoksunlukları hemen açıktır. ve böyle bir tekdüzeliğin ihlalinden şikayet edildiğini varsaymak için önermelerin hiçbirinde temel bir benzerlik yoktur. Knowlton v. Moore, 178 US 41, 44 L. ed. 969, 20 Supp. ct. 747; Patton - Brady, 184 US 608, 622

, 46 SL baskı. 713, 720, 22 Destek ct. 493; çakmaktaşı Stone Tracy Co. 220 ABD 107, 158 Sup. ct. 342, , 55 SL baskı. 389, 416, 31 Anne. Cas. 1912B, 1312; Billings / Amerika Birleşik Devletleri, 232 US 261, 282 Rep. 421. , 58 SL baskı. 596, 605, 34 Destek ct.

5. Değişikliğin yasal süreç maddesine dayanıldığı sürece, böyle bir şartın Kongre tarafından Kongre'ye verilen vergilendirme yetkisi üzerinde bir sınırlama olmadığı eşit derecede iyi anlaşıldığından, bu tür bir güvenin temeli olmadığını söylemek yeterlidir. Anayasa; başka bir deyişle, Anayasa'nın bir yandan vergilendirme yetkisi tanıyarak, diğer yandan da usulüne uygun işlem şartının sınırlamaları ile aynı yetkiyi elinden alarak kendisiyle çelişmediğini. Treat v. Beyaz, 181 ABD

264 , 45 L. baskı. 853, 21 Supp. ct. 611; Patton - Brady, 184 46 L. ed. 713, 22 Tem. ct. ABD 608 , 493; McCray / Amerika Birleşik Devletleri, 195 US 27, 61 769, 1 Ann. Cas. 561; Flint v. Stone Tracy Co. 220 US 107, 158 55 SL ed. 389, 416, 31 Sup. ct. 342, , 49 SL baskı. 78, 97, 24 Sup. ct. Temsilci Anne. Cas. 1912B,

,

1312; Billings / Amerika Birleşik Devletleri, 232 US 261, 282 596, , 58 SL baskı. 605, 34 Sup. ct. 421. Ve olması gerektiğini düşündüğümüz gibi, bu doktrinin, vergilendirme yetkisinin görünürde bir kullanımı olmasına rağmen, şikayet edilen eylem, vergilendirmenin uygulanması değil, mülkün müsadere edilmesi olduğu sonucunu sınırlayacak kadar keyfiydi; yani, 5. Değişikliği ihlal ederek aynı miktardan [240 US 1, 25] alınması; veya, nedir

Kaçınılmaz olarak aynı sonuca yol açacak kadar büyük ve patentli bir eşitsizlik üretecek şekilde sınıflandırma için temel olarak yetersizdi. Bunu söylüyoruz çünkü en uzak derecede güvenilen önermelerin hiçbiri bu tür sorular sunmuyor. Vergiyi yasaklayan açık bir anayasal hüküm olmamasına rağmen, verginin ilerici özelliğinin, verginin tüm vergilendirme anlayışını aşmasına ve iktidarın keyfi bir şekilde kötüye kullanılmasına neden olduğu ve bunun da yetersiz olarak ele alınması gerektiği konusunda özenle ısrar edildiği doğrudur. nedeniyle süreç. Ancak bu önerme, hükümetin çok erken tarihinde Kongre tarafından artan oranlı bir verginin empoze edildiğini ve bu tür bir yetkinin 1894'ten önce çıkarılan çeşitli gelir vergilerinin tamamında olmasa da bazılarında uygulandığı gerçeğini göz ardı etmektedir. reklamı yapıldı. Ve hepsinden öte, çekişme, akıldaki mutlak temelsizliğinin Knowlton v.

Moore, 178 US 41, 44 L. ed. 969, 20 Supp. ct. 747 sayılı ve bu davada verilen kararla zorunlu olarak talep hakkı elinden alındı. Bu durumda, elbette, bu tür vergilerin alınmasının uygunluğuna veya bunların uygulanmasında yer alan ekonomik hata veya yanlışlara ilişkin argümanların yargı bilgisinin ötesinde olduğunu söylemek gereksizdir. Bunun yanı sıra, liyakat eksikliğinin iddiaya dayalı olarak gösterilmesi

verginin artan özelliğine göre, diğerlerindeki hata, ya önceki kararlarla ya da ihlal edilen hükümler karşısında açıkça görülen sınıflandırma için yeterli temellerle eşit derecede iyi tespit edilmiştir; yani, bireyler ve şirketler arasındaki ayrım, çeşitli türdeki şirketler arasındaki fark, vb., vb. Ibid.; Flint ve Stone Tracy Co.

220 ABD 107, 158, 55 SL baskı. 389, 416, 31 Sup. ct. 342, Anne. Cas. 1912B, 1312; Billings / Amerika Birleşik Devletleri, 232 US 261 282, 58 SL baskı. 596, 605, 34 Destek ct. 421; İlk Nat. Bank v. Kentucky, 9 Duvar. 353, 19 L. baskı. 701; National Safe Deposit Co. v. Stead, 232 US 58, 70 Sup. ct. 58 SL baskı. 504, 510, 34 289 Anlamda, tüm

[240 US 1, 26], sahip olduğumuz Değişikliğin hatalı inşasının yanı sıra, dayandığı iddialar

Daha önce ele alındığında, bunların hepsinin vergilendirilen özneler arasında farklılıklar olmasına rağmen, onları farklı şekilde vergilendirmenin vergilendirme sınırını aştığı ve ödenmesi gereken bir eksiklik anlamına geldiği şeklindeki yanlış teoriye dayandığı sonucuna varamayız. ve uygulanmasına direnen biri tarafından alınan verginin bilgelikten yoksun olduğuna ve adaletsizliğe yol açtığına inandığı yerde, bu olgudan eşyanın doğası gereği bir hukuk süreci eksikliği ve bunun sonucunda yargıda bir otorite ortaya çıkar. yetkilerini aşmak ve yasama erkinin kanuni yetkilerini hatalı veya akılsızca kabul ettiği şeyleri düzeltmek, Anayasa'da buna ilişkin herhangi bir garanti yok gibi görünse de.

kesin olduğu için bir iddiaya atıfta bulunmadık.

kanunun Hazine Müsteşarlığı'na verdiği yasayı uygulamak için idari yetkiler verilmiş, bu nedenle yasama yetkisini haksız yere devretmek olarak geçersiz olmuştur, çünkü önermenin buna cevap vermek olduğunu düşünüyoruz. Marshall Field & Co. - Clark, 143 US 649 Buttfield - Stranahan, 192 US 470, 496 535, 24 Sup. ct, 349; Oceanic Buhar Nav. A.Ş.; 36 L. baskı. 294, 12 Sn. ct. 495; , 48 S. L ed. 525,

Stranahan, 214 US 320 , 53 L. baskı. 1013, 29 Arz. ct. 671.

ONAYLANDI.

Sayın Yargıç McReynolds, bu davanın görüşülmesi ve karara bağlanmasında yer almamıştır.

A Letter From The Social Security Administration

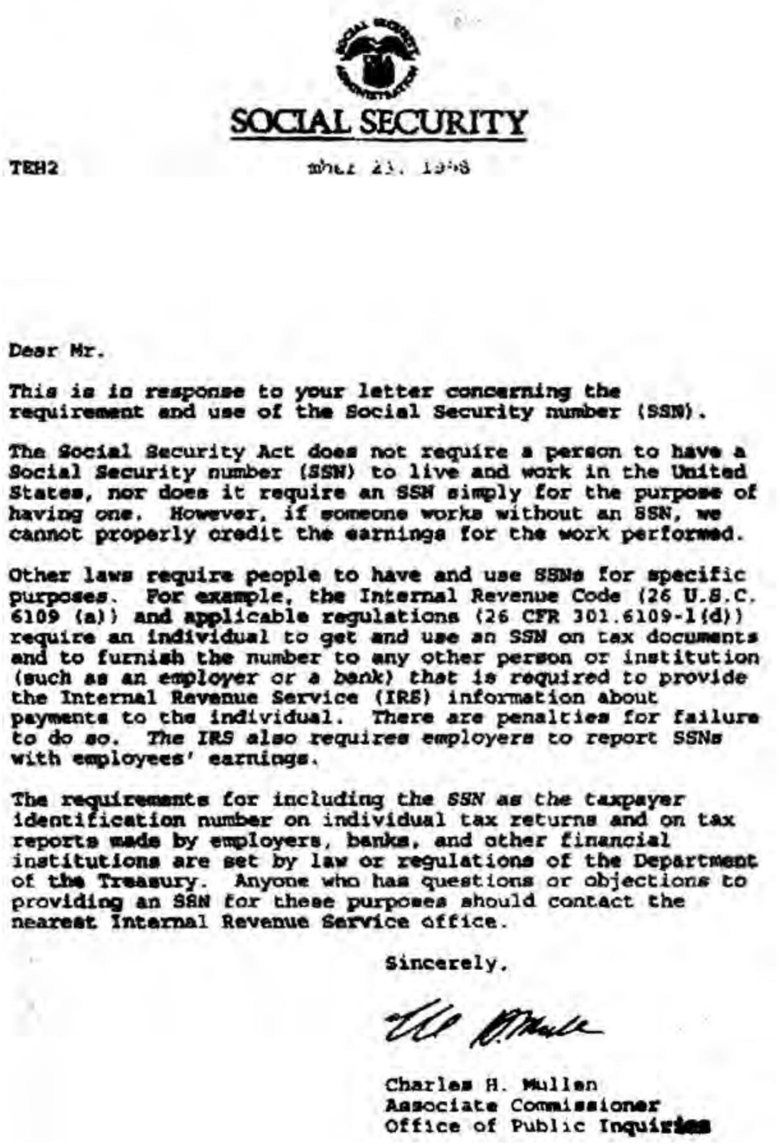

SOCIAL SECURITY

TEH2

[illegible] 23, 1998

Dear Mr.

This is in response to your letter concerning the requirement and use of the Social Security number (SSN).

The Social Security Act does not require a person to have a Social Security number (SSN) to live and work in the United States, nor does it require an SSN simply for the purpose of having one. However, if someone works without an SSN, we cannot properly credit the earnings for the work performed.

Other laws require people to have and use SSNs for specific purposes. For example, the Internal Revenue Code (26 U.S.C. 6109 (a)) and applicable regulations (26 CFR 301.6109-1(d)) require an individual to get and use an SSN on tax documents and to furnish the number to any other person or institution (such as an employer or a bank) that is required to provide the Internal Revenue Service (IRS) information about payments to the individual. There are penalties for failure to do so. The IRS also requires employers to report SSNs with employees' earnings.

The requirements for including the SSN as the taxpayer identification number on individual tax returns and on tax reports made by employers, banks, and other financial institutions are set by law or regulations of the Department of the Treasury. Anyone who has questions or objections to providing an SSN for these purposes should contact the nearest Internal Revenue Service office.

Sincerely,

Charles H. Mullen
Associate Commissioner
Office of Public Inquiries

A Lawful Direct Tax

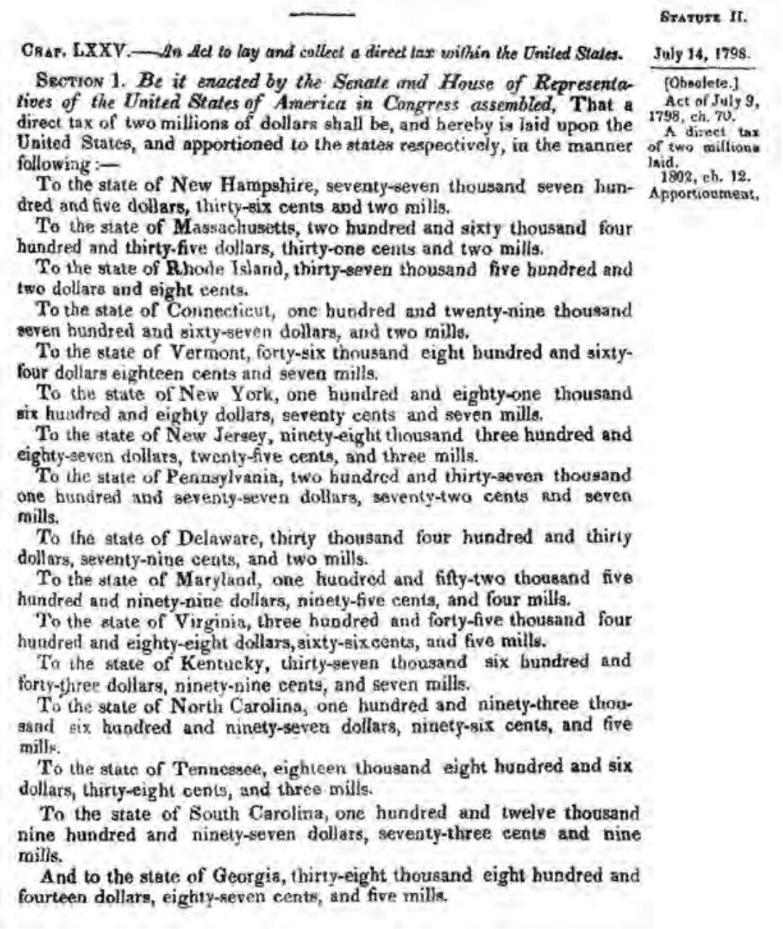

STATUTE II.

July 14, 1798.

Chap. LXXV.—*An Act to lay and collect a direct tax within the United States.*

[Obsolete.]

Act of July 9, 1798, ch. 70.

A direct tax of two millions laid.

1802, ch. 12.

Apportionment.

Section 1. *Be it enacted by the Senate and House of Representatives of the United States of America in Congress assembled,* That a direct tax of two millions of dollars shall be, and hereby is laid upon the United States, and apportioned to the states respectively, in the manner following:—

To the state of New Hampshire, seventy-seven thousand seven hundred and five dollars, thirty-six cents and two mills.

To the state of Massachusetts, two hundred and sixty thousand four hundred and thirty-five dollars, thirty-one cents and two mills.

To the state of Rhode Island, thirty-seven thousand five hundred and two dollars and eight cents.

To the state of Connecticut, one hundred and twenty-nine thousand seven hundred and sixty-seven dollars, and two mills.

To the state of Vermont, forty-six thousand eight hundred and sixty-four dollars eighteen cents and seven mills.

To the state of New York, one hundred and eighty-one thousand six hundred and eighty dollars, seventy cents and seven mills.

To the state of New Jersey, ninety-eight thousand three hundred and eighty-seven dollars, twenty-five cents, and three mills.

To the state of Pennsylvania, two hundred and thirty-seven thousand one hundred and seventy-seven dollars, seventy-two cents and seven mills.

To the state of Delaware, thirty thousand four hundred and thirty dollars, seventy-nine cents, and two mills.

To the state of Maryland, one hundred and fifty-two thousand five hundred and ninety-nine dollars, ninety-five cents, and four mills.

To the state of Virginia, three hundred and forty-five thousand four hundred and eighty-eight dollars, sixty-six cents, and five mills.

To the state of Kentucky, thirty-seven thousand six hundred and forty-three dollars, ninety-nine cents, and seven mills.

To the state of North Carolina, one hundred and ninety-three thousand six hundred and ninety-seven dollars, ninety-six cents, and five mills.

To the state of Tennessee, eighteen thousand eight hundred and six dollars, thirty-eight cents, and three mills.

To the state of South Carolina, one hundred and twelve thousand nine hundred and ninety-seven dollars, seventy-three cents and nine mills.

And to the state of Georgia, thirty-eight thousand eight hundred and fourteen dollars, eighty-seven cents, and five mills.

Ek

Birlik-Devlet "Gelir" Vergileri Üzerine Kısa Bir Yorum

Birkaç Devletle ilgili olduğu için "gelir" vergisine hiç zaman ayırmadığım gözlemlenecektir. Bu, kısmen, bu 50 farklı yargı alanının her birinin ilgili yasalarına yakın bir aşinalık eksikliğinden kaynaklanmaktadır; ve kısmen, bu kitabın yönetilebilir bir kapsamını sürdürmek için. Çoğunlukla, yine de, bunun nedeni, içinde bulunduğum tüm Eyalet yasalarının Sahip olmak baktı bu bağlamda, esasen ve açıkça federal yasanın işleyişinde ilk uygulamasına bağlıdır. Bu gibi durumlarda, birlik-Devlet "gelir" vergilendirmesi, ilgili federal yasanın uygulanması yoluyla vatandaş tarafından elde edilen "gelir" miktarına Devlet tarafından doğrudan güvenilmesini içerir. Devletlerin, bu gibi durumlarda, bu "gelir" miktarının belirlenmesine ilişkin bağımsız bir kanunu yoktur. Bu rejim için tipik bir yapı, vatandaşın "düzeltilmiş brüt gelir" rakamını daha önce tamamladığı federal 1040'taki uygun satırdan Devlet dönüşündeki "vergiye tabi gelir" satırına aktarmasını gerektirecektir.

Sonuç olarak, burada federal yasayı incelememiz, (hepsi olmasa da) birçok durumda, Birlik-Devlet "gelir" vergi yasasının da yeterli bir analizini oluşturacaktır. Her bir okuyucuya, belirli bir Devlet yasasının gerekli ek araştırmasını bırakıyorum, bu kitapta bu noktaya gelenlerin görevi yeterince basit bulacağına güveniyorum. (İlgili Michigan yasasının ayrıntılı bir incelemesini yaptım - yasanın diğer ek materyallerle birlikte Sahip olmak http://www.losthorizons.com adresinde görülebileceğine dair kısa bir açıklama).

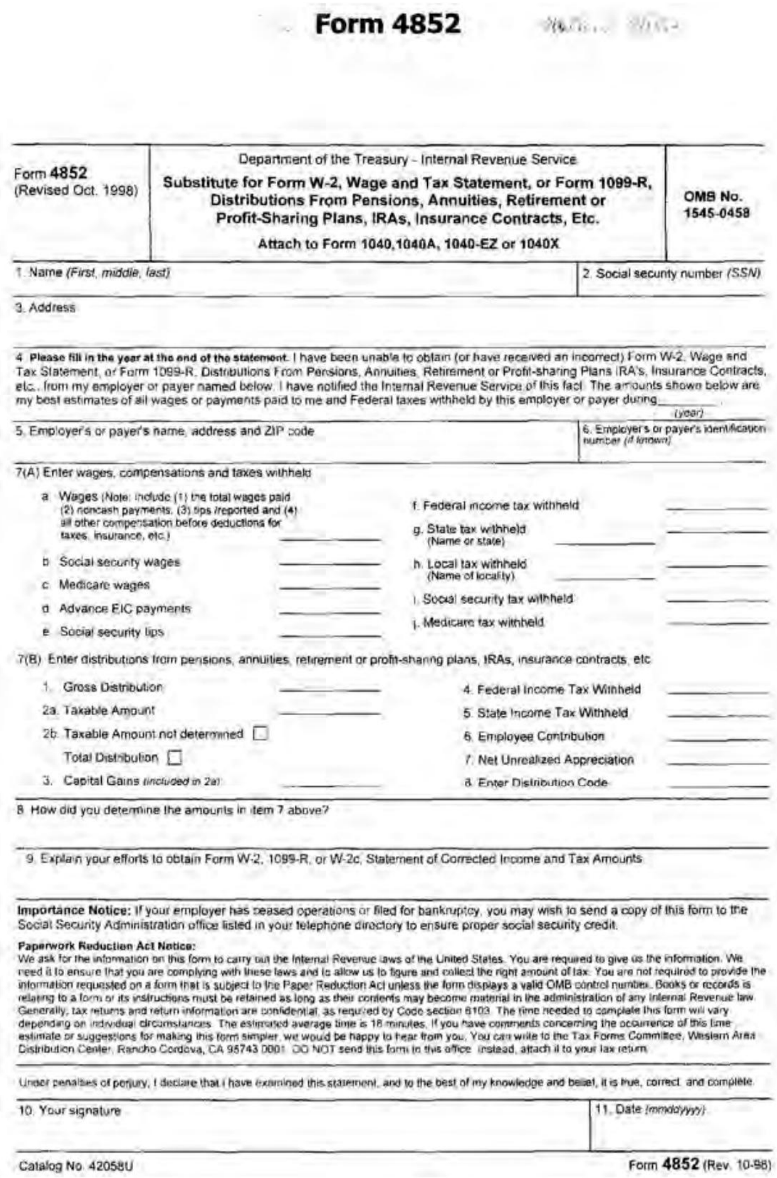

Form 4852 [illegible]

Form **4852** (Revised Oct. 1998)	Department of the Treasury - Internal Revenue Service **Substitute for Form W-2, Wage and Tax Statement, or Form 1099-R, Distributions From Pensions, Annuities, Retirement or Profit-Sharing Plans, IRAs, Insurance Contracts, Etc.** **Attach to Form 1040,1040A, 1040-EZ or 1040X**	**OMB No. 1545-0458**

1. Name *(First, middle, last)*	2. Social security number *(SSN)*

3. Address

4. **Please fill in the year at the end of the statement.** I have been unable to obtain (or have received an incorrect) Form W-2, Wage and Tax Statement, or Form 1099-R, Distributions From Pensions, Annuities, Retirement or Profit-sharing Plans IRA's, Insurance Contracts, etc., from my employer or payer named below. I have notified the Internal Revenue Service of this fact. The amounts shown below are my best estimates of all wages or payments paid to me and Federal taxes withheld by this employer or payer during________ *(year)*

5. Employer's or payer's name, address and ZIP code	6. Employer's or payer's identification number *(if known)*

7(A) Enter wages, compensations and taxes withheld

a. Wages (Note: include (1) the total wages paid (2) noncash payments, (3) tips reported and (4) all other compensation before deductions for taxes, insurance, etc.) ________	f. Federal income tax withheld ________
b. Social security wages ________	g. State tax withheld (Name or state) ________ ________
c. Medicare wages ________	h. Local tax withheld (Name of locality) ________ ________
d. Advance EIC payments ________	i. Social security tax withheld ________
e. Social security tips ________	j. Medicare tax withheld ________

7(B) Enter distributions from pensions, annuities, retirement or profit-sharing plans, IRAs, insurance contracts, etc

1. Gross Distribution ________	4. Federal Income Tax Withheld ________
2a. Taxable Amount ________	5. State Income Tax Withheld ________
2b. Taxable Amount not determined ☐	6. Employee Contribution ________
Total Distribution ☐	7. Net Unrealized Appreciation ________
3. Capital Gains *(included in 2a)* ________	8. Enter Distribution Code ________

8. How did you determine the amounts in item 7 above?

9. Explain your efforts to obtain Form W-2, 1099-R, or W-2c, Statement of Corrected Income and Tax Amounts

Importance Notice: If your employer has ceased operations or filed for bankruptcy, you may wish to send a copy of this form to the Social Security Administration office listed in your telephone directory to ensure proper social security credit.

Paperwork Reduction Act Notice:
We ask for the information on this form to carry out the Internal Revenue laws of the United States. You are required to give us the information. We need it to ensure that you are complying with these laws and to allow us to figure and collect the right amount of tax. You are not required to provide the information requested on a form that is subject to the Paper Reduction Act unless the form displays a valid OMB control number. Books or records is relating to a form or its instructions must be retained as long as their contents may become material in the administration of any Internal Revenue law. Generally, tax returns and return information are confidential, as required by Code section 6103. The time needed to complete this form will vary depending on individual circumstances. The estimated average time is 18 minutes. If you have comments concerning the occurrence of this time estimate or suggestions for making this form simpler, we would be happy to hear from you. You can write to the Tax Forms Committee, Western Area Distribution Center, Rancho Cordova, CA 95743 0001. DO NOT send this form to this office. Instead, attach it to your tax return.

Under penalties of perjury, I declare that I have examined this statement, and to the best of my knowledge and belief, it is true, correct, and complete.

10. Your signature	11. Date *(mmddyyyy)*

Catalog No. 42058U Form **4852** (Rev. 10-98)

Ek

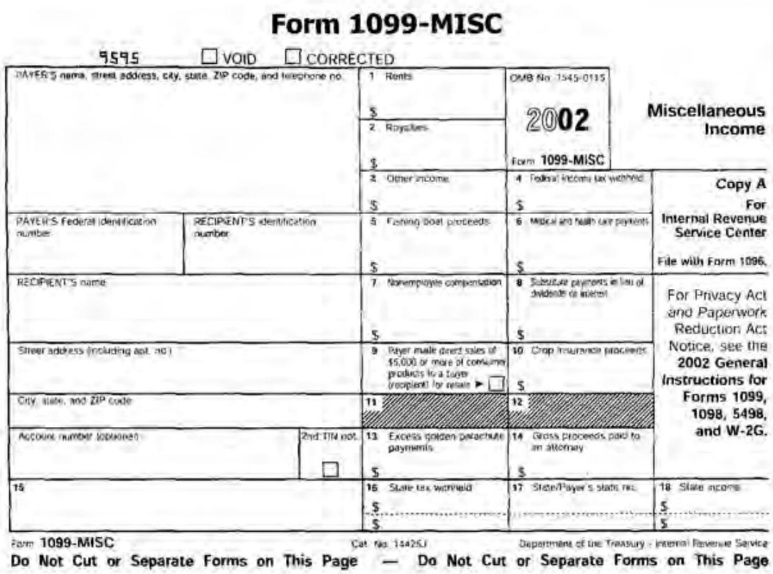

Form 1099-MISC

9595 ☐ VOID ☐ CORRECTED

PAYER'S name, street address, city, state, ZIP code, and telephone no.		1 Rents $	OMB No. 1545-0115 2002 Form 1099-MISC	Miscellaneous Income
		2 Royalties $		
		3 Other income $	4 Federal income tax withheld $	Copy A For Internal Revenue Service Center File with Form 1096.
PAYER'S Federal identification number	RECIPIENT'S identification number	5 Fishing boat proceeds $	6 Medical and health care payments $	
RECIPIENT'S name		7 Nonemployee compensation $	8 Substitute payments in lieu of dividends or interest $	For Privacy Act and Paperwork Reduction Act Notice, see the **2002 General Instructions for Forms 1099, 1098, 5498, and W-2G.**
Street address (including apt. no.)		9 Payer made direct sales of $5,000 or more of consumer products to a buyer (recipient) for resale ► ☐	10 Crop insurance proceeds $	
City, state, and ZIP code		11 ▨	12 ▨	
Account number (optional)	2nd TIN not. ☐	13 Excess golden parachute payments $	14 Gross proceeds paid to an attorney $	
15		16 State tax withheld $ $	17 State/Payer's state no.	18 State income $ $

Form **1099-MISC** Cat. No. 14425J Department of the Treasury - Internal Revenue Service

Do Not Cut or Separate Forms on This Page — Do Not Cut or Separate Forms on This Page

---

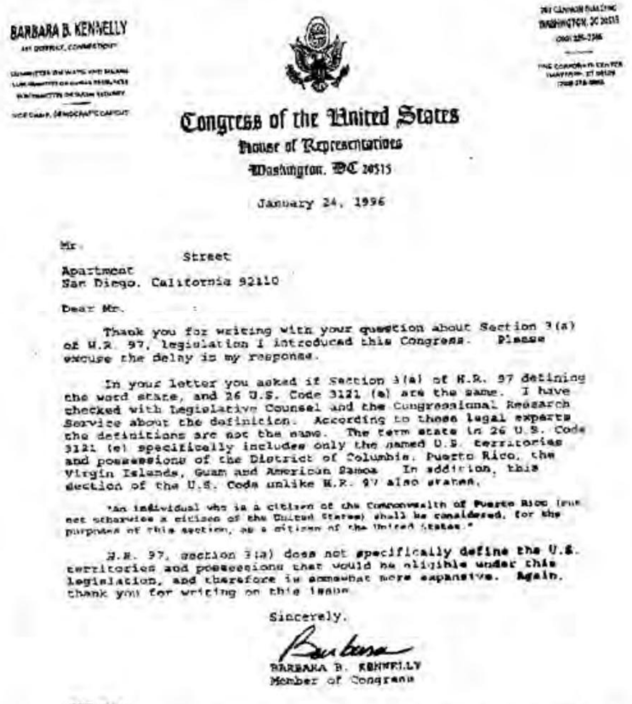

BARBARA B. KENNELLY

Congress of the United States
House of Representatives
Washington, DC 20515

January 24, 1996

Mr.
Street
Apartment
San Diego, California 92110

Dear Mr. :

Thank you for writing with your question about Section 3(a) of H.R. 97, legislation I introduced this Congress. Please excuse the delay in my response.

In your letter you asked if Section 3(a) of H.R. 97 defining the word state, and 26 U.S. Code 3121 (e) are the same. I have checked with Legislative Counsel and the Congressional Research Service about the definition. According to these legal experts the definitions are not the same. The term state in 26 U.S. Code 3121 (e) specifically includes only the named U.S. territories and possessions of the District of Columbia, Puerto Rico, the Virgin Islands, Guam and American Samoa. In addition, this section of the U.S. Code unlike H.R. 97 also states,

> "An individual who is a citizen of the Commonwealth of Puerto Rico (but not otherwise a citizen of the United States) shall be considered, for the purposes of this section, as a citizen of the United States."

H.R. 97, section 3(a) does not specifically define the U.S. territories and possessions that would be eligible under this legislation, and therefore is somewhat more expansive. Again, thank you for writing on this issue.

Sincerely,

Barbara
BARBARA B. KENNELLY
Member of Congress

BBK:ajr

(Sorry about the quality-- I didn't **scan this one...)**